

STŘEDA 25. LISTOPADU 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ PAN BUZEK

Předseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:05)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Prováděcí opatření (článek 88 jednacího řádu): viz zápis

4. Náhrady pro cestující v případě úpadku letecké společnosti (předložené návrhy usnesení): viz zápis

5. „vyroběno v“ (označení původu) (předložené návrhy usnesení): viz zápis

6. Příprava Evropské rady ve dnech 10. a 11. prosince 2009 (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o přípravě zasedání Evropské rady ve dnech 10. a 11. prosince 2009.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedo, pane Barroso, vážené poslankyně, vážení poslanci, je skvělé, že před příštím zasedáním Evropské rady je zde příležitost vést s vámi tuto rozpravu. Bude se jednat o druhé řádné zasedání konané během švédského předsednictví, přičemž tato vrcholná schůzka bude zároveň poslední, již bude řídit střídavé předsednictví.

Lisabonská smlouva, jak víte, vstoupí v platnost 1. prosince, ale v souladu s prohlášením přijatým Evropskou radou v prosinci 2008 bude Evropské radě až do konce svého mandátu na konci roku předsedat střídavé předsednictví. Všechny členské státy už smlouvu ratifikovaly a uložily své ratifikační listiny v Římě. Těší mne tedy, že mohu potvrdit, že Lisabonská smlouva 1. prosince skutečně vstoupí v platnost.

K dosažení tohoto cíle bylo třeba dlouhodobé usilovné práce, jak tento parlament dobře ví. Nová smlouva v několika ohledech změní způsob, kterým funguje Evropská unie. Díky ní budeme mít lepší možnosti řešit důležité otázky, před kterými EU stojí, a budeme tak moci učinit demokratičtější, transparentnější a efektivnější způsobem. Smlouva přináší i řadu významných reforem, které se dotýkají vás v Parlamentu.

Na zvláštním zasedání Evropské rady konaném minulý týden se hlavy států a vlád dohodly na jmenování Hermana Van Rompuye předsedou Evropské rady. Od 1. ledna bude řídit práci Evropské rady a posouvat ji kupředu.

Po schválení ze strany předsedy Komise bylo dosaženo i dohody týkající se jmenování Catherine Ashtonové novou vysokou představitelkou Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku. V souladu s Lisabonskou smlouvou se paní Ashtonová ujme všech svých funkcí, včetně funkce místopředsedkyně Komise, dne 1. prosince. Jako Evropský parlament zaujímá postoj ke všem komisařům, uspořádáte samozřejmě také slyšení s paní Ashtonovou. Pokud je mi známo, zanedlouho se představí Výboru pro zahraniční věci, kde bude rovněž odpovídat na dotazy.

Evropská rada se rovněž dohodla na jmenování Pierra de Boissieu generálním tajemníkem sekretariátu Rady.

Přípravy na vstup Lisabonské smlouvy v platnost dále pokračovaly, jak bylo předsednictvím podrobně popsáno v říjnové zprávě o aktuálním stavu pro Evropskou radu. Dne 1. prosince bude přijata řada rozhodnutí, která umožní plné zavedení Lisabonské smlouvy, jedná se například o rozhodnutí týkající se změněného jednacího řádu Rady a jednacího řádu Evropské rady. Na prosincovém zasedání Evropské rady předložíme novou zprávu shrnující stávající situaci v otázkách, kterými jsme se zabývali v souvislosti s prováděním a praktickým uplatňováním Lisabonské smlouvy. V těchto oblastech bude zahrnuta i Evropská služba pro vnější činnost. Zpráva bude rovněž obsahovat plán naznačující postup práce v této oblasti.

Na prosincovém zasedání Evropské rady bude hlavní důraz kladen na hospodářské a finanční otázky. Dopady krize budeme počítovat ještě dlouho – zejména na trhu práce. Musíme se však na problémy dívat z dlouhodobé perspektivy a vypořádávat se s výzvami ve středně a dlouhodobém horizontu.

Členské státy a centrální banky v Evropské unii přijaly celou řadu opatření, například garanční programy pro banky a evropský plán hospodářské obnovy. Tato opatření významně přispěla ke zvýšení finanční stability a k odlehčení dopadu krize na hospodářský rozvoj a zaměstnanost.

Hospodářský výhled vypadá optimističtěji, ale stále přetrvávají značná rizika. Proto ještě nenastal čas pro ukončení podpůrných opatření, jež byla zavedena. V rámci Rady jsme však iniciovali diskusi o tom, jak by tato opatření měla být postupně ukončena a kdy by měl tento proces začít. Evropská rada prozkoumá dosavadní práci Rady týkající se strategie k ukončení těchto opatření. Budeme rovněž sledovat plán Evropské unie pro hospodářskou obnovu.

Co se týká finančních trhů, je potěšitelné, že zde došlo ke značnému zlepšení situace. Zmenšila se potřeba podpůrných opatření ve finančním sektoru. Musíme proto zformulovat strategie pro postupné koordinované ukončení těchto opatření. Je však třeba zdůraznit, že zatím je na zahájení všeobecného ukončování podpůrných opatření v oblasti finančnictví stále ještě příliš brzy.

Švédské předsednictví usiluje o nalezení shody v oblasti hlavních zásad pro načasování, koordinaci a sled postupného ukončení těchto podpůrných opatření.

Nyní přistoupím k otázce finančního dohledu. Existuje shoda, že v rámci Evropské unie je zapotřebí větší a lepší spolupráce týkající se finančního dohledu, zejména ve světle zkušeností, jež jsme získali během finanční krize.

Návrh struktury a zaměření práce Evropského výboru pro systémová rizika byl schválen na zasedání Rady ECOFIN dne 20. října. Předsednictví tak získalo mandát iniciovat vyjednávání s Evropským parlamentem, což jsme učinili.

Pokud jde o tři „mikroorgány“, předsednictví usiluje o dosažení obecného postoje k těmto orgánům a tím i celému balíčku o dohledu na příštím zasedání Rady ministrů pro ekonomické a finanční záležitosti dne 2. prosince, abychom mohli v prosinci podat zprávu Radě.

Ustanovení struktury představuje významnou hodnotu pro odvětví finančních služeb, pro svět vně Evropy a pro naše občany. Balík opatření bude obsahovat i požadavek, aby byl plán po třech letech přezkoumán. Tak budeme schopni napravit veškeré nedostatky ve fungování či účinnosti, které vyplynou na povrch.

Současná strategie Evropské unie pro pracovní příležitosti a rozvoj, Lisabonská strategie, vyprší v příštím roce. Je proto nutné, aby se EU dohodla na strategii nové, která by prosazovala vizi dlouhodobého růstu a prosperity. To bude představovat jednu z nejdůležitějších otázek v následujících měsících a jednu z prioritních oblastí nadcházejícího španělského předsednictví.

Hospodářská a finanční krize vytvořila tlak volající po okamžitých krocích, které by minimalizovaly dopad na hospodářský růst a pracovní trh. Zároveň se výrazněji projeví strukturální slabosti a dlouhodobé výzvy stojící před našimi ekonomikami.

Udržení a posílení evropské konkurenceschopnosti na globálním trhu, boj se změnou klimatu a vypořádání se s výzvami vyplývajícími ze stárnutí obyvatelstva představují pro Evropskou unii a členské státy náročné úkoly ve střednědobém a dlouhodobém horizontu. Vyžadují společná koordinovaná řešení, společnou vizi a posílení evropského reformního programu pro příští desetiletí.

Vize znamená měnit výzvy v příležitosti. To znamená plně rozpoznat potenciál vnitřního trhu a využít možnosti, jež poskytuje zahraniční obchod a otevřenost. Znamená to rozpoznat možnosti, které s sebou nese přeměna Evropy v ekologicky účinnou ekonomiku neboli ekonomiku chytře reagující na problém změny klimatu a vytvoření pracovního trhu s vysokou úrovní zaměstnanosti, udržitelnými veřejnými financemi a sociální soudržností.

Během švédského předsednictví se provádí druhé následné hodnocení evropské strategie udržitelnosti. V mnoha oblastech došlo k pokroku. Zároveň však existuje několik oblastí, v nichž byly zjištěny neudržitelné tendence. Mezi tyto oblasti patří rychlý nárůst poptávky po přírodních zdrojích, zmenšující se biologická diverzita, vzrůst spotřeby energie v oblasti dopravy a přetrvávající chudoba ve světě.

Vznesli jsme otázku, jak bychom mohli lépe a účinněji kontrolovat a plnit tuto strategii, včetně toho, jak bychom mohli využít koordinace vyplývající ze vzájemné interakce s dalšími strategiemi Evropské unie, například s Lisabonskou strategií.

Na zasedání Evropské rady se bude rovněž hovořit o integrované námořní politice. Komise nedávno podala zprávu o pokroku v této oblasti. Evropská rada tuto zprávu prozkoumá a poskytne své stanovisko k budoucímu směřování této významné mezisektorové práce. V této souvislosti bych ráda zdůraznila náš postoj k udržitelnému hospodářskému růstu a práci a inovaci, které jsou účinné z hlediska životního prostředí.

Nyní přistoupím k dalšímu velmi významnému bodu na programu zasedání Evropské rady, konkrétně k otázce přijetí nového pětiletého pracovního programu v oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti. Stockholmský program má nahradit současný Haagský program, který byl přijat v roce 2004.

Stockholmský program předkládá vizi bezpečnější, otevřenější Evropy, v níž jsou chráněna práva jednotlivců. Je výsledkem intenzivních kontaktů a diskusí v Radě a s Evropským parlamentem. Cenné příspěvky poskytly rovněž národní parlamenty, občanská společnost, orgány Evropské unie a nejrůznější agentury a úřady.

Moji švédští kolegové, ministryně spravedlnosti Beatrice Asková a ministr pro přistěhovalectví Tobias Billström, zde včera byli a představili Stockholmský program ve velmi dlouhé rozpravě. Nebudu zde proto opakovat, co řekli, ale ráda bych využila této příležitosti a zdůraznila, že Stockholmský program se zaměřuje na konkrétní opatření, která přinášejí zlepšení do běžného života občanů. Obsahuje spolupráci se zeměmi za hranicemi EU. Bezpečnější a otevřenější Evropa vyžaduje skutečný partnerský vztah s našimi partnerskými státy.

Budoucí práce v této oblasti by měla být rovněž založena na rovnováze mezi opatřeními směřujícími k vytvoření bezpečné Evropy a opatřeními, která usilují o ochranu práv jednotlivců.

Ambiciózní práce, která už byla vykonána, a budoucí způsob naší práce, v níž bude mít větší roli spolurozhodování Parlamentu, by nám měly poskytnout akční plán, jenž se s těmito významnými výzvami lépe vypořádá.

Co se týká změny klimatu, zatímco bude pokračovat zasedání Evropské rady, budou se samozřejmě v Kodani konat jednání o klimatu. Tyto otázky jsou důležité pro Evropu a pro budoucnost celé naší planety. Před dvěma týdny předstoupil předseda vlády Fredrik Reinfeldt před Parlament v Bruselu a předložil výsledky říjnového zasedání Evropské rady včetně nejdůležitějších prvků postoje EU před kodaňskou konferencí. Nyní je nezbytné, abychom našim partnerům ve světě jasně ukázali, jak vysoko stavíme tento problém a že poskytneme impuls, který posune vyjednávání kupředu. Švédské předsednictví vloží do této práce veškeré úsilí.

Příští měsíc zhodnotí Evropská rada situaci v jednáních, která budou současně probíhat, aby mohla učinit rozhodnutí, jež jsou potřebná pro dosažení úspěšného výsledku na kodaňské konferenci.

Jako obvykle se na zasedání Evropské rady může objevit množství zahraničněpolitických otázek, ale nyní je stále ještě příliš brzy odhadovat, o jaké otázky se může jednat.

Hlavními prioritami švédského předsednictví je reagovat na požadavky vyplývající ze změny klimatu a zajistit, že si EU udrží před zahájením jednání v Kodani svou vedoucí pozici, přičemž zároveň neseme zodpovědnost za to, že bude pokračovat řešení hospodářské a finanční krize. Tyto otázky budou mít na závěrečné vrcholné schůzce nejvyšší prioritu.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane předsedo, mnohokrát jsme hovořili o velkých příležitostech, které Evropské unii dává Lisabonská smlouva, dovolu mi proto znovu vyjádřit uspokojení, že při našem příštím setkání bude Lisabonská smlouva už v platnosti. Protože tato smlouva začne platit, je čas učinit rozhodnější kroky od institucionálních diskusí směrem k politikám, které přinesou výsledky pro občany.

Prvními kroky k plnému provedení Lisabonské smlouvy byla jmenování uskutečněná minulý týden, kdy se Herman Van Rompuy stal předsedou Rady a Catherine Ashtonová vysokou představitelkou a místopředsedkyní Komise. Víím, že jak předseda Van Rompuy, tak vysoká představitelka a místopředsedkyně baronka Ashtonová touží začít uvádět Lisabonskou smlouvu v chod.

Herman Van Rompuy byl vybrán rozhodnutím na základě všeobecné shody hlav států a vlád. Já toto rozhodnutí vítám a osobně rozhodně podporuji. Herman Van Rompuy si získal obrovský respekt jako předseda vlády Belgie. Přináší s sebou kombinaci instinktivního evropanství Belgie – která byla zakládajícím

členem Unie a rovněž vždy stála v předních řadách tohoto evropského projektu – a své osobní schopnosti budovat konsenzus: Přesně ty cenné vlastnosti, které by předseda Evropské rady měl mít.

Těším se na spolupráci a na setkání s ním zde při plenárních zasedáních o Evropské radě. I když každý orgán musí pracovat v rámci svých kompetencí a respektovat kompetence orgánů ostatních, základem je, že spolu všichni pracujeme pro společné dobro Evropy.

Těší mne a jsem nanejvýš hrdý, že Catherine Ashtonová byla vybrána za první místopředsedkyni / vysokou představitelku. Podpořil jsem a schválil toto jmenování během zasedání Evropské rady, jak je podle smluv nezbytné. Všichni ji velmi dobře známe jako osobu, která má jak politické schopnosti, tak smysl pro orientaci, které budou zapotřebí při plnění náročného úkolu první vysoké představitelky a místopředsedkyně Komise. Z vlastní zkušenosti s Catherine Ashtonovou jako členkou Komise vás mohu ujistit o její hluboké oddanosti projektu Evropské unie.

Jak už jsem prohlásil včera, byly učiněny všechny nominace na pozice v Komisi. Zejména mne těší, že během jediného týdne bylo možné ztrojnásobit počet nominovaných žen ze tří na devět. V příští Komisi tak budeme mít devět žen, což je o jednu více než v té současné, a já bych ještě jednou rád poděkoval vám všem, kteří jste mne podporovali v náročném úkolu dosáhnout rozumného – nikoli ideálního, ale rozumného – zastoupení žen v příští Komisi.

Přistoupím nyní k rozdělování portfolií. Mám tu čest ujistit sněmovnu, že tak učiním při plném respektování priorit stanovených v politických směrech, jež jsem vám předložil a které vašim hlasováním Parlament podpořil, a že budu rovněž respektovat veškeré závazky, které jsem při té příležitosti vůči Parlamentu učinil. Poté může Parlament uspořádat věcná slyšení a v lednu o příštím kolegiu hlasovat.

Příští měsíc nám Evropská rada poskytuje první významnou příležitost ukázat, že se nyní soustředíme na politickou podstatu, ukázat, že tato přinese pokrok. Ve stručnosti bych se nyní rád zaměřil na tři klíčová témata, která budou v centru pozornosti.

Za prvé, změna klimatu. Konání Evropské rady týden před skončením vrcholné schůzky v Kodani představuje skutečně dobré načasování. Evropská unie se ukázala jako průkopník v oblasti opatření proti změně klimatu. Jako první jsme ukázali, že obchodní systém stanovující stropy emisí může fungovat. Jako první jsme nastolili závazný, tvrdý cíl pro snížení emisí. Kráčeli jsme v čele, když šlo o to definovat, jak může rozvíjející se svět skutečně přispět k financování nákladů spojených se změnou klimatu v rozvojových zemích.

S blížícím se koncem příprav kodaňské konference však tlak narůstá. Musíme si uchovat jednotu a stále sledovat svůj cíl snížit celosvětový objem emisí a zajistit vyčlenění nezbytných finančních prostředků – to je náš úkol. Musíme jasně říci, že to nemůže být úkol pouze pro Evropu: Potřebujeme, aby ostatní, zejména významné ekonomiky, také přispěli k dosažení ambiciózních cílů.

Jaké by měly být klíčové signály z Evropské rady? Za prvé, že chceme v Kodani dosáhnout ambiciózní, smysluplné dohody, která hlavně a především stanoví cíl 2° C. To je zásadní. Někdy sledujeme, jak politici a diplomati vyjednávají. Oni – my – spolu vyjednávat můžeme, ale nemůžeme vyjednávat s vědou. Nemůžeme vyjednávat proti přírodním vědám. Nemůžeme vyjednávat v rozporu s doporučením vědců, a toto je minimum: Dosáhnout dohody, která bude v souladu s cílem 2° C. Musíme proto stanovit reálné, účinné cíle pro snížení objemu emisí pro vyspělé země, jakož i podstatná opatření, která podniknou země rozvojové, zejména rychle rostoucí, rozvíjející se ekonomiky. Dohoda rovněž musí být komplexní a zahrnovat veškeré problémy obsažené v plánu z jednání na Bali.

Za druhé, i když v Kodani nebude naneštěstí možné dopracovat novou smlouvu, konference musí přinést funkční dohodu založenou na reálných závazcích všech stran, k níž přispějí všichni hlavní aktéři a kterou podpoří nejvyšší politická úroveň. Potřebujeme jasný, jednoduchý politický text, který ukáže, že přecházíme od diskusí o potřebě řešit změnu klimatu ke konkrétním krokům. Mělo by být rovněž výslovně řečeno, že dohoda se v nejbližší možné době změní v plnohodnotnou smlouvu.

Dohoda by měla být přesná. To znamená jednotlivá konkrétní čísla týkající se snižování emisí a podrobný finanční balík pomoci pro rozvojové země, který jim pomůže vytvořit programy pro zmírnění dopadu a pro přizpůsobení se změně klimatu. Obzvláště důležitá bude otázka rychlého zahájení financování.

Závěrem se domnívám, že ústřední význam bude mít odhodlání představitelů, neboť se jedná o obtížná rozhodnutí, jež musí být učiněna na nejvyšší vládní úrovni. Těší mne, že na pozvání předsedy vlády pana Rasmussena se kodaňské konference zamýšlí zúčastnit přinejmenším zhruba 65 hlav států a vlád. Já osobně se také zúčastním.

Další klíčovou oblastí je Stockholmský program týkající se oblasti spravedlnosti, svobody a bezpečnosti. Lidé chtějí žít v prosperující, mírumilovné Evropské unii, v níž jsou respektována jejich práva a chráněno jejich bezpečí. Chtějí mít možnost svobodně cestovat, dočasně či trvale se přestěhovat do jiných evropských zemí, aby tam studovali, pracovali, založili rodinu, podnikali či odešli na odpočinek.

Za posledních deset let jsme ušli značný kus cesty. Odstranění kontrol na vnitřních hranicích uvnitř schengenského prostoru umožňuje více než 400 miliónům občanů 25 států cestovat bez pohraničních kontrol z Pyrenejského poloostrova až do pobaltských států, z Řecka až do Finska.

Lisabonská smlouva nám nyní poskytuje novou příležitost pokročit dále. Všichni víme, že některé z nejvýznamnějších změn, které smlouva přinese, se budou týkat oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti. Politika v této oblasti se tak plně začleňuje do našich běžných postupů. Objasňuje, jaké kroky lze podniknout, a zejména rozšiřuje demokratický rámec těchto politik prostřednictvím plného zapojení vašeho Parlamentu.

Stockholmský program, který je založen hlavně na vstupech a návrzích z Komise, bude klíčovou pákou, která toto umožní. Měl by připravit scénu pro komplexní, účinný program činnosti, který přinese skutečné změny, skutečně prospěje občanům.

Program, který vzejde z Evropské rady, musí do budoucna stanovit směrodatné priority pro oblast spravedlnosti a vnitřních záležitostí na následující roky a ukázat, jakým způsobem budou tyto priority realizovány. Účinnější respektování základních práv; lepší přístup k soudům; rozhodnější postup proti organizovanému zločinu, obchodování s lidmi a terorismu; účinnější řízení migrace – to vše jsou oblasti, v nichž by měl Stockholmský program stanovit řadu konkrétních kroků, jež nás povedou vpřed. Tyto kroky rovněž vyžadují důslednou spolupráci s našimi partnery ze třetích zemí, o niž jsem odhodlán usilovat v našem společném úsilí o maximalizaci našich globálních zájmů.

A konečně, musíme rovněž neustále věnovat pozornost řešení hospodářské krize. V průběhu uplynulého roku měly kroky Evropské unie obrovský přínos. Nyní si musíme uchovat odhodlání, soustředěnost a cílevědomost. Musíme pečlivě sledovat opatření pro hospodářskou obnovu, zejména v situaci, kdy nezaměstnanost stále roste. Naší hlavní prioritou musí zůstat udržet pracovní místa pro lidi a pomoci těm, kteří zaměstnání ztratili, vrátit se zpět do práce.

Musíme rovněž začít tvořit pokrizový program, který využije nových zdrojů růstu a nalezne nové pracovní příležitosti. Program jsme načrtli ve strategii na období do roku 2020, konzultačním dokumentu, který Komise včera rozšířila. Velmi se těším, až vyslechneme myšlenky Parlamentu a zahrneme vaše názory do konečného dokumentu.

Zkoušce budou podrobeny i ambice Evropské rady ohledně pokroku ve věci balíčku opatření pro finanční dohled. Víím, že Parlament sleduje stejný cíl, a naléhavě vás žádám, abyste s Radou spolupracovali, aby do poloviny roku 2010 mohla být přijata konečná verze, a aby tak do konce téhož roku mohly vzniknout výkonné nové orgány.

Závěrem chci prohlásit, že změna klimatu, svoboda, bezpečnost a spravedlnost a řešení hospodářské a finanční krize – to jsou tři oblasti, které se dotýkají každodenního života našich občanů a zároveň tři oblasti, kde Evropská rada může ukázat, že Lisabonská smlouva skutečně otevřela novou kapitolu dějin projektu sjednocené Evropy.

Pro dosažení smysluplných výsledků musíme spolupracovat v partnerském vztahu – v partnerství mezi Komisí a Parlamentem, jemuž jsem vděčný za trvalou podporu ve věci politických ambicí předložených Komisí v těchto oblastech; v partnerství se švédským předsednictvím Rady, jemuž blahopřeji k odvedené práci; a v partnerství s našimi dánskými přáteli, kteří připravují kodaňskou konferenci.

Využijme co nejlépe toho, co nás očekává. Pracujme spolu pro společné blaho Evropy. Komise i já osobně jsme připraveni výzvu přijmout. Jsem si jistý, že Parlament, jehož pravomoci byly novou smlouvou posíleny, rovněž prokáže svoji odpovědnost a oddanost Evropě občanů.

Joseph Daul, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, tak jsme konečně dosáhli cíle.

Hlavy států a vlád vybraly Hermana Van Rompuye za prvního předsedu Evropské rady a Catherine Ashtonovou za vysokou představitelku. Děkuji Fredriku Reinfeldtovi, poslednímu předsedovi vlády, který zastává funkci střídavého předsedy Evropské rady. Díky, že jste dokázal najít konsenzus ohledně jmen dvou osob, které ponesou těžké břímě nových funkcí vytvořených Lisabonskou smlouvou.

Dnes bych v této sněmovně rád ocenil úvodní prohlášení předsedy Van Rumpuys, pro kterého, cituji, „bude obraz Rady vytvořen výsledky její činnosti“ a který zastává přístup krok za krokem. Právě pomocí této metody – kterou bych nazval metodou „Jeana Monneta“, efektivní činností bez politických póz – určuje skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) své směřování. Právě tato metoda nás přivedla od konfliktů včerejška k dialogu dneška. Byla to tato metoda, která nás přivedla od dlouhého čekání na hranicích k schengenskému prostoru, od měnících se směnných kurzů ke stabilnímu euru. Díky této krok po kroku probíhající integraci Evropy skutečně došlo ke značnému pokroku, což nikdo nemůže popřít.

Rád bych vás, dámy a pánové, varoval před povrchní kritikou, kterou jsme slyšeli v poslední době. Mám na mysli zejména ty, kteří se v zájmu pronesení vtipného bonmotu zdiskreditovali nezodpovědnými prohlášeními.

Jako všichni ostatní mají i členové skupiny PPE své sny, ale rozdíl mezi námi a ostatními spočívá v tom, že se snažíme přeměnit své sny ve skutečnost. Učinili jsme tak ve věci evropské integrace, učinili jsme tak při znovusjednocení a učinili jsme tak rovněž s Lisabonskou smlouvou, která nás přes veškeré své nedostatky zavede o kus dál správným směrem. Právě toto Evropané očekávají, dámy a pánové, nikoli senzační prohlášení jepičí životnosti.

Jsmo přesvědčeni, že pan předseda Van Rompuy se svého úkolu chopí se stejným odhodláním a rozhodností, jaké prokázal ve své vlasti, vlastnostmi, jež byly korunovány úspěchem a všeobecně uznávány. Pan předseda Van Rompuy má plnou podporu skupiny PPE a já mu nabízím naši podporu v úkolu, který bude bezpochyby velmi obtížný.

Skutečně předpokládám, že se Rada bude vyvíjet. Očekávám, že se vyvine v transparentnější instituci a že bude ještě těsněji spolupracovat s Parlamentem a Komisí. Očekávám, že ministři přestanou ohlašovat národní vítězství nad svými partnery, jen co se vrátí zpět z Bruselu, a že přestanou vinit Evropu ze všech problémů. A konečně očekávám, že Rada přestane měnit své postoje v závislosti na tom, kdo je právě jejím předsedou. Spolu se skupinou PPE toto vše od prvního stálého předsednictví Rady očekávám. Paní Malmströmová, to se nevztahuje na vás, protože jste již svým státem byla jmenována komisařkou. Proto už nemáte možnost volby, musíte hovořit o Evropě.

Jménem skupiny PPE rovněž blahopřeji Catherine Ashtonové, nové vysoké představitelce a místopředsedkyni „první Barrosovy“ Evropské komise. Vítáme její jmenování a budeme velmi pozorně naslouchat jejím odpovědím na naše otázky při slyšení komisařů, které se bude konat v lednu příštího roku. Na konci tohoto procesu se plně ujme svých povinností jako místopředsedkyně „druhé Barrosovy“ Komise.

Pane předsedo, dámy a pánové, těší mne, že už je za námi období otázek ohledně jednotlivců a že se nyní konečně můžeme s naprostou klidnou myslí věnovat zásadním věcem. Víme, že prosincovému zasedání Evropské rady budou dominovat dvě hlavní témata. Prvním je obnovení hospodářského růstu, které se nesmí odehrát bez ozdravení zaměstnanosti. V tomto ohledu očekáváme ze strany Evropské rady konkrétní kroky.

Druhým tématem je změna klimatu. Všichni vědí, že Rada bude zasedat uprostřed konání kodaňské konference, která by neměla vyústit pouze v politické cíle, ale rovněž ve vyčíslitelné závazky. To je zásadní. První zasedání Evropské rady konané podle Lisabonské smlouvy musí Evropě umožnit hrát svou úlohu plně. Proto doufám, že dokáže využít svého vlivu a prosazovat své postoje s větším odhodláním, než tomu bylo v minulosti.

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, přítomní i nepřítomní, v uplynulých několika dnech po zasedání Evropské rady jsme hodně diskutovali o lidech a funkcích. Dnes bych znovu rád zaměřil své poznámky k vám, pane Barroso. Je důležité, abychom o lidech a funkcích diskutovali. Co se týče postů, měla naše skupina jednu jasnou prioritu. Řekli jsme, že jako druhá největší skupina v této sněmovně chceme, aby druhá pozice v Komisi, jinými slovy vysoký představitel, který působí jako místopředseda Komise, byla obsazena členem naší strany. Je to proto, že se domníváme, že Komise, která není neutrální organizací ale politickým orgánem, by měla odrážet realitu v tomto Parlamentu. Dosáhli jsme toho, za co jsme bojovali. Víím, že jste usiloval o totéž, a proto bych vám chtěl upřímně poděkovat, navzdory kritice, kterou ode mne ve sněmovně většinou slyšíte.

Tato skutečnost vysílá pozitivní signál, protože ukazuje, že požadavky, které jako sociální demokraté v této sněmovně vneseme, berete vážně, protože před námi stále leží kus cesty před závěrečným hlasováním o Komisi. Očekáváme rovněž, že struktura portfolií, která stanovíte pro jednotlivé komisaře, bude odrážet obsahy a výzvy, s kterými jsou tito lidé konfrontováni. To je podle mého názoru mnohem důležitější než diskuse o postech a lidech na ně.

Samozřejmě nás těší, že Cathy Ashtonová nyní zastává pozici vysoké představitelky. O panu Van Rompuyovi bylo již řečeno dost a já souhlasím s předcházejícími řečníky. Mnohem důležitější však je otázka, za vykonání jakých úkolů budou mít tito lidé zodpovědnost. Nemyslím si, že by evropské občany skutečně zajímalo, jakým způsobem byli pan Van Rompuy a baronka Ashtonová zvoleni. Důležitým problémem však je otázka, jakým způsobem můžeme snížit nezaměstnanost, která v Evropě v současné době neklesá, ale roste. Lidi zajímá otázka, zda jsme skutečně stále schopni zabránit změně klimatu a zda Kodaň skončí úspěchem, nebo fiaskem. To však nestačí. Podle mého názoru o změně klimatu nehovoříme dostatečně. Nediskutujeme dostatečně o tom, že například boj proti změně klimatu a investice do technologií šetrných k životnímu prostředí představují obrovský potenciál tvorby pracovních míst, že zelené technologie představují projekt pro budoucnost a že průmyslová politika a ochrana životního prostředí se vzájemně nevylučují, ale lze je skloubit.

Představy týkající se struktury Komise, které jste zde předložil, ukazují správným směrem. Jedná se o problém, který je třeba vyřešit v Kodani stejným způsobem jako otázku celosvětové zdravotní politiky, otázku, zda by Evropa měla prokázat solidaritu s umírajícím kontinentem, jako je Afrika, boje proti AIDS a zpřístupňování nových zdrojů pro budoucnost. Lze problémy evropské energetické bezpečnosti vyřešit mírovou cestou? Nebo nám na evropských hranicích hrozí zintenzivnění konfliktů vyplývajících z nákupu plynu, ropy a dalších surovin? To je práce pro vysokou představitelku Evropské unie. Otázka zkrocení finančních trhů je hlavním cílem evropské politiky, protože je skutečně nehorázné, když uprostřed fáze, kdy evropští daňoví poplatníci musí vyrovnávat náklady vyplývající z krize, se kasino znovu otevřelo a hazardéři opět cestují po světě. V tomto případě nepotřebujeme debatu o rozdělení postů, ale jasná pravidla pro finanční trhy Evropské unie. To je mnohem důležitější.

(Potlesk)

Právě proto říkám, ano, Herman Van Rompuy a Cathy Ashtonová byli zvoleni, ale nyní se musí pustit do práce a musí být ustanovena Komise. Proto bych na závěr rád zopakoval své poznámky směrem k panu Barrosovi. My, sociální demokraté, jsme s vámi diskutovali o našich myšlenkách. Jeden z našich požadavků byl splněn k naší spokojenosti, mám na mysli pozici vysoké představitelky. Předpokládáme, že struktura politik vaší Komise v oblasti ochrany životního prostředí, sociálních věcí a financí bude korespondovat s požadavky sociálních demokratů, pokud možno pod vedením sociálnědemokratických komisařů, a pak bude všechno v pořádku.

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, nebudu se vracet k nominacím z minulého týdne. Řeknu jen, že zprávy byly dobré a špatné. Špatnou zprávou je, že nepředsedal liberál, ale dobrou je, že to byl Belgičan. Jak prohlásil předseda Komise, v Belgii v podstatě panuje celkový konsenzus, rozhodně ohledně evropských záležitostí a ohledně budoucnosti Evropy.

Takže, pane Barroso, nyní doufáme, že budeme mít v co nejbližší době novou Komisi. Já doufám, že v ní bude hodně liberálních komisařů – někdo tvrdí, že jich je tam až příliš, ale podle mne by 50 % bylo dobrých! Domnívám se, že téměř třetina liberálních komisařů je dobré číslo. Každopádně mne těší, že z osmi liberálních komisařů, kteří byli představeni jako kandidáti pro Komisi, jsou čtyři ženy, takže v liberálním zastoupení mužů a žen v Komisi panuje rovnováha.

Co se týká priorit, domnívám se, že pro následující dny a týdny existují tři hlavní priority. Především Kodaň. Musíme zajistit, že konference skončí úspěchem. Domnívám se, že zbývají dvě otázky: Jak odpovědět na obavy rozvojových zemí a jak dospět k právně závazné smlouvě, protože tato otázka je nejdůležitější. Obsah smlouvy bude důležitý, ale podle mého názoru je ještě důležitější právní závaznost toho všeho.

Druhým bodem je Stockholmský program. V této věci je pro naši skupinu zásadním bodem rovnováha mezi bezpečností a svobodou. Je zřejmé, že musíme chránit občany před terorismem a organizovaným zločinem, ale možná jsme po událostech z 11. září kladli přílišný důraz na bezpečnost a ochranu. Domnívám se, že Stockholmský program – a rovněž filozofie vašeho předsednictví – musí vrátit rovnováhu směrem k respektování základních práv a rovněž k větší otevřenosti společnosti. Podle mého názoru je toto velkou ambicí a tím, co Stockholmský program musí učinit. Podle naší skupiny, skupiny ALDE, je tento program ambicióznější než program z Tampere a Haagský program, ale s významnějším zaměřením na základní práva lidí. Chránit a zavádět bezpečnostní opatření je dobré, ale je třeba tak činit vyváženým způsobem a respektovat přitom základní práva.

Třetím obrovským úkolem nadcházejících dnů je, jak prohlásil předseda Komise, finanční dohled. Pane Barroso, domnívám se, že je asi čím dál jasnější, že v konečném důsledku potřebujeme jeden evropský orgán pro finanční dohled. Je nám zapotřebí kvalitního orgánu pro dohled nad přeshraničními finančními

institucemi, který by spojil dohled na mikro a makroúrovni a možná ho i co nejtěsněji propojil s Evropskou centrální bankou – proč ne? A přirozeně i s tím, co se odehrává v Komisi.

Nyní je důležité, aby Rada nezmenšila rozsah návrhů, jež byly nastoleny. Toho se v současné době obávám. V Parlamentu se snažíme prosadit ambicióznější návrhy, ale mám pocit, že v současnosti panuje v Radě pokušení vydat se opačným směrem. Proto je naprosto nezbytné, aby v této záležitosti panovalo mezi Komisí a Parlamentem porozumění, v rámci něhož řekneme Radě: Máme proces spolurozhodování, takže pokud přijmete s návrhy a Rada přijde s návrhy, které budou méně ambiciózní než návrhy Komise, pak v Parlamentu neprojdou. My se pohybuje opačným směrem.

Domnívám se, že v Parlamentu existuje většina, která podporuje směřování k jedinému společnému orgánu dohledu. To budeme v budoucnu potřebovat a domnívám se, že je důležité vám předat toto poselství pro předsednictví, protože 10. a 11. prosince, kdy se bude konat příští zasedání Evropské rady, rozhodně dojde k rozsáhlé diskusi.

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, pane Barroso, jistě chápete, že mne jako vedoucí politické skupiny v této sněmovně samozřejmě těší, že se nám ženám podařilo zviditelnit ženy v čele Evropské unie. Je nicméně důležité, aby ženy nehrály roli pouze v rámci statistiky. Můžete se na nás spolehnout, že vám pomůžeme pro tyto ženy zajistit vlivné pozice v rámci Komise. Nechceme pouhá symbolická gesta.

Mnoho pozornosti se věnovalo osobám na nejvyšších pozicích, Hermanu Van Rompuyovi a baronce Ashtonové. Poslanci Parlamentu znají baronku Ashtonovou lépe než Hermana Van Rompuye. Při slyšeních budeme mít příležitost je poznat ještě lépe. Doporučovala bych, abyste Hermanu Van Rompuyovi navrhl, aby se setkal s politickými skupinami ve sněmovně, abychom ho lépe poznali. Všichni tvrdí, že jsou na něj Belgičané hrdí. Proč se nezapojí do dobrovolné diskuse s politickými skupinami zde ve sněmovně, abychom se na začátku období, kdy bude svůj úřad zastávat, vzájemně lépe poznali?

Tolik mé ohlédnutí za minulým týdnem. Zanedlouho tu budeme mít příští schůzku na nejvyšší úrovni. Pane Schulzi, nemám pocit, že bychom o Kodani hovořili příliš málo. Z našich diskusí vyvozujeme příliš málo logických závěrů. Tento týden bude Parlament hlasovat o usnesení, které obsahuje vše, co by bylo pro Kodan správné, pokud věříte Organizaci spojených národů a vědcům. Obyvatelé Evropy v průběhu času tato doporučení postupně opouštějí. Podle mé analýzy spočívá ústřední problém v tom, že ochrana klimatu je vnímána jako zátěž a že nejsou rozpoznány příležitosti, které konzistentní politika v oblasti ochrany klimatu nabízí.

Dalším bodem programu příštího summitu je Lisabonská strategie. Jedním z dlouhodobých úkolů této strategie byla podpora udržitelného rozvoje, ale dosud se nám toho nepodařilo dosáhnout. Rozdílným pilířům Lisabonské strategie se vždy dostávalo různého stupně priority. Ochrana životního prostředí, sociální spravedlnost a udržitelný rozvoj byly vždy odsunuty na okraj kvůli starším, a podle mého názoru překonaným, prioritám vztahujícím se k politikám v oblasti průmyslu, hospodářství či dokonce výzkumu. Pokud chcete na příští vrcholné schůzce rozhodnout, že bychom na jaře měli přijmout revidovanou Lisabonskou strategii, pak nemáme čas na analýzu slabých bodů Lisabonské strategie, která podle mého názoru neuspěla. Proč jsme se dostali do takové katastrofické hospodářské krize? Proč v Evropské unii existuje tolik problémů v sociální oblasti a na trhu práce? Domníváme se, že není dobrý nápad připravovat Lisabonskou strategii a její revizi bez důkladné reflexe, bez sebekritiky a bez skutečného procesu konzultací, po kterém volají například odbory a sociální platforma, protože Lisabonská strategie je velmi důležitá pro všechny z nás a pro budoucnost Evropské unie.

Na závěr bych se ráda zmínila o Stockholmském programu. Podobně jako další velké programy vypadá jako dobrá věc, neustále se to o něm také tvrdí a zdá se, že lidé si to obecně i myslí. Naše skupina má však dojem, že v něm existuje nerovnováha mezi svobodou a bezpečností. S tímto vývojem nesouhlasíme a budeme to zdůrazňovat prostřednictvím příkladu SWIFT. Nezařazení SWIFT do programu bylo vážnou chybou. Pane Barroso, touto provizorní dohodou k problematice SWIFT se snažíte obejít Parlament, přičemž neberete v úvahu obavy týkající se ochrany údajů. To ukazuje, že svoboda a bezpečnost v současné době nejsou v rovnováze.

Timothy Kirkhope, jménem skupiny ECR. – Pane předsedo, nejprve bych chtěl popřát panu Van Rompuyovi a baronce Ashtonové úspěch v jejich nových funkcích a doufám, že se jim podaří ustavit v rámci svých pozic vzory, které přetrvají do budoucna.

Pokud má mít Evropská rada napůl stálého předsedu, pak by to měl být někdo, kdo zastává neokázalý, ale praktický přístup k budování konsenzu mezi členskými státy tam, kde je to možné a žádoucí. Pokud máme mít vysokého představitele pro zahraniční věci s většími pravomocemi, pak by jeho hlavním úkolem měla být úzká spolupráce s členskými státy při koordinaci společných politik v oblastech, v nichž mají společné cíle.

Tato jmenování by měla být příležitostí ukončit jednou provždy noční můru stále centralizovanější, byrokratičtější zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie ve prospěch dobrovolné spolupráce mezi členskými státy.

Zejména jmenování baronky Ashtonové, současné komisařky, muselo být obzvláštním zdrojem radosti pro pana předsedu Barrosa, ačkoli se tato skutečnost nesmí stát příležitostí, aby se větší moc koncentrovala v rukou Komise, namísto v rukou evropských demokratických orgánů.

Avšak po desetiletí, které Evropská unie strávila v posedlosti svými vlastními orgány, se nyní musí znovu vrhnout do práce. Často se říká, že občané našich členských států Evropě nerozumí, a kdyby jí rozuměli, tak by byla oblíbenější. To však nebere do úvahy jeden zásadní bod. Naši občané rozumí až příliš dobře zahleděnosti Evropské unie do sebe sama. Nerozumí však tomu, proč je tolik času, úsilí a zdrojů věnováno institucionálním procesům a tak málo politice, která by skutečně mohla zlepšit jejich život.

Naši občané vidí, že naše ekonomiky jsou v krizi, že nezaměstnanost roste, že pro podniky je těžší vytvářet růst, že se změna klimatu prohlubuje a že konkurenceschopnost ostatních částí světa se stále více a rychleji zvyšuje.

Když se však podívají na Evropu, uvidí Evropskou unii, která léta věnovala institucionálním sporům. Proč by se měli starat o podrobnosti hlasování kvalifikovanou většinou, když přišli o práci? Proč by je měly zajímat složitosti procesu spolurozhodování, když jejich děti čeká tak nejistá budoucnost?

Doufám, že jmenování provedená minulý týden, budou tlustou čarou za těmito lety introspekce. Evropská unie nyní musí pokročit vpřed a soustředit se na skutečnou práci, na budování dynamických, konkurenceschopných ekonomik a na vytvoření silného globálního systému obchodování, v průběhu následujících týdnů konkrétně na zajištění skutečně účinné dohody o boji se změnou klimatu.

Připouštím, že prohlášení švédského předsednictví a předsedy Barrosa jsou v tomto ohledu povzbudivá. Doufejme, že nyní budou následovat praktické výsledky v dalších oblastech, které mají zásadní význam pro všechny naše občany.

(Řečník souhlasil s položením otázky „postupem modré karty“ podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu.)

John Bufton (EFD). – Pane předsedo, po krásných slovech, které tu přednesl pan Kirkhope ohledně situace, v níž se nacházíme, bych mu chtěl položit následující otázku: Nemáte pocit, že jste obyvatelům Británie upřeli referendum, které David Cameron Spojenému království slíbil? Jste tu nyní bez jakéhokoli mandátu a jádrem věci je, že obyvatelé Spojeného království a většiny Evropy se k Lisabonské smlouvě vůbec nemohli vyjádřit.

David Cameron by se měl stydět. Co se týká konzervativců v této sněmovně, tak volí způsobem zelená, zelená, zelená. Neustále souhlasí a souhlasí a zase souhlasí. Jsou pro EU. Domnívám se, že nastal čas, abyste vyložili karty na stůl a řekli lidem doma, na které straně skutečně stojíte.

Timothy Kirkhope (ECR). – Pane předsedo, je mi skutečně líto, že zde dnes dopoledne, jak se zdá, prostor ovládly vnitřní politické záležitosti Spojeného království. Rád bych jasně prohlásil, že se nestydím vůbec za nic, co říká nebo dělá vůdce Konzervativní strany a zejména je nám všem jasné, že jsme vždy naznačovali, že pokud by nedošlo k ratifikaci Lisabonské smlouvy, že bychom ji chtěli Britům předložit k hlasování. Domnívám se, že to je od nás čestný postoj.

Domnívám se, že ti, kdo hovoří ve spojitosti s Evropou o nerealistických cílech, kdo hovoří s extrémní posedlostí, neprospějí právě těm, o kterých jsem hovořil ve svém příspěvku – nejenom občanům Evropy, ale ani občanům mé vlasti, kteří usilují o prosperitu, kteří chtějí ve svých životech jistotu a jasnou budoucnost. Takoví lidé trpí institucionální sebestředností stejně jako kterýkoli orgán v Evropě.

Lothar Bisky, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedo, rád bych jménem skupiny GUE/NGL uvítal oba kandidáty. Především vítáme skutečnost, že byla zvolena žena. Předpokládáme, že se oba kandidáti na vysoké funkce nezaměří pouze na své povinnosti, ale že budou rovněž pěstovat spolupráci s Parlamentem.

Očekáváme, že se Rada bude více zabývat sociálními otázkami, které vyplývají z krize, a že dospěje ke správným závěrům. Bankéřům byly vyplaceny miliardy, ale obyčejným lidem se nedostalo v podstatě žádné pomoci. Pan Schulz má pravdu, když říká, že kasina znovu otevřela, ale zároveň roste chudoba, zejména chudoba dětí.

Napříč Evropou přišly kvůli krizi o práci čtyři miliony lidí. Podle zpráv Komise by toto číslo v průběhu příštího roku mohlo narůst až na sedm milionů. Víme, že odhady tohoto druhu jsou často nižší než reálná čísla. Například 1,5 milionu lidí v Německu je zaměstnáno na zkrácenou pracovní dobu, což je potřeba zdůraznit.

Rostoucí nezaměstnanost a chudoba jsou však prvními známkami ještě větší nerovnosti příležitostí, která bude mít významný dopad na příležitosti dosáhnout vzdělání. Musíme hovořit i o tomto tématu. Vystává otázka, zda hlavy států a vlád naleznou východiska z krize, ve kterých se spojí evropský koncept integrace se sociálním pokrokem a která budou mít reálný vliv na evropské občany. Namísto strategie pro ukončení programů hospodářské obnovy a povinné konsolidace rozpočtů je nám zapotřebí změny politiky. V tomto ohledu chci zmínit jen tři věci. Za prvé, očekáváme, že Rada učiní prohlášení týkající se jejího postoje ohledně plánů pro strategii na období do roku 2020, která by měla nahradit neúspěšnou Lisabonskou strategii. Inovace a znalosti, boj proti vyloučení, strategie pro zelenou ekonomiku, digitální Evropa – jako seznam hesel to zní špatně. Nutně však potřebujeme konkrétní návrhy, které popíší, jak toho všeho dosáhnout.

Za druhé, Rada musí konečně přijmout za svůj přísný systém dohledu nad finančními trhy. Mám řadu legitimních otázek týkajících se toho, jak toto Rada dokáže sladit s existujícími smlouvami, protože v některých případech nejsou povolena nebo nejsou žádoucí omezení volného pohybu kapitálu a plateb. Zajímá nás, jak se s tím vypořádáte.

Za třetí bych rád znovu zdůraznil, že Rada musí do Kodaně vyslat jasný signál, že je zapotřebí právně závazné smlouvy o boji se změnou klimatu. Dobrovolné závazky nikdy nedosáhly žádoucího cíle.

Nigel Farage, jménem skupiny EFD. – Pane předsedo, všichni jste tu dnes velmi pesimističtí. Domníval jsem se, že půjde o chvíli velké pýchy! Stálo vás to osm a půl let zastrašování, lhaní, přehlížení demokratických referend. Trvalo vám osm a půl let, než jste tuto smlouvu potlačili, a od 1. prosince ji konečně budete mít.

Architekt toho všeho Giscard pochopitelně zamýšlel, aby Evropská unie prostřednictvím této ústavní smlouvy získala mocný hlas ve světě, ale obávám se, že vedoucí představitelé kolektivně ztratili nervy. Rozhodli se, že na světové scéně chtějí vidět své tváře, nikoli někoho z Evropské unie, takže nám jmenovali dvojici politických trpaslíků.

Kissingerova otázka, komu v Evropě zavolat, tak zůstává nezodpovězena, není-liž pravda? Odpovědí tak asi může být jen „panu Barrosovi“, protože on je jediný, o kom kdy někdo ve světě slyšel, a je pravděpodobně vítězem mezi těmito posty. Není divu, vážený pane, že dnes vypadáte tak vesele.

A tak máme nového předsedu Evropy, Hermana Van Rompuye. Nevyskočí to hned na jazyk, nemám pravdu? Nedokážu si představit, že by se kvůli němu zastavovala doprava v Pekingu nebo ve Washingtonu; pochybuji, že by ho vůbec někdo poznal v Bruselu. A přesto bude dostávat plat vyšší než Obama, což sděluje vše, co potřebujete vědět o této evropské politické třídě a o tom, jak se o sebe dokáže postarat.

Ale je alespoň zvoleným politikem, narozdíl od baronky Cathy Ashtonové, která je skutečně typickou představitelkou třídy moderních politiků. V určitém smyslu je ideální, že? Nikdy neměla řádnou práci a nikdy v životě nebyla do žádné funkce zvolena. Takže bych řekl, že se perfektně hodí pro tuto Evropskou unii.

(Předseda požádal mluvčího, aby ukončil příspěvek)

Nikdy nebyla nikam zvolena a nikdo netuší, kdo to je! Dokonce i předseda vlády hovořil o baronce Ashdownové namísto Ashtonové. Chci tím říct, že o ní nikdo nikdy neslyšel. Je známá ještě méně než Herman Van Rompuy! To už chce pořádné umění, nemám pravdu?

Vystoupala na vrchol, aniž by za sebou zanechala jakoukoli stopu. Představuje součást této postdemokratické doby. Dobře se vdala: Vzala si poradce, přítele a zastávce Tonyho Blaira a byla dosazena do Sněmovny lordů. Za svého působení ve Sněmovně lordů dostala jeden velký úkol a tím bylo prosadit v ní Lisabonskou smlouvu a udělat to tak, aby se zdálo, že jde o něco úplně jiného, než byla ústava EU. Je tedy dobrá v udržování kamenné tváře a ve Sněmovně lordů rázně potlačila jakýkoli pokus uskutečnit mezi obyvateli Spojeného království referendum.

Tak ji tu máme: Nikdy se neucházela o veřejný úřad, nikdy neměla řádné zaměstnání, a teď získala jednu z nejvyšších pozic v Evropské unii. Její jmenování je pro Británii ostudou.

(Poznámka z pléna)

Ale alespoň jsem byl, narozdíl od ní, zvolen, pane! Nebyla zvolena a lidé nemají možnost ji sesadit.

Ale poslechněte si další část. Jde o něco vážnějšího. Cathy Ashtonová byla aktivní členkou Kampaně za jaderné odzbrojení. Byla ve skutečnosti pokladní této kampaně v době, kdy Kampaň za jaderné odzbrojení dostávala obrovské dary, a odmítala odhalit jejich zdroj. Je pouze známo, že tyto dary získal muž jménem Will Howard, který byl členem Komunistické strany Velké Británie. Popře baronka Ashtonová, že v době, kdy byla pokladní, získávala prostředky od organizací, které nesouhlasí se západním kapitalismem a demokracií? Tuto otázku je třeba položit.

Skutečně nás těší, že za zahraniční bezpečnostní politiku bude zodpovědný někdo, kdo byl před pár lety aktivistou v uskupení jako je Kampaň za jaderné odzbrojení? Pokud si to doopravdy myslíme, pak by nám měla naskakovat husí kůže. Domnívám se, že není vhodnou osobou pro tuto práci. Nemá žádné zkušenosti a musí zodpovědět ony otázky. Vzala peníze od nepřátel Západu? Tato otázka musí být zodpovězena.

Tak tedy máme dva trpaslíky. Nemastní neslaní povedou nemastné neslané, ale já neoslavuji, protože budou prosazovat plány na politickou unii, a i když si snad naši vedoucí představitelé pro tuto chvíli zachovali tvář na mezinárodní scéně, zradili všichni své národní demokracie. Je tu Evropský stát. Kvůli této Lisabonské smlouvě nás očekává lavina nových právních předpisů, a já v srdci nemám žádné pochyby, že ve Spojeném království se musí konat řádné, svobodné, spravedlivé referendum, které rozhodne, zda zůstaneme součástí této Unie, nebo ne. Doufám a modlím se, abychom si zvolili odchod, ale každopádně je třeba se lidí zeptat.

(Řečník souhlasil s položením otázky „postupem modré karty“ podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu.)

Předseda – Rád bych panu Farageovi něco řekl. Bylo by dobré, kdybychom mohli zklidnit atmosféru, protože není vždy snadné přijmout určitá slova a výrazy.

Edit Herczog (S&D). – Pane předsedo, pan Farage prohlásil, že kvůli lidem, kteří byli minulý týden zvoleni, se nezastaví doprava. Proto jsme je zvolili – protože jsme chtěli zvolit lidi, kteří rozproudí dopravu pro všechny evropské občany, aby si vydobyli lepší život, a právě to oni udělají.

Pan Van Rompuy a paní Cathy Ashtonová jsou zde pro lidi a 480 miliónů Evropanů to záhy pozná. Domnívám se, že o toto jde. Musíme je podpořit. Musíme chránit jejich osobní integritu. A ráda bych vás seznámila s jedním maďarským příslovím, pane Farage. Dobře, že jste tady, protože když opice leze na strom, lze lépe vidět její zadek!

Nigel Farage (EFD). – Pane předsedo, při veškeré úctě mám pocit, že vážená paní poslankyně naprosto nepochopila základní myšlenku, protože dvakrát řekla „lidé, kteří byli minulý týden zvoleni.“ Oni zvoleni nebyli. To se tu snažím říct, a v případě baronky Ashtonové jde o to, že nikdy v životě nebyla zvolena do žádného veřejného úřadu. Ujme se ohromně mocného úřadu a lidé v Evropě, Británii a nikde jinde nemají možnost ji pohnat k odpovědnosti a odvolat ji z úřadu, a to je ten základní problém celé Evropské unie. Jde o problém byrokracie versus demokracie. Vše se vydalo strašně, strašně špatným směrem.

Ale mohl bych se vrátit a položit vám otázku, pane předsedo? Zdálo se mi, že naznačujete, že jsem řekl cosi nevhodného, přehnaného či špatného. Mohl byste mi vysvětlit, co to bylo? Rád bych to věděl.

Předseda. – Způsob, kterým popisujete výběr lidí, kteří jsou pro Evropskou unii tak důležití, a co prohlašujete o celé záležitosti s tím spojené, jsou podle mého názoru naprosto nepřístojné celé situaci.

(Projevy nesouhlasu)

To je můj názor, kolegové.

Nigel Farage (EFD). – Pane předsedo, když jste byl zvolen předsedou, prohlásil jste, že budete jednat jako nestranný předseda, aby byly v rozpravě vyslyšeny všechny strany. Pokud mne nyní kritizujete za politický obsah mého příspěvku, pak nekonáte svou práci jako nestranný předseda.

Andreas Mölzer (NI). – *(DE)* Pane předsedo, po všem tom vzrušení je nám možná zapotřebí strážlivějšího přístupu. Rozvíjející se ekonomiky prahnoucí po energii a rozmařilé průmyslové státy nebyly připraveny plnit dokonce ani Kjótský protokol. Mám proto pochyby, zda se něco změní po kodaňské konferenci.

Účelnost obchodování s povolenkami je rovněž pochybná, přičemž jsou na toto vynakládány milióny, zatímco skutečné alternativy jako například obnovitelné zdroje energie jsou odbývány drobnými. To nesmí vést k tomu, aby se propagovaly jaderné elektrárny jako alternativa v duchu Kjótského protokolu.

Další naléhavá krize, jmenovitě závody v dotacích pro krachující automobilku Opel, představuje stejně výbušný problém. Znamení, jako byl pokles objednávek, nebyla brána vážně a Evropská unie pravděpodobně rovněž přispěla k úpadku kdysi kvetoucího odvětví záplavou předpisů. Poučení, které si z toho musíme vzít, je, že v budoucnu musíme nastavit základní podmínky, které lze naplánovat a předvídat, pro všechna odvětví, a dokud nepřipravíme propracované plány, tak je nezodpovědné sypat na problémy miliardy eur z kapes evropských daňových poplatníků. Je třeba přinejmenším zajistit, aby tyto peníze neproudily do USA. Dále je třeba zavést pravidla pro splácení.

Když už nic jiného, tak by na nadcházejícím jednání mělo být možno položit základy pro finalizaci „transparentního“ evropského občana. Stockholmský program dává lidem méně práv, nikoli více, protože nemohou kontrolovat, jak jsou údaje využívány. Nikde se neobjevuje známka toho, že by končilo monitorování cestujících, nebyla vyřešena kontroverzní otázka ochrany údajů a pokud chceme zavést evropský azylový systém, pak bychom podle mého názoru měli používat nejpřísnější kritéria, jako jsou například ta platná v Dánsku.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedo, děkuji vedoucím politických skupin za velmi podnětné příspěvky. Valná většina, byť ne všichni, se zdá být podobně jako švédské předsednictví potěšena, že jsme dokázali úspěšně provést jmenování Hermana Van Rompuye a Catherine Ashtonové. Oba přispívají k soudržnosti, stabilitě a lepší koordinaci Evropské unie, což je nezbytné, pokud máme být schopni zaměřit na velké výzvy, které přesahují šestiměsíční předsednická období. Domnívám se, že je to dobré.

Jak prohlásil pan Schulz, po svém jmenování se mohou soustředit na svou práci a my můžeme pokračovat od této diskuse dále. Až Lisabonská smlouva 1. prosince konečně vstoupí v platnost, snad zůstanou za dveřmi této sněmovny i britské vnitropolitické debaty. Evropská unie potřebuje moderní základní pravidla a Lisabonská smlouva nám je poskytuje. Budeme mít k dispozici lepší prostředky pro řešení zásadních problémů, kterým čelíme.

V nadcházejícím období před evropskou vrcholnou schůzkou existují tři hlavní oblasti, v nichž chce švédské předsednictví spolu s vámi a s pomocí Komise dosáhnout pokroku. Otázka klimatu, v souvislosti s kterou děláme maximum, abychom dosáhli ambiciózní politické dohody s časovým rozvrhem tak, aby se tato nakonec mohla stát právně závaznou. S výsledkem jednání v Kodani a tím, co bude následovat, budeme muset žít velmi dlouho, a musíme postupně změnit naši společnost, aby se začala ve vztahu ke klimatu chovat chytřeji.

Co se týká ekonomických otázek, přestože situace na finančních trzích vypadá lépe, čelíme v mnoha zemích vysoké nezaměstnanosti, která bude výrazným rysem našich hospodářství po řadu nadcházejících let.

Pokud jde o otázky pana Verhofstadta ve věci dohledu, těší mne, že v této věci přece jen postupujeme kupředu. Dosavadní problém s finančním dohledem spočíval v tom, že se příliš zaměřoval na jednotlivé podniky, a málo na finanční systém jako celek. Spolupráce mezi orgány finančního dohledu také nefungovala. S ustanovením nových evropských orgánů finančního dohledu se s tímto problémem dokážeme vypořádat. Jejich pohled bude zastřešující a budou spolupracovat na širší bázi. Budou samozřejmě také odpovědné Radě a Evropskému parlamentu. Další podrobnosti této záležitosti budou probírány na zasedání Rady ECOFIN 2. prosince, kde doufám dojde k dalšímu pokroku.

A na závěr ve věci Stockholmského programu: Jedná se o velmi významné rozhodnutí, se kterým rovněž budeme muset žít velmi dlouho a na něž bude mít Evropský parlament v budoucnu obrovský vliv. Jak mnozí z vás prohlásili, podstatou bude nalézt řešení na závažné problémy, před kterými stojíme v souvislosti s přeshraniční kriminalitou, obchodováním s lidmi a hrozbou terorismu, a jejich vyvážením s politikou, jejímž středem je občan a která zajišťuje respekt vůči soukromí jednotlivců.

Doufám, že dokážeme vytvořit dlouhodobý plán, který se s těmito problémy v rámci Stockholmského programu vypořádá. Tyto tři oblasti, spolu s řadou dalších, představovaly priority švédského předsednictví a mne velmi těší, že je v prosinci, doufejme úspěšně, uzavřeme. Mnohokrát vám děkuji. Na konci této rozpravy se samozřejmě znovu ujmu slova.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane předsedo, hovořilo se tu konkrétně o otázce SWIFT, a já bych rád objasnil postoj k této záležitosti, protože jde podle mého názoru o velmi důležitou věc. Má rovněž spojitost se Stockholmským programem.

Program SWIFT skutečně představuje pro členské státy velmi účinný nástroj v boji proti terorismu. Umožnil orgánům členských států zabránit teroristickým útokům v Evropě. Nemluvíme tu o nějakých hypotetických případech. Mluvíme o případech konkrétních, skutečných.

Návrh smlouvy mezi Evropskou unií a Spojenými státy, o kterém se v současné době diskutuje, je prozatímním řešením s maximální dobou trvání 12 měsíců. Je ho zapotřebí, aby byla právně nahrazena stávající smlouva, až se úložiště dat přesune ze Spojených států.

Pokud dojde k přijetí prozatímní dohody před 1. prosincem a ke změně právního základu, vyvarujeme se bezpečnostního vakua a vážné rány vztahům mezi Evropskou unií a Spojenými státy v této oblasti.

Na našem nedávném setkání, jednání mezi Evropskou unií a prezidentem Obamou, prezident USA jako první vznesl otázku spolupráce mezi Spojenými státy a Evropou v boji proti terorismu. Prezident Obama nám poskytl jména konkrétních evropských zemí, které v poslední době unikly teroristickým útokům díky spolupráci mezi námi a nimi v této oblasti.

Pokud chcete, mohu vám poskytnout některé údaje. V rámci Programu pro sledování financování terorismu bylo do dnešního dne evropským vládám předáno 5450 případů, přičemž od ledna do září letošního roku získaly evropské vlády 100 nových stop.

Mohu vám poskytnout konkrétní příklady. Tyto informace významně pomohly evropským vládám při vyšetřování plánu útoku řízeného al-Káidou na transatlantické lety mezi Spojeným královstvím a Spojenými státy.

V polovině září 2009 byly usvědčeny tři osoby, každá z nich byla odsouzena k minimálně třicetiletému trestu odnětí svobody. Počátkem roku 2009 posloužil tento systém při identifikaci finančních operací příslušníka al-Káidy sídlícího v Evropě, který byl zapojen do plánování, přičemž je zde podezření, že cílem tohoto plánování měl být útok na letadlo. Tyto informace byly předány vládám států v Evropě a na Blízkém východě.

V létě roku 2007 byl tentýž systém využit k identifikaci finančních aktivit členů Unie islámského džihádu (IJU) sídlících v Německu. Tyto informace pomohly při vyšetřování a nakonec přispěly k zatčení příslušníků Unie islámského džihádu, kteří plánovali útoky na cíle v Německu. Posléze se ke své činnosti přiznali.

Tento systém tedy již zachránil řadu životů v Evropě i jinde. Hovoříme tu o nanejvýš závažné záležitosti. Naprosto souhlasím s tím, že celý boj proti terorismu je třeba vést při plném respektování základních práv a záruk pro naše otevřené, svobodné společnosti. My jsme byli první, kdo prezidentu Bushovi řekl, že musí uzavřít Guantánamo – my, Evropané. A za tím si stojíme. Zároveň však musíme dbát na to, abychom zůstali v boji proti terorismu jednotni a odhodláni.

Proto vám chci poskytnout veškeré ubezpečení, že vám předložíme nový mandát na základě Lisabonské smlouvy, který bude řešit právě tuto otázku, kde bude mít Evropský parlament plné pravomoci.

Počátkem roku 2010 tedy přijdeme s novým základem respektujícím Lisabonskou smlouvu, který samozřejmě poskytne Parlamentu veškeré možnosti jednat v této záležitosti, protože chceme, aby Parlament stál i v čele těchto opatření proti terorismu a úsilí o zajištění bezpečnosti, samozřejmě při plném respektování našich základních práv a právních záruk.

A konečně, jelikož tolik z vás hovořilo – a já vám za vaše poznámky děkuji – o rovnováze mezi pohlavími, která je velmi důležitá pro mne, pro Komisi a evropské orgány: Dovolte mi upozornit, že dnes po desáté ctíme Mezinárodní den proti násilí na ženách. Domnívám se, že jde o záležitost, v níž v Evropě musíme něco udělat. V Evropě bohužel stále existuje množství případů, v nichž jsou ženy obětí útoků svých mužských společníků, současných nebo bývalých. Rád bych této příležitosti využil k demonstraci našeho odhodlání zabývat se touto záležitostí, která existuje i v evropské společnosti.

Mario Mauro (PPE). - (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, mezinárodní tisk ve spojitosti se jmenováními, k nimž došlo na počátku nového období Evropské unie, často hovořil o „kandidátech, kteří nestačí na svou práci“ či o „neuspokojivých kandidátech“.

Rád bych se tomuto trendu postavil. Pan Verhofstadt nikdy nemluvil pravdivěji, než když prohlásil, že sklenici lze považovat za poloplnou nebo poloprázdnou. Proto by mě zajímaly důvody Rady, které ji vedly k výběru těchto jednotlivců. Domnívám se, že v pozadí těchto důvodů bylo Společenství, a pokusím se vysvětlit, co tím myslím. Volba odcházející členky Evropské komise do funkce evropské ministryně zahraničí vysílá jasný signál: Totiž, že záměrem je vést zahraniční politiku Společenství a nikoli zahraniční politiku, která zvláště sleduje filozofii nějakého konkrétního jednotlivého státu. Co se tedy mne týče, důležitou zprávou pro mne není, že paní Ashtonová je Britka, ale že přichází z Komise. Jinými slovy, že v otázkách zahraniční politiky zastává postoj Společenství, který není spojen se specifickým pohledem jednoho státu.

Co se týká nominace belgického předsedy vlády, ta byla zpochybňována tím, že byl porovnáván se známějšími osobami. Domnívám se, že od předsedy Evropské rady, který bude svůj úřad zastávat po dva a půl roku, nechceme, aby křičel hlasitěji než ostatní nebo aby svoji autoritu prosazoval více než ostatní, ale aby přesvědčoval ostatní k jednotnému vystupování. Z tohoto důvodu věřím, že pan Van Rompuy byl dobrou volbou.

Musí nás vést hledisko Společenství, protože pokud skutečně chceme budovat Evropu, pak je správné, že tyto osoby vybíráme na základě tohoto kritéria. Účinnost a účelnost této volby uvidíme, až se dají do práce, ale vyzývám všechny, aby je v jejich úkolu rozhodně podporovali, protože jinak promarníme největší životní šanci.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN PITTELLA

Místopředseda

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Pane předsedajícím, včera jsem se ujal slova při plenárním zasedání, abych zdůraznil význam Stockholmského programu, který bude na programu zasedání Evropské rady dne 10. prosince. Učinil jsem tak proto, abych obrátil pozornost k jeho obsahu a zejména vyzval k co nejširší parlamentní podpoře pokroku ve věci zprávy, kterou společně vypracovaly tři výbory. Hovořím o Výboru pro právní záležitosti, Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro ústavní záležitosti. Včera jsem se proto zaměřil na význam vytvoření Evropy pro občany a trhu.

Domnívám se, že nyní nastala správná chvíle zdůraznit význam této záležitosti z ústavního hlediska v programu zasedání Evropské rady, jež se bude konat 10. a 11. prosince. Koneckonců, podle Lisabonské smlouvy dojde k posílení Parlamentu.

Bude posílen zejména v oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti a prostřednictvím akčního plánu, který má být schválen během španělského předsednictví. Je tomu tak proto, že článek 17 Smlouvy o Evropské unii a článek 295 Smlouvy o fungování Evropské unie vyžadují spolupráci tohoto druhu. Tyto články nás vyzývají, abychom se zapojili do meziinstitucionální spolupráce, a požadují, abychom dosáhli meziinstitucionální dohody ze účelem společného vypracování strategie pro provádění Lisabonské smlouvy. Dále se po nás požaduje, abychom tak činili v souladu s principy maximální transparentnosti, subsidiarity a spolupráce s národními parlamenty. Ty se proto zapojí do vývoje lisabonské agendy.

To znamená, že nás čeká ještě tvrdší práce. Nebudeme mít život snazší. Naopak, bude ještě komplikovanější. Budeme také muset uskutečnit proces hodnocení, abychom se poučili z této zkušenosti. Hlavním cílem této činnosti je zajistit, že budeme jednat v souladu s evropským modelem a se základními právy. Evropský parlament se rovněž bude muset více angažovat v oblasti ochrany údajů. Mám tím na mysli opatření v návaznosti na dohodu SWIFT, o níž se tu dnes hovořilo a která je tak důležitá v kontextu našich bilaterálních vztahů se Spojenými státy.

Nejdůležitější ovšem je, že se Evropský parlament zapojí do hodnocení a sledování výkonu agentur v rámci evropské institucionální struktury. Hovořím tu o Europolu, Evropském podpůrném úřadu pro otázky azylu, Eurojustu a Frontexu.

Ze všech těchto důvodů bych byl rád, aby program Evropské rady odrážel význam posílení odhodlání konat a pracovat ve spolupráci s Evropským parlamentem, zejména co se týká přípravy akčního plánu, který má být přijat během nadcházejících šesti měsíců španělského předsednictví, a opatření v návaznosti na něj.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pane předsedajícím, dokázali jsme to – Lisabonská smlouva vstoupila v platnost. Rád bych poděkoval Cecilii Malmströmové, švédskému předsednictví a celému týmu, který velmi tvrdě pracoval. Jde o významný úspěch.

V tomto kontextu bych se rád krátce zmínil o dvou bodech, které byly předmětem této rozpravy. Prvním bodem je předseda Rady. Pane Barroso, právě jste prohlásil, že chcete pracovat v tandemu s Hermanem Van Rompuyem. Myslím, že je to velmi dobrá myšlenka. Je to správné, měl byste s Radou spolupracovat. Rád bych však jasně řekl jednu věc: Předseda Rady nezodpovídá Evropskému ani žádnému jinému parlamentu. To znamená, že vy ve své funkci předsedy Komise jste legitimní demokratickou institucí a legitimním demokratickým předsedou Evropy. Proto rozhodně pracujte v tandemu, ale zajistěte prosím, abyste v tandemu seděli vpředu a ovládali řídítka.

Má druhá poznámka se týká toho, že představitelka Rady prohlásila, že Cathy Ashtonová se ujme jak úřadu vysoké představitelky, tak úřadu místopředsedkyně Komise dne 1. prosince 2009. Především jde pouze o jeden úřad – vysoká představitelka, místopředsedkyně Komise – a za druhé se nemůže ujmout úřadu bez souhlasu Parlamentu. Od 1. prosince se první Barrosova Komise ocitne v právní zemi nikoho mezi koncem smlouvy z Nice a počátkem Lisabonské smlouvy. Cathy Ashtonová se plně ujme úřadu teprve, až na konci ledna 2010 získá souhlas Parlamentu.

Na závěr pár slov o kultuře rozpravy v této sněmovně. Stačí poslouchat pana Farageho. Pokud by se on a jeho strana měli někdy ujmout vlády ve Spojeném království, pak by Britové začali skutečně oceňovat svobodu usazování v Evropské unii, protože by se ve velkém počtu stěhovali do Francie, Německa, Španělska, Itálie a do Portugalska, pane Barroso.

Jill Evans (Verts/ALE). – Pane předsedající, zasedání Rady se bude konat necelé dva týdny poté, co vstoupí v platnost Lisabonská smlouva a my jsme prošli, jak prohlásila paní ministryně, dlouhým a obtížným procesem, než jsme se dostali až sem. Mnozí z nás však mají pocit, že jsme promeškali klíčovou příležitost. Ve vztahu mezi Evropskou unií a obyvateli Evropy stále chybí jeden článek, životně důležitý prvek, a tím je vláda na podnárodní či regionální úrovni.

Mnozí voliči mají pocit, že Evropa je stále stejně daleko, a tento problém musíme naléhavě řešit. Všichni jsme neměli referendum a možnost vyjádřit se k budoucímu vývoji Evropy, nicméně napříč Evropskou unií probíhají změny, které mají přímý dopad na naši práci při řešení výzev, které nás očekávají, a otázek, které tu již byly zmíněny – nezaměstnanosti, sociálních práv, hospodářské regulace, boje s terorismem, míru a spravedlnosti – a já jsem hrdá, že shodou okolností mluvím i jako předsedkyně Kampaně za jaderné odzbrojení ve Walesu.

Jen týdny nás dělí od kodaňské konference, největší výzvy. Až 80 % veškerých politik pro přizpůsobení se dopadům změny klimatu a jejího zmírnění se bude provádět na místní nebo regionální úrovni. Mnohé regionální vlády, jako například welšská vláda, jsou v čele přijímání radikálních politik pro boj se změnou klimatu. Jakékoliv mezinárodní smlouvy budou plněny na této úrovni. Musíme tedy hledět za úroveň členských států, k obyvatelům Evropy.

V neděli 13. prosince se bude ve 150 obcích v Katalánsku konat referendum o nezávislosti na Španělsku. Jak na to reaguje EU? Objeví se tato otázka na programu zasedání Rady? Velmi o tom pochybuji, ale mělo by tomu tak být. Evropa se mění a já doufám, že to nový předseda uzná, a bude na změny reagovat.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Nejprve bych rád vyzdvihl švédské předsednictví za úsilí, jež vynaložilo během uplynulých několika měsíců. Zvláštní uznání si zasluhuje za způsob, jakým vyřešilo Rubikovu kostku jmenováním pana Van Rompuye a lady Ashtonové.

Uskutečněná jmenování mne velmi těší, protože pan Van Rompuy už prohlásil, že jeho osobní názory jsou naprosto nepodstatné. Jeho slova dokládají moudrost a rozumnost jeho chápání věcí. Panu Van Rompuyovi blahopřeji k eurorealistickému postoji a budu mu ho v budoucnu připomínat, ať už tato připomenutí budou očekávána či nezbytná.

Bohužel jsem vyslechl i vyjádření nesouhlasu od těch, kteří mají obavy, že první stálý předseda Rady není pro výkon funkce dostatečně kompetentní. Někteří z nich očividně doufali v jakéhosi evropského supermana. Tento pohled rozhodně nesdílím, a první vyjádření pana Van Rompuye mne uklidnila. Nikdy nenaznačil, že by se takovým evropským supermanem chtěl stát.

Paní předsedkyně, na nadcházejícím zasedání Rady budou muset hlavy evropských vlád vypracovat kodaňskou strategii do nejmenších podrobností, pokud chceme dosáhnout nejlepšího možného výsledku. Předsedovi Van Rompuyovi a panu Bildtovi, úřadujícímu předsedovi Rady, přeji mnoho technického umu v tomto obtížném úkolu. Nadto přeji nám všem pozitivní výsledek jednání, který bude především hledět kupředu.

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, příští Rada stane před důležitou otázkou, otázkou rozšíření. Hovoříme-li o rozšíření, je zřejmé, že významnou kapitolou je v tomto ohledu i Turecko. My, Kypr i moje strana – a to bych zde v Evropském parlamentu rád jasně prohlásil – rozhodně podporujeme vstup Turecka do Evropské unie. Nikdy ovšem nepřestaneme opakovat, že k tomuto vstupu nemůže dojít, pokud Turecko nesplní, tak jako tomu bylo u všech přistupujících zemí, své závazky, které učinilo vůči Kypru a Evropské unii.

V současnosti na Kypru probíhají rozhovory mezi oběma vůdci, a pokud bude dosaženo řešení, stane se symbolem vítězství pro celou Evropskou unii. Toto vítězství povzbudí Evropskou unii, aby zaujala své místo v moderním světě. Musíme si však na rovinu říci pravdu, a pravdou je, že 40 000 tureckých vojáků okupuje polovinu Kypru, údajně aby chránili 80 000 kyperských Turků. To představuje dva turecké vojáky před každým domem kyperských Turků. Nevím o žádném poslanci Evropského parlamentu, který by byl takto chráněn. Hovoříme tedy o izolaci kyperských Turků, a my se otevřeně zasazujeme o odstranění této izolace kyperských Turků okupační armádou.

Na závěr bych rád poukázal na skutečnost, že přestože Kypr podporuje vstup Turecka, nemůže souhlasit s otevřením kapitoly o energetice, dokud Turecko nesplní své závazky vůči Evropské unii a Kypru a dokud neodstraní překážky, které staví do cesty Kyperské republice v jejím úsilí o rozšíření své hospodářské oblasti.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Nedávno došlo v souladu s Lisabonskou smlouvou ke dvěma velmi významným personálním rozhodnutím. Evropská unie má nyní stálého předsedu a vysokou představitelku pro zahraniční věci. Jsou pro nás tato personální rozhodnutí v nějakém smyslu signálem? Rozhodně ano. V této sněmovně často hovoříme o rovnováze mezi Evropskou komisí, Radou a Parlamentem. Podle mého názoru zde existuje nerovnováha, neboť vláda Evropské unie, Komise, má monopol na iniciování legislativy. V některých případech jedná téměř jako soudce. Drží v rukou hlavní pravomoci, zatímco my v této sněmovně poskytujeme formální známku demokracie. Lisabonská smlouva blíže nespecifikuje úkoly stálého předsedy. Ty budou samozřejmě záviset na charismatu a odhodlání osoby, která bude tuto pozici zastávat. Rozhodnutí lze interpretovat tak, že pravomoci a kontrola by měly zůstat – podle vašich slov – Komisi, která zastupuje nadnárodní společný zájem. My však říkáme, že zůstaly v rukou hlavy impéria, které centrálně řídí životy 500 milionů lidí.

Na druhou stranu, když mluvíme o konferenci o klimatu, bylo by také důležité zajistit, abychom jednali, pokud jde o náš aktuální úkol, rozhodně. To však obnáší učinit rozhodný krok proti Spojeným státům. Jsem si téměř jist, že pan předseda Barroso se před okamžikem vzdálil právě proto, aby učinil telefonický hovor v této záležitosti.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Pane předsedající, je důležité, že Lisabonská smlouva konečně vstoupila v platnost. Evropané po deset let sledovali, jak Evropská unie nedokázala nalézt způsoby jak zajistit, aby po rozšíření, při němž přistoupilo dvanáct nových členských států, její instituce účinně fungovaly. Dnes se však situace změnila. Máme předsedu Rady – a všichni nás ujišťují, že se jedná o osobu, která bude usilovat o konsenzus a dohodu – a máme rovněž vysokou představitelku pro zahraniční věci.

Hodnocení *ex ante*, zda jsou, či nejsou vhodní v porovnání s těmi, jejichž jména kolovala před jmenováním, či v porovnání s těmi, kteří se na dané záležitosti údajně specializují, je nepodstatné. Podstatné je, jakým způsobem bude smlouva uplatňována. Obrovský význam zde bude mít spolupráce mezi Evropskou komisí a Evropským parlamentem. Došlo k posílení role Parlamentu, ale aby došlo k jeho zásadnímu posílení a aby to evropští občané zpozorovali, musí Evropská komise naléhavě vznášet dotazy, vzhledem k tomu, že jí přísluší iniciativa v Evropské radě.

Předpokládá se, že Rada bude pracovat rychleji, protože už nebude fungovat pod předsednictvím členských států a vlády nebudou mít možnost Radou manipulovat, aby dokázaly, že vše dobré pochází od národních vlád zatímco vše špatné a otravné přichází z Bruselu.

Na prosincovém zasedání Rady budou jistě vzneseny otázky týkající se rozšíření, ale ani ministryně ani předseda Komise nám neposkytli žádné podrobnosti, pouze se velmi obecně vyjádřili o ostatních záležitostech. Skutečností je, že rozšíření na západ Balkánského poloostrova a do Turecka na základě návrhů předložených Evropskou komisí vyvolává řadu pochyb a otázek, přestože cílem je integrace těchto zemí do Evropské unie.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, Evropská unie ve čtvrtek jmenovala pana Van Rompuye prvním stálým předsedou Rady a pověřila paní Ashtonovou řízením evropské diplomacie. Dámy a pánové, ráda bych se vrátila k rozpravě, která v našich orgánech probíhá od okamžiku, kdy došlo k oznámení těchto jmenování.

Podle mého názoru se za otázkou jmen a funkcí ve skutečnosti skrývá klíčový problém států. Dovolte mi vysvětlit, co mám na mysli. Jsme svědky toho, co by mohlo být nejčernější noční můrou těch, kteří hlásali ideál Evropského společenství a svou touhu po jednotě. Tehdy se věřilo, že kořeny Unie je třeba nalézt v legitimitě státu a že její budoucnost leží v překonání národní sobeckosti. Napětí mezi dvěma protikladnými směry, které je někdy bolestné, často plodí originální mechanismy, ale především slouží politickému přístupu, který ve světě nemá obdoby.

Noční můrou je Evropa, dámy a pánové, která je pouhým společenstvím mezivládních výdobytků. Jak dnes můžeme pozorovat, výsledkem by bylo podezření z neschopnosti, předpokládaná nelegitimita a napětí mezi politickými rodinami.

Tímto projevem se nechci, jak jste asi pochopili, vrátit k pronášení soudů o pouhých záměrech. Raději vám připomenu práva a povinnosti nás, poslanců Evropského parlamentu. Naší povinností je vyjádřit pochybnosti o neproniknutelném dohadování, které provází jmenování do těchto funkcí, jež vyplývají z Lisabonské smlouvy. Naší povinností v budoucnu bude přinutit Radu k ukončení tohoto nedemokratického, zastaralého způsobu jmenování, který posiluje názor, že se Evropa při svém budování odděluje od svých lidí.

Naší povinností je využít všech našich nových parlamentních práv k ovlivnění politik, které vyplynou z nových pravomocí, jež nám jsou zaručeny na základě Lisabonské smlouvy.

Parlament, který se nachází mezi oslabenou Komisí a posíleným mezivládním ústředím, se musí stát těžištěm institucionální rovnováhy. V této záležitosti doufám, že se místopředsdkyně Komise podrobí stejnému procesu slyšení Evropským parlamentem jako ostatní komisaři. Skutečně máme právo tento proces uskutečnit, udělují nám je smlouvy. Rovněž podporuji návrh paní Harmsové, která doporučila, aby se nový předseda setkal s politickými skupinami jako celkem.

Naší povinností je znovu nastartovat evropskou integraci, která je na tom velmi špatně. Nikdo rozumný si nemůže přát, aby mandáty udělené panu Van Rompuyovi a paní Ashtonové skončily nezdarem, a já přeji zejména paní Ashtonové hodně úspěchů, protože jsem hrdá, že do funkce vysokého představitele byla jmenována žena.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Pane předsedající, především bych ráda poděkovala švédskému předsednictví, že nám zde na konci roku nechá to nejlepší ze sebe sama. To je dobrá zpráva jak pro Komisi, tak pro náš Parlament.

Po těchto slovech se nyní zmíním o řadě bodů. Především otázka jmenování. Nezpochybňuji osoby, zpochybňuji postupy. Rovněž upřímně doufám, že se věci odehrály tímto způsobem naposledy. Evropané očekávali transparentnost, demokracii a jasnou debatu, ale v podstatě se jim dostalo záhadnosti a jednání na poslední chvíli, která probíhala za zavřenými dveřmi Evropské rady. To se už nesmí opakovat a já se domnívám, že bude na Parlamentu, aby pro budoucnost navrhl nové postupy a nová pravidla.

Co se týká změny klimatu, přála bych si, aby Evropská unie po Kodani hovořila jednotně a konala společně, ať už bude rozsah výsledné dohody konference jakýkoli. Pokročíme vpřed! Usilujme o skutečné třicetiprocentní snížení emisí skleníkových plynů! Když říkám „skutečné“, mám tím na mysli, že jednoho dne bude zapotřebí nastolit otázku výjimek a obchodování s emisemi. Udělejme krok kupředu a učiňme pevné finanční závazky vůči rozvojovým zemím. Dlužíme jim to.

Konečně, co se týká hospodářské a sociální situace, musíme pracovat na vytvoření nového hospodářského modelu, jehož prioritami budou zaměstnanost, sociální pokrok a dlouhodobá udržitelnost ve všech podobách. Proto potřebujeme dohled a regulaci, politiku, která je výhodnější pro malé a střední podniky, a společné uvažování o daňovém systému, který upřednostňuje dlouhodobý horizont před krátkodobým.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, v jaké situaci se nyní před blížící se evropskou vrcholnou schůzkou nacházíme? Některé projevy vyzněly tak, že všechno by bylo v pořádku, pokud bychom měli dostatek sociálně demokratických nebo liberálních – ano, pane Schulzi – komisařů. Domnívám se, že tak to není. Vše bude v pořádku, až se shodneme na hlavních úkolech, které před Evropou stojí.

Před 20 lety jsme v Evropě strhli železnou oponu a připadá mi důležité, že toho dosáhli lidé, občané, a nikoli ozbrojené síly, vlády, či tajné služby. Domnívám se, že i v budoucnu budeme Evropu schopni budovat pouze společně s občany.

Dále se domnívám, že existují další zdi, které je třeba strhnout, včetně zdí v našich hlavách. Mnozí lidé si například myslí, že mohou hrát svobodou proti bezpečnosti a naopak, přestože víme, že svoboda je účinná pouze pokud ji chráníme. Tato ochrana však nesmí být na úkor základních práv a nesmí vést k vytvoření policejního státu, vzhledem k příkladu systému SWIFT a ostatním otázkám.

Mnozí se domnívají, že je možné využívat Evropu proti demokracii a naopak. V dlouhodobém horizontu však může být úspěšná pouze demokratická Evropa. Mnozí lidé se domnívají, že hospodářství a ochrana životního jsou protichůdné koncepty, zatímco jediným způsobem, jak zajistit dlouhodobou prosperitu, je vytvoření ekonomiky citlivé k životnímu prostředí.

Závěrem bych chtěl říci ještě jednu věc. Stockholm se blíží, a pokud zde neuděláme vše, co je jen možné, bez ohledu na náklady – a mnozí lidé jsou připraveni utrátit stamilióny na záchranu bank, ale mají hluboko do kapsy, když dojde na klima – pokud nebudeme jednat rychle a konzistentně, pak to, co se týká mne jako řečníka, bude platit i pro celé lidstvo. Jeho čas vyprší.

Roberts Zile (ECR). - (LV) Děkuji vám, pane předsedající. V minulém týdnu zažila evropská společnost dvě události. Fotbalová společnost viděla, jak rozhodčí vybral tým, který se bude účastnit závěrečného turnaje Mistrovství světa, zatímco celá společnost neviděla nebo nechápala, jak a proč určití arbitři vybrali šampióny do evropských úřadů. Když se však zeptáte nájemníků Bílého domu či Kremle, komu v budoucnu zavolají, odpověď bude znít, že stejným lidem jako v minulosti. Co se týká prosincových opatření Rady, rád bych vzhledem k situaci v oblasti hospodářství, financí a zaměstnanosti vyzval švédské předsednictví, aby v těchto ohledech nezapomnělo na dobře známou situaci pobaltských států. Vzhledem k agresivním investicím, které do nich směřovaly, byly tyto země nuceny se zoufale držet těsně stanoveného, pro investory výhodného směnného kurzu svých národních měn vůči euru. V reálu to znamená devaluaci hospodářství, takže obyvatelé pobaltských zemí se stávají mistry v úrovni nezaměstnanosti, zatímco jejich společnost demograficky krvácí. O jaké evropské solidaritě můžeme vykládat našim občanům, když jejich sociální a hospodářská situace zaostává za evropským průměrem ještě více než před vstupem do Evropské unie?

Andrey Kovatchev (PPE). - (BG) Vstup Lisabonské smlouvy v platnost by měl do rozhodovacího procesu vnést větší transparentnost, více demokracie a větší účinnost. Jak si však všichni dobře uvědomujeme, účinnost a demokracie nekráčí vždy ruku v ruce, zejména pokud chybí koordinace mezi orgány a vztahy s občany. Není pochyb o tom, že je demokratičtější nalézt vhodný způsob, jak evropské občany zapojit do volby předsedy Rady, aby se Evropská unie skutečně přiblížila svým občanům. Domnívám se, že to bude úkol do budoucnosti. Přes to všechno přeji jmenovanému předsedovi Rady a vysoké představitelce mnoho úspěchů.

Co se týká nadcházejícího zasedání Rady ve dnech 10. a 11. prosince, skutečně doufám, že na něm dojde ke schválení ambiciózního programu ve věci institucionálních otázek souvisejících s Lisabonskou smlouvou. Mám na mysli Evropskou službu pro vnější činnost. Musí nám být jasně vysvětleno její složení, právní status a pravomoci. V tomto smyslu hlasuje Parlament o svém postoji ke zprávě pana Broka. Od Rady rovněž očekávám jasné vysvětlení ohledně výsledků koordinačních strategií, které jsou uplatňovány a navrhovány pro překonání krize, včetně jakéhokoli balíčku hospodářských a finančních opatření. Zejména by mne zajímal názor Rady na budoucí evropské orgány finančního dohledu, které by napříště měly snížit riziko finančních poklesků, jež zásadním způsobem přispěly k současné krizi.

Očekávám také, že uslyším rozhodnutí Rady o dalších důležitých bodech, jako je například integrovaná polisabonská strategie, o které jsme slyšeli, že má být přijata v březnu 2010. Doufám, že se Parlament v této strategii chopí aktivní role. Středobodem této strategie musí být evropští občané. Vytváření pracovních příležitostí prostřednictvím investic, výzkumu, inovací, zelených technologií a ekologické účinnosti se musí stát faktorem, který bude přispívat k udržitelnému hospodářskému rozvoji, nikoli naopak. Co se týká Stockholmské strategie, byl bych samozřejmě rád, aby rovněž došlo k co nejrychlejšímu rozšíření schengenského prostoru tak, aby zahrnoval Bulharsko a Rumunsko. Děkuji vám a přeji hodně úspěchů na zasedání.

Glenis Willmott (S&D). - Pane předsedající, především bych ráda prohlásila, že vítám jmenování pana Van Rompuye a jsem obzvláště hrdá, že v osobě Cathy Ashtonové jsme jako první vysokou představitelku získali výjimečně schopnou a talentovanou Britku.

Pokud jde o prosincové zasedání Rady, tento týden jsme pozorovali dopad nepříznivého počasí v Cumbrii na severozápadě Anglie, kde došlo k vážným záplavám, a počasí nepůsobí neočekávané těžkosti pouze v Evropě. Nepříznivé počasí je příčinou nenadálých lidských tragédií na celé planetě.

Popírání je snadná cesta, ale já jsem nevstoupila do politiky, abych bojovala za snadné cesty. Nechci, aby se mě mé děti či vnoučata ptaly, proč jsem nic neudělala. V mém regionu zastupuje konzervativce Roger Helmer, který změnu klimatu způsobenou lidmi označuje za mýtus. Helmer je dokladem nebezpečnosti a nespolehlivosti politiky konzervativců v oblasti životního prostředí, navzdory tvrzením jejich vůdce Davida Camerona, že představují stranu, již na životním prostředí záleží.

Musíme konat, ale osamocený boj nebude fungovat. Musíme konat na všech úrovních, což zahrnuje i snížení objemu uhlíku, který produkujeme, přinejmenším na 2 %. Podporuji ty, kdo jednají jako náš ministerský předseda, který se zavázal snížit do roku 2050 emise uhlíku o 80 %. Labouristická vláda Spojeného království chce dosáhnout dohody, která bude ambiciózní, účinná, spravedlivá a chce podporovat nejchudší země při snižování emisí a přizpůsobování se změně klimatu.

Jakákoli dohoda o financování musí být nádavkem k existujícím cílům rozvojové pomoci a nesmí čerpat prostředky z existujících rozpočtů. Veškeré financování, které bude v Kodani dohodnuto, musí konkrétně řešit dopady změny klimatu na rozvojové země, a nesmí nahradit jiné hodnotné toky pomoci. V současnosti se zdá, že důraz je kladen na krátkodobé financování pro rychlé nastartování změn, ale potřebujeme i dlouhodobé závazky. Může pan Barroso zaručit, že učiní z otázky finančních závazků pro období po roce 2012 prioritu pro jakoukoli dohodu uzavřenou v Kodani?

Diana Wallis (ALDE). – Pane předsedající, stojíme na počátku nové éry a snad bychom si měli položit tři otázky: Kdo, jak a co? Otázka „kdo“ byla více méně zodpovězena minulý týden a nikoho to netěší více než mne. Týden, který jsme začali s pouhými třemi ženami v Komisi, jsme ukončili s devíti.

Některým z nich mohu prozradit, že poslankyně Evropského parlamentu v oblecích a kravatách prozatím svou iniciativu přerušily, ale za pět let budou zpět, pokud nedojde ke zlepšení procesu. Mohli bychom prosím příště postupovat tak, že všechny členské státy nominují za kandidáty muže a ženu, abychom se vyhnuli spěchu na poslední chvíli?

O tom chci mluvit také: Je to totiž odpověď na otázku „Jak?“. Tento postup byl netransparentní. Už bylo několikrát zmíněno, že nyní se musíme zamýšlet nad praktickými důsledky Lisabonské smlouvy. Nechť se transparentnost stane heslem našim třem orgánům a tomu, jak spolu jednáme a jak jsme otevření vůči veřejnosti. V budoucnu musí být transparentnost pravidlem.

„Co?“ se týká nutnosti zaměřit se na občany. Nový Stockholmský program je dobrý začátek, občané v něm hrají mnohem důležitější úlohu než v kterémkoli z jeho předchůdců, ale musíme pokračovat v ochraně práv našich občanů tím, že jim poskytneme ochranu, ale zároveň zajistíme, že jejich každodenní život v celé Evropě bude snazší.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Pane předsedající, nadcházející vrcholné schůzce Evropské rady bude stále dominovat téma nedávné volby předsedy Rady a hlavy evropské diplomacie. Pro mnohé představovalo překvapení nejen zvolení těchto konkrétních osob, ale i nejasné stanovení jejich povinností. Dlouho se nám tvrdilo, že nová Lisabonská smlouva přinese zlepšení práce EU, ale nyní, na samém počátku se ukazuje, že vyvolává konflikty kvůli personálním otázkám. Ani jeden z kandidátů nepředstavil žádný program, což je v ostrém kontrastu například s panem Barrosem, který před svým zvolením program představil.

Vstupujeme do experimentální fáze, ve které bude mnohé záviset na osobnosti a představivosti nových představitelů. Můžeme jenom doufat, že při řešení záležitostí jako jsou například personální změny v Komisi či cyklické změny v přírodě, které ve valné míře nesouvisí s lidskou činností, budou rovněž řešit konkrétní problémy evropských občanů, jako je hospodářská krize, pomoc nejchudším regionům EU a boj proti terorismu.

Gunnar Hökmark (PPE). – Pane předsedající, domnívám se, že poté, co se Lisabonská smlouva stává skutečností, po zasedání Evropské rady v minulém týdnu a nominaci Komisařů, nastal čas stanovit nové perspektivy a zabývat se novými výzvami, které nás očekávají.

První z nich je zřejmá: Práce po kodaňské konferenci bude stejně náročná jako práce, která jí předcházela. Zůstane jedním z hlavních úkolů Evropské unie a nové Komise. Musíme však rovněž vzít v potaz skutečnost, že nastal čas opustit staré koncepty Východu a Západu, starých a nových států a uvažovat tak, že jde o jednu Evropu.

Nastal rovněž čas si uvědomit, že po všech diskusích týkajících se Lisabonské smlouvy, přišel čas dát nový impuls procesu rozšiřování EU.

Chorvatsko a Island – rád bych, aby tyto země soutěžily o to, kdo se stane státem číslo 28. Je však třeba mít na paměti také západní Balkán a samozřejmě jednání s Tureckem. To jsou otázky, které nyní leží před námi a které mohou posílit Evropskou unii v novém světě, v němž musíme být silni a hrát ve věci myšlenek a hodnot hlavní roli.

Nyní však jde rovněž i o to zajistit, že budeme mít nový program pro sociální Evropu – což znamená pracovní příležitosti, inovace a prosperitu –, a to znamená pouze tolik, že musíme zajistit, že se po skončení krize staneme konkurenceschopnou, vůdčí ekonomikou.

A rád bych zdůraznil, že nová Komise má za úkol zajistit, že se neobjeví protekcionismus, že malé a střední podniky budou moci růst a vznikat a působit po celé Evropě a že Evropa bude dynamickou ekonomikou. To je podstatné a já předsedovi Komise a všem komisařům říkám: Chceme-li sociální Evropu, pak musíme zajistit konkurenceschopnost evropského hospodářství.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Pane předsedající, paní Wallströmová, proces ratifikace Lisabonské smlouvy skončil a hlavy států a vlád zvolily komisařku Catherine Ashtonovou první ministryní zahraničí Evropské unie, přestože tak její oficiální titul nezní.

Dalším úkolem nyní bude ustanovit diplomatickou službu Evropské unie. Domnívám se, že při zřízení této služby je třeba mít na paměti jeden ohled – a já žádám švédské předsednictví a konkrétně Cecílii Malmströmovou, aby stran zahraniční služby věnovali pozornost tomuto – nové členské státy mají extrémně nízké zastoupení v generálním ředitelství pro vnější vztahy a generálním ředitelství pro rozšíření. Při přidělování národních kvót členským státům je třeba brát do úvahy skutečnost, že nové členské státy jsou v těchto dvou generálních ředitelstvích v podstatě sotva zastoupeny. Nemělo by tedy docházet k diskriminaci, protože pokud má diplomatická služba nabýt v očích lidí důvěryhodnosti, pak je třeba věnovat pozornost tomuto proporciálnímu zastoupení. Uplatnění proporcionality a rovného zacházení v diplomatické službě je velmi důležité. Je to v našem společném zájmu.

Vyzývám i Evropskou Komisi a Radu, aby se tímto aspektem zabývaly. Mezi 143 vnějšími zastupiteli Evropské unie je pouze jediný velvyslanec z nového členského státu. Tato skutečnost mluví za vše.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Pane předsedající, můj příspěvek se nebude týkat úřadujícího švédského předsednictví Rady, které bylo vynikající, a já bych mu rád poblahopřál, ale bude se zabývat celým kolegiem Evropské rady.

Co se neudělalo pro záchranu Lisabonské smlouvy? Po léta jsme bojovali za Evropu transparentnější, účinnější, viditelnější a bližší občanům.

Podle našeho uvažování by mimořádné zasedání Evropské rady dne 19. listopadu 2009 bývalo neporušilo ducha Lisabonské smlouvy, pokud by se jmenováním předsedy Rady a vysoké představitelky počkalo, až nová smlouva vstoupí v platnost. Bojovali jsme za tuto smlouvu 10 let a Rada nechtěla čekat 10 dní, aby uskutečnila nová opatření vztahující se k těmto funkcím.

Duch Lisabonské smlouvy, o níž jsme tak těžce usilovali, by býval nebyl zrazen, kdyby byl post předsedy svěřen Jean-Claudu Junckerovi, neochvějnému Evropanovi, výbornému učiteli a proevropskému nadšenci s vynikajícími zkušenostmi a odborností. Jen těžko lze nalézt někoho, kdo v sobě ztělesňuje tolik kvalit. Nebylo nám dosud vysvětleno, jakou tyto nezpochybnitelné kvality, jak se zdá, představovaly překážku pro jeho zvolení. Nejsem jediný, kdo by chtěl slyšet vysvětlení této záležitosti.

Od běžného zasedání Evropské rady k mimořádnému zasedání, schůzka konaná minulý čtvrtek nedokázala zakrýt ani dlouhodobý rozpor mezi mezivládním duchem a metodou Společenství. Nejsem jediný, kdo toho velmi lituje. Přestože se po irském referendu mnozí domnívali, že Evropa dostala novou mízu, stejné množství jich žehralo na nepřesvědčivý začátek tohoto volebního období Parlamentu.

Pár slov na závěr: Zbývá mi pouze naděje, že jmenovaný předseda, jehož lidské kvality a politické schopnosti jsou dobře známé, dokáže co nejrychleji dát Evropě nový impuls, který tak naléhavě potřebuje.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Někdy nás každodenní pracovní rutina pohltí natolik, že si nedokážeme plně uvědomit historické události, které se kolem nás odehrávají. Vstup Lisabonské smlouvy v platnost je jednou z takových událostí, která vstoupí do historie a kterou budou naše děti a další generace studovat a o níž se budou učit. Při takovýchto příležitostech se však musíme zamýšlet i nad smyslem daného historického okamžiku. Rád bych učinil dvě krátká zamyšlení.

Především díky této smlouvě skončí to, co považuji za zbytečné debaty o evropských orgánech a o struktuře Evropské unie. Namísto toho se zlepšuje naše pozice tváří v tvář skutečnostem, s nimiž se Evropa musí vypořádat, jako je hospodářská situace, zaměstnanost, změna klimatu a přistěhovalectví. Voliči po nás chtějí, abychom se vypořádali právě s těmito výzvami.

Druhé zamyšlení se týká role Parlamentu. Toto je naposled, kdy Parlament zasedá v tomto plénu se starými pravomocemi. Tento parlament se zrodil před padesáti lety a jeho poslanci byli jmenováni národními parlamenty. Dnes je to parlament, který s Radou ministrů sdílí pravomoci rozhodovat, vytvářet předpisy a navrhnout legislativu. Domnívám se, že to povede k vytváření evropských právních předpisů, které budou lépe odrážet zájmy občanů. Tento Parlament se bude snažit ve svých zákonech hájit zájmy občanů.

Odhaduji, že Rada, jejíž zasedání se koná příští týden, se pozastaví u historického významu tohoto okamžiku a že společně budeme pracovat na překonání obtíží, s nimiž se potýkáme.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, pro mne, pro nás všechny a pro celou Evropskou unii existuje jedna jasná budoucí priorita, a tou je pracovní trh. Musíme věnovat mnohem, mnohem více pozornosti vytváření nových pracovních příležitostí a uchování již existujících. Tato velmi důležitá oblast se může stát klíčem k vytvoření úspěšné a udržitelné Evropy, a podle mého názoru docházelo v uplynulých měsících k jejímu vážnému zanedbávání. Musíme si uvědomit, že nízká úroveň nezaměstnanosti má pozitivní vliv na mnoho dalších oblastí. Ujistíme se, že tlačíme na správném místě.

Dále bych rád řekl, že nechápu, proč mnozí řečníci ve sněmovně kritizují, že někteří evropští politici se netěší před svým zvolením celosvětové slávy. Proč by měli být slavní? Jako Evropané musíme mít dostatečné sebevědomí říci, kdo se nám líbí, o kom si myslíme, že je vhodný, a pak tyto lidi zvolit, a nikoli se rozhodovat na základě toho, zda o nich někdo jiný už slyšel či zda vyhovují našim partnerům ve světě. Jakýkoli jiný postoj by byl absurdní stejně jako mnoho projevů od řady lidí kteří, pokud jsou vůbec přítomni, se skrývají za svými pestrobarevnými prapory.

Tunne Kelam (PPE). – Pane předsedající, advent nám pěkně začíná – sledujeme, jak Lisabonská smlouva vstupuje v platnost.

Není to však pouze dar od Boha. Musíme vyvinout odhodlané úsilí, abychom získali pro náš evropský projekt přidanou hodnotu. Především se otevřela cesta pro společné evropské politiky. Už neexistují žádné formální výmluvy, proč se jim vyhýbat. Nyní je na Radě, aby zahájila ráznou společnou zahraniční, bezpečnostní a energetickou politiku, která by se mohla stát skutečně důvěryhodnou pro naše partnery. Jedním z nejnáléhavějších úkolů bude dokončení jednotného energetického trhu, rozvoj celoevropských sítí pro dodávky energie a jejich zásobníků a uskutečňování doložky solidarity v oblasti energetiky.

Druhý problém vyplývá z hospodářské krize. Země vně eurozóny v podstatě nejvíce postihl dramatický pokles investic a nárůst nezaměstnanosti. Zvýšila se rovněž jejich zranitelnost kvůli konkurenčnímu znevýhodnění v porovnání s členy eurozóny. Proto je zcela zjevně zapotřebí dočasných opatření EU, jako jsou další úvěrové facility na podporu malých a středních podniků a projektů v oblasti energetiky a infrastruktury. Dále by bylo možné usnadnit přístup k evropským fondům dočasným snížením požadavků na spolufinancování ze strany členských států.

Jak víte, pane předsedající, moje vlast Estonsko vyvíjí rozhodné úsilí připojit se do roku 2011 k eurozóně. Estonsko má jednu z nejnižších úrovní zahraničního zadlužení a úspěšně zkrotilo rozpočtový deficit. Nedávna uznání estonského úsilí ze strany OECD a komisaře Almunii představují povzbudivá znamení, že kráčíme správným směrem.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) V prosinci se bude Evropská rada zabývat velmi důležitými otázkami. Bude to první zasedání Rady po ratifikaci Lisabonské smlouvy a kolegové poslanci již hovořili o tom, o jakých otázkách se bude jednat.

Osobně bych vaši pozornost rád obrátil k jedné významné otázce, která je často přehlížena, ale která se týká stability Evropy a celé Evropské unie: Otázce Bývalé jugoslávské republiky Makedonie.

Bývalá jugoslávská republika Makedonie je kandidátskou zemí čtyři roky a v posledních 18 letech je v podstatě v zakonzervovaném konfliktu s Řeckem, svým jižním sousedem a dlouhodobým členem Evropské unie. To znamená, že se dá prohlásit, že máme v srdci Evropy zakonzervovaný konflikt.

Letošní rok byl pro Bývalou jugoslávskou republiku Makedonie velmi úspěšný. Během roku 2009 dosáhla významného pokroku. Obdržela příznivou zprávu od Komise, která doporučila, aby Rada umožnila této

zemi zahájit jednání o plném členství v Unii. Dne 20. prosince dojde ke zrušení vízové povinnosti a před nedávnem jsme měli volby v Řecku.

Vyzývám zástupce Rady a Komise na jedné straně a členských států na straně druhé, aby poskytli podporu ministerským předsedům Papandreouvi a Gruevskimu, těmto odvážným mužům, aby konečně našli řešení a Bývalá jugoslávská republika Makedonie mohla vstoupit do velké evropské rodiny.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Pane předsedající, zasedání Evropské rady, které se bude konat 11. a 12. prosince, shrne plodné švédské předsednictví. Rád bych poblahopřál paní ministryni a celé vládě, neboť dokončili velmi obtížný ratifikační proces. Dále začíná fáze provádění Lisabonské smlouvy. Byly zavedeny nové orgány, jako je předseda Evropské rady a vysoká představitelka pro zahraniční politiku. Víme, že jmenování do těchto úřadů vyvolala diskusi a kontroverze, a to i v této sněmovně.

Přejeme nominovaným hodně úspěchů, ale rádi bychom prohlásili, že skutečnou zkouškou bude kromě jiného kvalita východní politiky a proces zřizování Evropské služby pro vnější činnost. Litujeme toho, že v týmu není nikdo, kdo by zastupoval střední a východní Evropu. Domnívám se, že další reorganizace by v budoucnu rozhodně mohla tomuto požadavku vyjít vstříc.

Vrcholná schůzka o klimatu v Kodani má kromě jiného schválit ambiciózní cíle, které předložila Evropská unie. To bude rovněž tématem nadcházejícího zasedání Rady. Totéž platí i pro Stockholmský program, který je důležitý z hlediska bezpečnosti, občanů a nových ustanovení Lisabonské smlouvy. Navíc zde jsou veškerá témata spojená s hospodářskou krizí.

Od zavedení Lisabonské smlouvy očekáváme především efektivnější Evropskou unii, která bude schopna provést další rozšíření a přinést výhody občanům i členským státům. Očekáváme, že přinese nový počátek společného trhu tím, že překlene propast mezi politickou a hospodářskou integrací. Rádi bychom, aby jmenování nové Evropské komise proběhlo za ctění Evropského parlamentu a jeho práv a aby se při něm uplatnila nová role vnitrostátních parlamentů při současném zachování principu subsidiarity a diskuse o tom, jakým způsobem Evropu po Lisabonu dále budovat. Praktické provádění Lisabonské smlouvy však znamená uznat, že solidarita a energetická politika se řídí také současnou legislativou, jako například nařízením o zajištění bezpečnosti dodávek plynu.

Ivari Pádar (S&D). – (ET) Pane předsedající, rád bych především pohovořil o vysoké představitelce, která byla jmenována minulý týden. Někteří předešlí řečníci kritizovali jak předsedu, tak vysokou představitelku, což považuji za celkem nevhodné. Nikdo není úplně spokojený, ale já osobně vidím jmenování obou představitelů pozitivně, protože byla nalezena rovnováha mezi zájmy všech: Mezi velkými a malými státy, mezi ženami a muži, mezi póly politického spektra.

Snad jediná věc, která mne osobně mrzí, je, že žádnou z těchto funkcí nezískal představitel pocházející z nových členských států, ale snad to bude možné příště. Každopádně bych chtěl poděkovat všem kandidátům ze své oblasti, zejména estonskému prezidentu Toomas Hendrik Ilvesovi a lotyšské prezidentce Vairē Vīķe-Freibergové. Domnívám se však, že bychom se nyní měli zabývat podstatnou prací a přestat se už zabírat personálními otázkami.

Dalším důležitým bodem, o kterém chci pohovořit, je řešení finanční krize, které Rada, pokud se nemýlím, učinila jednou z priorit. Evropští občané od nás očekávají, že budeme řešit problém nezaměstnanosti a balíček opatření pro finanční dohled. V tomto směru bude velmi důležité, jaká bude nová Komise a jak efektivně bude pracovat. To platí i pro mou vlast Estonsko, protože pro nás je nejpřirozenějším cílem snaha zajistit hospodářský růst, abychom se mohli stát plnoprávným členem eurozóny, k čemuž jsme se velmi přiblížili, protože je značná šance, že splníme maastrichtská kritéria. Děkuji.

Alojz Peterle. (PPE). – (SL) Těší mne, že se blíží první zasedání Rady, které se bude konat podle pravidel Lisabonské smlouvy. Přeji mnoho úspěchů panu Hermanu Van Rompuyovi, prvnímu předsedovi Rady. Sdílíme podobný názor na to, jak bychom při respektování našich rozdílů měli konat jednotně.

Nové institucionální uspořádání bylo přijato, aby se rozhodování přiblížilo občanům a aby bylo jednodušší, demokratičtější, transparentnější a efektivnější. V tomto ohledu jsme vyslechli spoustu slov o silné Evropě. Zásadní otázka, kterou si musíme položit, však zní, jaký koncept síly bychom měli rozvíjet či na jakých základech chceme silnou Evropu vybudovat. Síla a úspěch Evropy doposud vycházely ze dvou klíčových myšlenek zakladatelů jednotné Evropy: Prvním z nich byla úcta k lidské důstojnosti a druhou spolupráce. To znamená, že při úsilí o zajištění svých zájmů bychom rovněž měli brát ohled na ostatní, ať už se jedná o jednotlivce, národy, menšiny či státy.

Dnes si tedy s veškerou vážností musíme znovu položit otázku, co znamená úcta k lidské důstojnosti a co znamená učinit lidskou bytost středem našeho uvažování. Tato otázka se velmi úzce dotýká Stockholmského programu. Mnozí z vás upozorňovali na základní svobody a na potřebu jejich ochrany, ale zdá se, že máme celkem rozdílné názory na to, kde vlastně lidská práva začínají. Doufám, že se dokážeme shodnout alespoň na tom, že lidská práva začínají před tím, než je někomu uděleno občanství dané země.

Souhlasím s těmi, kdož jsou přesvědčeni, že článek 1 Listiny základních práv Evropské unie by se měl vztahovat na celý lidský život, tedy od jeho počátku až po konec. Zejména musíme ochraňovat ty, kteří se nemohou chránit sami. Než začneme chránit lidské svobody, musíme chránit lidský život.

Těší mne, že vás tolik používá výrazy jako „společně konat“ a „konat v partnerství“. Síla Evropy spočívá ve společném úsilí, ať už hovoříme o humanitární či mezivládní metodě. Čelíme sice stále větším výzvám, které vyžadují, abychom ukázali společnou politickou vůli, ale větší spolupráce neznamená ztrátu našich identit.

Göran Färm (S&D). – (SV) Pane předsedající, jsme svědky kritiky, že do vrcholných úřadů EU byli jmenováni dva poměrně neznámí politici. Myslím si, že je to kritika nespravedlivá. Přinejmenším zde v Parlamentu jsme poznali, že paní Ashtonová je výbornou vůdkyní. Kritiku je však třeba řešit, protože mnozí nyní docházejí k závěru, že členské státy chtějí, aby EU fungovala prostě jako orgán pro mezivládní koordinaci, nikoli jako samostatná politická úroveň s úkolem hledat společná řešení pro podstatné výzvy, jako je hospodářský růst, mír a ochrana životního prostředí. Kdyby to byla pravda, pak by to bylo absurdní.

Na tomto pozadí je znepokojující, že Rada a Komise tak obtížně dokazovaly schopnost jednat ve věci jedné z největších vnitřních výzev, které EU čelí, konkrétně ve věci reformy dlouhodobého rozpočtu EU. Musíme nyní poskytnout nezbytné zdroje pro investice na vnitřním trhu. Jedná se o dopravu a energetickou infrastrukturu. Musíme poskytnout prostředky nezbytné k podpoře toho, co prohlašujeme v nové Lisabonské strategii s výhledem do roku 2020. Musíme vyřešit otázku financování boje se změnou klimatu alespoň částečně prostřednictvím rozpočtu EU a musíme se připravit na nadcházející rozšíření.

Ptám se proto předsednictví a Rady: Kdy uvidíme hmatatelné návrhy na přezkum v polovině období, které budou mít vliv na neexistující rozpočtové rezervy pro zbývajících tři roky současného finančního výhledu, přičemž současné stropy brání jakýmkoliv rozumným opatřením k řešení výzev, jež nemohou počkat do roku 2013, a rovněž návrh stanovující směry pro reformu dlouhodobých rozpočtů?

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pane předsedající, rád bych v tento pro Evropskou unii historický okamžik řekl pár slov jménem Irsko.

– Příchod Lisabonské smlouvy, zejména po 67% podpoře získané od Irů v referendu, je obrovskou vzpruhou pro všechny v Evropské unii. Domnívám se, že toto ukazuje, že občané podporují dobrou práci, kterou evropský projekt po mnoho let odváděl.

Jmenování předsedy a vysoké představitelky přineslo naneštěstí množství negativní kritiky, která je podle mne do jisté míry nespravedlivá.

Za prvé, když je někdo jmenován do úřadu, měla by mu být poskytnuta určitá doba, aby se v něm usadil, a pak by měl být hodnocen podle výsledků své práce, a nikoli na základě předem učiněných názorů ohledně schopnosti tuto práci zvládnout.

O panu Van Rompuyovi se prohlašovalo, že je budovatel konsenzu a efektivní vyjednávač, jako kdyby to snad byly negativní přívlastky. To jsou velmi významné schopnosti pro dnešní dobu. Co chceme? Nějakého guru prezidentského stylu, který se naparuje na světové scéně a působí potíže? Ničitele, rozvraceče? Ne, potřebujeme dobrého, efektivního, rozumného předsedu a domnívám se, že právě to jsme dostali. Přeji mu mnoho zdaru.

Co se týká baronky Ashtonové, říká se, že nebyla nikdy do žádné funkce zvolena, což je pravda, ale to samo o sobě nevypovídá nic o jejích osobních či politických kvalitách, ať už v pozitivním či negativním smyslu. Její činnost jsem viděl pouze zde po svém příchodu; zejména jsem jí pokládal otázky týkající se obchodní smlouvy s Jižní Koreou a měl jsem pocit, že se svého úkolu zhostila velmi dobře.

Domnívám se, že některé poznámky, které tu naneštěstí pronesl pan Farage, přesáhly únosnou míru, ale už začínám chápat, že pan Farage připomíná dlouhohrající desku. Neustále opakuje stejnou politickou agendu jdoucí zpět k dobám hesla „Vládní, Británie“ a bojů mezi státy. Ty doby už skončily. Evropská unie je největší mírový proces v dějinách. Bude tomu tak i nadále a my poslanci musíme tvrdě pracovat, aby tomu tak bylo i v nadcházejícím období.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Pane předsedající, dnešní rozprava je důležitá, protože podle mého názoru je poslední, v níž budeme hovořit o jménech. Přišel už vlastně čas obrátit list a debatovat o politice a diskutovat o výzvách, které stojí před Evropskou unií. Rád bych zdůraznil jednu z nich: otázku řešení krize. Jde o jedno z témat, v němž byly evropské politické orgány nejjednodušší.

Přišel čas poblahopřát Radě a zejména švédskému předsednictví k pozornosti, již této otázce věnovaly. Nastal čas poblahopřát Komisi a jejímu předsedovi, jemuž řešení krize vždy leželo na srdci, a zdůraznit, že samotný Parlament zřízením zvláštního výboru prokázal velkou připravenost o této otázce jednat.

Máme zde ale také čas, kdy se objevil nesoulad mezi tím, co říkají političtí vůdci, a tím, co říkají guvernéři centrálních bank na národní i evropské úrovni.

Především musíme být opatrní, co se týká konce krize. Tyto časy nejsou vhodné ke zrušení podpůrných opatření pro státní hospodářství a podniky. Nastal čas vytyčit cestu pro nadcházející období. Představitelé centrálních bank vládám navrhli ambiciózní plán k nápravě schodků.

Časy se mění. Navíc dali ve sdělení adresovaném značnému počtu vlád najevo nesouhlas s určitými politikami, například se záměrem snižovat daně. Je mi líto, že se portugalská vláda cestou snižování daní nevydává. Musíme kráčet cestou konkurenceschopnosti a tato koncepce musí jasně sdělovat toto: více konkurenceschopnosti, více podpůrných kroků, více růstu, více podpory podnikům, více Evropy v zájmu podpory hospodářského růstu a zaměstnanosti.

János Áder (PPE). – (HU) Pane předsedající, kodaňská konference je čtvrtým bodem na programu zasedání Evropské rady. V dosažení jednotného postoje v této oblasti brání Evropské unii dva významné kontroverzní body. První se týká prodeje kvót na emise oxidu uhličitého po roce 2012. Komise a některé staré členské státy EU chtějí prodej kvót po 2012 zakázat. Devět zemí – Česká republika, Polsko, Maďarsko, Rumunsko, tři pobaltské státy, Slovensko a Bulharsko – však trvá na možnosti prodávat své kvóty i po tomto roce.

Zmíněné země, včetně Maďarska, buď splnily, nesplnily, nebo překročily své závazky z Kjóta. Například Maďarsko, které se zavázalo k 8 % snížení, dosáhlo snížení 23 %. Právě proto považuje postoj Komise za naprosto nepřijatelný a co nejdůrazněji trvá na možnosti obchodovat s kvótami oxidu uhličitého i po roce 2012. Rád bych vyzval kolegy poslance z Bulharska, Polska, České republiky, Slovenska a pobaltských států, aby bez ohledu na stranickou příslušnost zastávali stejně rozhodně tentýž postoj.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, především bych vám, paní Malmströmová, rád poblahopřál v přesunu, dá-li se to tak říci, z Parlamentu do vlády a z vlády do Evropské komise. Přeji vám hodně úspěchů.

Koná se poslední zasedání podle Smlouvy z Nice a hovoříme o prvním zasedání podle Lisabonské smlouvy. Tento kvantový skok, tato změna, nová kapitola se musí projevit i na první vrcholné schůzce. Evropa se změnila. Skončila doufám diskuse o orgánech i o personálním obsazení. Přecházíme nyní k vytváření politiky v rámci nového kontextu. Dojde k posílení práv občanů a parlamentů, posílí se schopnost Evropské unie a jejích orgánů jednat a všechny tři naše orgány získají pravomoci, které nám usnadní zastupování našeho kontinentu ve světě.

Na papír lze napsat cokoli. Zda se nám však podaří přesvědčit občany, že máme politickou vůli jednat, formulovat nové cíle a zapojit do projektu občany, to bude záležet na všech těch zasedáních, jež se budou konat v následujících několika týdnech. Očekávám, že vrcholná schůzka přinese novou dynamiku, nový pocit zodpovědnosti a serióznější přístup k řešení nejrůznějších témat. V uplynulých dnech jsme byli svědky hledání nejmenšího společného jmenovatele: nacionalizace a politizace. Lisabonská smlouva naopak vyzývá k evropeizaci a tvorbě politik.

Proto očekávám, že budeme vědět, co udělat s modelem sociálně tržního hospodářství. Jak se vypořádáme s finanční a hospodářskou krizí? Nemůžeme postupovat prostřednictvím obrany existujících práv, ale hledáním globálních řešení. Očekávám rovněž, že přezkoumáme naše finance. Musíme nezbytně vědět, kolik musíme na naše politiky vynaložit peněz. Na vrcholné schůzce musí být zodpovědnost za tento finanční přezkum přesunuta na Komisi. Musíme vážně, upřímně a otevřeně diskutovat o nejrůznějších tématech a stanovit si nové cíle. Přeji vám všem hodně úspěchů.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dnes bychom se měli radovat, protože se vypořádáváme z institucionálních obtíží. Máme Lisabonskou smlouvu, máme paritu, máme tváře, nicméně jak bych vám vysvětlil svíravý pocit, který mám?

Dnes v této téměř prázdné sněmovně necítím život; účastníme se neuspokojivé rozpravy týkající se přípravy zasedání Evropské rady. Nedokážu vysvětlit pocit znepokojení ohledně přípravy tohoto posledního zasedání Rady pod střídavým předsednictvím.

Jaký to rozdíl oproti radosti lidí v roce 2004, kdy do Unie vstoupily bývalé komunistické státy! Jaký to rozdíl oproti oslavám dvacátého výročí pádu Berlínské zdi! Ano, nyní víme, že od členských států řešení nepřijde. Řešení vzejde z lidí, přijde z Evropského parlamentu.

Proto vzhlížím ke Komisi, která by měla být nestranná, a ustanovit politickou alianci s Evropským parlamentem, aby společenství lidí zajistilo, že budeme moci snít o tom, co si přejeme pro Evropskou unii, pro unii lidí.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, souhlasím s většinou předcházejících řečníků, že vstup Lisabonské smlouvy představuje novou historickou fázi evropské integrace. Lidé, občané, napříč Evropou však nemají vždy náladu oslavovat, když na to pomyslí. Mnozí lidé se obávají, že by Lisabonská smlouva mohla vyústit ve větší centralismus v Evropě.

Mnozí se obávají, že malé členské státy EU, například má vlast Rakousko, budou mít menší vliv, protože velké státy budou mít díky novým způsobům hlasování možnost o všem rozhodovat. Lidé mají rovněž pocit, že volba osob do vrcholných úřadů Evropské unie byla založena na nejchabřejším a nejmenším společném jmenovateli. To není nic proti osobním kvalitám pana Van Rompuye a baronky Ashtonové. Lidé si však uvědomují, že procesu scházela demokratická volba.

Pokud chceme Evropskou unii vést směrem k plodné budoucnosti, musíme my v Parlamentu usilovat o více demokracie, včetně procesu vybírání osob do vrcholných úřadů.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Pane předsedající, paní Malmströmová, paní komisařko, dámy a pánové, Evropská unie se ve třetím čtvrtletí roku 2009 vrátila k růstu. Což by nás mohlo svádět k domněnce, že nejhorší je za námi.

Přetrvává však znepokojivá situace s explozivním nárůstem nezaměstnanosti, a proto musíme zůstat nanejvýš opatrní. Komise navíc ve zprávě z 23. listopadu uvádí, že v období mezi druhým čtvrtletím roku 2008 a polovinou roku 2009 zmizely kvůli finanční krizi čtyři milióny pracovních míst.

Dnes je životně důležité, aby se na příštím zasedání Evropské rady jednalo o nezaměstnanost v kontextu Lisabonské strategie po roce 2010. Ta musí rozhodně obsahovat odvážné cíle a inovativní opatření.

Domnívám se, že od nynějška se diskuse musí zaměřit na to, jak přizpůsobit tuto Lisabonskou strategii tomuto zmatenému období. Naši spoluobčané očekávají – a v realu to dennodenně pozorujeme –, že Evropa nabídne řešení krize zaměstnanosti. Nezklamme je.

Nicméně mám podobný pocit zklamání jako kolega pan Audy, když se dívám na téměř vyprázdněnou sněmovnu, v době, kdy naši evropští spoluobčané čelí nanejvýš znepokojivé situaci.

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, především bych rád poděkoval švédskému předsednictví za obrovské úsilí, které během těchto měsíců vyvinulo a které mimo jiné vedlo k přijetí Lisabonské smlouvy.

Po deseti letech institucionální slepé uličky se Evropská unie může díky posílení postupu spolurozhodování konečně znovu navrátit na trajektorii růstu, která byla před nějakým časem nečekaně přerušena.

Ponecháme-li stranou diskusi o kvalitách vybraných jedinců, jmenování učiněná v posledních dnech rozhodně ukázala, že jmenovací postupy mají daleko k zásadám transparentnosti a odpovědnosti vůči občanům, jež Evropská unie zastává. Tato sněmovna musí pracovat na tom, aby v budoucnu zajistila své větší zapojení do vyjednávání, jež nemohou a nesmí být vedena v tajnosti státy v rámci Rady.

Závěrem doufám, že dokážeme rok 2009 uzavřít dosažením ambiciózní dohody na kodaňské konferenci, kde musí Evropská unie jednotným hlasem vyjádřit svůj názor na změnu klimatu.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pane předsedající, nejdůležitější prací švédského předsednictví byla více než cokoli jiného Lisabonská smlouva, díky které se pro Evropu otevírají nové možnosti. Musíme vypracovat plán pro její zavedení. Obsazení úřadů je pouhým počátkem. Za druhé, musíme přijmout plán hospodářské obnovy. Musíme mít na paměti nejen pomoc bankám, ale i pomoc obyčejným lidem, zejména v oblasti omezování nezaměstnanosti. Za třetí, pracujeme na strategii boje proti změně klimatu – a to je

dobře. Rozhodujeme se, co by se v této oblasti mělo udělat, ale mějme na paměti, že co se týká finanční podpory, je na prvním místě boj s hospodářskou krizí. Za čtvrté, Stockholmský program znamená bezpečnou, otevřenou Evropu, Evropu svobod – jen pak je to Evropa společná. Základním požadavkem je dosažení určité rovnováhy mezi těmito důležitými hodnotami. A konečně, rozvoj Pobaltí vyžaduje větší spolupráci členských států v regionu a v tomto směru vykonalo švédské předsednictví velký kus práce.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Rád bych nejprve poblahopřál švédskému předsednictví ke způsobu, jímž provedlo přípravy k přechodu na Lisabonskou smlouvu. Tato priorita programu švédského předsednictví byla úspěšně splněna. Domnívám se, že prosincové zasedání Rady musí usilovat o nalezení řešení dvojí výzvy, které Evropa čelí: hospodářské krize a změny klimatu.

V současné chvíli je třeba vrátit na finanční trhy důvěru prostřednictvím ustanovení systému dohledu, který bude nastaven tak, aby řešil výskyt a zabraňoval opakování podobné krize v budoucnosti. Co se týká tématu změny klimatu, domnívám se, že při vypracovávání politiky ochrany životního prostředí nesmí dojít k ovlivnění dalších politik nebo vyčleňování prostředků z evropských fondů na politiky, například regionálního rozvoje.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedající, odpovím na několik krátkých otázek. Zazněla tu otázka týkající se Turecka. Samozřejmě nás těší, že Turecko stále má evropskou integraci za hlavní cíl. Jednání s Tureckem postupují vpřed – možná ne tak rychle, jak bychom si přáli, ale dochází k pokroku a my doufáme, že na konci roku budeme moci otevřít kapitolu ochrany životního prostředí.

Přirozeně také podporujeme jednání mezi Tureckem a Kyprem a rozhovory, které probíhají na ostrově, jež hledají řešení současného rozdělení. Za tento proces nesou odpovědnost zúčastněné strany, a OSN poskytuje pomoc, ale EU tento proces samozřejmě podporuje, a já jsem nedávno Kypr navštívila a hovořila s různými stranami v této záležitosti zapojenými, protože by bylo skvělé, kdyby se podařilo v blízké době najít řešení. Dnes odpoledne také proběhne rozprava o rozšíření s ohledem na Turecko a další kandidátské země s ministrem zahraničí Carlem Bildtem, kde budou mít poslanci možnost vznést dotazy ohledně této i jiných záležitostí.

Krátce se zmíním o strategii pro Baltské moře. Ráda bych znovu poděkovala Evropskému parlamentu za podporu, kterou v této záležitosti švédskému předsednictví poskytl. Myšlenka strategie pro Baltské moře se pochopitelně zrodila zde v Parlamentu, takže nás velmi těší, že byla zavedena a platí. Strategie bude představovat významný faktor pro schopnost řešit problémy ochrany životního prostředí v regionu, ale i pro zvýšení spolupráce, kromě jiného za účelem prosperity, inovace a bezpečnosti.

Evropská služba pro vnější činnost představuje jednu z největších a nejvýznamnějších změn vyplývajících z Lisabonské smlouvy. Na své říjnové vrcholné schůzce schválila Evropská rada obecný rámec této služby. Paní Ashtonová bude spolu s Evropským parlamentem pokračovat v práci na tomto rámci a nejspíše v dubnu příštího roku předloží konečný návrh. Služba pro vnější činnost začne pochopitelně fungovat postupně, a je třeba, aby k tomu došlo kompetentním, konstruktivním způsobem. Evropský parlament bude mít příležitost diskutovat o formě, jakou se tak stane.

Co se týká přezkoumání rozpočtu, pane Färme, plně sdílím váš názor, že když teď za týden konečně vstoupí v platnost Lisabonská smlouva s novými moderními základními pravidly pro Evropskou unii, potřebujeme zjevně i moderní rozpočet, který je schopný se vypořádat s výzvami, které z toho vyplývají. Doufám, že nová Komise takový návrh dokáže nastolit v co nejbližší době. Myslím, že se o tom včera zmínil i pan předseda Barroso v době vyhrazené pro dotazy.

Osm let po Laekenu stojíme nyní na prahu nové smlouvy. Jedná se o historický okamžik, o počátek nové éry Evropské unie. Těší mne, že se švédské předsednictví dokázalo podílet na jejím zavádění. Nyní můžeme do určité míry nechat institucionální otázky za sebou a soustředit se na hlavní politické výzvy, jež, jak víme, znepokojují evropské občany – neboť jsou to samozřejmě evropští občané, za něž všichni bojujeme.

O řadě těchto otázek se bude diskutovat na zasedání Evropské rady v prosinci. Co se týká klimatu – klíčové otázky pro naši generaci –, zasedání Evropské rady se bude konat ve stejnou dobu jako konference o klimatu v Kodani a vrcholná schůzka nám poskytne možnost doladit v případě potřeby naši vyjednávací pozici v Kodani.

Ohledně finančních otázek a hospodářské krize můžeme zavést řadu nástrojů a vypracovat dlouhodobé směry, jak Evropě znovu vrátit konkurenceschopnost, aby byla zajištěna prosperita a sociální soudržnost,

a zejména můžeme vzhlížet k nové Lisabonské strategii, která by v dlouhodobém a střednědobém horizontu mohla v tomto ohledu Evropě velmi prospět.

Závěrem, Stockholmský program přinese evropským občanům bezpečnost a je velmi důležité, abychom ho uvedli v činnost. Všechna tato témata zůstanou aktuální i po vrcholné schůzce a ve všech budeme potřebovat velmi těsnou spolupráci s Evropským parlamentem. Předseda vlády Reinfeldt zde bude na prosincovém zasedání a podá zprávu o výsledku vrcholné schůzky a poskytne rovněž obecné shrnutí švédského předsednictví. Děkuji vám za kvalitní, konstruktivní rozpravu.

Margot Wallström, místopředsdkyně Komise. – Pane předsedající, stejného dne, kdy oslavujeme skutečnost, že příští Komise bude očividně mít nejméně devět žen – což považuji za velké vítězství pro nás všechny, kteří jsme za to aktivně bojovali – se ze zpravodajství dozvídáme, že jenom ve Francii si vloni domácí násilí vyžádalo 156 mrtvých žen. A protože dnes máme Mezinárodní den proti násilí na ženách, mělo by nás to přimět k zastavení a zamyslení se a snad rovněž k budoucím činům na evropské i mezinárodní úrovni. Snad bychom měli tuto otázku nastolit i během dalších schůzí ve zbytku dne.

Jde o významný pokrok. Vypovídá to také mnohé o budoucím postupu při jmenování komisařů, jenž by měl být mnohem otevřenější. Doufám, že členské státy budou v budoucnosti nominovat muže i ženu. Myslím si, že je to vynikající nápad.

Ráda bych se vyjádřila k otázce jmenování nové vysoké představitelky a nového předsedy Rady. Paní Cathy Ashtonová byla do Komise jmenována s plnou důvěrou vlády Spojeného království. Před rokem pro ni zde v Parlamentu hlasovala velká většina poslanců – 538, pokud se nemýlím. Jak jsme slyšeli od některých z vás, spolupracovala paní Ashtonová velmi úzce s Parlamentem a vždy usilovala o jeho zapojení v nejrůznějších otázkách. Byla jednomyslně jmenována 27 hlavami států či vlád, takže se domnívám, že má veškerou legitimitu vykonávat svou práci a získat si respekt zahraničních partnerů Evropské unie. Líbila se mi metafora, která tu zazněla, že namísto někoho, kdo zastavuje dopravu, či představuje červené světlo semaforu, potřebujeme jemného koordinátora, někoho, kdo napomůže plynulému toku dopravy či demokratickému, kvalitnímu přijímání rozhodnutí v Evropské unii. Znáám ji jako velmi dobrou kolegyni a řekla bych, že je rovněž přesvědčená Evropanka. To je pro začátek skutečně důležité.

V rozpravě už zazněly dobré postřehy. Domnívám se, že jsme vedli plodnou, konstruktivní diskusi, děkuji za všechny vaše příspěvky. Ráda bych zareagovala na přímou otázku Görana Färma týkající se přezkumu rozpočtu. Mohu jen zopakovat, co vám řekl předseda Komise, tedy že tato záležitost bude předána příští Komisi. Je tomu tak především proto, že Lisabonská smlouva bude obsahovat opatření, která vyžadují nové institucionální uspořádání, a tedy přinese i dobrý základ pro rozhodnutí týkající se rozpočtu. Za druhé, nová Komise bude muset rozhodnout o svých politických prioritách, a poté příslušně nasměrovat své peníze, aby měla pro své priority i odpovídající rozpočet. Řekla bych, že jde o významnou inovaci a příležitost pro příští Komisi. Všichni to také s vřelostí předáme Cecilii Malmströmové. Co Komise říci může je, že návrh na přezkoumání rozpočtu přijde počátkem příštího roku a bude okamžitým úkolem pro příští Komisi.

Ráda bych se zmínila o jedné věci týkající se Stockholmského programu. Přijetí Stockholmského programu přichází ve stejnou dobu, kdy v platnost vstupuje Lisabonská smlouva, kde bude mít Evropský parlament zásadní roli při tvorbě politiky v těchto oblastech. To zase zvýší demokratickou legitimitu významných rozhodnutí, jež budou přijata v otázkách spravedlnosti a vnitřních věcí. To je dobrá zpráva pro evropské občany a pro všechny orgány EU.

Co se týká změny klimatu, všímám si, že zde existuje společný názor na aktivní roli, kterou by Evropská unie měla hrát v Kodani a v budoucnosti.

Takže vám znovu děkuji za tuto rozpravu. S novou Lisabonskou smlouvou máme nyní text, který nám pomůže vypořádat se se všemi důležitými problémy, které tu byly zmíněny – změnou klimatu, bojem s finanční krizí a jejími sociálními a dalšími dopady – a samozřejmě zajistí, že v budoucnu budeme mít demokratickou Evropskou unii.

Předsedající. – Tím je tato rozprava uzavřena.

Písemná prohlášení (Článek 149)

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Nadcházející zasedání Evropské rady má položit základy pro budoucnost Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost. Činí tak v době, kdy nezaměstnanost v Evropě dosahuje rekordních úrovní, hospodářství je v recesi a potácí se v hluboké krizi. Po osmi letech se musíme sklonit před realitou: Stanovené cíle naprosto selhaly. Příčiny tohoto neúspěchu spočívají v tom, co se záhy

ukázalo být skutečným programem této strategie: v deregulaci pracovních vztahů a s ní souvisejícím znehodnocení práce, útoku na sociální práva, zrušení základních veřejných služeb, privatizaci a liberalizaci klíčových sektorů hospodářství a ustanovení trhu jako nejvyššího principu ve stále rozsáhlejších oblastech veřejného života. Pracovníci a lidé mají veškeré důvody doufat v radikální opuštění této agendy: Ve změnu kurzu, kterou je nutné provést. Tato změna kromě jiného vyžaduje: uznání vzdělání jako práva, nikoli služby či další oblasti trhu; demokratizaci přístupu ke znalostem a kultuře; ocenění práce a práv pracujících; ochranu výrobních odvětví a mikro a malých a středních podniků; poskytování kvalitních veřejných služeb pro všechny; spravedlivější rozdělování bohatství.

András Gyürk (PPE), *písemně*. – (HU) Pane předsedající, dámy a pánové, očekává se, že na nadcházejícím zasedání Evropské rady členské státy odsouhlasí hlavní základní zásady, které budou zastávány na konferenci o klimatu v Kodani. Domnívám se, že je důležité, aby emisní kvóty a finanční podpora poskytovaná rozvojovým zemím neodsunuly na vedlejší kolej otázku energetické účinnosti. Jinými slovy: Evropská unie má tendenci zapomínat na toto snadné a efektivní řešení. Příčinou, proč by to mohlo být obzvláště negativní, je skutečnost, že v určitých evropských regionech můžeme úroveň emisí snížit prostřednictvím zlepšení energetické účinnosti levněji než jakýmkoli jiným způsobem. Z toho lze vyvodit dva závěry. Za prvé, Evropská unie musí usilovat o celosvětovou konvergenci norem energetické účinnosti pomocí přijetí nového plánu ochrany klimatu. Za druhé, dotacím na zvyšování energetické účinnosti je třeba přikrknout významnější úlohu v budoucím dlouhodobém rozpočtu EU, se zvláštním přihlédnutím k programům rekonstrukcí budov v bývalých socialistických zemích. Je tomu tak proto, že v této oblasti můžeme dosáhnout velkolepých úspor při poměrně malých finančních nákladech.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *písemně*. – (RO) Klíčovým tématem Stockholmského programu je „budování Evropy občanů“. Já si pod tím představuji, že od nynějška musí evropské orgány spolu s členskými státy pokročit směrem ke zrušení hranic uvnitř EU, neboť občané stále čelí administrativním a právním překážkám, které jim, jak se zdá, znemožňují uplatňovat jejich právo žít a pracovat v členském státu, který si sami vyberou. Proto Stockholmský program musí tento klíčový bod uskutečnit a přijít s jasně definovanými nástroji, které umožní přístup na pracovní trh Společenství všem pracovníkům v EU, což představuje významný symbol evropského občanství.

Současná hospodářská krize navíc dále zvýrazňuje potřebu prosazovat plné uplatňování práva na volný pohyb. Zlepšení mobility v rámci EU, společné oblasti svobody, práv a povinností, vyžaduje konsolidaci schengenského prostoru, a tím s sebou nese potřebu co nejdříve integrovat zbývající členské státy. Dále to obnáší kvalitní správu vnějších hranic EU, která musí být prováděna co nejsystematičtěji.

Sirpa Pietikäinen (PPE), *písemně*. – (FI) Pane předsedající, dámy a pánové, ráda bych švédskému předsednictví poděkovala za práci na návrhu nového pracovního programu pro spravedlnost a vnitřní věci.

Díky Stockholmskému programu bude Evropská unie schopná zlepšit každodenní život všech občanů EU. Bezpečnost, dobré životní podmínky a rovnost jsou výsledkem důsledného dodržování zásad právního státu, solidarity a nediskriminace v rozličných oblastech politiky a při přípravě legislativy.

Ráda bych, aby se mnohem více pozornosti věnovalo zlepšení každodenního života přistěhovalců, menšin a těch, kteří z těch či oněch důvodů čelí diskriminaci. Nejedná se jen o nějaký okrajový jev: Podle nového průzkumu Eurobarometru každý šestý Evropan prohlásil, že v posledních pěti letech zakusil diskriminaci.

V této souvislosti bych ráda zdůraznila význam směrnice o zákazu diskriminace v oblasti poskytování zboží a služeb, o níž se v současnosti jedná v Radě. Směrnice naneštěstí postupuje v Radě hlemýžďím tempem a setkala se se značným odporem ze strany některých členských států. Hodnotová základna Evropské unie je vybudována na respektování zásad lidských práv a důstojnosti. Tyto zásady je třeba plně uvést do praxe na úrovni celoevropské legislativy.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:40.)

(Mezi 11:45 a 12:05 se poslanci shromáždili k udělení ceny LUX.)

(Zasedání pokračovalo ve 12:05)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK*Předseda***7. Hlasování**

Předseda. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

7.1. Udělení absolutoria za rok 2007: souhrnný rozpočet EU, Rada (A7-0047/2009, Søren Bo Søndergaard) (hlasování)

– Před hlasováním:

Nicole Sinclaire (EFD). – Pane předsedo, vystupuji podle článku 173 ohledně článku 2 jednacího řádu. Cituji: „Poslanci Evropského parlamentu vykonávají svůj mandát nezávisle.“ Během rozpravy o prohlášeníh Rady a Komise dnes dopoledne jste vy, pane předsedajícím, označil poznámky pana Farage za nepřijatelné. Jako nová poslankyně této sněmovny bych ráda, abyste mi s ohledem na článek 2 objasnil, zda poslanci této sněmovny mají svobodu vyjádřit své názory bez jakékoli cenzury.

Předseda. – Když dovolíte, tak se setkám s panem Faragem a přátelsky si o této záležitosti pohovoříme. To je můj návrh. Děkuji vám.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Pane předsedo, já jsem se dopolední rozpravy rovněž účastnil. Neměl jsem dojem, že byste byl jakýmkoli způsobem nespravedlivý, nebo zneužíval svého úřadu. Naopak...

(Hluk)

Naopak bych řekl, že jste velmi trpělivě a s respektem poslouchal, jak nám předseda této takzvané skupiny předvedl, že je prostě profesionálním nactiutřač. Takový byl ve skutečnosti projev pana Farageho.

(Potlesk)

Søren Bo Søndergaard, zpravodaj. – Pane předsedo, rád bych požádal o jmenovité hlasování o absolutoriu pro rozpočet Rady za rok 2007. Domnívám se, že je důležité, aby Rada za našimi požadavky na ni směrem k větší spolupráci s Parlamentem a jeho příslušnými výbory při příštím procesu udělování absolutoria viděla širokou podporu Parlamentu.

7.2. Označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost (A7-0076/2009, Ivo Belet) (hlasování)

– Před hlasováním:

Ivo Belet, zpravodaj. – Pane předsedo, v krátkosti bych rád poděkoval švédskému předsednictví za výbornou spolupráci. Domnívám se, že tato smlouva je zároveň ambiciózní i realistická. Přesvědčí nás přiklonit se k větší palivové účinnosti, menší hlučnosti a samozřejmě větší bezpečnosti. Mé poděkování směřuje i ke Komisi a stínovým zpravodajům, Matthiasi Grootemu a Jorgu Chatzimarkakisovi, za jejich skvělou práci.

7.3. Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: Belgie - textilní průmysl a Irsko - Dell (A7-0044/2009, Reimer Böge) (hlasování)**7.4. Přizpůsobení jednacího řádu Evropského parlamentu Lisabonské smlouvě (A7-0043/2009, David Martin) (hlasování)**

– Před hlasováním:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedo, mé zařízení nefunguje, ale to není to hlavní, co jsem chtěl říct.

Pane předsedo, tato zpráva obsahovala pozměňovací návrh, který byl stažen, pozměňovací návrh 86. Má procesní námitka se zakládá na čl. 24 odst. 2 našeho jednacího řádu. Jak už jsem měl tu čest vám jménem řady kolegů vysvětlit, tento článek umožňuje nezařazeným poslancům jmenovat jednoho poslance ze svého středu jako delegáta na Konferenci předsedů. Po administrativních obstrukcích nebyla tato povinnost od července naplněna.

Podle pozměňovacího návrhu 86 mělo být toto ustanovení změněno, abyste mohl rozhodovat, který ze zástupců nezařazených poslanců by se měl Konferenci předsedů účastnit. To je, pane předsedo, opravdu hanebné, a to volím slova velmi opatrně. Tak to vnímají všichni naši kolegové. Zdá se, že jsme jediní, komu bylo jmenování zástupce na Konferenci předsedů vnuceno.

Doufám, pane předsedo, že budete svolný odmítnout tuto variantu, kterou nabízí socialistická skupina a skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), ke které patříte.

Předseda. – Rozumím vám. Chce k tomu zpravodaj něco říct? Mohu ho požádat o komentář?

David Martin, zpravodaj. – Pane předsedo, této otázce nemusíme věnovat příliš času, protože nezařazení si nezaslouží, aby jim příliš času bylo věnováno. Dnes o této záležitosti nehlasujeme. Kdyby se namáhali objevit se ve výborech, ve kterých se mají právo objevit, pak by věděli, že o této otázce nebudeme hlasovat dnes, ale v lednu. Přidržíím se svého doporučení, abyste vy, pane předsedo, pozval jednoho z nezařazených k účasti na Konferenci předsedů.

7.5. Konference o změně klimatu v Kodani (hlasování)

– *Před hlasováním:*

Satu Hassi (Verts/ALE). – Pane předsedo, k pořadí hlasování mezi pozměňovacími návrhy 43 a 54: Má skupina má za to, že pořadí na seznamu je obrácené.

Schválení pozměňovacího návrhu 43 by nemělo znamenat zamítnutí návrhu 54, protože návrh 54 obsahuje i jiné otázky, které návrh 43 nepokrývá.

Pokud něco z toho znamená nepřijetí dalšího pozměňovacího návrhu, pak by se nejdříve mělo hlasovat o návrhu 54 a teprve potom o návrhu 43.

Nejedná se o první hlasování, ale o hlasování na druhé straně. Chtěla jsem to jen oznámit, abyste o tom věděli, až k tomuto místu při hlasování dojdeme.

Předseda. – Chtěl by se k tomu vyjádřit zástupce výboru? Snad pan Leinen? Navrhujete provést změnu v pořadí hlasování? Musím říct, že jsme změnu neočekávali. Nebyl učiněn žádný návrh v tomto smyslu.

Jo Leinen, předseda Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. – (DE) Pane předsedo, ano, paní Hassiová má pravdu. Můžeme postupovat způsobem, který navrhuje.

(*Návrh byl schválen*)

Markus Ferber (PPE). – (DE) Pane předsedo, z tlumočnické kabiny bylo právě požádáno o článek 20, a nikoli o článek 22, což znesnadňuje postup podle vašich záměrů. Proto doufám, že nyní tlumočníci přetlumočí polská čísla správně.

Předseda. – Možná to byla moje chyba. Omlouvám se.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Pane předsedo, na konferenci v Kodani bude Parlament zastupovat oficiální delegace. Účastnit se budete i vy a poprvé si ve městě nemusíme pronajímat kancelář. Namísto toho budeme oficiálně přítomni v pavilónu EU. To je dobře a my jsme vděční. Proto není zapotřebí článku 61.

Lisabonská smlouva zajišťuje, že se Parlamentu ohledně mezinárodních smluv bude nejen naslouchat, ale bude zapotřebí i jeho souhlasu s nimi. Jde pro nás o začátek nové éry a proto žádáme, abychom byli v souladu s článkem 60 připuštěni ke koordinačním schůzkám EU a nemuseli stát přede dveřmi. Při informování o jednáních s námi Komise musí jednat stejně jako s Radou, a my ji žádáme, aby začala u Kjótské dohody. Tak zní náš požadavek směrem ke Komisi. Snad by nám k tomuto tématu chtěla něco říci paní Redingová.

(*Potlesk*)

Viviane Reding, členka Komise. – (DE) Pane předsedo, vzkaz jsem zaznamenala a předám ho předsedovi Komise a ostatním komisařům.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). – Pane předsedo, ráda bych vás požádala, abyste laskavě urychlil postup, protože pokud budeme pokračovat tímto tempem, tak se k plenárnímu hlasování dostaneme o půlnoci.

7.6. Víceletý program 2010-2014 k prostoru svobody, bezpečnosti a práva (Stockholmský program) (hlasování)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) To, na co si oprávněně stěžoval pan Ferber, se stalo znovu. Slyšeli jsme tři rozdílná čísla ohledně odstavce, o kterém máme právě hlasovat. Nevím, jestli to bylo proto, že byla chybně přečtena nebo chybně přetlumočena. Slyšel jsem 33, pak 30, a pak 43, což je matoucí.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Pane předsedo, ujišťuji vás, že rychlost hlasování je skvělá. Jste velmi zdvořilý muž, za což jsme vám velmi vděční, ale mohli bychom postupovat ještě rychleji, kdybyste neděkoval po každém hlasu, ale až na konci hlasování.

Děkuji vám, pane předsedo.

Předsedo. – Děkuji vám za toto upozornění!

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu k odstavci 131:

Carlo Casini (PPE). – (IT) Pane předsedo, tématem je ústní pozměňovací návrh odstavce 131, na němž se shodují s oběma zbylými zpravodaji, panem Lópezem Aguilarem a panem Berlinguerem.

Současný text zní: „vyzývá Radu, Komisi a členské státy, aby posoudily a přezkoumaly stávající mezinárodní, evropské a vnitrostátní právní předpisy a politiky týkající se drog a aby podporovaly politiky zaměřené na zmírňování poškození zdraví, zejména s ohledem na konference, které jsou o těchto otázkách pořádány na úrovni OSN;“

Ústní pozměňovací návrh navrhuje vložení slov „prevence“ a „léčení“ tak, aby se výzva k ohodnocení a přezkoumání zákonů týkala úseku „politiky zaměřené na zmírňování poškození zdraví, prevenci a léčení.“

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

7.7. Stav projektu o evropsko-středomořské oblasti volného obchodu (hlasování)

7.8. Odškodnění cestujících v případě úpadku letecké společnosti (hlasování)

7.9. „vyroběno v“ (označení původu) (hlasování)

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

8. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

– Zpráva: **Søren Bo Søndergaard** (A7-0047/2009)

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedajícím, hlavní povinností kteréhokoli shromáždění je dohlížet na exekutivu. Jsme zde jako tribuni lidu. Mezi námi a exekutivní složkou – to jest Komisí – by mělo existovat tvůrčí napětí.

Když však dojde na rozpočtové otázky, pak se Evropský parlament, na rozdíl od všech ostatních volených shromáždění po celém světě, přidá v zájmu hlubší integrace na stranu exekutivy proti svým vlastním voličům.

Evropský rozpočet každým rokem narůstá; každým rokem dostáváme zprávu Účetního dvora, která ukazuje, že dochází ke ztrátám či krádežím desítek miliard eur. A přesto neuděláme to, k čemu máme pravomoc, tedy nezastavíme přísun, jinými slovy neřekneme, že už nevydáme žádné další peníze, dokud nebudou účetní postupy dány do pořádku.

Zase odhlasováváme tento rozpočet navzdory všem chybám v něm obsaženým, čímž zrazujeme ty, kteří nás sem vyslali, naše voliče a zároveň daňové poplatníky, protože většina lidí v této sněmovně zastává názor „Evropa v dobrém i zlém“ a radši bude sledovat, jak se věci řeší špatně v Bruselu, než kompetentně členskými státy.

– Zpráva: Reimer Böge (A7-0044/2009)

Miguel Portas, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Pane předsedající, konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice hlasovala pro mobilizaci 24 milionů EUR na podporu propuštěných dělníků v Belgii.

Hlasovali jsme pro, protože stojíme na straně lidí v nouzi, na straně těch, kteří podnikům věnují svůj pot i znalosti a kteří se nakonec stávají obětmi nespravedlivého hospodářského systému a nekontrolovaného boje o zisk, jež mají ničivé sociální dopady.

Po tomto prohlášení je nutno říci, že je třeba posoudit úlohu Fondu pro přizpůsobení se globalizaci.

V roce 2009 bylo z možných 500 milionů EUR mobilizováno pouhých 37 milionů. Fond nereflektuje důvod, proč byl zřízen.

Za druhé, namísto přímé podpory nezaměstnaných podporuje tento fond národní systémy sociálního zabezpečení. Protože ty se vzájemně liší, fond nakonec reprodukuje očividné nerovnosti mezi našimi vlastními systémy přerozdělování.

V Portugalsku poskytuje fond nezaměstnaným podporu ve výši 500 EUR. V Irsku poskytuje nezaměstnaným podporu ve výši 6 000 EUR.

Za třetí, případ firmy Dell ukazuje, jak je možné podporovat zároveň zaměstnance, kteří byli propuštěni v Irsku, a samotnou nadnárodní společnost, která je propustila a která v současnosti dostává jiné veřejné prostředky v Polsku.

Dell obdržel peníze na zřízení nové továrny v Polsku, zatímco získával nové pozice na amerických trzích, a ve třetím čtvrtletí letošního roku ohlásil zisky ve výši okolo 337 milionů USD.

Je proto třeba pečlivě zhodnotit veškeré aspekty Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, už jsem to prohlásil mnohokrát a bezpochyby to budu ještě opakovat: Ať už byly motivy jejích zakladatelů jakékoli, Evropská unie už dávno není ideologickým projektem a stala se zlodějským podnikem, který přerozděluje peníze lidí vně systému lidem uvnitř. Proto dochází k věci, o které dnes hovoříme – k těmto platbám vybraným protežovaným podnikům.

Přenesme se přes podezřelé načasování grantu pro firmu Dell v Irsku, který byl oznámen s pochybnou procesní korektností v období těsně před irským referendem o evropské ústavě čili Lisabonské smlouvě. Podívejme se na tuto záležitost z širšího hlediska, uvědomme si, že už jsme si to jako kontinent vyzkoušeli: V sedmdesátých letech jsme se vydali cestou podpory nekonkurenceschopných podniků, což mělo katastrofální následky. Víme, kam tato cesta vede. Končí stagnací, inflací a nakonec kolektivním bankrotem. Nedělejme to podruhé.

Syed Kamall (ECR). – Pane předsedající, zaujala mne první věta, kde se říká, že fond byl vytvořen, aby poskytl další pomoc pracovníkům, kteří jsou zasaženi následky zásadních strukturálních změn v uspořádání světového obchodu.

Nedocházelo však vždy k významným změnám v uspořádání obchodu ve světě? V mém volebním okrsku v Londýně jsme měli textilní podniky, které na globalizaci zareagovaly a připravily se na ni převedením některých svých částí do chudších zemí, čímž vytvořily pracovní příležitosti v rozvojových zemích, ale udržely cenné pracovní příležitosti v oblasti výzkumu a vývoje a marketingu v Londýně, ve volebním obvodu, v Evropské unii.

Jestliže tedy tyto společnosti mohly reagovat, proč odměňujeme neefektivní textilní a IT podniky, které strkají hlavy do písku a doufají, že globalizace zmizí?

Tyto peníze by rozhodně měly být vráceny daňovým poplatníkům, aby je utratili podle vlastního uvážení. Pro vlády rozhodně nastal čas zaměřit se na vytváření správných podmínek, aby v případě ztráty pracovních příležitostí mohli přijít podnikatelé a vytvořit nové.

– **Zpráva: David Martin (A7-0043/2009)**

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedající, vracím se ke skutečnému zneužití pravomocí, ke kterému téměř došlo právě pod záminkou pozměňovacího návrhu jednacího řádu, který má tento řád přizpůsobit Lisabonské smlouvě. Tímto pozměňovacím návrhem 86 si vedení přidělilo právo jmenovat zástupce nezařazených poslanců pro Konferenci předsedů.

Je naprosto skandální, že se toto jmenování, které by jako v případě všech parlamentních orgánů mělo probíhat volbou nebo obecnou shodou, volbou, pokud obecná shoda neexistuje, dosud neuskutečnilo kvůli svévolnému manévrování úředníků, kteří s ním nesouhlasí.

Dále je znepokojující, že tito úředníci získali na svou stranu politické skupiny, které jsou k nám nepřátelské a které by očividně neměli vyjadřovat ani *de facto*, ani *de jure* názor na jmenování našeho zástupce. Pokud se o tomto rozhodnutí bude znovu jednat, napadneme ho u Soudního dvora.

– **Návrh usnesení B7-0141/2009 Konference o změně klimatu v Kodani**

Marisa Matias, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Pane předsedající, abychom dosáhli skutečných závazných výsledků v boji proti změně klimatu, musí být zaručeny čtyři principy, které bych chtěla zdůraznit. Už se také o nich dnes hlasovalo.

Prvním z nich je nutnost dosáhnout právně závazné dohody.

Druhým z nich je potřeba zaručit přísné politické cíle, včetně cílů v oblasti snižování emisí. V této oblasti je třeba mít cíle ambiciózní. Domnívám se, že jsme mohli jít ještě dále, než jsme dnes učinili.

Třetím bodem je potřeba zajistit veřejné financování potřebné pro řešení problému změny klimatu.

Čtvrtým a posledním bodem – který je podle mého názoru velmi důležitý – je, že by se mělo jednat o celosvětovou dohodu, nikoli pouze o dohodu mezi určitými regiony, a k jejímu uzavření musí dojít procesem zakotveným v demokratické účasti zapojující všechny státy.

Domnívám se, že usnesení, které jsme tu dnes schválili, není tak dobré – dá-li se to tak říct – jako usnesení schválené dříve ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin.

Domnívám se však, že by měl být zajištěn dosažený výsledek a úsilí vynaložené v rámci celého procesu, takže do Kodaně odjíždíme po celkem dobře vykonané parlamentní práci. Upřímně doufám, že budeme tvrdě bojovat a dokážeme naplnit, co jsme zde dnes schválili.

Zigmantas Balčytis (S&D). – Pane předsedající, podpořil jsem toto usnesení. Změna klimatu je na kodaňské konferenci celosvětovou politickou prioritou. Tato konference by měla přinést nejenom pouhé politické závazky, ale i závazné dohody a sankce za jejich nedodržování.

Boj proti změně klimatu je záležitostí celosvětovou a vyžaduje aktivní zapojení rozvinutých i rozvojových zemí. Bohaté státy však musí hrát vůdčí úlohu. Musí se dohodnout na povinných cílech snížení emisí a zároveň nalézt finanční prostředky pro pomoc rozvojovým zemím při řešení změny klimatu.

Jan Březina (PPE). – (CS) Dnešním přijetím rezoluce ke kodaňskému summitu o ochraně klimatu dal Parlament jednoznačně najevo, že přikládáme této věci mimořádnou důležitost. Ta se odráží i v autentickém přístupu, v jehož rámci Parlament razí zásadu sdílené, ale rozlišené odpovědnosti. Ve shodě s ní se průmyslové země mají ujmout vůdčí úlohy, zatímco rozvojovým zemím a ekonomikám jako Čína, Indie, Brazílie bude poskytnuta přiměřená podpora prostřednictvím technologií a budování kapacit. Na druhou stranu musím říct, že předpoklad, že dohoda v Kodani by mohla poskytnout impuls pro iniciativu *green new deal*, považuji za přehnaně optimistický a ideologicky jednostranný. Při bohu libé snaze snižovat emise CO₂ nelze mít klapky na očích a kráčet přes mrtvolý průmyslových podniků. Takovýto fantazírující přístup bych nepovažoval za udržitelnou cestu pro celou Evropu.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedající, zpráva, která byla právě chválena ve sněmovně, rozhodně pečlivě sleduje „politicky korektní“ linii, která zde vládne mocí nejmocnější, aniž by byla zpochybňována zavedenými dogmaty.

Skutečnost, že se něco tisíckrát opakuje, však neznamena, že je to odůvodněné. Globální oteplování existovalo vždy. Globální oteplování probíhalo například od poslední doby ledové, a přeci jen nebyl tento jeho předchozí případ způsoben auty neandrtalců.

Neexistuje žádný spor o tom, žádné zpochybnění toho, co nám je stokrát a tisíckrát opakováno – a proč tomu tak je? Naprosto zřejmý je přinejmenším jeden významný důvod: Příprava nástupu světové vlády; druhým důvodem je opětovná snaha vštípit pocit provinění obyvatelům Evropy a Západu, kteří jsou chybně považováni za původce všech světových problémů.

Tím skončím, pane předsedající, protože nemám právo hovořit jedenašedesát vteřin. Děkuji vám, že jste vzali mé sdělení v potaz.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, na své první konferenci jako nový předseda, či jako jmenovaný kandidát, prohlásil pan Van Rompuy, že kodaňský proces bude krokem směrem ke globálnímu řízení naší planety. Určitě nejsem jediný, koho zneklidňuje způsob, jakým je agenda ochrany životního prostředí využívána těmi, kdož mají naprosto jinou agendu týkající se přesunu moci směrem od národních demokracií.

Ochrana životního prostředí je příliš důležitá, než aby bylo ponecháno pouze na jedné ze stran politické diskuse, aby uplatnila svá řešení. Jako konzervativce se považuji za přirozeného ochránce životního prostředí. Byl to Marx, kdo hlásal, že příroda je zdroj, který má být využíván, učení, které bylo brutálně uskutečněno v podobě čadících továren zemí RVHP, ale my jsme se nikdy nepokusili o tržní řešení, o rozšíření vlastnických práv, o dosažení čistoty vody a ovzduší tím, že umožníme vlastnictví, namísto tragédie obecní pastviny, kdy se očekává, že těchto cílů dosáhnou kroky států a globálních technokratů.

Ochrana životního prostředí je příliš důležitá na to, aby byla ponechána levici.

- Návrh usnesení B7-0155/2009 Víceletý program 2010 – 2014 k prostoru svobody, bezpečnosti a práva (Stockholmský program)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Pane předsedající, usnesení o Stockholmském programu, o kterém dnes Parlament hlasoval, je výsledkem obrovského úsilí spolupracovat a zcela nového procesního programu, s nímž dosud nemáme příliš zkušeností.

Tento program vskutku stanoví skutečně ambiciózní cíle, ale pokud chceme Evropu otevřenou a zároveň bezpečnou, musíme nalézt správnou rovnováhu mezi stále účinnější spoluprací v oblasti boje proti kriminalitě a terorismu na jedné straně a rozhodným odhodláním chránit právo na soukromí na straně druhé.

Zasazujeme se o zavedení společné azylové politiky, o respektování pojmů ochrany základních lidských práv a o společnou přistěhovaleckou politiku prostřednictvím přísnější kontroly našich hranic.

Příštím úkolem je ustanovení evropského soudního prostoru. K dosažení tohoto cíle musíme podporovat veškeré formy spolupráce s cílem šířit společnou evropskou kulturu soudnictví. Příklady zahrnují vzájemné uznávání společných rozsudků a pravidel, zrušení doložky vykonatelnosti a zavedení opatření zaměřených na usnadnění přístupu ke spravedlnosti a podpora výměny soudců nebo státních zástupců.

Pak je zde víceletý program, který zdůrazňuje koncept evropského občanství, které by mělo doplňovat a nikoli omezovat státní občanství.

Domnívám se, že všechny tyto cíle od všech vyžadují větší odhodlání ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Lena Ek (ALDE). – (SV) Pane předsedající, dnes jsem hlasovala pro evropskou strategii pro svobodu, bezpečnost a spravedlnost, jinými slovy pro Stockholmský program, ale až do Parlamentu přes Komisi přijde vlastní legislativní návrh Rady, mám v úmyslu být velmi přísná a neoblomná, pokud jde o otázku otevřenosti a transparentnosti legislativní práce.

To má obzvláštní význam s ohledem na proces žádosti o azyl. Možnost požádat o azyl je základním právem a smyslem evropská spolupráce je zdi odstraňovat, nikoli je stavět. Členské státy proto musí nalézt definici uprchlíka a žadatele o azyl v souladu s Úmluvou o právním postavení uprchlíků, a já jsem nyní nastolila pozměňovací návrh v tomto smyslu. Ve své konečné podobě musí Stockholmský program zastávat evropské hodnoty, jako jsou svoboda a respektování lidských práv. Za ty stojí za to bojovat, a právě to hodlám učinit.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Pane předsedající, nejprve bych chtěl poděkovat vám a vašim úředníkům za trpělivost při vysvětlování hlasování.

– Pane předsedající, bývalý britský ministr vnitra, Willie Whitelaw, kdysi jednomu ze svých nástupců řekl, že to je ta nejlepší funkce ve vládě, protože člověk nemusí jednat s cizinci.

Dnes by to nemohl prohlásit žádný ministr vnitra v žádném členském státě. Došlo k mimořádné harmonizaci v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí. Ve všem od přistěhovalectví a azylové politiky, víz, občanského práva, po trestní právo a policejní dohled jsme Evropské unii poskytli nejvyšší atribut státnosti: monopol na vynucování práva na svých občanech, tedy systém trestního soudnictví.

Kdy jsme se proto vůbec rozhodli? Kdy se někdo zeptal našich voličů? Uznávám, že to neproběhlo v tajnosti. Nedošlo k žádnému spiknutí, či to přinejmenším bylo slovy H. G. Wellse „otevřené spiknutí“, ale v žádné fázi jsme se neobtěžovali zeptat se lidí, zda si přejí být občany státu s vlastním právním systémem.

Philip Claeys (NI). – (NL) Jako mnozí evropští občané, kteří neměli možnost se vyjádřit k Lisabonské smlouvě, jsem i já nabyt značných obav týkajících se oblastí svobody, bezpečnosti a spravedlnosti. Pravomoci v oblasti azylové a přistěhovalecké politiky jsou stále více přesouvány na Evropskou unii a tyto otázky jsou čím dál více vyjímány z oblasti občanské demokratické kontroly. Výsledkem bude ještě více přistěhovalectví a všech problémů, které přináší.

Otázka udělování práv bez uvalování jakýchkoli povinností, což je další věc, jež z tohoto usnesení číší, dává přistěhovalcům výmluvu, proč se nepřizpůsobit normám hostitelských zemí. Příkladem toho, co mi vadí nejvíce, je pasáž, která se zabývá tím, co bylo označeno jako „mnohostranná diskriminace romských žen“, protože se nezmiňuje o tom, že v mnoha případech si za diskriminaci mohou samy. Pomyslete jen na skutečnost, že mnohé romské ženy a nezletilé děti musí chodit...

(Předsedající řečníka přerušil)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedající, požádal jsem, abych mohl hovořit o Stockholmu.

Jak bylo řečeno, pane předsedající, tato zpráva obsahuje dva znepokojivé body.

Prvním z nich je její velmi propřistěhovalecká perspektiva. Druhý z nich nenajdeme v obsahu zprávy ani jejich závěrech. Dověděli jsme se o něm prostě ze záměrů komisaře Barrota: Je jím kriminalizace svobody projevu, bádání a myšlení.

V mnoha evropských zemích existují lidé, kteří jsou pronásledováni, zatýkáni, přísně trestáni a uvězněni pouze proto, že se chtějí kriticky vyjádřit například k historii druhé světové války, k současné historii či k fenoménu přistěhovalectví. Toto právo je jim upíráno a postihují je velmi přísné tresty. To představuje značný důvod k obavám, protože je to v naprostém rozporu s evropským duchem.

- Návrh usnesení (B7-0153/2009) Odškodnění cestujících v případě úpadku letecké společnosti

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, před několika měsíci jsme byli svědky náhlého a neočekávaného zhroucení některých nízkonákladových leteckých společností jako Myair a Sky Europe s následným okamžitým zrušením všech jejich plánovaných letů. To způsobilo obrovské nepohodlí tisícům cestujících, kterým bylo odepráno právo nastoupit na řádně zarezervované lety. Ještě závažnější je to, že týmž spotřebitelům byla odeprána možnost obdržet náhrady za lety, které byly v důsledku opatření pro případ úpadku, jenž tyto letecké společnosti postihla, zrušeny.

Z těchto důvodů se zdá ještě nutnější než kdy předtím, aby Komise, která prosperitu a blahobyt spotřebitelů řadí mezi své zásady a hodnoty, naléhavě přijala příslušná opatření, jež zabrání opakování podobných situací poškozujících evropské občany.

Zejména je třeba, abychom urychlili postup revize směrnice 90/314/EHS o souborných službách pro cesty, a stejně tak je třeba, abychom na jedné straně získali ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Siiri Oviir (ALDE) – (ET) Za posledních devět let vyhlásilo úpadek 77 leteckých společností. Tedy ne jedna, dvě nebo tři, a ne zrovna včera. Opakuji, je to za posledních devět let. V důsledku toho tisíce cestujících zůstalo na cizích letištích bez jakékoli ochrany. Nedostali žádnou náhradu, nebo nedostali alespoň včas a odpovídající náhradu. Vzhledem k tomu jsem hlasoval pro toto usnesení a souhlasím s myšlenkou, že

v odvětví leteckých společností musíme regulovat také tuto mezeru našeho právního systému, něco, co se dnes stalo běžným.

Podporuji také pevnou lhůtu stanovenou v tomto usnesení, tj. 1. červenec 2010 – tedy docela brzy – dokdy musí Evropská komise předložit konkrétní, reálné návrhy na řešení tohoto problému, a v budoucnu by měla být ochráněna také práva cestujících v letecké dopravě ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Zigmantas Balčytis (S&D). – Pane předsedající, to je velmi důležitá otázka a hlasoval jsem pro toto usnesení, protože se domnívám, že musíme mít právní předpis chránící naše občany v případě úpadku leteckých společností. Služeb nízkonákladových leteckých společností využívají denně miliony našich občanů. Vysoký počet úpadků nízkonákladových leteckých společností v Evropské unii od roku 2000 a poslední případ Sky Europe však jasně ukázal zranitelnost nízkonákladových přepravců v důsledku kolísajících cen ropy a současných obtížných hospodářských podmínek.

Tuto situaci musíme napravit a žádáme Komisi, aby zvážila přijetí opatření pro co nejprůměrnější odškodnění našich cestujících.

Lara Comi (PPE). - (IT) Pane předsedající, v souvislosti s nedávnými případy, kdy byla mnoha leteckým společností pozastavena a zrušena platnost licence, utrpěl velký počet cestujících a držitelů letenek značné ztráty, a nedostalo se jim ani slušného zacházení, ani odškodného.

Proto se domnívám, že je nezbytné navrhnout konkrétní předpis, který stanoví nejlepší způsob řešení problémů způsobených úpadky, pokud jde o finanční ztráty i převoz do vlasti.

v případě úpadku je tedy důležité poskytnout cestujícím odškodnění a stanovit s tím související finanční a administrativní postupy. Mám na mysli zásadu vzájemné odpovědnosti za ochranu cestujících všech leteckých společností, kteří letí na stejné trase a jsou pro ně k dispozici místa. To by umožnilo převoz cestujících, kteří zůstali v bezvýhodné situaci na cizích letištích, do vlasti. V tomto smyslu by návrhy na vytvoření garančního fondu nebo povinné pojištění leteckých společností mohly představovat schůdná řešení, která by bylo nutné zvážit proti druhé straně mince, a to by bylo zvýšení cen pro spotřebitele.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, je velmi důležité, abychom hovořili o bezpečnosti cestujících v letecké dopravě, a především o odškodnění v situacích, kdy podniky vyhlásí úpadek, jak se o tom před chvílí zmínila paní Oviiová. Za posledních devět let došlo k 77 úpadkům a odvětví leteckých společností je údajně vystaveno větším otřesům než kdy předtím.

Tvrdá konkurence je svým způsobem vyřazovací soutěž. Nově vznikly levné letecké společnosti, které, jak se zdá, si momentálně vedou dobře a mají velké zisky. To přivedlo mnohé další letecké společnosti do nevýhodné konkurenční situace. Jak bylo řečeno, je velmi důležité zajistit, aby se dřívější nešťastné případy již neopakovaly a aby letecké společnosti převzaly určitý díl odpovědnosti za své cestující a aby byly povinny vyplatit náhradu, je-li let v důsledku úpadku zrušen. Aby bylo zajištěno, že...

(Předsedající řečníka přerušil)

- Návrh usnesení: „vyrobeno v“ (značka původu)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Lisabonskou agendou chtěla Evropská unie posílit hospodářskou unii. Je proto důležité zlepšit také konkurenční sílu našeho hospodářství. Přitom je však nezbytné, aby na trhu zvítězila spravedlivá hospodářská soutěž. Znamená to, že pro každého výrobce, vývozce a dovozce by měla platit jasná pravidla. Podpořila jsem návrh obsažený v tomto usnesení, protože zavedení povinnosti označit zemi původu zboží dováženého do Evropské unie ze třetích zemí je spolehlivou cestou, jak dosáhnout transparentnosti, poskytnout spotřebiteli pravdivé informace a zajistit také dodržování pravidel mezinárodního obchodu. Děkuji.

Lara Comi (PPE). - (IT) Pane předsedající, diskuse o známce původu vůbec neupřednostňuje zájmy jednoho nebo několika členských zájmů, jak se někdy mylně soudí. Naopak, je zosobněním základní hospodářské zásady stanovit rovné podmínky pro všechny.

Tato zásada v souladu s Lisabonskou smlouvou směřuje k uplatnění evropské konkurenční schopnosti na mezinárodní úrovni tím, že prosazuje jasná a vyvážená pravidla pro naše výrobní podniky a podniky, které dovážejí výrobky ze třetích zemí.

Diskutujeme tedy o záležitostech, které se týkají Evropy jako celku. Proto se domnívám, že je důležité dosáhnout dohody o značce původu, která překoná dílčí národní zájmy nebo zájmy politických skupin a ponechá prostor pro záměr budovat jednotný trh pomocí rozvíjení konkurenceschopnosti a transparentnosti.

Předložení návrhu nařízení o značce původu, formulovaného Evropskou komisí v roce 2005, Parlamentu, představuje v tomto směru pokrok.

Proces spolurozhodování Parlamentu a Rady v souladu s Lisabonskou smlouvou proto zcela nepochybně umožňuje urychlit přijetí nařízení, které je tak důležité pro hospodářství a evropské spotřebitele.

Písemná prohlášení k hlasování

- Zpráva: Søren Bo Søndergaard (A7-0047/2009)

Robert Atkins (ECR), písemně. – Britští konzervativci nemohli schválit udělení absolutoria za plnění evropského rozpočtu, oddíl Evropská rada, v roce 2007. Již 14. rok za sebou byl Evropský účetní dvůr schopen vystavit k účtům Evropské unie jen prohlášení o věrohodnosti s výhradami.

Zaznamenali jsme výroky auditorů, že přibližně 80 % transakcí EU provádějí agentury, které působí v členských státech na základě dohod o společném řízení. Auditři neustále informují o tom, že úroveň kontroly a dohledu nad využíváním fondů EU v členských státech je nedostatečná.

Aby čelila tomuto pokračujícímu problému, uzavřela Rada v roce 2006 interinstitucionální dohodu, která jim uložila provádět certifikaci transakcí, za které jsou odpovědné. S politováním konstatujeme, že většina členských států doposud svou povinnost uspokojivě nesplnila, a proto, bez ohledu na tradiční „džentlmenskou dohodu“ mezi Parlamentem a Radou, dokud členské státy nesplní své závazky podle interinstitucionální dohody, absolutorium neudělíme.

Jean-Pierre Audy (PPE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro udělení finančního absolutoria Radě za plnění rozpočtu v roce 2007, ale zároveň jsem zdůraznil, že nesouhlasím se způsobem, jakým Výbor pro rozpočtovou kontrolu řešil situaci, kdy zpravodajka, paní Søndergaardová, vypracovala dvě vzájemně si protirečící zprávy; změna stanoviska v době oddělovací návrhy na odklad udělení absolutoria v dubnu 2009 a na udělení absolutoria byla zdůvodňována tvrzeními vzešlými ze schůzek bez jakékoli kontrolní činnosti, a Evropský účetní dvůr se k řízení Rady nevyjádřil. Mrzí mne, že neexistuje žádná právní studie potvrzující pravomoci Evropského parlamentu, a tedy pravomocí Výboru pro rozpočtovou kontrolu, zejména těch, které se týkají vnějších a vojenských činností Rady. V době, kdy budeme v rámci plnění Lisabonské smlouvy jednat s Radou o politických vztazích, je důležité, aby práce institucí vycházela ze zásad právního státu.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Na sklonku minulého funkčního období Parlamentu, v dubnu, rozhodl Parlament o odkladu udělení absolutoria Radě v souvislosti s plněním rozpočtu za rok 2009, hlavně vzhledem k nedostatečné průhlednosti účetnictví při využívání rozpočtu Společenství. Parlament byl zejména toho názoru, že je důležité, aby existovala větší transparentnost a větší parlamentní kontrola výdajů Rady na společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a evropskou bezpečnostní a obrannou politiku (SZBP/EBOP).

Zpráva přijatá dnes konečně uděluje Radě absolutorium, neboť soudí, že Parlament obdržel od Rady uspokojivou odpověď na otázky položené v usnesení z dubna tohoto roku. Vysílá však některá varování pro příští postup udělování absolutoria. Prověří zejména pokrok dosažený Radou při uzavírání všech jejích mimorozpočtových účtů, zveřejňování všech administrativních rozhodnutí (pokud slouží jako právní základ pro rozpočtové položky) a předložení její výroční zprávy o činnosti Parlamentu. I když Rada dosáhla určitého malého pokroku při skládání účtů o využívání rozpočtu Společenství, jsme toho názoru, že dostupné informace o výdajích na SZBP/EBOP jsou dosud nedostatečné, a proto máme stále výhrady.

- Doporučení pro druhé čtení: Ivo Belet (A7-0076/2009)

Liam Aylward (ALDE), písemně. – (GA) Hlasoval jsem pro toto nařízení, které se týká označování pneumatik v souvislosti s účinným využitím pohonných hmot. Energetická účinnost je velmi důležitá, neboť souvisí s udržitelností životního prostředí se zachováním omezených zdrojů. Jasně, informativní označování odnyní evropským spotřebitelům umožní lepší výběr. Tento výběr bude vycházet nejen z ceny, ale také z účinného využití pohonných hmot. Další výhodou takového označování je, že označování přilnavosti pneumatik zvýší bezpečnost silničního provozu.

Jan Březina (PPE), písemně. – (CS) Hlasoval jsem pro zprávu kolegy Beleta o označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost, která se ztotožňuje se společným postojem Rady. Vzhledem k tomu, že 25 % celkových emisí CO₂ připadá na silniční dopravu a že 30 % celkové spotřeby pohonných hmot u vozidel se odvíjí od jejich pneumatik, představuje zavedení povinnosti označování pneumatik klíčový nástroj pro boj za zdravější životní prostředí.

V důsledku dnešního rozhodnutí EP dojde ke snížení emisí oxidu uhličitého ročně až o čtyři miliony tun. To je pro představu totéž, jako by z unijních silnic zmizelo ročně okolo 1 miliónu osobních automobilů. Nezpochybnitelný přínos schválené legislativy spočívá ve zvýšení kvality, a tedy bezpečnosti pneumatik. Nemělo by přitom dojít k nárůstu jejich cen, což nepochybně ocení spotřebitelé, zejména ti, kteří se rozhodují podle ceny výrobku. Věřím, že se potvrdí výsledky průzkumů trhu, které říkají, že spotřebitelé mají o koupi ekologičtějších pneumatik zájem. Výhodnost schváleného předpisu pro výrobce spatřuji v tom, že se díky existenci jednotných standardů pro sdělování informací o účinnosti pneumatik zlepší možnosti soupeření o zákazníky, které nebude založené jen na cenách výrobků.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Nové nařízení o označování pneumatik je součástí strategie Společenství pro CO₂, která stanoví cíle, jež mají být dosaženy díky snížení emisí z vozidel. Od listopadu 2012 budou pneumatiky v EU označovány podle jejich účinnosti využití pohonných hmot, přilnavosti a emisí hluku. Na pneumatikách, vzhledem k jejich valivému odporu, záleží 20 až 30 % spotřeby energie u vozidel. Regulací použití energeticky účinných pneumatik, které jsou bezpečné a mají menší emise hluku, pomáháme díky snižování spotřeby pohonných hmot snižovat škody na životním prostředí a zároveň v důsledku konkurence na trhu zlepšovat ochranu spotřebitelů. Proto vítám vytvoření nového nástroje, který představuje další pokrok k energeticky udržitelné Evropě.

Lara Comi (PPE), písemně. – (IT) Pane předsedající, schvaluji rozhodnutí Parlamentu přijmout konečně předpis, který zvyšuje bezpečnost i environmentální a hospodářskou efektivitu silniční dopravy. Cílem je podpořit používání bezpečnějších, méně hlučných pneumatik. Podle některých studií lze výrazně (až o 10 %) snížit podíl spotřeby pohonných hmot u vozidel, který se odvíjí od kvality pneumatik.

V souladu s mým závazkem k ochraně spotřebitelů vytváří tento předpis účinný regulační rámec s jasným a přesným označením a jasnými a přesnými informacemi. To pomůže zajistit transparentnost a zvýšit informovanost spotřebitelů o možnostech jejich volby při nákupu pomocí brožur, letáků a internetového marketingu.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Vítám, že místo směrnice máme nařízení o označování pneumatik, které je výsledkem parlamentního návrhu.

Od listopadu 2012 budou pneumatiky označovány podle jejich účinnosti využití pohonných hmot, přilnavosti a emisí hluku. Evroptští občané budou mít pro výběr správných pneumatik více informací, aby snížili náklady na pohonné hmoty a pomohli snížit energetickou spotřebu. Mohou si vybrat šetrněji k životnímu prostředí a snížit svou uhlíkovou stopu.

Označování navíc povede k větší hospodářské soutěži mezi výrobci. Z hlediska životního prostředí je toto označování prospěšné. Stojí za povšimnutí, že na silniční dopravu připadá 25 % emisí oxidu uhličitého v Evropě.

Pneumatiky mohou mít na snižování emisí CO₂ značný vliv, protože na nich závisí 20 až 30 % celkové spotřeby energie u vozidel.

U osobních automobilů mohou energeticky účinnější pneumatiky uspořit až 10 % nákladů na pohonné hmoty.

Proto jsem hlasoval pro.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro kompromisní balíček o označování pneumatik. Tento parlament se zabývá mnoha otázkami, které se zdají být vyložené technické a mnozí lidé jim na první pohled nepřisuzují velký politický význam; tato otázka je možná jednou z nich. Při bližším zkoumání se však ukáže, že téměř čtvrtina emisí CO₂ pochází ze silniční dopravy a že pneumatiky mají pro určení účinného využití pohonných hmot velký význam. Tomuto navrhovanému předpisu tak patří důležité místo v širším úsilí EU čelit globálnímu oteplování.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem pro tuto zprávu zejména proto, že přispívá k dvěma důležitým bodům: ke zlepšování dostupných informací, což usnadňuje výběr k životnímu prostředí šetrnějších pneumatik, a k tomu, že díky takovému výběru přispějeme k větší energetické účinnosti vzhledem k tomu, že na pneumatikách záleží 20 až 30 % celkové energetické spotřeby vozidel.

Aldo Patriciello (PPE), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, návrh nařízení o označování pneumatik, který dnes tato sněmovna schválila, je důležitým krokem k uvádění na trh bezpečných a bezhlučných produktů, které také umožňují snižovat spotřebu pohonných hmot. Zejména vítáme, že právní forma tohoto návrhu byla změněna ze směrnice na nařízení.

To nám umožní dosáhnout rovného a okamžitého plnění všech ustanovení ve všech členských státech, zajistit účinnější harmonizaci evropského trhu s pneumatikami. Úsilí, s nímž se Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku vložil do jednání o flexibilitě při umístění značky kromě toho spotřebitelům poskytne přiměřenou ochranu a zároveň zajistí, že výrobci nebudou zatěžováni přílišnou byrokracií.

Dočasné ustanovení, které z působnosti nařízení vyjímá pneumatiky vyrobené před rokem 2012, je také nezbytné pro zajištění postupného uvádění nových evropských předpisů na trh. Z těchto důvodů můžeme tedy říci, že jsme s dosaženým společným postojem spokojeni, neboť jsme si jisti, že odpovídá záměrům původního návrhu Komise.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem pro nařízení o označování pneumatik v souvislosti s účinným využitím pohonných hmot. Toto nařízení je součástí legislativního balíčku pro energetickou účinnost a pomůže snížit znečišťující emise produkované odvětvím dopravy. Podle tohoto nařízení musí dodavatelé pneumatik používat značky a nálepky, které poskytnou uživatelům informace o spotřebě pohonných hmot a jízdním odporu, přilnavosti a vnějším hluku odvalování pneumatik. Z praktického hlediska značka pro tyto parametry stanoví úroveň od A do G a podle nichž bude pneumatika klasifikována. Dodavatelé pneumatik jsou také povinni na svých webových stránkách poskytnout k těmto ukazatelům vysvětlení a také doporučení pro chování řidičů. Tato doporučení zahrnují nutnost šetrného řízení k životnímu prostředí, pravidelnou kontrolu tlaku pneumatik a dodržování bezpečného odstupu mezi vozidly. Členské státy nejpozději do 1. listopadu 2011 zveřejní všechna ustanovení právních a správních opatření, která jsou nezbytná pro provedení tohoto nařízení do vnitrostátního právního řádu. Ustanovení tohoto nařízení budou uplatňována od 1. listopadu 2012. Na odvětví dopravy připadá přibližně 25 % znečišťujících emisí. Toto nařízení proto pomůže tyto emise snížit.

- Zpráva: Reimer Böge (A7-0044/2009)

Regina Bastos (PPE), *písemně*. – (PT) Cílem Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EGAF) je podporovat pracovníky osobně postižené propouštěním vyvolaným velkými změnami ve světovém obchodě. Konkrétněji, z EGAF se financuje pomoc při hledání zaměstnání, rekvalifikace podle konkrétních potřeb, pomoc s podnikáním, pomoc pro osoby samostatně výdělečně činné a zvláštní dočasné doplňkové příjmy.

Cílem těchto opatření z dlouhodobějšího hlediska je těmto pracovníkům pomoci najít si nové zaměstnání a udržet se v něm.

Moje země, Portugalsko, využila EGAF dvakrát: v roce 2008 v souvislosti s propuštěním 1 549 pracovníků v automobilovém odvětví v oblasti Lisabonu a v Alenteju a v roce 2009 v souvislosti s propuštěním 1 504 pracovníků ve 49 textilních podnicích v severní a centrální oblasti země.

Zásadní význam tohoto fondu je jasný. Otázka položená paní Berèsovou poukazuje na to, že tu je zde situace, kterou by Evropská komise měla vyjasnit. Musíme zamezit přidělování finančních prostředků nebo státních podpor v některých členských státech, jež mají za následek ztrátu pracovních míst v jiných oblastech EU.

Proto souhlasím s tím, že je nutné zaručit účinnou koordinaci evropské finanční pomoci, zabránit podnikům v tom, aby se snažily vydělávat na vytváření a rušení pracovních míst.

Proinsias De Rossa (S&D), *písemně*. – Podporuji tento příděl 14,8 milionu EUR z prostředků Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EGAF) určený pro 2 840 pracovníků společnosti Dell v Limericku, kteří ztratili práci v důsledku uzavření jejich závodu, protože to spíše než společnost Dell přímo prospěje propuštěným pracovníkům. Zdá se ovšem, že v době, kdy společnost Dell zavírala svůj výrobní podnik v Irsku, dostala od polské vlády státní podporu ve výši 54,5 milionu EUR na otevření nového závodu v Lodži. Tuto státní podporu schválila Evropská komise. Jaká důslednost se skrývá v této politice Komise? Zbavuje vlastně společnost Dell povinnosti řešit sociální důsledky své strategie a umožňuje podnikům, aby se zapojily

do soutěže, kdo dřív půjde ke dnu, financované členskými státy a z fondů EU. Je naléhavě nutné vnést do koordinace politiky Evropské komise v oblasti státní podpory a její sociální politiky jasno.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jak jsem již měl možnost říci dříve, vážné dopady globalizace a přesunutí podniků, které jsou jejím důsledkem, na životy mnoha lidí byly jasně patrné již před vznikem současné krize, která některé z dřívějších příznaků posílila a prohloubila. Přidáme-li k těmto problémům současnou nízkou důvěru v trhy a omezování investic, zcela jasně pochopíme jedinečnost výzvy doby, ve které žijeme a mimořádnou potřebu použít samy o sobě výjimečné mechanismy na pomoc nezaměstnaným a podpořit jejich opětovné začlenění na trh práce.

Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci byl v této souvislosti již několikrát použit, vždy s cílem snížit dopady na evropské pracovníky vzniklé jako důsledek jejich zranitelnosti na světovém trhu. Případy popsané ve zprávě paní Bögeové znovu zasluhují pozornosti, i když přetrvávají jisté pochybnosti ohledně toho, jak poznat, zda bude každý skutečně splňovat kritéria. Proto by bylo lepší, kdyby v budoucnu byly žádosti podávány individuálně.

Chtěl bych znovu vyjádřit přesvědčení, že Evropská unie musí přijmout opatření na podporu silnějšího, volnějšího a kreativnějšího evropského trhu, který bude přitahovat investice a vytvářet pracovní příležitosti.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EGAF) je nástrojem, který má reagovat na specifické evropské krize vyvolané globalizací, a to platí o současné situaci. Tento fond poskytuje individuální, jednorázovou a časově omezenou pomoc přímo propuštěným pracovníkům. Uvádí se, že při přidělování prostředků z tohoto fondu pracovníkům by nemělo docházet k disproporcím tak jako dříve.

Mimoto je tu Evropský sociální fond (ESF), který podporuje evropskou strategii zaměstnanosti a politiky členských států pro dosažení plné zaměstnanosti, zvyšování kvality a produktivity práce, pomáhá znevýhodněným osobám při sociálním začleňování a zejména při nacházení zaměstnání a snižuje nerovnosti v zaměstnání na vnitrostátní, regionální a místní úrovni. Je klíčovým fondem pro posilování hospodářské a sociální soudržnosti. Současná situace vyžaduje využívat ESF různě, správně a rychle.

Je jasné, že EGAF a ESF mají různé, vzájemně se doplňující cíle a žádný z nich nemůže nahradit ten druhý. Protože EGAF je mimořádným opatřením, měl by být financován nezávisle a bylo by velmi vážnou chybou, kdyby měl být EGAF jako krátkodobé opatření financován na úkor ESF nebo některého jiného strukturálního fondu.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), písemně. – Vítám rozhodnutí Evropského parlamentu schválit pomoc pro pracovníky společnosti Dell z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Propouštění u společnosti Dell vážně zasáhlo místní hospodářství v Limericku a v okolních oblastech. Musíme zavést vhodná rekvalifikační opatření, abychom zajistili, že lidé, kteří ztratili práci ve společnosti Dell, mohou získat zaměstnání v blízké budoucnosti. Schválení irské žádosti o pomoc v rámci Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci napomůže rekvalifikaci a zvyšování kvalifikace dotyčných pracovníků.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro mobilizaci Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci v případě Belgie a Irska, neboť mám za to, že bychom měli využít všech možných prostředků na pomoc zaměstnancům, kteří utrpěli škodu v důsledku globalizace a hospodářské a finanční krize.

Přesto mám pochyby o konzistentnosti evropských politik, když souběžně s mobilizací tohoto fondu Evropská komise povoluje Polsku poskytnout státní podporu společnosti Dell za účelem otevření závodu v této zemi nehledě na to, že tato společnost uzavírá závod v Irsku. Jak mohou evropští občané uvěřit v „přínos“ Evropy, když Komise povoluje takovéto „triky“?

V této souvislosti by se dalo pochybovat o oprávněnosti použití veřejných financí a vyjádřit politování nad nedostatkem sociální odpovědnosti našich podniků, které se řídí výlučně zájmy zisku bez ohledu na zlikvidovaná pracovní místa.

Jacky Hénin (GUE/NGL), písemně. – (FR) Společnost Dell, včera první, dnes třetí na světě v oblasti informačních technologií, s odhadovanou tržní hodnotou akcií 18 miliard USD, která za třetí čtvrtletí roku 2009 oznámila zisk ve výši 337 milionů USD a ve čtvrtém čtvrtletí předpokládá ještě větší zisk.

Ano, stojím za zaměstnanci společnosti Dell!

Ano, doufám, že najdou práci a že budou moci co nejdříve žít opět důstojný život!

Ale ne, nebudu přispívat k ožebračování evropských daňových poplatníků. Již nikdy, za žádných okolností se nepřipojím k jakýmkoli projevům opovržení vůči zaměstnancům, kteří jsou ve stavu největšího chaosu.

Je na viníkovi, aby za to zaplatil, a je na Evropě, aby uskutečňovala silnou průmyslovou politiku, která bude splňovat potřeby obyvatelstva, dříve než bude umožněno rozdělování dividend!

Alan Kelly (S&D), písemně. – Evropský parlament dnes schválil fond ve výši 14 milionů EUR, ze kterého má být financována odborná příprava 1 900 pracovníků společnosti Dell propuštěných v důsledku rozhodnutí o přesunu závodu z Irska do Polska. Tento fond pomůže těm, kteří ztratili práci, zajistit rekvalifikaci a získat nové kvalifikace, aby se mohli vrátit do pracovního procesu. Fond bude fungovat spíše jako praktická pomoc než jako almužna, protože peníze budou poukázány odborným učilištím v oblasti Munsteru na úhradu školného pro bývalé zaměstnance společnosti Dell. Schválení tohoto fondu představuje důležitý příklad odhodlání Evropy pomoci Irsku z krize. Fond by měl zpomalit trend rostoucí nezaměstnanosti v Munsteru a místnímu hospodářství poskytnout silný podnět, neboť osoby postižené uzavřením závodu Dell se vrátí do pracovního procesu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Hlasujeme pro tuto zprávu a pro poskytnutí pomoci v rámci Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, protože myslíme na irské a belgické pracovníky jako na oběti neoliberální globalizace.

Rozhodně však odsuzujeme odůvodnění, že sociální a lidské tragédie postihující evropské pracovníky by měly být považovány pouze za „úpravy“ nezbytné pro hladké fungování neoliberální globalizace. Je zcela nepřijatelné, aby EU podporovala stejné síly, které nesou za tyto tragédie odpovědnost, tím že jim poskytne politickou a finanční podporu pro přesuny a převody podniků, které provádějí z čistě ziskových důvodů.

Komerční choutky kapitalistických predátorů, jako je společnost Dell z Texasu, světová dvojka v telekomunikacích, nemohou být uspokojovány bez ohledu na obecný zájem občanů Evropy. Toto v žádném případě není naší vizí Evropy.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) EU je oblastí solidarity a do této koncepce zapadá i Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci. Tato podpora má zásadní význam pro pomoc nezaměstnaným a obětem přesunů podniků, ke kterým došlo v důsledku globalizace. Přesouvá se stále více podniků, které využívají levnější cenu práce v řadě zemí, zejména v Číně a v Indii, se škodlivými dopady na země, které dodržují práva pracujících. Smyslem EGAF je pomoci pracovníkům, kteří byli postiženi přesunem podniku a je nezbytné jim pomoci v tom, aby si v budoucnu mohli najít nové zaměstnání. EGAF již v minulosti využily jiné země EU, zejména Portugalsko a Španělsko, a nyní nastal čas poskytnout takovou pomoc Belgii a Irsku.

Marit Paulsen, Olle Schmidt and Cecilia Wikström (ALDE), písemně. – (SV) EU vytvořila legislativní a rozpočtový nástroj, aby mohla poskytovat pomoc těm, kteří v důsledku „velkých strukturálních změn uvnitř modelů světového obchodu ztratili práci, při jejich novém začlenění na trh práce“.

Jsme přesvědčeni, že volný obchod a tržní hospodářství prospívají hospodářskému rozvoji, a proto jsme zásadně proti finanční pomoci zemím a regionům. Hospodářství členských států však velmi těžce zasáhla finanční krize a hospodářský pokles je tentokrát hlubší než jakýkoli pokles, který Evropa od 30. let dvacátého století zažila.

Nepřijme-li EU opatření, nezaměstnaní v regionech Belgie a Irska, které požádaly EU o pomoc, budou velmi těžce zasaženi. Riziko sociální marginalizace a trvalého vyloučení je velmi vysoké, což my, jako liberálové, nemůžeme připustit. Upřímně sympatizujeme se všemi, na koho dolehly důsledky hospodářského poklesu, a rádi bychom viděli opatření, jako je zvyšování kvalifikace, která je jednotlivcům pomohou překonat. Proto podporujeme pomoc pro takto postižené nezaměstnané v odvětví textilu v belgických regionech Východní a Západní Flandry a Limburg a v odvětví výroby počítačů v irských okresech Limerick, Clare a North Tipperary a také ve městě Limericku.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) Podpořil jsem využití Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, protože masová propouštění jsou nepochybně negativním důsledkem hospodářské krize, která bez ohledu na veřejné mínění pokračuje. Není pochyb, že lidem v postižených zemích, kteří ztratili práci, je nutné pomoci. Ztráta práce je v životě těchto lidí a jejich rodin velkou tragédií. Proto si myslím, že využití Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci je v obtížných dobách krize zvláště důležité.

Podle mého názoru by měl být rozpočet fondu do budoucna podstatně navýšen, aby mohl reagovat na sociální potřeby. Hospodářská krize si dále vybírá daň v podobě skupinového propouštění, které často vede

k lidským dramatům, k narůstání sociálních problémů a mnoha dalším nežádoucím jevům. Proto si myslím, že musíme učinit vše, abychom lidem postiženým dopady hospodářské krize co nejúčinněji pomohli.

- Zpráva: David Martin (A7-0043/2009)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Vítám navrhované změny jednacího řádu v důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Chtěla bych zdůraznit jeden aspekt, který, jak se domnívám, má v této chvíli obrovský význam, kdy jsme svědky jednání o nové dohodě, která v lednu 2013 nahradí Kjótský protokol. Lisabonská smlouva považuje mezinárodní boj proti změně klimatu za jeden z konkrétních cílů politiky EU v oblasti životního prostředí. Podporu mezinárodních opatření pro boj proti změně klimatu zařazuje Lisabonská smlouva mezi cíle, jež formují její politiku v oblasti životního prostředí. Lisabonská smlouva také dává Evropě nové pravomoci v oblasti energetiky, vědeckého výzkumu a politiky v oblasti vesmíru. Energetika je nyní společnou odpovědností, což vytváří prostor pro společnou evropskou politiku.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu pana Martina o přizpůsobení jednacího řádu Parlamentu Lisabonské smlouvě, protože je třeba změnit některá vnitřní pravidla Parlamentu s ohledem na větší pravomoci vyplývající ze vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, zejména na větší legislativní pravomoc, což mu umožní vydávat předpisy k více otázkám rovnocenně s vládami členských států.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Změny, o kterých jsme dnes hlasovali, budou začleněny do jednacího řádu Evropského parlamentu, neboť jednací řád musí být uveden v soulad s avizovaným vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, ke kterému dojde 1. prosince. Domnívám se, že značné zvýšení pravomocí Parlamentu, které vyzývá všechny poslance Parlamentu, aby reagovali na nové výzvy, je důležitou zkouškou jeho schopnosti iniciovat právní předpisy a jeho smyslu pro odpovědnost.

Vzhledem k tomu mohu změnu jednacího řádu jen uvítat, neboť uvede způsob práce sněmovny do souladu se smluvními ustanoveními.

Těší mne zejména, že vnitrostátní parlamenty a iniciativy členských států v oblasti evropské integrace mají stále důležitější úlohu.

Doufám, že zásada subsidiarity, které evropský zákonodárce věnuje obzvláštní pozornost, je rostoucí měrou naplňována a dodržována všemi evropskými činiteli s rozhodovací pravomocí.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu pana Martina o reformě jednacího řádu Evropského parlamentu, neboť to naší sněmovně umožní dodržet nová základní pravidla, jež provázejí vstup Lisabonské smlouvy v platnost.

Reforma zahrnuje zejména: uvítání nových „pozorovatelů“, kteří by měli být schopni se sami stát co nejdříve poslanci Parlamentu; zavedení pravidel souvisejících s novou úlohou vnitrostátních parlamentů v legislativním postupu, což bude pro ověření dodržování zásady subsidiarity, reforma, kterou upřímně vítám, neboť pomáhá prohlubovat demokratickou diskusi a především Evropskému parlamentu dává větší možnosti podílet se na koncipování evropských právních norem.

A konečně, tento text vyjasňuje typy opatření, jež má Evropský parlament přijímat v případě „porušování stěžejních zásad některým členským státem“, což je zvláště pozitivní při obraně základních práv.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Starý článek 36 jednacího řádu tohoto Parlamentu od nás požadoval, abychom „věnovali zvláštní pozornost dodržování základních práv“. V novém článku 36 musíme tato práva stanovená v Listině základních práv a svobod „plně dodržovat“. Je to subtilní změna, ale považuji ji za důležitou, neboť zavazuje všechny poslance Parlamentu k dodržování práv všech občanů.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Vstup Lisabonské smlouvy v platnost 1. prosince 2009 znamená, že je nezbytné upravit jednací řád a uvést jej v soulad s novými pravidly a pravomocemi Parlamentu.

Těmito změnami jednacího řádu se Parlament připravuje na větší pravomoci, které bude mít, až Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, s ohledem na příchod 18 nových poslanců Parlamentu, na větší legislativní pravomoci a na nový proces schvalování rozpočtu. Zde je důležitá budoucí spolupráce s vnitrostátními parlamenty.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Z halasně vychvalované větší demokracie a práva Parlamentu spolurozhodovat, jež měla přinést Lisabonská smlouva, je máloco k vidění. Máme jen pár nových postupů.

Postup pro hodnocení dodržování základních práv v žádném případě nesmí být zneužit k vynucenímu prosazování politické korektnosti nebo k antidiskriminační mánii.

Nedostatek demokracie v EU trvá i po Lisabonské smlouvě. Málo se změnilo na tom, že Evropský parlament smí volit předsedu Komise ze skupiny politiků vyřazených ve volbách. To, že Stockholmský program má být prodiskutován v takovém spěchu, abychom nemohli uplatnit své obavy o ochranu údajů, ukazuje, jak to s naším spolurozhodováním vypadá doopravdy. Změny v jednacím řádu vyvolané Lisabonskou smlouvou ve skutečnosti jen stěží přinesou větší transparentnost nebo více spolurozhodování parlamentů. Proto jsem hlasoval „ne“.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Lisabonská smlouva přinese větší rychlost, více legitimacy a demokracie do procesu rozhodování v Evropské unii, na kterém závisí opatření, jež se každodenně dotýkají nás, občanů.

Bude posílena zejména legislativní pravomoc Parlamentu, neboť bude rovnocenně s Evropskou radou sdílet odpovědnost za většinu otázek, jimiž se tyto instituce zabývají. Podle Lisabonské smlouvy se takzvané spolurozhodování stane fakticky pravidlem a běžným legislativním postupem.

Jako zvolený poslanec Parlamentu si uvědomuji výzvu, kterou s sebou tato změna přináší.

Tato zpráva navazuje zejména na odvedenou a téměř dokončenou práci v minulém funkčním období Parlamentu, s cílem přizpůsobit jednací řád, jímž se práce Parlamentu řídí, podmínkám nové smlouvy, která vstoupí v platnost počátkem příštího měsíce.

Některé pozměňovací návrhy jsou čistě technické povahy a jiné se týkají aktualizací, které Parlament při této příležitosti provedl. Celkově zpráva představuje určitý kompromis, který politické uskupení, ke kterému patřím, skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) uspokojuje tím, že vyváženým způsobem včleňuje takovéto otázky, jako je subsidiarita a proporcionalita a také posilování spolupráce mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními Parlamenty.

Z těchto důvodů jsem hlasoval pro tuto zprávu.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Řecká komunistická strana je proti a hlasovala proti pozměňovacím návrhům, které mají přizpůsobit jednací řád Evropského parlamentu ustanovením Lisabonské smlouvy. Tyto změny zachovávají a upevňují reakční a antidemokratickou povahu jednacího řádu Evropského parlamentu, který tvoří rámec dusící jakýkoli hlas vystupující proti svrchovanosti politických představitelů kapitálu.

To, že Lisabonská smlouva „dodává EU demokratičtější dimenzi“, protože prý posiluje úlohu Evropského parlamentu, je pouhá lež. Evropský parlament je jednou ze součástí reakční konstrukce EU. Prokázal svou oddanost reakční politice EU, svou podporu zájmů monopolů, svou úlohu instituce, jež jakoby dodává legitimitu protilidové politice EU. Evropský parlament nepředstavuje lid; představuje zájmy kapitálu. V zájmu lidu je opozice, rozchod s protilidovou politikou EU a s Evropským parlamentem, který ji podporuje, a svržení této evropeizující konstrukce.

- Návrh usnesení (B7-0141/2009) / REV 1: Příprava Kodaňského summitu o změně klimatu

Luís Paulo Alves (S&D), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro toto usnesení, které usiluje o ambiciózní a právně závaznou mezinárodní dohodu v Kodani, neboť se domnívám, že sjednání této dohody může vést k novému, udržitelnému modelu, který podporuje sociální a hospodářský růst, urychluje rozvoj technologií udržitelných z hlediska životního prostředí a také obnovitelné energie a energetické účinnosti a snižuje energetickou spotřebu a vytváří nové pracovní příležitosti.

Domnívám se, že schválení tohoto usnesení – které zdůrazňuje, že mezinárodní dohoda by měla být založena na zásadě společné, ale diferencované odpovědnosti, kdy rozvinuté země převezmou vedení při snižování svých emisí a přijmou odpovědnost za poskytování finanční a technické pomoci rozvojovým zemím – přispěje k určité globální rovnováze.

Proto je důležité, aby Unie v této otázce převzala vedení a zajistila tak budoucím generacím blahobyt.

Dominique Baudis (PPE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro usnesení o Kodaňském summitu, neboť jako zvolení poslanci jsme povinni uchránit planetu pro budoucí generace. Budoucnost světa bude v příštích měsících v sázce. Není myslitelné, aby mezinárodní společenství nedosáhlo dohody, která zaváže státy, aby

se vydaly cestou rozumu. Hlavy států a předsedové vlád, budoucnost Země je ve vašich rukou. Dokažte se oprostit od svých národních zájmů a od krátkodobých problémů, protože lidstvo nemůže ztrácet čas.

Frieda Brepoels (Verts/ALE), písemně. – (NL) V usnesení, které dnes přijal Evropský parlament, se ve zvláštní kapitole zdůrazňuje velký význam regionů a místních orgánů zejména v konzultačním procesu, při šíření informací o politice v oblasti klimatu a při jejím uskutečňování. Až 80 % politik přizpůsobení a zmírňování se bude uskutečňovat na regionální nebo na místní úrovni. Některé regionální vlády jsou již napřed a uplatňují radikální přístup v boji proti změně klimatu.

Jako členka Evropské svobodné aliance, jež zastupuje evropské národy a regiony, plně podporuji přímé zapojení regionálních vlád do akcí na podporu udržitelného rozvoje a za účinnou odpověď na změnu klimatu. V této souvislosti je třeba zdůraznit práci sítě regionálních vlád pro trvale udržitelný rozvoj (nrg4SD). Tato síť již navázala úzké partnerství s Rozvojovým programem Organizace spojených národů (UNDP) a s Programem Organizace spojených národů pro životní prostředí (UNEP). Členové EFA proto v souvislosti s Kodaňskou dohodou vyzývají k výslovnému uznání regionálních vlád, neboť si uvědomují jejich význam při provádění politik zmírňování a přizpůsobení.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Je velmi důležité, aby Kodaňská konference vyústila v politicky závaznou dohodu. Tato dohoda musí obsahovat operační prvky, které lze zavést okamžitě, a plán, který umožní připravit v průběhu roku 2010 právně závaznou dohodu. Dohoda se musí týkat všech zemí, které podepsaly Úmluvu, a je důležité, aby byly jasně stanoveny závazky v oblasti snižování emisí a v oblasti financování. Průmyslové země by se na jedné straně měly chopit vedoucí úlohy při snižování emisí skleníkových plynů, ale zapojit se musí i hospodářsky vyspělejší rozvojové země a přispívat úměrně své odpovědnosti a schopnostem. Průmyslové země a hospodářsky vyspělejší rozvojové země by měly vyvíjet srovnatelné úsilí. Teprve pak bude možné snížit disproporce v mezinárodní hospodářské soutěži. Je také důležité, abychom nastavili systém financování tak, že bude střednědobě i dlouhodobě udržitelný. Finance musí přijít ze soukromého sektoru, z trhu uhlíku a z veřejného sektoru průmyslových zemí a hospodářsky vyspělejších rozvojových zemí.

Nessa Childers (S&D), písemně. – Je mimořádně důležité, aby se EU ujala iniciativy a před blížícím se Kodaňským summitem se postavila do čela světového úsilí při snižování emisí uhlíku. Parlament již prokázal větší ambice než členské státy pro snižování emisí uhlíku, a dnešní usnesení je třeba uvítat s výzvami k realistickému financování, výzvami ke stanovení pevných cílů při vyšší hranici pásma 25–40 % v souladu s vědeckými poznatky a s důrazem na právně závaznou dohodu.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Zdržel jsem se hlasování, za prvé, proto, že byl schválen pozměňovací návrh 13, který označuje jadernou energii za důležitý faktor pro snižování emisí oxidu uhličitého, a za druhé proto, že byl zamítnut pozměňovací návrh 3, předložený mou skupinou, který vyzývá vyspělé země, aby do roku 2050 snížily své emise uhlíkových plynů o 80 a 95 % proti úrovni roku 1990. V usnesení je řada pozitivních bodů, například závazek EU, že do roku 2020 bude ročně poskytovat 30 miliard EUR na uspokojení požadavků rozvojových zemí v oblasti přizpůsobení a zmírňování dopadů změny klimatu. Mám však za to, že návrat k jaderné energetice jako léku na skleníkový efekt není v boji proti změně klimatu řešením; naopak, je to nebezpečná volba. V Kodani se srazí tři tábory – vyspělé, rozvojové a málo rozvinuté země a tři tábory – vlády, místní hnutí a lidé, neboť změna klimatu silně podkopává úsilí o zmírnění chudoby a hladu ve světě. Kodaňský summit je reálnou výzvou, kterou musíme přijmout a nesmíme dovolit, aby průmyslová a jaderná lobby slavily vítězství.

Jürgen Creutzmann, Nadja Hirsch, Holger Krahmer, Britta Reimers a Alexandra Thein (ALDE), písemně. – (DE) Poslanci Evropského parlamentu za německou Svobodnou demokratickou stranu se hlasování o Kodaňském usnesení zdrželi z následujících důvodů: Usnesení obsahuje výroky o financování opatření na ochranu klimatu ve třetích zemích, aniž by stanovilo přesná kritéria nebo cíle financování. To daňovým poplatníkům nedokážeme zdůvodnit. Kromě toho se domníváme, že paušální kritika Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) není správná.

ICAO je organizací, která se zabývá záležitostmi v oblasti letectví na mezinárodní úrovni. Jak kritika, tak výroky o údajném krachu jednání s ICAO jsou nesprávné a nepřiměřené. Výzva k specifickým úpravám režimu obchodování s CO₂ pro odvětví letectví je v rozporu se stávajícím právním řádem EU a zatěžuje jednací pozici EU na jednáních o mezinárodní dohodě o klimatu nerealistickými požadavky.

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Dopady změny klimatu jsou již citelné: stoupají teploty, taje ledovcový příkrov a ledovce a mimořádné jevy v oblasti počasí se vyskytují stále častěji a jejich průběh je stále

intenzivnější. OSN odhaduje, že všechny její naléhavé výzvy k humanitární pomoci v roce 2007 až na jednu výjimku souvisely s klimatem. Potřebujeme globální energetickou revoluci směřující k udržitelnému hospodářskému modelu, který umožní, že hospodářský růst, vytváření bohatství a technologický pokrok bude doprovázen kvalitou životního prostředí. Emise uhlíku v Irsku činí 17,5 tun na obyvatele za rok. Do roku 2050 musí být sníženy na 1 nebo 2 tuny uhlíku. To ovšem znamená radikální změnu ve výrobě energie a v její spotřebě. Prvním krokem je komplexní dohoda v Kodani, která zaváže mezinárodní společenství k povinnému snižování a stanoví sankce na mezinárodní úrovni pro případ jejího nedodržení. Mezinárodní společenství by ovšem mělo projevít větší odhodlání, než tomu bylo v případě finanční krize. Odpověď na změnu klimatu spočívá v důrazné správě mezinárodních záležitostí a v silné finanční podpoře. Pomoc rozvojovým zemím musí být doplněna programem mezinárodní rozvojové pomoci, jinak hrozí, že rozvojové cíle tisíciletí nebudou splněny. Změna klimatu však bude vyžadovat navýšení investic do veřejného sektoru.

Marielle De Sarnez (ALDE), písemně. – (FR) Společné usnesení, které Parlament právě schválil, vysílá jasný signál. Unie musí vystupovat jednomyslně a po Kodani musí jednat společně bez ohledu na výsledek konference. Naším cílem musí být skutečně 30% snížení emisí skleníkových plynů. Když říkám „skutečné“, znamená to, že jednoho dne se konečně budeme muset začít zabývat otázkou výjimek a obchodování s emisemi. Parlament doufá, že Kodaňský summit bude příležitostí prezentovat Evropskou unii, která je silná a neochvějně plní i své finanční závazky vůči rozvojovým zemím, protože jsme jejich dlužníky.

Anne Delvaux (PPE), písemně. – (FR) V Kodani bude ve dnech 7. – 18. prosince téměř 200 zemí jednat o nové mezinárodní smlouvě o boji proti změně klimatu, která nahradí Kjótský protokol a vstoupí v platnost v roce 2013.

Usnesení, o kterém jsme hlasovali, poslouží jako cestovní mapa pro jednání za Evropskou unii. Jako stávající členka Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin jsem také přispěla formou pozměňovacích návrhů podporujících zejména právně závaznou povahu dohody.

Mé požadavky při hlasování jsou: dospět ke globální politické dohodě, která bude ambiciózní a závazná a umožní rychle dospět ke skutečné, právně závazné smlouvě, dále dosáhnout do roku 2020 snížení emisí skleníkových plynů o 30 % proti roku 1999 s ambiciózním, vyčíslitelným, avšak flexibilním závazkem ze strany jiných znečišťovatelů, jako jsou Spojené státy a Čína, a do roku 2050 je v souladu s požadavky odborníků snížit o 80 % a vyčíslit nezbytný kolektivní závazek průmyslových zemí v oblasti financování a pomoci rozvojovým zemím. V souvislosti s krizí je obtížné určit přesnou výši, ale bude nezbytné zajistit, aby přinejmenším odpovídala přijatým závazkům.

Neúspěch v Kodani by byl environmentální, politickou a morální katastrofou!

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh usnesení o Kodaňské konferenci o změně klimatu, neboť jsem toho názoru, že představuje dobrý parlamentní kompromis k zásadním aspektům, kterými by se měla řídit jednání o budoucí mezinárodní dohodě o této problematice, zejména o otázkách přizpůsobení, mechanismů financování a odlesňování. Chtěla bych znovu zdůraznit, že dosažení právně závazné mezinárodní dohody v Kodani, která bude ambiciózní, realistická a zapojí všechny zainteresované strany, je také věcí sociální spravedlnosti.

Jill Evans (Verts/ALE), písemně. – V usnesení přijatém Evropským parlamentem se ve zvláštní kapitole zdůrazňuje velký význam regionů a místních orgánů při konzultacích, při šíření informací o politice v oblasti klimatu a při jejím uskutečňování. Až 80 % politik v oblasti zmírňování a přizpůsobení se bude uskutečňovat na regionální a místní úrovni. Některé orgány na regionální nebo nižší než státní úrovni jdou v čele radikálních politik v boji proti změně klimatu.

Jako členové Evropské svobodné aliance reprezentující evropské národy a regiony plně podporujeme přímé zapojení orgánů na nižší než státní úrovni v rámci podpory udržitelného rozvoje a účinné odpovědi na změnu klimatu. V souvislosti s tím je třeba zdůraznit práci sítě regionálních vlád pro trvale udržitelný rozvoj (nrg4SD). Tato síť již navázala partnerství s Rozvojovým programem Organizace spojených národů a s Programem Organizace spojených národů pro životní prostředí. V souvislosti s Kodaňskou dohodou proto vyzýváme k výslovnému uznání regionálních vlád, neboť si uvědomujeme jejich klíčový význam při provádění politik zmírňování a přizpůsobení.

Diogo Feio (PPE), písemně. – Jak jsem již řekl dříve, je důležité, aby byla přijata právně závazná, globální, politická dohoda o změně klimatu, která neuvrhne evropský průmysl do nevýhodné konkurenční situace. Evropské úsilí se musí zaměřit na nalezení dohody, která bude vyžadovat společné úsilí, a ne jen úsilí EU.

Myšlenka zdanění mezinárodních finančních transakcí jako řešení otázky financování přizpůsobení rozvojových zemí změně klimatu a zmírňování jejích dopadů na tyto země není podle mého názoru vhodná, neboť to bude na úkor hospodářství (zejména za krizových situací, jako je ta, kterou nyní prožíváme), obchodu a vytváření bohatství.

Cenu, kterou za takovou daň zaplatí společenství jako celek (zvýšení daňové zátěže s dopady na všechny daňové poplatníky a spotřebitele) a její důsledky pro finanční trh (pokles potřebné likvidity a zpomalení úvěrových toků pro podniky a domácnosti), nelze ignorovat.

Domnívám se, že to není správný způsob, jak regulovat trh, a že lze nalézt jiné alternativy, které budou méně poškozovat světové hospodářství.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem pro návrh usnesení, protože se domnívám, že v boji proti změně klimatu by EU i nadále mělo jít příkladem. Stojí za zmínku, že EU překonalo cíle vytyčené v Kjótu.

Domnívám se, že Kodaňská dohoda by měla být závazná. V souvislosti s tím jsem předložil pozměňovací návrh k usnesení Parlamentu o této záležitosti, který požaduje, aby do konečného textu byl včleněn soubor mezinárodních sankcí.

Myslím si, že dohoda by měla být globální, ambiciózní a s jasně stanovenou lhůtou. Nebudeme-li ambiciózní, nakonec nám zůstane jen bezcenný nástroj ještě méně efektivní než Kjótský protokol, který již stanoví mezinárodní sankce. Doufejme proto, že bude existovat účinná regulace a že dohoda bude obsahovat ustanovení o přezkumu, tak aby mohla být snadno aktualizována.

Domnívám se také, že Čína a Indie nemohou být z celkové odpovědnosti vyjmuty, neboť produkují vysoké procento světových emisí, zatímco naše průmyslová odvětví vyvíjejí značné úsilí o snížení svých emisí.

Velkou odpovědnost za dosažení úspěchu na tomto summitu mají USA. Doufám, že prezident Spojených států, Barack Obama, prokáže, že si Nobelovu cenu zasloužil, protože boj proti změně klimatu bude přispívat k míru a štěstí všech národů.

Elisa Ferreira (S&D), *písemně*. – (PT) Přijaté usnesení obsahuje pozitivní momenty, například: význam pokračování mezinárodního úsilí po roce 2012; potřebu spojit cíle snižování s posledními vědeckými údaji; výzvu, aby USA závazně potvrdily cíle příslibené (avšak dosud nezávazně) během poslední předvolební kampaně; důraz na historickou odpovědnost průmyslových zemí za emise skleníkových plynů; podporu energetické účinnosti a aktivnější výzkum a vývoj.

Význam, který se přisuzuje takzvaným tržním řešením a zejména obchodování s emisemi, je však neoddiskutovatelný. Jde zásadně o volbu politickou a ideologickou, která nejenže nezaručuje, že stanovené cíle snížení splníme, ale je sama o sobě tou nejvážnější hrozbou pro dosažení proklamovaných cílů v oblasti životního prostředí. Příznačná je zkušenost s tím, jak od roku 2005 fungoval systém obchodování s emisemi skleníkových plynů v Evropské unii. Cílem obchodování s uhlíkem je komercializovat schopnost Země recyklovat uhlík a tím i regulovat klima. V důsledku toho hrozí, že tato schopnost – která je zárukou života na Zemi v podobě, jakou známe – se ocitne v rukou těch samých korporací, jež tuto planetu, její přírodní zdroje a klima devastují.

Robert Goebbels (S&D), *písemně*. – (FR) Hlasování o usnesení o změně klimatu jsem se zdržel, protože Evropský parlament, jak je jeho zvykem, vyjadřuje ušlechtilé pocity bez ohledu na realitu. Evropská unie produkuje přibližně 11 % celosvětových emisí CO₂. Nemůže jít příkladem a platit i za zbytek světa.

Není logické omezovat členské státy v používání mechanismů čistého rozvoje, byť byly stanoveny Kjótskou dohodou, a současně žádat o pomoc pro rozvojové země ve výši 30 miliard EUR bez podmínek nebo bez řádného posouzení, abych se zmínil alespoň o jedné nesrovnalosti v usnesení.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) K otázce změny klimatu existuje naléhavá potřeba konat a neponechat rozvojové země bezmocné svému osudu. Jsou nejvíc postiženy, ale chybí jim potřebné prostředky k ovlivnění jevu vyvolaného vyspělými zeměmi! Budoucí generace budou vůči dopadům změny klimatu bezmocné, nebudou-li dnes přijata globální opatření. Proto je nezbytné, aby naše vlády projevily politické vedení a povzbudily jiné státy, jako jsou Spojené státy a Čína, k dosažení dohody. Tento závazek musí také zahrnovat zdanění finančních transakcí, které se použije ne k financování dohledu nad bankovním odvětvím, ale spíše k financování rozvojových zemí a celosvětových veřejných statků, jako je klima.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Zraky světa se budou v příštím měsíci upírat na Dánsko. Na druhé straně Severního moře, v přibližně stejně velké zemi, se skotská vláda významně zapojuje do úsilí v oblasti změny klimatu. Podle oficiální webové stránky Kodaňského summitu se Skotsko „ujalo světového vedení v oblasti ochrany klimatu“. Úsilí skotské vlády je třeba plně podpořit a musíme doufat, že globální úsilí v příštím měsíci svou vahou podpoří i jiné země.

Astrid Lulling (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro toto usnesení o strategii Evropské unie pro Kodaňský summit o změně klimatu, neboť jsem přesvědčena, že komplexní mezinárodní dohoda může skutečně změnit tendenci nekontrolovaného růstu v emisích skleníkových plynů.

Politika v oblasti životního prostředí jako celek a politika v oblasti klimatu zvláště jsou rovněž hnací silou technologické inovace a mohou založit perspektivu nového růstu pro naše podniky.

Jsem velmi ráda, že Evropa se postavila do čela a nabízí politiku v oblasti energetiky a klimatu, jejímž cílem je do roku 2020 snížit emise v porovnání s rokem 1990 o 20 %. Jsem důrazně proti dodatečným restriktivním cílům bez komplexní mezinárodní dohody. Na jedné straně Evropa, která je odpovědná za 11 % světových emisí, nevyvíjí dostatečné úsilí, aby tento trend sama zvrátila, a na druhé straně se obávám přesunu energetiky a odvětví s vysokou spotřebou uhlíku.

Jedině komplexní dohoda zaměřená na střednědobou a dlouhodobou perspektivu poskytne předvídatelnost, která je nezbytná, abychom mohli zahájit velké projekty ve výzkumu a vývoji a zavázali se k zásadním investicím, jež jsou nutné k trvalému oddělení hospodářského růstu od růstu emisí skleníkových plynů.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Je velmi důležité, aby byla na Kodaňské konferenci dosažena ambiciózní a právně závazná dohoda.

Je však také důležité, aby se zapojili všichni, zejména Čína, Indie a Brazílie vzhledem k jejich značnému hospodářskému významu a rozsáhlé průmyslové činnosti. Tyto země se musí také zavázat k plnění ambiciózních cílů a úkolů srovnatelných s cíli a úkoly jiných zemí, i když pokud možno s pomocí přicházející od bohatších zemí s vyspělejším průmyslem. Je také důležité, aby se do této velmi důležité problematiky účinně zapojily Spojené státy.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Už velmi, velmi dlouho se EU snaží jednostranně snížit koncentraci skleníkových plynů, zatímco rozvíjející se země, lačnící po energii, a rozmařilé průmyslové země nebyly ochotné splnit dokonce ani Kjótský protokol. Musíme počkat, než se vyjasní, nakolik to Kodaňská konference změní. V této souvislosti potřebujeme pravidla pro financování a také sankce za nedodržení.

Abychom dosáhli změny, musíme restrukturovat naši politiku životního prostředí, nejen tak, aby se v rámci procesu obchodování s povolenkami přesouvaly miliony sem a tam, ale aby také umožnila prosazovat reálné alternativy, jako jsou obnovitelné energie a omezení přepravy zboží po celé Evropě, která je dotována z prostředků EU. Tato zpráva se tímto problémem v dostatečné míře nezabývá, a proto jsem hlasoval proti ní.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro toto usnesení, neboť v Kodani se musí dospět k povinné, právně závazné dohodě, na základě které se vyspělé země nebo i rozvojové země zaváží k cílům v oblasti snižování úrovně skleníkových plynů srovnatelným s cíli EU. Udržet globální oteplování v mezích 2°C a snížit emise skleníkových plynů – tohoto cíle můžeme dosáhnout jen tehdy, budeme-li investovat do čistých technologií a do výzkumu a inovací. Musí být také vyčleněno více finančních prostředků získaných z příspěvků zaplacených signatářskými státy globální dohody, což odráží hospodářský rozvoj a solventnost těchto států.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písemně. – Toto usnesení představuje jasnou a realistickou strategii, jak postupovat v zásadních oblastech, jimiž je nutné se zabývat, aby příští měsíc v Kodani bylo dosaženo efektivní dohody. Máme text, který vyvažuje ambice realistickými cíli a zabývá se složitými otázkami, jež tato jednání musí vyřešit. Evropský parlament nyní vyzval vyjednávací tým EU a členské státy, aby prosazovaly opatření k těmto bodům: obchodování s emisemi; globální trh s uhlíkem; spravedlivý systém financování za účelem přizpůsobení a zmírňování; lesy; a letecká a námořní doprava.

Parlament splnil své dřívější závazky v oblasti snižování emisí do roku 2020 a nyní, pro rok 2050, stanovil ještě ambicióznější cíle vycházející z nových doporučení vědeckých kruhů. Ochota EU postavit se v této záležitosti do čela může být klíčovým faktorem při formulování mezinárodně závazné dohody, jak se vyrovnat se změnou klimatu.

Bogusław Sonik (PPE), písemně. – (PL) Usnesení Evropského parlamentu o strategii EU pro Kodaňskou konferenci o změně klimatu je významným legislativním dokumentem a závažným hlasem v mezinárodní diskusi a na jednáních předcházejících klimatickému summitu a jeho cílem je doplnit postoj Evropské unie k této otázce. Chce-li Evropská unie udržet vedoucí pozici v boji proti změně klimatu, měla by si i nadále klást ambiciózní cíle pro snižování a splnit v této oblasti i dříve přijaté závazky. Dala by tak příklad jiným zemím nehledě na obtíže, které jsou s tím spojeny.

Hlas Evropského parlamentu, jako jediné demokratické instituce EU, je v této diskusi mimořádně důležitý, a proto by naše usnesení mělo také ukázat správný směr, kterým je třeba se vydat, a mělo by zformulovat skutečně nosné priority. Samotný text usnesení nesmí být jen snůškou požadavků a přání postrádajících jakýkoli reálný základ, ale měl by představovat soudržný a především jednotný hlas občanů EU vycházející ze zásady společné, ale diferencované odpovědnosti členských států v otázkách boje proti změně klimatu.

Evropská unie jako důležitý jednací partner musí zaujmout své místo v Kodani jako jednotný subjekt, který zohledňuje zájmy všech svých členských států. Evropská unie by měla projevit připravenost ke zvýšení cílů snížení na 30 % za předpokladu, že také jiné země vyjádří ochotu stanovit si tak vysoké cíle pro snižování. Nemělo by se také zapomínat, že EU nepřijalo žádné bezpodmínečné závazky, ale pouze závazky podmíněné.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Hlasoval jsem pro toto usnesení, protože Evropský parlament vyzývá vyjednavče EU, aby rozvojovým zemím dali k dispozici 30 miliard EUR na jejich boj proti změně klimatu. Parlament tak vyjednavčům, kteří se jménem Evropy za čtrnáct dní zúčastní klimatického summitu v Kodani, vysílá jasný signál. Až dosud byli v otázce, jaký bude jejich finanční vklad na summitu, vždy neurčití. Nyní je však Parlament vyzval, aby byli, pokud jde o skutečné částky a procenta, konkrétnější. A to vrací míček zpět na stranu USA. Existují signály, že Američané usilovně připravují cíl pro emise CO₂, který chtějí na jednáních předložit. Toto usnesení zvyšuje tlak na prezidenta Obamu, aby přišel s konkrétními návrhy, protože to poněkud zvýší šance na úspěch v Kodani.

Zvyšuje to také šance, že do globálního boje proti změně klimatu se zapojí země jako Čína, Indie a Brazílie. Podobně jako moji kolegové ze skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance jsem proto s velkým nadšením hlasoval pro toto silné usnesení. Jediným jeho nedostatkem je to, že se do něho nějak vloudila jaderná energetika. Nyní je však důležité, aby Komise a členské státy v Kodani tvrdě vyjednávaly.

Konrad Szymański (ECR), písemně. – (PL) Při dnešním hlasování o strategii EU pro konferenci o klimatu v Kodani zaujal Evropský parlament radikální a nerealistický postoj. Požadavkem na dvakrát větší snížení emisí CO₂ v zemích EU podkopává Parlament klimatický balíček, který nedávno s takovými obtížemi dojednal (bod 33 vyzývá ke snížení o 40 %). Parlament požaduje vydat ročně 30 miliard EUR na čisté technologie v rozvojových zemích a očekává, že země s výrobou elektrické energie založenou na uhlí, jako je Polsko, budou platit za emise CO₂ dvakrát: jednou formou poplatku v rámci systému obchodování s emisemi, a podruhé ve formě příspěvku na pomoc rozvojovým zemím v oblasti boje proti změně klimatu (v bodě 18 se hovoří o příspěvku, který by neměl být nižší než 30 miliard EUR ročně). Při svém požadavku, aby výpočet příspěvků členských států na čisté technologie v rozvojových zemích vycházel z úrovně CO₂ a z HDP, Parlament přehlédl kritérium únosnosti těchto nákladů. Pro Polsko to znamená vydat za příštích 10 let 40 miliard EUR (což je důsledek odmítnutí pozměňovacích návrhů 31 a 27). To je důvodem, proč jediné polská delegace hlasovala proti celému usnesení o strategii EU pro Kodaňskou konferenci o změně klimatu (COP 15).

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Zvýšené ohrožení životního prostředí a zdraví, a zejména nebezpečné klimatické změny s přehříváním planety jsou výsledkem průmyslového rozvoje založeném na kapitalistickém zisku a komercializaci půdy, vzduchu, energie a vody. Tyto jevy nemohou uspokojivě vyřešit vůdcové kapitálu, ti samí lidé, kteří nesou odpovědnost za jejich vznik.

Cestu ke kodaňskému summitu blokuje eskalace imperialistických vnitřních rozrůstek. Svými návrhy o „fungujícím ekologickém hospodářství“ a hospodářství růstu „s nízkými emisemi uhlíku“ se EU pokouší vytvořit prostor pro ještě větší investice evropeizujících monopolů a zároveň uspokojit spektakulární očekávání kapitálu spojená s „burzou znečištění“.

Abychom mohli naplánovat a uskutečňovat směr vývoje, který pomůže dosáhnout vyváženějšího vztahu mezi člověkem a přírodou a uspokojit běžné potřeby, musíme konečně svrhnout kapitalistické výrobní vztahy. Řecká komunistická strana hlasovala proti usnesení Evropského parlamentu. Navrhuje komplexní uspokojování běžných potřeb v souladu s bohatstvím vyprodukovaným v naší zemi. Politickými podmínkami pro uskutečnění tohoto cíle jsou zespolečenštění základních výrobních prostředků a centrální plánování

hospodářského života pod kontrolou prostých lidí a pracujících tříd, jinými slovy, vláda lidu a lidové hospodářství.

Thomas Ulmer (PPE), *písemně*. – (DE) Hlasoval jsem proti návrhu usnesení, protože předem určuje, že EU dá od počátku k dispozici velké množství finančních prostředků, aniž by čekala na ostatní partnery. Nemohu před svými voliči ospravedlnit používání jejich peněz tímto způsobem. Ochrana klimatu je důležitým cílem, ale panická psychóza před Kodaňským summitem o klimatu je trapná a neodráží vědecky získaná fakta.

- Návrh usnesení (B7-0155/2009) Víceletý program 2010–2014 týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva (Stockholmský program)

Luís Paulo Alves (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem pro toto usnesení, neboť se zabývá prioritami v kapitolách zásadního významu, jako je svoboda, bezpečnost a právo, zejména s ohledem na podmínky pro přijímání a integraci přistěhovalců, boj proti diskriminaci, zejména na základě sexuální orientace, dostupnost právní ochrany a boj proti korupci a násilí.

Bojovat proti diskriminaci je důležité, ať už je založena na pohlaví, sexuální orientaci, věku, postižení, náboženském přesvědčení, barvě pleti, původu nebo národnostním či etnickém původu, stejně tak jako bojovat proti rasismu, antisemitismu, xenofobii, homofobii a násilí.

Všem občanům EU a jejich rodinám by také měla být zaručena svoboda pohybu.

Na závěr, měla by být také zaručena ochrana občanů před terorismem a organizovaným zločinem, a proto by měl být posílen regulační rámec, aby bylo možné těmto vysoce aktuálním hrozbám čelit, vzhledem k jejich globální dimenzi.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *písemně*. – (EL) Řecká komunistická strana je kategoricky proti Stockholmskému programu, stejně jako byla proti předchozím programům zaměřeným na vytvoření toho, co se klamně nazývá prostorem svobody, bezpečnosti a práva. Jeho cílem, nehledě na demagogická prohlášení EU, je harmonizovat nebo homogenizovat vnitrostátní právní předpisy za účelem jednotného provádění protilidové politiky EU a posílit stávající a vytvářet nové mechanismy pronásledování a represe na úrovni EU pod záminkou terorismu a organizovaného zločinu.

Hlavní priority Stockholmského programu zahrnují vystupňování antikomunistické hysterie v EU, která již postupuje plnou parou vpřed a jejím vrcholem je kladení historicky nesprávného a nepřijatelného rovnítka mezi komunismem a národním socialismem. Prostor svobody, bezpečnosti a práva a programy pro jeho uskutečnění nejsou v zájmu lidu; naopak, tvoří soubor opatření, která potlačují individuální a sociální práva a demokratické svobody, posilují autoritářství a represí na úkor pracujících, přistěhovalců a uprchlíků, chrání politický systém a svrchovanost monopolů, zaměřují se na útoky proti pracující třídě a místním hnutím jako předběžnou podmínku pro zahájení frontální ofenzívy kapitálu proti zaměstnanosti a sociálním právům pracujícího lidu a prostých lidí.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písemně*. – (LT) Jsem přesvědčena, že velmi důležitým aspektem Stockholmského programu je ochrana práv dětí. Chtěla bych upozornit na to, že v posledních letech vyvolává násilí páchané na dětech stále větší znepokojení, včetně sexuálního vykořisťování dětí, sexuální turistiky týkající se dětí, obchodování s dětmi a dětské práce. Vzhledem k tomu, že ochrana práv dětí je jednou ze sociálních priorit Evropské unie, vyzývám Radu a Komisi, aby ochraně práv těch, kdo jsou nejzranitelnější, věnovaly větší pozornost.

Práva dětí jsou součástí lidských práv, která se EU a členské státy zavázaly dodržovat v souladu s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a Úmluvou o právech dítěte Organizace spojených národů. EU musí zvýšit své odhodlání pomáhat zlepšovat situaci dětí v Evropě a na celém světě tak, aby mohla náležitě zajistit prosazování práv dětí a jejich ochranu. Chtěla bych zdůraznit, že jen strategie založená na koordinovaném a společném postupu může přimět členské státy k tomu, aby dodržovaly a plnily zásady Úmluvy o právech dítěte OSN v celé Evropské unii a za jejími hranicemi. Abychom mohli práva dětí náležitě zajistit, navrhovala bych ve všech členských státech EU přijmout závazné normy. Bohužel, dodržování práv dětí nebylo ještě dosud univerzálně zaručeno. Proto Radu a Komisi vyzývám, aby v rámci plnění Stockholmského programu přijaly konkrétní opatření, jež zajistí, že práva dětí budou náležitě chráněna.

Carlo Casini (PPE), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem pro toto usnesení, protože ukazuje správnou cestu, jak upevňovat evropskou jednotu kolem základních hodnot, jež tvoří samotnou její identitu.

Nemůžeme si namlouvat, že bude možné dosáhnout dohody o takzvaných společných hodnotách. Můžeme však doufat, že použití zdravého rozumu může různým politickým složkám napomoci, aby se blíže podívaly na to, co je správné a spravedlivé, pokud jde o rozvíjení evropské jednoty.

Jasně rozlišování mezi právem volného pohybu a zásadou nediskriminace na jedné straně a hodnotou rodiny jako přirozeného svazku založeného na manželství na straně druhé vedlo ke zformulování odstavce, který podporuje nezávislost jednotlivých států v oblasti zákona o rodině a zákaz diskriminace všech lidských bytostí.

Ti, kdo podobně jako já plně podporují zásadu rovnosti, uznávají rovnost mezi narozenými a dosud nenarozenými dětmi mohou jen podpořit zásadu nediskriminace vůči lidem s rozdílnými sexuálními sklony, ale nemohou akceptovat likvidaci koncepce manželství nebo rodiny. Význam této koncepce uznávané článkem 16 Všeobecné deklarace lidských práv je pro střídání generací a pro edukační schopnost heterosexuálních párů zásadní.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Hlasoval jsem proti návrhu z mnoha důvodů; mé hlavní důvody jsou uvedeny níže. Jeho hlavní dimenzí je v podstatě filozofie „bezpečnosti“ a strachu na úkor základních práv a svobod. Avšak bezpečnosti se dosahuje právě ochranou a dodržováním těchto práv zajišťovaných podle zásad právního státu. Posiluje to pojetí a napomáhá realizaci pevnosti Evropa, která zachází s přistěhovalci jako s potenciálními teroristy a zločinci a v nejlepším případě „akceptuje“ jejich přítomnost ne jako lidí se stejnými právy, ale v závislosti na potřebách trhu práce EU.

Napomáhá odpornému masovému propouštění, neposiluje právo na přístup k azylu, připravuje půdu pro aktivní zapojení EU v uprchlických táborech mimo její hranice a pro zavádění silových dohod se třetími zeměmi, ale je lhostejná k ochraně lidských práv. A konečně, i když by bylo možné poukázat na více momentů, usnesení zavádí politiky, které značně navýší počet různých institucí, jež monitorují, shromažďují a vyměňují si osobní údaje občanů, porušují jejich kolektivní a osobní důstojnost a pošlapávají právo svobody projevu. Toto usnesení je určeno pro společnost, která má jen nepřátele a ve které je každý podezřelým. To není společnost, jakou my chceme.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE), písemně. – (SV) Jsme toho názoru, že je důležité, aby ženy nebyly oběťmi násilí nebo obchodu se sexem. Podobně je zcela zjevné, že bychom měli dodržovat lidská práva a plnit mezinárodní úmluvy, jež se týkají uprchlíků. Pro nás, jako občany EU, je samozřejmostí mít stabilní právní systém, ve kterém si jsou všichni rovni před zákonem, a také to, že můžeme důvěřovat tomu, jak úřady zacházejí s naším soukromím.

Mnohé ze 144 bodů v návrhu usnesení a ze 78 pozměňovacích návrhů k usnesení Parlamentu, které zde byly předloženy, samozřejmě zasluhuje podporu. Usnesení a pozměňovací návrhy obsahují také některé body týkající se například lidských práv, diskriminace a ochrany soukromí, které již byly předmětem předchozích programů i Lisabonské smlouvy. Rozhodli jsme se hlasovat proti některým pozměňovacím návrhům, abychom získali usnesení, které je ještě údernější v otázkách, které ještě nejsou pokryty předchozími programy a smlouvami. I když jsou v usnesení body, které byly odhlasovány, ale které by tam být neměly, rozhodli jsme se hlasovat pro usnesení, neboť výhody zdaleka převažují nad negativními momenty. Důležitější je vyslat jasnou zprávu o podpoře Stockholmského programu ze strany Evropského parlamentu.

Marije Cornelissen a Bas Eickhout (Verts/ALE), písemně. Usnesení Evropského parlamentu, které vyzývá k prostoru svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům, je samo o sobě pokrokovým usnesením, jež dává zelenou přání Rady ministrů umožnit volnou výměnu osobních údajů o občanech. Je to také usnesení, které zaručuje ochranu uprchlíků a migrantů.

Toto usnesení je krokem k pokrokovému evropskému zákonodárství v otázkách migrace. Některé důležité pozměňovací návrhy, jako jsou ty, které se týkají zakotvení zásady nenavracení, omezení úlohy Frontexu, který již nebude moci zasahovat do přesídlování přistěhovalců do třetích zemí, kladný postoj k „hromadné“ legalizaci nelegálních přistěhovalců a prohlášení, že bezpečnost by měla sloužit zájmům svobody, mají zásadní význam. Odstavce o boji proti nelegální migraci lze vykládat několika způsoby, ale po represivní stránce nejsou, podle mého názoru, právním omylem. Velmi mne mrzí, že usnesení bylo rozděleno, pokud jde o jeho antidiskriminační složku..

Anne Delvaux (PPE), písemně. – (FR) Pokrok v některých aspektech prostoru svobody, bezpečnosti a práva byl až dosud pomalý, zatímco právo volného pohybu a volného usídlování v EU má nyní více než 500 milionů občanů. Je důležité to zvládnout a usnesení Evropského parlamentu, které bylo dnes schváleno, k tomu přispívá.

Toto usnesení vítám, neboť se dotýká především občanů a souvisí s mými prioritami: s Evropou práva a spravedlnosti (s ochranou základních práv a bojem proti všem formám diskriminace); s Evropou, která chrání vše, ale přitom se nechová jako Velký Bratr s posilováním Europolu a policejní a justiční spolupráce v trestněprávních záležitostech jak po operativní, tak po administrativní stránce; se zlepšováním mezistátní spolupráce policejních a informačních služeb, s vybudováním evropského prostoru trestního práva založeného na zásadě vzájemného uznávání a ochraně osobních údajů) a s Evropou, která je jednotná, zodpovědná a spravedlivá v otázkách azylu a přistěhovalectví díky skutečné solidaritě všech členských států a s bojem proti obchodování s lidmi a proti sexuálnímu a hospodářskému vykořisťování lidských bytostí.

Příští fáze: Evropská rada ve dnech 9. a 10. prosince 2009!

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh usnesení Evropského parlamentu o Stockholmském programu, neboť jsem toho názoru, že návrhy, které obsahuje, jasně a výstižně stanoví priority na příští léta, pokud jde o evropské zákonodárství v oblastech svobody, bezpečnosti a práva s ohledem na plnění Lisabonské smlouvy.

Je nezbytné usilovat o lepší vyváženost mezi bezpečností občanů a ochranou jejich individuálních práv. Dále bych chtěla zdůraznit důležitost uplatňování zásady vzájemného uznávání svazků osob stejného pohlaví v EU a také vytvoření Evropského soudního dvora pro boj s počítačovou kriminalitou a přijetí opatření, jež poskytnou nová práva vězňům.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Stalo se všeobecným zvykem prosazovat v tomto parlamentu sporné otázky, které vycházejí daleko za rámec pravomocí Evropské unie tak, že se zařadí do textů týkajících se širších otázek, jež by obvykle získaly širokou podporu. Musím ještě jednou odsoudit používání této podlouné metody, která tuto sněmovnu jen diskredituje a prohlubuje propast mezi poslanci Parlamentu a voliči.

Otázky týkající se rodinného práva našťastí spadají do pravomocí členských států a je proto naprosto nelegitimním a nestoudným útokem proti zásadě subsidiarity, když se je Parlament snaží donutit ke společnému chápání těchto otázek prosazováním radikálních pořadů jednání.

Uznávání svazků osob stejného pohlaví – které jsou platné jen ve čtyřech členských státech – nesmí být Parlamentem vnucováno ostatním a představuje to flagrantní pokus o ovlivnění zákonodárců a veřejného mínění v jednotlivých státech, který je třeba co nejdůrazněji odsoudit.

Když byla přijata Listina základních práv a svobod, existovaly obavy, aby nebyla v budoucnu zneužívána a aby nekolidovala s vnitrostátním právem. Současný stav potvrzuje, že tyto předpovědi byly oprávněné.

Carlo Fidanza (PPE), písemně. – (IT) Toto usnesení s konečnou platností potvrzuje některé důležité zásady: společnou odpovědnost v boji proti nezákonnému přistěhovalectví, při rozmisťování uchazečů o azyl a při repatriaci zadržených cizinců. Na druhé straně mám dojem, že ta část, která pojednává o dodržování práv menšin, a zejména romské menšiny, je velmi nepřiměřená a až příliš politicky korektní. Text zcela přehlíží stav degradace, ve kterém žijí romské komunity v určitých státech, jako je Itálie, nikoli v důsledku neexistujících integračních politik, ale právě naopak, v důsledku svobodného rozhodnutí, jež odmítá jakákoli pravidla občanského soužití.

Nejsou zde odsouzeny nezákonné činnosti (krádeže, vytrhávání kabelek, obtěžující žebráni a prostituce nezletilých), které jsou stále více spojovány s nelegálními romskými osadami na okrajích velkých měst v Itálii i jinde. Nikde, dokonce ani v oddíle věnovaném ochraně mladistvých, není zmíněna nutnost chránit tytéž děti před akty zotročování páchanými na nich hlavami některých romských rodin. Není tam ani zmínka o tom, jak by skutečně měla být uplatňována směrnice 2004/38/ES o vyhoštění občanů Společenství, kteří nejsou schopni prokázat určitou výši příjmu po tříměsíčním pobytu v některém ze států EU. Integrace není možná bez dodržování pravidel, a romské menšiny z dodržování této zásady nejsou vyjmuty.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Většina v Parlamentu schválila hlavní myšlenku návrhu Evropské komise pro takzvaný Stockholmský program, což představuje mocný útok na tak zásadní prvek svrchovanosti členských států, jako je právo. Posilování společného postupu v oblasti politické a justiční spolupráce a spolupráci mezi tajnými službami i zavádění vnitřní bezpečnostní strategie a nových opatření pro výměnu údajů v EU přichází na úkor práv, svobod a záruk všech, kdo žijí v zemích EU.

Rozvíjení společné migrační politiky založené na rozlišování přistěhovalců podle toho, nakolik jsou žádoucí, a ve své nejrepresivnější podobě, využití Frontexu porušují práva migrantů a ignorují lidské tragédie, které se odehrávají v mnoha zemích.

Stále větší využívání dohledu nad lidmi a jejich monitorování je znepokojivé, stejně jako praxe profilování, založená na technikách náhodného vyhledávání údajů a univerzálního shromažďování údajů bez ohledu na to, zda jsou občané nevinní nebo vinní, pro účely takzvané prevence a kontroly. Obavy vyvolávají také obrovské finanční prostředky směřované do vojensko-průmyslového komplexu a jeho vyšetřovacích činností v oblasti vnitřní bezpečnosti.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *písemně*. – (PL) Pane předsedající, politickou strategii týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva – Stockholmského programu – přijme Rada letos v prosinci, bezprostředně po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. V tomto mimořádném okamžiku, kdy se značně zvýší rozhodovací pravomoci Evropského parlamentu, vzroste také úloha vnitrostátních parlamentů v procesu utváření právního řádu Společenství. Takto posílený hlas občanů bude mít také větší mandát k tomu, aby bylo prosazeno splnění zásad Stockholmského programu.

Zvláště důležitá a naléhavá je, podle mého názoru, potřeba přijmout opatření k zajištění rovného zacházení se všemi občany Evropské unie bez ohledu na pohlaví, sexuální orientaci, věk, postižení, náboženské přesvědčení, světový názor, barvu pleti, národnostní či etnický původ. Abychom toho dosáhli, je důležité, aby Rada přijala komplexní směrnici o nediskriminaci, která by zahrnovala všechny oblasti, o kterých jsem se právě zmínila. EU takový zákon nemá, jak jsme v Evropském parlamentu často konstatovali.

Doufám, že v rámci naplňování Stockholmského programu bude tato mezeru vyplněna. Mít jen zákon však nestačí. Má-li být Stockholmský program úspěšný, musí evropští občané znát svá práva. Úkolem nové Evropské komise proto také bude zlepšovat veřejnou informovanost o antidiskriminačních zákonech a o rovnosti žen a mužů.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem pro toto usnesení, protože umožňuje nastolit lepší rovnováhu mezi respektováním individuálních svobod a převážně represivním pohledem doprovázeným bezpečnostními opatřeními, jejichž účinnost je dnes obtížné změřit. Prostřednictvím tohoto programu znovu potvrzujeme svou oddanost Evropě solidarity a hodnotám, které je povinna bránit – náboženské svobody, rovné příležitosti, práva žen, práva menšin a práva homosexuálů.

Z tohoto důvodu důrazně podporuji přijetí antidiskriminační směrnice, která je nyní posuzována v Radě a kterou skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) v minulém funkčním období Parlamentu odmítla. Skupina PPE znovu potvrdila, že je proti tomuto textu. Vítám také přijetí pozměňovacích návrhů, jež požadují odstranit překážky bránící výkonu práva na znovusjednocení rodiny a požadují zákaz uvalení vazby na mladistvé cizince a mladistvé bez doprovodu.

Mrzí mne však, že cíle migrační politiky byly znovu ignorovány a byly odsunuty do pozadí, přičemž byl upřednostněn boj proti nelegálnímu přistěhovalectví a posilování agentury Frontex. K otázce azylu, návrhy týkající se společného azylového systému posoudí Evropský parlament ve své funkci legislativního orgánu a bude pozorně sledovat skutečnou politickou vůli, aby bylo v této oblasti dosaženo pokroku.

Timothy Kirkhope (ECR), *písemně*. – Skupina ECR podporuje mnohé z toho, co je obsaženo ve Stockholmském programu, jako je spolupráce a solidarita v otázkách policejního dohledu, boj proti přeshraniční kriminalitě a korupci, ochrana základních práv a hledání řešení pro přistěhovalectví s pomocí pro země jižní Evropy, jež čelí vážným problémům spojeným s přistěhovalectvím, avšak nepodporuje jak návrhy evropské bezpečnostní strategie nebo opatření, jimiž by se kontrola našeho systému trestního práva a azylové politiky předala EU, tak výzvy k „povinné a neodvolatelné solidaritě“. Věříme spíš v spolupráci než v donucení; a proto jsme hlasovali proti této zprávě.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Stockholmský program se zaměřuje na posilování bezpečnosti, zejména v boji proti přeshraniční kriminalitě a terorismu při respektování občanských práv. Dalo by se očekávat, že toto úsilí, které je také výsledkem nové reality Lisabonské smlouvy, povede k zodpovědné diskusi o základních bodech prostoru svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům.

Našli se bohužel tací, kdo chtěli zaneřadit rozpravu o tak zásadní otázce, jako je Stockholmský program, otázkou sňatků osob stejného pohlaví, což je irelevantní a nijak nesouvisí s tématem, dokonce nehledě na legitimní rozdíly ve vnitrostátní právní úpravě každé země Evropské unie. Ty, kdo se takto chovali výhradně s cílem politického manévrování, osud Stockholmského programu nijak neznepokojoval.

V mém hlasování se naproti tomu odrazil význam diskutování o potřebách tohoto prostoru svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům. Bylo také výrazem odsouzení strategie těch, kteří chtěli zaneřadit tuto diskusi spornými body jednání, které s ní neměly nic společného.

Judith Sargentini (Verts/ALE), písemně. Usnesení Evropského parlamentu, které vyzývá k prostoru svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům, je samo o sobě usnesením pokrokovým, jež dává zelenou přání Rady ministrů umožnit volnou výměnu osobních údajů o občanech. Zajišťuje také ochranu uprchlíků a migrantů.

Toto usnesení je krokem k pokrokovému evropskému zákonodárství v otázkách migrace. Některé důležité pozměňovací návrhy, jako jsou ty, které se týkají zakotvení zásady nenavracení, omezení úlohy Frontexu, který již nebude moci zasahovat do přesídlování přistěhovalců do třetích zemí, kladný postoj k „hromadné“ legalizaci nelegálních přistěhovalců a prohlášení, že bezpečnost by měla sloužit zájmům svobody, mají rozhodující význam. Odstavce o boji proti nelegální migraci lze vykládat několika způsoby, ale po represivní stránce nejsou, podle mého názoru, právním omylem. Velmi mne mrzí, že usnesení bylo rozmělněno, pokud jde o jeho antidiskriminační složku.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) Chtěl bych se podělit o několik poznámek k víceletému programu, který se týká prostoru svobody, bezpečnosti a práva na léta 2010–2014 (Stockholmského programu). Zajištění svobody, bezpečnosti a práva občanům Evropské unie je jednou z hlavních povinností členských států. Země Evropské unie musí posílit spolupráci v záležitostech soudnictví bez narušení tradic a základních zákonů členských států. Potřebujeme upevnit vzájemnou důvěru mezi členskými státy, pokud jde o přiměřenost rozhodnutí přijatých orgány jiného členského státu, zejména v oblastech souvisejících s legálním i nezákonným přistěhovalectvím, a také pokud jde o spolupráci policie a soudů v trestněprávních záležitostech. EU musí zintenzívnit úsilí související s bojem proti přeshraniční kriminalitě a terorismu. Za tímto účelem je třeba přijmout opatření ke zlepšení účelnosti výměny informací, aniž by se zapomínalo na problematiku ochrany soukromí, osobních údajů a základních svobod. Bezpečnost v Evropě je naší společnou věcí stejně jako společný jednotný trh, a měli bychom učinit vše, co je možné, aby se každý občan v hranicích EU cítil bezpečný, protože je to jednou z našich základních hodnot.

Renate Sommer (PPE), písemně. – (DE) Přijetí návrhu usnesení o Stockholmském programu vítám. Je důležité, aby tento Parlament, jako představitel občanů Evropy, vytyčil cestu, kterou se má ubírat právo a vnitřní politika. Dosáhli jsme dobrého výsledku. Lisabonská smlouva nám dává také bezpečnost. V budoucnu bude mít Evropský parlament v těchto oblastech politiky nejen poradní hlas, ale bude také součástí procesu rozhodování. Našli jsme dobrou vyváženost mezi bezpečností a občanskými právy.

Obyvatelstvo potřebuje stále větší bezpečnost. Musíme si však znovu zodpovědět otázku, zda a nakolik mohou být zavedením bezpečnostních opatření omezena občanská práva a občanské svobody. Myslím, že jsme zvolili zlatou střední cestu. Abychom však zaručili, že tato střední cesta skutečně dobře zapadne do práva a do vnitřní politiky, v rámci plnění Stockholmského programu požadujeme větší kontrolní práva pro tento Parlament a pro vnitrostátní parlamenty v EU. Bohužel plénum nepodpořilo mou výzvu, aby byl policii umožněn přístup do Eurodacu.

To by byl další užitečný prostředek v boji proti terorismu a kriminalitě. Avšak můj návrh vyzývající Komisi, aby předložila návrhy pro boj proti zneužívání azylového systému po celé Evropě, byl úspěšný. Každé zneužití azylového systému ztěžuje udělení azylu těm, kteří na něj mají oprávněný nárok.

- Návrh usnesení: Současný stav oblasti volného obchodu Euromed

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro tento návrh společného usnesení o současném stavu oblasti volného obchodu Euromed.

Ačkoli bylo dosaženo určitého pokroku, mrzí mne, že hlavních cílů evropsko-středomořského partnerství nebylo dosaženo a je ohroženo jejich plánované dosažení do roku 2010. Je třeba zajistit obnovení procesu evropsko-středomořské integrace jako jedné z politických priorit EU, neboť úspěch tohoto procesu v oblasti volného obchodu by mohl přispět k míru, prosperitě a bezpečnosti v celém regionu.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Středomoří, jak víme, je kolébkou civilizace. Na jeho březích se zrodily, rozvíjely a mohutněly myšlenky a instituce, které tvoří podstatu evropské civilizace a nedílnou součást její historie a jejích plánů do budoucna.

Na jeho březích vznikaly i hluboké rozpory, často řešené silou zbraní, jež vedly k bolestnému politickému rozdělení, prohlubujícímu se rozdělení mezi jeho národy a k vývoji oddělenému od toho, ne-li jdoucím proti tomu, co bylo původně středem tohoto světa.

EU, která se chce otevřít světu a rozvíjet dialog mezi svými členy a třetími zeměmi, si musí cenit myšlenky evropsko-středomořské oblasti volného obchodu, která umožňuje znovu budovat užší vztahy mezi oběma stranami Středozemního moře a která také podporuje větší konvergenci Jih-Jih.

Je nutné uznat, že doposud dosažené výsledky neodpovídají ambicím této myšlenky. Existuje množství hospodářských a finančních překážek, ačkoli je jasné, že závažnější třetí plochy jsou očividně politické povahy. Musíme vytrvat a pomoci znovuvytvořit trh ve středomořském měřítku, který s sebou přinese více kontaktů mezi národy a obnovení styků, jež byly mezitím přerušeny.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Mrzí mne, že stále ještě existuje obrovský hospodářský, sociální a demografický nepoměr mezi oběma stranami Středozemního moře. Z tohoto důvodu jsem hlasoval pro to, abychom dali nový podnět integraci zemí jižního a východního Středomoří v mezinárodním obchodě, aby mohly diverzifikovat své hospodářství a spravedlivě se podělit o výhody, které jsou s tím spojeny.

Musíme zúžit prostor rozdělující severní a jižní stranu Středomoří v otázkách rozvoje.. Kromě toho by tuto oblast volného obchodu mělo doplnit postupné a podmíněné zavádění volného pohybu pracovníků s přihlédnutím k probíhajícím diskusím o vazbách mezi migrací a rozvojem.

Willy Meyer (GUE/NGL), *písemně*. – (ES) Hlasoval jsem proti zprávě o Euromedu, protože není možné oddělovat otázku obchodu od otázky politického dialogu v rámci Unie pro Středomoří. Tato zpráva se zaměřuje na samé jádro zainteresovanosti Evropské unie na Unii pro Středomoří. Mám na mysli vytvoření oblasti volného obchodu napříč oběma regiony. Jsem proti vytvoření takové oblasti volného obchodu.

Obchodní kapitola musí být založena na zásadách spravedlivého obchodu se zohledněním nerovností mezi zeměmi Evropské unie a zeměmi Středomoří. Pokud však jde o politickou kapitolu, nemůžeme souhlasit se zintenzívněním spolupráce mezi Evropskou unií a Marokem, zatímco tato země pokračuje v porušování lidských práv. Z hlediska Evropské unie musí být pro Unii pro Středomoří prioritní otázkou saharský konflikt, s podporou procesu provedení referenda o sebeurčení podle rezolucí OSN. Z toho vyplývá, že nemůžeme přijmout ani takzvané posílení vztahů mezi Evropskou unií a Izraelem. A to pro pokračující porušování mezinárodního práva Izraelem a kvůli našim politickým závazkům vůči Palestině.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Velice vítám, že se zlepší a posílí mnohostranné kontakty se středomořským regionem a zejména se zeměmi jižního a východního Středomoří. Podporuji také úsilí Evropské unie zahájit proces modernizace hospodářství těchto zemí, a tedy pomoc obyvatelstvu. Mám však velmi velké pochybnosti ohledně toho, zda toho může být dosaženo prostřednictvím plánované oblasti volného obchodu Euromed.

Hodnocení dopadů na udržitelnost provedené Manchesterskou univerzitou varuje před negativními sociálními důsledky a důsledky pro životní prostředí pro zúčastněné země jižního a východního Středomoří. Obávám se, že tato dohoda sice přinese zemím EU nové odbytové trhy, ale zato vážně poškodí hospodářství zemí jižního a východního Středomoří. Paralelní zavádění svobody pohybu zaměstnanců požadované v návrhu usnesení by také vyvolalo mohutnou migrační vlnu do Evropy a vedlo by k úniku pracovníků, které země jižního a východního Středomoří naléhavě potřebují. Abychom zemím jižního a východního Středomoří pomohli zajistit pozitivní budoucnost, hlasovala jsem proti tomuto usnesení.

Cristiana Muscardini (PPE), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, od Barcelonské konference v roce 1995 se až doposud nerozvinul všechen skrytý potenciál přirozených vztahů mezi zeměmi rozkládajícími se podél Středozemního moře.

Ambiciózní plán na podporu nových a užších politických, sociálních a kulturních vazeb mezi severními a jižními břehy Středozemního moře musí zůstat jedním z prioritních cílů Evropské unie, abychom dosáhli žádoucího a strategického zformování oblasti volného obchodu. Tato oblast Euromedu může významně přispět k míru, prosperitě a bezpečnosti v celém regionu.

Podporuji opatření a úsilí zaměřené na odstranění bariér a překážek bránících obchodu a uvědomuji si, že úspěch evropsko-středomořského partnerství nezáleží jen na vůli evropských zemí. Vytvoření oblasti volného obchodu vyžaduje rozhodné, pokračující a synergetické přispění všech zúčastněných stran.

Unie pro Středomoří musí také posilovat stávající formy spolupráce, jež existují v rámci Euromedu, s cílem umožnit všem partnerským zemím se zapojit do regionálních programů Evropské unie a evropských politik, které s nimi souvisejí. K tomuto tématu podotýkám, že vypracování plánů v rámci vytvořeném v červenci 2008 v Paříži ve strategických oblastech jako je nová infrastruktura, spolupráce mezi malými a středními podniky, komunikace a využití obnovitelných zdrojů energie může pozitivně přispět k rozvoji a usnadnit výměnu

a investice, protože země na jižních březích Středozemního moře to naléhavě potřebují. Všechny tyto podmínky podporují dosažení míru a ustanovení přátelských vztahů.

Toto usnesení ze všech těchto důvodů podporuji a doufám, že cestovní mapa navržená Komisí může být dodržena a může poskytnout výhody, které všichni očekáváme.

- Návrh usnesení (B7-0153/2009): Odškodnění cestujících při úpadku letecké společnosti

Richard Ashworth (ECR), *písemně*. – Skupina ECR odmítla návrh usnesení předložený jinými skupinami ve Výboru pro dopravu, který se týká odškodnění cestujících při úpadku letecké společnosti. My z ECR jsme předložili svůj vlastní návrh usnesení, který by napravit některé zásadní slabiny v přijatém textu, a to z těchto důvodů:

Ačkoli je podpora práv cestujících samozřejmě mimořádně důležitá, existují efektivnější opatření, která lze přijmout, aniž by byli cestující zatěžováni ještě vyššími náklady.

1. Měli bychom počkat na posouzení dopadů, které navrhl komisař Tajani na plenárním zasedání 7. října.
2. Text, který byl schválen, požaduje zřízení „garančního“ fondu, který by byl používán k odškodnění cestujících při úpadku letecké společnosti. Vytvoření takového fondu by však muselo být nevyhnutelně financováno spotřebiteli, což znamená, že od cestujících by se požadovalo, aby za letenky platili ještě více. V tuto chvíli by tento nikoli nezbytný krok prodloužil dlouhý seznam stávajících letištních poplatků, bezpečnostních poplatků a dalších povinných plateb, které jsou od nich vyžadovány.

(Vysvětlení k hlasování zkráceno v souladu s článkem 170 jednacího řádu)

Liam Aylward (ALDE), *písemně*. – (GA) Podpořil jsem tento návrh, který žádá Komisi, aby přezkoumala stávající právní předpisy a aby navrhla také nový předpis, který zajistí, aby cestující v důsledku úpadku letecké společnosti nebyli ponecháni v bezvýhodné situaci.

V evropském právním řádu v tuto chvíli neexistuje žádné ustanovení na ochranu evropských cestujících při úpadku letecké společnosti, u které si cestující zarezervoval letenku. Důrazně podporuji postoj předsedy Výboru pro dopravu, který prohlásil, že mnozí cestující nemají prostředky k tomu, aby se se ztrátou tohoto druhu dokázali vyrovnat. Je-li tomu tak, měl by být vytvořen podpůrný mechanismus nebo fond pro odškodnění na pomoc těm, kteří se v důsledku úpadku tohoto typu ocitli v obtížné situaci.

Předpisy týkající se práv cestujících musí být aktualizovány a posíleny, aby poskytovaly ochranu a pomoc při úpadku letecké společnosti nebo nehod tohoto typu, nad kterými cestující nemají žádnou kontrolu.

Edite Estrela (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh usnesení o odškodnění cestujících při úpadku letecké společnosti, neboť věřím, že je nutné zvýšit ochranu evropských cestujících při úpadku letecké společnosti zavedením nového právního předpisu a vytvořením rezervního fondu pro odškodnění.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Komerční letecké společnosti od útoků z 11. září 2001 zápasí s vážnou krizí, kterou prohloubila současná hospodářská a finanční krize. Roste počet krachů a nepříjemných situací, kdy se cestující, mnozí z nich v tranzitním prostoru, dostávají doslova do bezvýhodné situace.

Tato nedostatečná ochrana spotřebitelů je skutečně nepřijatelná a vyžaduje evropskou odpověď, která zajistí hodnocení leteckých společností, podpoří pomoc pro cestující, kteří se dostanou do těchto situací, a stanoví odškodnění vzniklých škod.

Vzhledem k tomu musí tato opatření zohlednit finanční zranitelnost leteckých společností, a neměla by se tedy stát zbytečnou překážkou pro jejich působení. Musí se omezit na to, co je nezbytně nutné pro zajištění ochrany spotřebitelů/cestujících.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Od roku 2000 vyhlásilo v Evropské unii úpadek sedmdesát sedm leteckých společností. Pravda, existují evropská právní ustanovení související s transparentností cen a odškodněním v případě odepření nástupu na palubu, ale EU musí zakrýt mezery pro případ platební neschopnosti, zejména pokud byly letenky zakoupeny přes internet. Je stále příliš mnoho cestujících, kteří se dostanou do situací, se kterými si sami nedokáží poradit poté, co vydali všechny své úspory na rodinnou dovolenou. Jsem pro pravidla, která zaručí, že cestující nezůstanou v cíli své cesty v bezvýhodném postavení, bez nouzových prostředků na cestu domů nebo bez nouzového ubytování.

Jörg Leichtfried (S&D), *písemně*. – (DE) Hlasuji pro toto usnesení, zejména s ohledem na nařízení č. 261/2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů, a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, které již bylo přijato. Správná opatření byla přijata již v tomto nařízení, a posílení a ochrana práv cestujících je jen jeho logickým pokračováním.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písemně*. – (FR) Hlasujeme pro toto usnesení v naději na co největší ochranu zájmů cestujících leteckých společností s ohledem na současný stav věcí (liberalizace dopravních služeb, narůstající počet leteckých společností).

Zdůraznili bychom však, že systém odškodnění navržený v této zprávě je jen provizorium, které nic nedělá pro změnu základního problému.

Skutečné řešení spočívá ve vytvoření evropské služby veřejné letecké dopravy. Veřejné služby, která bude sledovat obecný zájem, a tedy s racionalizací uskutečňovaných letů, aby se omezil dopad na životní prostředí. Veřejné služby, která bude sledovat obecný zájem, a tedy s bezpečností, volným pohybem a blahobytem jejich uživatelů, ale i zaměstnanců.

Musíme naléhavě zbavit Evropu partikulárních zájmů, které nás obklopují, a vybudovat Evropu obecného zájmu.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Rostoucí počet úpadků, které se u leteckých společností objevují a zasahují tisíce občanů v členských státech, si vynutil, aby EU přijala opatření na jejich ochranu. Je skutečně důležité hájit práva těch, kteří každodenně využívají leteckou dopravu. Proto jsem hlasoval pro.

Robert Rochefort (ALDE), *písemně*. – (FR) Hlasoval jsem pro usnesení o odškodnění cestujících při úpadku letecké společnosti. V současnosti se totiž evropské právní předpisy pro případ úpadku letecké společnosti vztahují jen na ty, kdo si zarezovali souborné služby pro pobyty.

Je však jasné, že zvyky spotřebitelů v oblasti rezervace pobytů se v posledních letech značně změnily: došlo k nárůstu ve využití nízkonákladových evropských leteckých společností, k prudkému poklesu počtu prodejů souborných služeb pro pobyty a ke zvýšení počtu přímých a individuálních prodejů přes internet a prodejů samotných míst.

Připočteme-li k tomu krizi, kterou toto odvětví v současné době prochází, můžeme si snadno představit počet evropských cestujících, kteří se v místě své dovolené dostanou do bezvýchodného postavení, někdy bez jakéhokoli ubytování a v zoufalém očekávání zpátečního letu po zhroucení letecké společnosti, se kterou zamýšleli letět.

Pak dostanou jen nevelkou částku jako odškodnění za přestálé nepohodlí, a i o tu budou muset bojovat ... K řešení této znepokojivé situace musí Komise naléhavě přijmout legislativní opatření. Aby bylo možné tuto výplatu odškodného financovat, měl by být zároveň vytvořen kompenzační fond financovaný leteckými společnostmi.

Nuno Teixeira (PPE), *písemně*. – (PT) Evropské regiony, které jsou známými turistickými cíli, musí uživatelům služeb v tomto odvětví poskytovat nejvyšší úroveň služeb a nejvyšší kvalitu.

Příkladem toho je Madeira, kterou Světová organizace cestovního ruchu minulý týden zařadila mezi nejlepší turistické cíle na světě a udělila tomuto regionu nejvyšší rating ve 13 ze svých 15 hodnotících kritérií. Pro zachování této pozice na vysoce konkurenčním trhu je nezbytné pokračovat v práci, kterou odvádějí veřejné a soukromé instituce, s ohledem na udržitelnost životního prostředí, na hospodářskou a sociální udržitelnost. Tento cíl také obnáší poskytovat turistům, kteří ostrov navštíví, maximální možné záruky, pokud jde o jejich cestování leteckou dopravou a ubytovací podmínky.

Návrh usnesení, o kterém jsme dnes hlasovali, je krokem tímto směrem, neboť se zaměřuje na ochranu cestujících úpadkových leteckých společností zřízením povinného pojistného a garančního fondu pro tyto letecké společnosti a také zavedením dobrovolného připojištění pro jejich zákazníky.

Pozitivní je i výzva, aby Evropská komise předložila návrh, jehož cílem bude odškodnění cestujících leteckých společností, které vyhlásí úpadek, a zajištění jejich repatriace, pokud se na letišti dostanou do bezvýchodné situace.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem pro usnesení Evropského parlamentu o odškodnění cestujících při úpadku letecké společnosti. V současnosti existuje několik evropských regulačních

předpisů, které tyto situace řeší: odškodnění spotřebitelů a jejich návrat domů při úpadku cestovních agentur, které jim poskytly souborné služby pro pobyt; odpovědnost provozovatelů leteckých společností za nehody a opatření pro odškodnění cestujících; náhrady a pomoc cestujícím, kterým byl odepřen nástup na palubu nebo jejichž lety byly zrušeny nebo významně zpožděny.

Neexistují však žádná právní ustanovení na ochranu spotřebitelů v případě, že provozovatel letecké společnosti vyhlásí úpadek. Za posledních devět let vyhlásilo úpadek 77 evropských leteckých společností. Proto se domnívám, že tato směrnice je naprosto nezbytná. Evropský parlament proto požádal Komisi, aby posílila postavení cestujících při úpadku letecké společnosti. Evropský parlament fakticky požádal Komisi, aby předložila legislativní návrh nejpozději v červenci 2010, což by mělo zajistit odškodnění cestujících leteckých společností, jež vyhlásí úpadek, naplnění zásady vzájemné odpovědnosti za cestující všech leteckých společností letících do stejného místa určení, jsou-li k dispozici volná místa, povinné pojištění leteckých společností, vytvoření garančního fondu a nabídku služby dobrovolného připojištění pro cestující..

- Návrh usnesení: „vyrobeno v“ (značka původu)

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro společný návrh usnesení o značce původu, neboť vychází ze zásady, že ochrana spotřebitelů vyžaduje transparentní a konzistentní pravidla obchodování, včetně značky původu. V souvislosti s tím podporuji společný zásah Komise a členských států na obranu legitimních práv a očekávání spotřebitelů, kdykoli existují důkazy o použití podvodných nebo zavádějících značek původu dovozců a výrobců mimo EU.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Vzhledem k tomu, že spotřebitelům musí být při rozhodování o nákupu určitých výrobků zaručeny náležité informace, zejména pokud jde o zemi jejich původu a o příslušné normy bezpečnosti, hygieny a ochrany životního prostředí uplatňované při jejich výrobě – informace, které jsou nezbytné pro uskutečnění vědomé a informované volby – hlasoval jsem pro tento návrh usnesení, které vyzývá Komisi, aby znovu předložila svůj návrh Parlamentu, tak aby mohl být projednán v souladu s legislativním postupem stanoveným Lisabonskou smlouvou.

Musím však upozornit, že při posuzování návrhu Komise o značce původu budu věnovat velkou pozornost tomu, aby se dostalo náležité podpory tradičním výrobkům tak, aby lepší ochrana spotřebitelů – která je jak nezbytná, tak i žádoucí – nenávratně nepoškodila malé výrobce tradičních výrobků. Budu také věnovat zvláštní pozornost mechanismům používaným pro určení původu, aby to nevedlo ke konkurenčnímu znevýhodnění evropských výrobců oproti jejich konkurentům.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Domníváme se, že přijaté usnesení silně zaostává za tím, čím by podle našeho názoru značka původu měla být, a to mimo jiné nástrojem na ochranu pracovních míst v evropském průmyslu, zejména v malých a středních podnicích, a nástrojem k řešení sociálního dumpingu a dumpingu v oblasti životního prostředí. Proto jsme se hlasování zdrželi.

Toto usnesení dále přehlíží důsledky liberalizace světového obchodu na zaměstnanost a strukturu průmyslu v různých členských státech. Přehlíží nespočetné přesuny za vidinou snadného zisku a jejich důsledky, jako je likvidace průmyslu v rozsáhlých regionech, rostoucí nezaměstnanost a zhoršování hospodářských a sociálních podmínek. Toto usnesení jde jen tak daleko, že vyzývá Komisi a Radu k přijetí všech nezbytných opatření k zajištění spravedlivých pravidel hry.

A konečně, mrzí nás, že většina v Parlamentu odmítla návrhy, které jsme předložili a které mimo jiné usilovaly o zachování pracovních míst, dodržování práv pracovníků a spotřebitelů, boj proti dětské práci nebo dětskému otroctví a stavěly se proti dovážení zboží z okupovaných území a které zdůrazňovaly, že je nutné zastavit evropskou pomoc podnikům a investorům, kteří přemísťují svou výrobu.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Vzhledem k hospodářské krizi, která zasahuje naše evropské podniky, potřebuje dnes Evropská unie víc než kdy předtím povinný systém značek původu alespoň pro omezené množství zboží z dovozu, totiž textil, klenotnické zboží, oděvy a obuv, kožené zboží a kabelky, lampy a svítidla a výrobky ze skla, protože je to pro konečné spotřebitele přesná informace. Evropským spotřebitelům by to také umožnilo, aby přesně věděli, ze které země pochází zboží, jež nakupují. Toto zboží budou moci také identifikovat podle sociálních, environmentálních a bezpečnostních norem, které jsou s danou zemí všeobecně spojovány. Jinými slovy, naši občané, jako zodpovědní spotřebitelé, budou mít tolik transparentnosti, kolik potřebují.

Jacky Hénin (GUE/NGL), písemně. – (FR) Pojem „vyrobena v“ se nesmí týkat jen značek, ale musí se rychle stát silným pojmem respektování nejpokrokovějších pravidel souvisejících se znalostmi, právy zaměstnanců, s udržitelným rozvojem a ochranou životního prostředí a výrazem zodpovědného hospodářského postoje.

Se zavedením pojmu „vyrobena v Evropě“ jsme spotřebitelům umožnili uskutečňovat informovanou volbu, domoci se nových práv.

I zde jsme se však znovu omezili na projevy dobrých úmyslů, jako bychom prostě říkali, že my jsme nejlepší, a že nejsilnější si přece dokáže prosadit sám.

To je ostuda, a proto jsme se zdrželi hlasování.

Elisabeth Köstinger (PPE), písemně. – (DE) Chápu nutnost diskuse o vytvoření evropského právního rámce pro značku původu u konečných komerčních výrobků, zejména v souvislosti s informováním spotřebitelů a transparentností mezi obchodními partnery. Použití standardizovaného systému značení spotřebitelům přinese lepší a přesnější informace a bude informovat o sociálních normách a normách v oblasti životního prostředí, které tyto výrobky splňují. Označení původu je také důležitým krokem k vypracování soudržných obchodních předpisů ve styku se třetími zeměmi.

Je však důležité, abychom našli správnou vyváženost z hlediska výrobců a spotřebitelů. Transparentnost poskytovaná spotřebitelům nesmí být dosažena na úkor výrobců. Malým a středním podnikům nesmí vzniknout zvýšené náklady. V rámci probíhajících diskusí je důležité stanovit jasné pokyny a ty obhajovat, a to i jménem Rakouska. Jedním z možných řešení by bylo vytvořit dobrovolnou značku evropského původu pro konečné komerční výrobky při zohlednění stávajících vnitrostátních a regionálních značek kvality.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro, protože značka „vyrobena v“ je důležitá pro transparentnost trhu a pro poskytování nezbytných informací spotřebitelům o původu výrobků, které nakupují.

Je nezbytné posilovat hospodářství Společenství prostřednictvím zlepšování konkurenční schopnosti průmyslu EU ve světovém hospodářství. Spravedlivé hospodářské soutěže se nám podaří dosáhnout jen tehdy, bude-li probíhat s jasnými pravidly pro výrobce a pro vývozce a dovozce, přitom však musíme trvale věnovat pozornost obecným sociálním požadavkům a požadavkům v oblasti životního prostředí.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Zavedení označení původu Evropskou unií velmi vítám. Odnyní musí být na určitých výrobcích dovážených do EU ze třetích zemí vyznačena země původu. Hlavním cílem označení původu je poskytnout spotřebitelům v EU neomezené informace o zemi původu zboží, jež nakupují, a umožnit jim uvést si toto zboží do souvislosti se sociálními a bezpečnostními normami a normami v oblasti životního prostředí v dané zemi.

To představuje první fázi ve válce proti zboží z Dálného východu, které je často vyráběno pracovníky v podmínkách vykořisťování a poté prodáváno na evropském trhu za dumpingové ceny.

Cristiana Muscardini (PPE), písemně. – (IT) Pane předsedající, Parlament dnes důrazně potvrdil stanovisko, které již vyjádřil při několika příležitostech v průběhu předchozího funkčního období Parlamentu. Evropa musí zavést předpis, který zajistí označení původu u mnoha výrobků, jež vstupují na její území.

Toto rozhodnutí vychází z potřeby spotřebitelům zajistit více informací, a tedy i jejich ochranu, a umožnit jim tak informovaně se rozhodnout. Předpis o označení původu konečně umožní evropským podnikům rovnoprávně soutěžit s podniky ve třetích zemích, kde zákony o označení původu výrobků vstupujících na jejich území již po nějaký čas existují. Trh je volný jen tehdy, když existují jasná a vzájemná pravidla, která se dodržují.

Cílem přijatého usnesení je vyzvat Komisi, aby po bezvýsledných pokusech o zprostředkování s Radou tento návrh znovu potvrdila s ohledem na nové povinnosti, které Parlamentu vznikly se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost. Jsme si jisti, že dohoda mezi politickými skupinami v Evropském parlamentu pomůže vytvořit definitivní právní rámec s Radou.

Využívám této příležitosti, abych zdůraznil, že zboží kategorie uvedené v nyní navrhovaném právním předpise musí být dodrženy a rozšířeny o upínací výrobky, jinými slovy, o výrobky, u kterých je důležité, aby byla zajištěna kvalita a shoda s evropskými předpisy, což zaručí bezpečnost při stavbě mostů, výrobě automobilů, domácích elektrospotřebičů a jakýchkoli dalších výrobků, kdy dochází k použití upínacích výrobků. Zajištění bezpečnosti je pro nás prioritou.

Dnešní hlasování je významným úspěchem, který věnujeme evropským spotřebitelům a výrobcům v době nové politické váhy Parlamentu díky postupu spolurozhodování, kterým byl konečně napraven nedostatek v demokracii, se kterým jsme se museli tak dlouho potýkat.

9. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

Předsedající. - Seznam poslanců přejících si podat vysvětlení k hlasování je uzavřen.

Chtěl bych dát zaprotokolovat, že pan Brons požádal o slovo. Podle jednacího řádu měl pan Brons nyní dostat slovo. Chtěl bych proto, aby bylo dáno do zápisu, že panu Bronsovi byla dána příležitost vystoupit, ale nemohl ji využít, neboť nebyl přítomen.

(Zasedání bylo přerušeno ve 14:10 hod. a obnoveno v 15:00 hod.)

PŘEDSEDAL: Jerzy BUZEK

Předseda

10. Telekomunikační balíček (podepsání aktů)

Předseda. – Máme před sebou důležitou událost, protože za chvíli paní Torstenssonová a já podepíšeme některé velmi důležité dokumenty související s telekomunikačním balíčkem. Paní Torstenssonová, komisaři, dámy a pánové, kolegové poslanci, právní akty, které tvoří telekomunikační balíček, byly schváleny postupem spolurozhodování. Elektronická komunikace a internet se staly hlavními prostředky našich moderních společností. Tento legislativní balíček je dobrým příkladem toho, jak naše práce může pomáhat lidem a jak může ovlivňovat jejich každodenní život.

Máme zejména revidovanou rámcovou směrnici pro sítě a služby elektronické komunikace. Jejím zpravodajem byla naše kolegyně poslankyně, paní Torstenssonová, která je dnes s námi. Směrnice byla přijata ve třetím čtení, což ukazuje, kolik práce bylo zapotřebí, abychom mohli pro naše občany dosáhnout nejlepšího výsledku. Prvky této směrnice, které zůstávají, jsou efektivnější a do větší míry strategickým řízením rozhlasových frekvencí, větší konkurencí a snadnější investicí do internetu v budoucnosti.

Také směrnice o univerzálních službách a o právech uživatelů, jejímž zpravodajem byl náš kolega, poslanec pan Harbour, představuje důležitý krok k nabídce lepších služeb. Chtěli jsme posílit práva spotřebitelů, chránit soukromí a osobní údaje a také usnadnit, aby si každý občan při změně operátora mohl ponechat stejné číslo mobilního telefonu a aby proces netrval déle než jeden pracovní den.

A konečně, abychom uvedli tyto zásady do lepší a soudržnější podoby, Parlament a Rada rozhodly o zřízení evropské organizace, ve které se spojí 27 vnitrostátních operátorů. Zpravodajem této záležitosti pro Parlament byla paní del Castillo Verová.

Chtěl bych proto vyjádřit své hluboké uznání zpravodajům, to jsou samozřejmě vždy velmi důležití lidé. Chtěl bych také poděkovat všem, jejichž usilovná práce na těchto směrnicích přispěla k dnešnímu úspěchu. Úsilí mnoha lidí se spojilo, aby bylo tohoto úspěchu dosaženo. Byla to zejména po sobě následující předsednictví, a hlavně české předsednictví a nynější švédské předsednictví, neboť byly odpovědné za druhé a třetí čtení.

V této pozoruhodné chvíli bych chtěl především velmi poděkovat komisaři a Evropské komisi za přípravu tohoto balíčku, který nebyl jediným dobrým výsledkem dosaženým během posledního pětiletého funkčního období. Chtěli bychom vyjádřit své blahopřání. Vaše spolupráce je pro nás velkou pomocí a ovlivňuje způsob, jak lidé vnímají to, co děláme.

Samozřejmě největší uznání zasluhují tři zpravodajové a také předseda Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, náš kolega, poslanec pan Reul, a místopředseda Parlamentu, pan Vidal-Quadras, který vedl delegaci Evropského parlamentu v dohodovacím výboru. Byla to tedy dost velká skupina lidí, kteří přispěli k dnešnímu úspěchu.

Chtěl bych z tohoto místa a jménem nás všech, kolegů poslanců Evropského parlamentu, ale především jménem občanů Evropské unie vyjádřit velký respekt a uznání, protože to je nejlepší příklad toho, jak můžeme udělat něco, co budou občané vnímat jako velký úspěch, něco, co jim usnadní život. Všem vám blahopřeji.

Åsa Torstensson, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedo, chtěla bych začít zdůrazněním, jak jsem potěšena tím, že jsme dnes dokázali společně podepsat telekomunikační balíček. Tento balíček posiluje hospodářskou soutěž a ochranu spotřebitelů v Evropě. Budeme mít moderní a aktuální právní předpisy v oblasti, která se velmi rychle rozvíjí.

Při této příležitosti bych chtěla také poděkovat všem, kteří se zapojili, za jejich neuvěřitelně solidní a konstruktivní práci a za velmi tvůrčí spolupráci. Zvláštní poděkování bych chtěla vyslovit místopředsedovi Evropského parlamentu, panu Alejovi Vidal-Quadrasovi, předsedovi výboru panu Herbertu Reulovi a třem zpravodajům z Parlamentu, paní Kateřině Trautmannové, paní Pilar del Castillo Verové a panu Malcolm Harbourovi, kteří podobně jako moji kolegové v Radě odvedli určitou mimořádně důležitou práci, aby nám umožnili telekomunikační balíček sestavit.

Tato spolupráce znamenala, že se nám podařilo dosáhnout shody, která jasně potvrzuje velký a důležitý význam internetu pro svobodu projevu a svobodu informací, a přitom jsme se nedostali do rozporu se Smlouvou.

Telekomunikační balíček je velkým vítězstvím pro všechny spotřebitele v Evropě. Ještě jednou bych chtěla všem poděkovat za práci, která byla pro sjednání této dohody odvedena.

PŘEDSEDAL: Alejo VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

11. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

12. Strategie rozšíření 2009 s ohledem na země západního Balkánu, Island a Turecko (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Rady a Komise o strategii rozšíření 2009 s ohledem na země západního Balkánu, Island a Turecko.

Carl Bildt, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, vážení poslanci, toto je skutečně důležitá rozprava na skutečně důležité téma. Přesto, kdybych chtěl, mohl bych se ve svém dnešním vystoupení omezit na prosté konstatování, že předsednictví se plně ztotožňuje s návrhem usnesení, který jménem Výboru pro zahraniční věci předložil pan Albertini. Je důležité, že Parlament a Rada a také Komise jsou v tak důležité otázce, jako je tato, zajedno

Při zpětném pohledu vidíme, že snad nejdůležitějším ze všech článků ve smlouvě, která byla před více než půlstoletím podepsána na římském Kapitolu, byl ten, který je dnes článkem 49 Lisabonské smlouvy: každý evropský stát, který uznává naše hodnoty a zavazuje se k jejich podpoře, může požádat o členství v Unii.

Díky tomu se dnes 19 zemí naší Unie stalo členy a součástí historického počínu naší Unie. Díky tomuto článku se nám daří podporovat mír a prosperitu a upevňovat právní stát a zastupitelskou vládu ve stále větších částech tohoto světa, kdysi tak sužovaného konflikty.

Občas musíte navštívit jiné části světa, jak to mé povinnosti dost často vyžadují, abyste si připomněli, jak mimořádný úspěch to opravdu je.

Po více než půlstoletí vyvážela naše Evropa do celého okolního světa války a totalitní ideologie. Dvě světové války, dvě totalitní ideologie, sváry a utrpení.

Nyní místo toho vyvážíme myšlenku mírového řešení konfliktů, integrace překračující staré hranice, společných pravidel a regulačních opatření jako obecný způsob lepší správy věcí veřejných. Připočítejte k tomu vše, čeho bylo díky článku 49 dosaženo, a to také posiluje postavení naší Unie ve světě.

Evropa tvořená 6, 9, 12, 15 nebo dokonce 25 státy by byla v každém jednotlivém ohledu menší – pokud jde o ambice, postavení, možnosti, respekt na celém světě.

Vaše usnesení jistě oprávněně uvádí, že, cituji, „prokázalo se, že rozšíření je jednou z nejúspěšnějších politik Evropské unie“. A to je spíš ještě řečeno příliš skromně.

Všichni víme, že tento proces nebyl úplně jednoduchý. Vzpomínám si, jak jsem dříve v různých funkcích přicházel do Evropského parlamentu jako představitel země usilující o přistoupení a setkával se s těmi, kdo

se také obávali, že další rozšíření nad rámec tehdejší dvanáctky by představovalo hrozbu, že budou rozmělněny politické ambice Unie.

U nových členů se vyskytly potíže s prováděním našich stále se rozšiřujících politik a *acquis*, i naše potíže s přizpůsobováním se svému vlastnímu úspěchu v podobě nových členů, ale ohlédneme-li se zpět, snadno uvidíme, že období rozšíření byla obdobími, ve kterých jsme také prohlubovali svou spolupráci.

Během posledních dvou desetiletí jsme více než zdvojnásobili počet členských států a v rychlém sledu získali Maastrichtskou a Amsterdamskou smlouvu, smlouvu z Nice a Lisabonskou smlouvu. Za předchozí tři desetiletí jsme nedokázali zcela naplnit ani Římskou smlouvu.

Článek 49 je, řekl bych, pro naši budoucnost tak důležitý, jak důležitý byl pro naši minulost. Náš magnetismus nadále trvá. Během posledního roku jsme obdrželi další žádosti o přijetí za člena EU od Černé Hory, Albánie a Islandu, a jsou zde další, kteří, jak všichni víme, stejně tak touží dosáhnout postavení, kdy může být podána žádost.

Po posledním rozšíření, které přivedlo do naší Unie přibližně 100 milionů nových občanů, se naše pozornost nyní zaměřuje na země jihovýchodní Evropy – možná až 100 milionů dalších občanů.

To nepůjde ani rychle, ani snadno. Různé výzvy, kterým čelíme v různých zemích západního Balkánu, jsou dobře známy, a neunikl nám ani rozsah změn v Turecku.

Všichni si uvědomujeme, že v rámci veřejného mínění existují v našich zemích i lidé, kteří by nejraději zavřeli před nimi všemi dveře v naději, že tato otázka pomine, a kteří upřednostňují uzavřenější pojetí Evropy.

Patřím k těm, kdo jsou přesvědčeni, že by to bylo obrovskou historickou chybou, jejíž důsledky by strašily naši Evropu ještě velmi dlouho v budoucnu.

Jejich dveře do naší Unie mohou být někdy ještě velmi vzdálené. Někteří budou muset ještě ujít dlouhou a obtížnou cestu reforem, ale kdyby se dveře měly zavřít, okamžitě by se otevřely jiné dveře jiným silám, a mohlo by se docela dobře stát, že by se tyto části Evropy vydaly směry, které by po čase měly nepříznivé důsledky pro nás pro všechny.

Proto si článek 49 zachovává tak zásadní význam. Je to maják reformy a usmíření, který inspiruje a vede i ty regiony Evropy, které zatím ještě nejsou členy naší Unie.

O hodnocení Komise ohledně pokroku všech těchto zemí, kterých se to týká, bude podrobněji hovořit komisař Rehn, a předsednictví se s hodnocením Komise ztotožňuje.

Naší ambicí zůstává, aby všechny země západního Balkánu v rámci procesu přistoupení dosahovaly pokroku, a víme, že jsou ve velmi rozdílných fázích tohoto procesu. V souvislosti s tím víceméně očekáváme, že bude přijato rozhodnutí, aby byl od 19. prosince umožněn bezvízový vstup do naší Unie občanům Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, Černé Hory a Srbska. To je velký a nanejvýš důležitý pokrok.

Sdílíme s Parlamentem naději, že Albánie a Bosna je dostihnou a že se budoumoci k tomuto velice důležitému kroku co nejdříve připojí.

Proces přistoupení Chorvatska byl odblokován a nyní pokračuje. To je důležité pro Chorvatsko a pro celý region. Bývalá jugoslávská republika Makedonie obdržela od Komise velmi dobré vysvědčení a doufám, že na prosincovém zasedání Rady bude možné stanovit další kroky v procesu jejího přistoupení.

Žádosti o členství Černé Hory a Albánie byly předány Komisi a věřím, že její stanovisko můžeme očekávat zhruba do jednoho roku.

Pokud jde o Bosnu, doufáme, že tamní političtí představitelé se dokážou shodnout na nezbytných reformách, jež umožní, aby i tato země mohla uvažovat o podání žádosti o členství v EU. Probíhají nepřímá jednání zprostředkovaná v úzké spolupráci Evropské unie a Spojených států, jak dnes říkáme.

Srbsko dosáhlo značného pokroku ve svém jednostranném plnění prozatímní dohody a budeme jistě velmi pozorně sledovat příští zprávu hlavního žalobce Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii (ICTY) o spolupráci s jeho úsilím. Doufáme, že je se současnou úrovní úsilí spokojen, ale je ovšem také nesmírně důležité, aby toto úsilí pokračovalo.

Přesuneme-li se dále jihovýchodním směrem, chtěl bych ocenit zásadní reformy, jež probíhají v Turecku v kurdské otázce. Jejich úspěch by tuto zemi velmi přiblížil našim evropským normám v oblastech zásadního významu.

Existuje mnoho dalších otázek, kterými se, myslím, bude podrobněji zabývat komisař. Přímou s tímto nesusouvisející, ale očividný význam v tomto směru mají také probíhající rozhovory mezi prezidentem Christofiasem a panem Talatem o znovusjednocení Kypru. Můžeme je jen vyzvat, aby pokračovali směrem ke komplexnímu řešení na základě federace dvou zón se dvěma politicky rovnoprávnými komunitami v souladu s příslušnými rezolucemi Rady bezpečnosti OSN. Význam toho lze stěží přecenit.

Buď budeme v této části Evropy a v celém regionu východního Středomoří směřovat k nové éře usmíření a spolupráce, anebo k situaci, kdy se může snadno stát, že budeme konfrontováni s rychle narůstajícími problémy.

Značnou pozornost věnujeme výzvám jihovýchodní Evropy, ale žádost Islandu o členství v EU je dalším důvodem k tomu, abychom zaměřili více své pozornosti na všechny otázky Arktidy a šířeji pojatého dálného severu. To je oblast, kde naše Unie v budoucnu musí být rovněž více přítomna a více se tam angažovat. Její význam se stále více dostává do popředí zájmu všech významných globálních činitelů a žádost Islandu o členství by měla být posuzována i z tohoto hlediska.

S demokratickou tradicí, která sahá přibližně tisíc let do minulosti, a s jeho zapojením do našeho jednotného trhu prostřednictvím Evropského hospodářského prostoru je očividné, že Island již ušel značný kus cesty k členství, i když budeme muset zhodnotit další pokrok, jakmile obdržíme od Komise *avis*.

Pane předsedající, tohoto se tedy švédskému předsednictví zatím podařilo v důležité oblasti rozšíření dosáhnout. Čeká nás ještě několik důležitých týdnů, během kterým očekávám další pokrok, ale rád bych ukončil své vystoupení tím, že se nedomnívám, že jsme budování naší Evropy již dokončili. Naopak věřím, že musíme zůstat Evropou otevřenou a že bychom v procesu rozšíření, který přináší řádnou správu věcí veřejných, právní stát, usmíření, mír a prosperitu do stále dalších částí naší Evropy, měli dále pokračovat.

Pro ně to má bezpochyby obrovský význam, ale měli bychom si uvědomit, že to má obrovský význam i pro nás, a neměli bychom zapomínat, že i nám to v budoucnu umožní posílit své postavení ve světě a požadovat ještě větší respektování našeho hlasu.

Olli Rehn, člen Komise. – Pane předsedající, dovoluji mi nejprve poděkovat členům Výboru pro zahraniční věci a jeho předsedkyni paní Albertiniové za vyvážené a komplexní usnesení. Chtl bych také poděkovat vám všem za vynikající spolupráci v posledních pěti letech. Evropský parlament se velmi podílel na utváření naší politiky rozšíření a projevili jste velkou demokratickou zodpovědnost. Těším se na pokračování naší vynikající spolupráce v budoucnu, ať bude mé portfolio jakékoli.

EU v příštím týdnu učiní dlouho očekávaný krok, vstoupí v platnost Lisabonská smlouva. Bude tak zahájena nová epocha zahraniční politiky EU. Nepřímou to posílí i nový konsenzus EU v otázkách rozšíření, založený na třech „C“ – konsolidaci, podmíněnosti a komunikaci (*anglicky: consolidation, conditionality, communication*) spolu s osvědčenou schopností integrovat nové členy. To nám umožní pokračovat v postupném a pečlivě řízeném procesu přistupování nových členů.

Jak potvrzuje váš návrh usnesení, rozšíření je dnes jedním z nejmocnějších nástrojů zahraniční politiky EU. To bylo také podstatou vystoupení pana Bildta, a já se s tímto poselstvím, jež vychází z empirických poznatků získaných během švédského předsednictví a za uplynulé roky a desetiletí, ztotožňuji. Je také pravdou, že důvěryhodnost EU, jako globálního činitele, stojí a padá s naší schopností formovat své vlastní bezprostřední sousedství. Právě zde jsme dosáhli nejpozoruhodnějších úspěchů za posledních 20 let přeměny evropského kontinentu prostřednictvím znovusjednocení Východu a Západu, a tím i budování silnější Evropské unie.

Rozšíření bylo jednou z hlavních hybných sil tohoto procesu a i dnes pomáhá dále transformovat jihovýchodní Evropu. Trvajících přitažlivou silou Evropy podtrhují žádosti Albánie a Černé Hory o členství v EU. Žádost Islandu o členství přidává našemu programu rozšíření nový politický a geoeconomický rozměr. O podání žádosti o členství uvažují Bosna a Hercegovina a Srbsko. Vzhledem k hospodářské krizi by se všechny tyto země mohly snadno uzavřít dovnitř. Místo toho pokračují ve své evropské orientaci se všemi obtížnými volbami a hlubokými reformami, které jsou s tím spojeny. Po čtyřech letech intenzivních jednání o přistoupení se přibližuje k klíové čáře Chorvatsko. Záhřeb nyní musí zintenzivnit reformní úsilí, zejména v soudnictví a v boji proti korupci a organizovanému zločinu tak, aby mohla být jednání dokončena. I nadále je bezpodmínečně nutné spolupracovat s ICTY.

Také v Turecku vidíme stabilní pokrok. Turecku patří významné místo v energetické bezpečnosti a v dialogu mezi civilizacemi. Historický význam má závazek Turecka normalizovat vztahy s Arménií, stejně jako demokratický úvod k řešení kurdské otázky, ale Turecko má před sebou ještě dlouhou cestu. Kromě reformu od Turecka očekáváme, že zajistí plné provádění Ankarského protokolu a dosáhne pokroku v normalizaci vztahů s Kyprem.

Bývalá jugoslávská republika Makedonie dosáhla v poslední době přesvědčivého pokroku a intenzivně se zabývala hlavními prioritami reformu. Tato země uspokojivě plní kodaňská politická kritéria. Na základě těchto faktorů Komise doporučila zahájit jednání o přistoupení. Mám dojem, že vláda ve Skopje správně hodnotí naše doporučení jako pobídku, aby konečně vyřešila otázku názvu s Řeckem. Nyní existuje nový kontext, nová diskuse a nová příležitost, kterých, jak věřím, Skopje i Athény jistě využijí.

Dobré zprávy přicházejí i ze Srbska. Bělehrad projevil zájem o integraci v EU v neposlední řadě tím, že jednostranně plní prozatímní dohodu s EU, a předpokládám, že ICTY by s úsilím Srbska měl být nyní spokojen. Souhlasím s tím, že váš návrh usnesení odblokovává dosažení dohody. Je nejvyšší čas umožnit Srbsku, aby přešlo do nové etapy své evropské cesty.

Bosna a Hercegovina představuje své vlastní závažné výzvy, mimo jiné pro svou válečnou historii, ale chce, aby bylo jasno v tom, že při rozšíření EU nemohou být poskytovány žádné úlevy. Žádost Bosny o členství v EU může být posouzena až poté, co ukončí svou činnost Úřad vysokého zástupce. Bosna musí provést rovněž ústavní změny, aby mimo jiné splnila Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv. Dodržování lidských práv je jednou ze stěžejních zásad Evropské unie. Spolu s předsednictvím a Spojenými státy jsme navrhli balíček reformu, jak toho dosáhnout. V zájmu občanů a celého regionu doufám, že bosenští představitelé této příležitosti využijí a dospějí k dohodě. EU a USA jsou zapojeny na nejvyšší úrovni, protože chceme, aby Bosna uspěla, a věřím, že uspěje.

Pokud jde o Kosovo, je udržována stabilita, ale ta je i nadále křehká. Komise přeložila studii o tom, jak podpořit socio-ekonomický rozvoj Kosova a ukotvit ho v Evropě. Za klíčové prvky považujeme případné zjednodušení vízového režimu a obchodu, jakmile pro to budou splněny podmínky.

A konečně, před pěti lety, kdy jsem zahájil své funkční období jako komisař pro rozšíření, jsme společně vytyčili ambiciózní, ale ve zpětném pohledu realistický program. Ve svých vystoupeních jsem tento Parlament informoval, že do roku 2009 chceme mít EU 27 členských států včetně Bulharska a Rumunska, proces přistoupení Chorvatska v závěrečné fázi, další země západního Balkánu ukotvené v EU pomocí dohod o přidružení, Turecko pevně na evropské cestě, vyřešený status Kosova a sjednocený Kypr. Jsem rád, a jsem na to hrdý, že s významnou výjimkou Kypru, kde rozhovory o usmíření dosud probíhají, se téměř všechny naše ambice staly skutečností. Společně jsme o tyto velmi cenné cíle usilovali, a společně jsme dosáhli změny. Dokonce i Kypr se stále ještě může uskutečnit, v zájmu všech jeho občanů a v zájmu Evropské unie.

Kromě toho, ačkoli jsem v to doufal, neodvážil jsem se před pěti lety předpovědět pokrok ve vízové liberalizaci. Ale už je to tady, za měsíc se tento sen občanů Srbska, Černé Hory a Bývalé jugoslávské republiky Makedonie stane skutečností. Doufáme, že příští rok uděláme totéž také pro Albánii a pro Bosnu a Hercegovinu, jakmile splní podmínky.

Pro nás všechny, kdo se zabýváme jihovýchodní Evropou, je to tedy velmi důležité připomenutí, jak přitažlivý je i nadále evropský sen pro miliony občanů v našem bezprostředním sousedství. Udržujme tento sen při životě a včas ho přetvořme ve skutečnost.

Gabriele Albertini, jménem skupiny PPE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, pondělní hlasování ve Výboru pro zahraniční věci poskytlo další důkaz o složitosti a zároveň o výhodnosti rozšiřování geografických a politických hranic Evropy, jak ji známe dnes.

Díky práci a úsilí mých kolegů-zpravodajů a díky přispění jednotlivých politických skupin jsme získali text, který rozšiřuje původní znění a vylepšil mnoho aspektů, které byly původně jen letmo zmíněny.

Diskuse ve výboru i v samotných skupinách nebyla prosta sporů, někdy i vášnivých, které jsou typické pro konfrontaci napříč politickým spektrem, jež vychází za rámec jejich politických postojů. Dějinný vývoj v každé zemi a současný stav jejich vztahů odporovaly žádostem o členství předloženým kandidátskými zeměmi nebo uchazeči o kandidátský status.

Během necelého roku byly podány další tři žádosti o zahájení jednání o členství. Černá Hora v prosinci 2008, Albánie v dubnu 2009 a Island v červenci 2009. To svědčí o tom, že evropský projekt může být i nadále velmi přitažlivý a je považován, zejména po zhroucení finančních trhů, za důležitý faktor stability.

Text získaný v důsledku hlasování ve Výboru pro zahraniční věci více zdůrazňuje nutnost toho, aby země, které se chtějí připojit k Evropské unii, přistupovaly k tomuto přechodu zodpovědně, s vědomím povinností a důsledků, jež jsou s tímto procesem spojeny.

Vstup od nich vyžaduje, aby dodržovaly evropské parametry, nejen hospodářské a politické, ale i kulturní, sociální a právní, aby tak bylo zajištěno, že konečný výsledek bude něco víc než součet jeho částí.

Doufám, že text, o kterém se bude zítra hlasovat na plenárním zasedání, bude vyváženější a konciznější a zaměří se na všechny aspekty celkové strategie rozšíření. Bude očividně těžit z přínosu konkrétních usnesení ke každé zemi.

Kristian Vigenin, jménem skupiny S&D. – Pane předsedající, zpráva o strategii rozšíření a usnesení, které hodláme zítra přijmout, potvrzují, že zůstáváme zcela věrni politice rozšíření, která, jak se ukázalo, je jednou z neúspěšnějších politik EU vůbec a přinášela prospěch jak stávajícím, tak novým členským státům.

Rozšíření přispělo k bezprecedentnímu rozšíření prostor míru, bezpečnosti a prosperity v Evropě, a nyní připravujeme další rozšíření tohoto prostoru tak, aby v příštích letech zahrnul i západní Balkán, Island a Turecko.

Aliance socialistů a demokratů patří i nadále k těm skupinám v tomto Parlamentu, které jsou rozšíření nejvíce nakloněny, ale zároveň zdůrazňuje, že neexistují kompromisy, pokud jde o splnění kodaňských kritérií a všech důležitých ukazatelů, podle kterých se hodnotí připravenost kandidátů.

Doufáme, že jednání s Chorvatskem budou dokončena v příštím roce co nejdříve. Očekáváme, že Rada potvrdí návrh Evropské komise zahájit v příštím roce jednání s Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií tak, aby tento proces mohl v příštím roce začít. Doufáme v novou dynamiku procesu jednání s Tureckem včetně otevření kapitoly o energetice. A věříme, že EU dokáže využít příznivé situace, jež posiluje pozitivní vývoj ve všech zemích rozšíření. Vízová liberalizace je výborným způsobem, jak ukázat lidem na západním Balkáně, že jdou správným směrem.

Chtěl bych také vyjádřit naději, že se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost se dále posílí schopnost EU integrovat nové členy a zároveň dokončit institucionální reformy v samotné Unii.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, jménem skupiny ALDE. – (NL) Jako předsedkyně skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu mám přátele, známé a kamarády ve všech zemích, kterých se dnešní zpráva týká.

Na počátku bych chtěla komisaři, panu Rehnovi, popřát mnoho úspěchů v tom, na čem posledních pět let pracoval, a zejména mu poblahopřát k tomuto jeho úsilí. Zaslouhuje naše plné uznání. Jak jsem řekla, mám přátele a známé ve všech těchto zemích a mohu s jistotou říci, že pokud je mi známo, jsme jedinou velkou politickou rodinou, která dospěla ke shodě ohledně statusu Kosova. K jednomyslnému stanovisku k této otázce jsme dospěli již v roce 2006 a po celou tuto dobu zůstává neměnné. Nemyslete si, že to byla jen shoda okolností, protože to bylo něco, do čeho jsme vložili pořádný kus usilovné práce.

Můžete si proto představit, jak jsem zklamána tím, že, za prvé, Kosovo nebylo zařazeno do dohody o zjednodušení vydávání víz. Zdá se mi, že obyvatelé Kosova jsou trestáni za to, že některé členské státy EU se dosud nedokázaly smířit se skutečností, že Kosovo je nyní nezávislý stát. To je podle mého názoru velká škoda. Úřadující předseda Rady a komisaři, dovolte mi také položit několik otázek k tomu, jak vypadá současná situace v Bosně a Hercegovině. Obávám se, že jsem méně optimistická než vy, pokud jde o pozitivní vývoj v některých otázkách, když nic jiného, tak proto, že tamní lidé by mohli nabýt dojmu, že najednou všechno musí probíhat neuvěřitelně rychle a že není čas na náležité konzultace, alespoň ne s kterýmikoli jinými politickými stranami, než jsou ty největší, se kterými jste ve styku.

A konečně, chtěla bych jménem své skupiny jasně říci, že důrazně trváme na tom, aby kandidátské země splňovaly všechna kodaňská kritéria bez jakýchkoli výjimek pro kohokoli. Neměli byste si myslet, že absorpční schopnost Evropské unie je nám lhostejná. Ale nelíbí se nám, že někteří z našich kolegů poslanců, jak se zdá, chtějí této zmínky o absorpční schopnosti využít k tomu, aby odsunuli přistoupení nových zemí na neurčito. S tím my nesouhlasíme.

A na závěr. Komisaři, myslím si, že posledních pět let bylo opravdu úspěšných. Do budoucna Vám přeji mnoho úspěchů. Jsem si jista, že se v těchto lavicích sejdem znovu, i když to možná bude v jiné funkci, ale v každém případě Vám děkuji.

Ulrike Lunacek, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, jménem evropských Zelených a Svobodné aliance musím říci, že jsem velmi potěšena tím, že toto společné usnesení potvrzuje, že existuje silný závazek Evropského parlamentu vůči rozšíření a že příznivou situací pro rozšíření, o které jsme diskutovali ve Výboru pro zahraniční věci, je třeba udržet.

Platí to zejména o jihovýchodní Evropě. Doufám, že historie ozbrojeného konfliktu, nepředstavitelných ukrutností v této části Evropy bude jednou provždy uzavřena, a myslím si, že Evropská unie v tom hraje důležitou roli. Také v tomto smyslu mám velikou radost z toho, že je v tomto usnesení potvrzen silný závazek.

Jak již bylo řečeno, v mnoha otázkách existuje pokrok. Existuje pokrok, pokud jde o některé z tamních konfliktů, a jako zpravodajka pro Kosovo mám velikou radost z toho, že španělské předsednictví během svého předsednictví oznámilo, že pozve Kosovo k účasti na konferenci o západním Balkánu, která, jak doufám, bude vhodnou příležitostí pro dosažení pokroku v otázce statusu Kosova.

Existuje jedna věc týkající se Kosova, o které již hovořil předchozí řečník. Dala bych přednost tomu, aby bylo Kosovo součástí vízové liberalizace, ale alespoň jsme zajistili, že bude zahájen dialog o vízech s cílem vízové liberalizace.

Chtěla bych něco říci k jednomu pozměňovacímu návrhu, který zítra předložíme. Týká se jedné z menšin, která má v mnoha regionech jihovýchodní Evropy i v jiných částech Evropy velmi obtížné postavení, ale zejména v Kosovu, a sice romské menšiny. Momentálně má být přibližně 1 200 Romů, hlavně dětí, posláno z členských států zpět, většinou do Kosova, kde, jak víme, jsou podmínky takové, že tam nebudou moci vést normální lidský život. Proto bych chtěla poslance tohoto Parlamentu požádat, aby zítra hlasovali pro pozměňovací návrh, který předkládáme, abychom alespoň během zimního období přestali posílat Romy zpět do Kosova a pomohli Kosovu vytvořit tu a tam podmínky, ve kterých by romské menšiny mohly žít.

Dnes, kdy je Mezinárodní den proti násilí na ženách, mám také velkou radost z toho, že jsme do tohoto textu prosadili pozměňovací návrhy, ve kterých se jasně uvádí, že i diskriminace žen a násilí na ženách je něco, proti čemu se musí vlády v tomto regionu i Evropská unie postavit.

Poslední věc: jiné etnické menšiny a sexuální menšiny. V tom vidím jednu z důležitých cest k normalizaci.

Charles Tannock, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, skupina ECR důrazně podporuje rozšiřování Evropy. Rozšíření výhod plynoucích z členství v EU na tyto země, které splňují podmínky pro přijetí podle článku 49, povede, jak doufáme, k rozvoji volnější, flexibilnější Evropy, ve kterou my, jako skupina, věříme.

Shodou okolností jsem stálým zpravodajem pro Černou Horu, o které přicházejí dobré zprávy, pokud jde o pokrok k členství, a zcela nedávno podala žádost o členství v EU. Nicméně sám tuto zemi brzy navštívím, abych si učinil vlastní názor a získal nezávislé hodnocení.

Vítám i to, že jedním z kandidátů členství se možná již brzy stane Island. Ale abychom zůstali na Balkáně, dvoustranný hraniční spor Chorvatska se Slovinskem nesmí být překážkou vstupu do EU a doufám, že brzy začnou jednání i s Makedonií.

Pokud jde o Turecko, přetrvávají mnohé obavy, pokud jde o lidská práva, pokračující blokádu Arménie, náboženskou svobodu a odmítání povolit kyperským lodím přístup do tureckých přístavů. Politováníhodné podle mého názoru bylo i to, že Turecko nedávno pozvalo k účasti na summitu OIK v Istanbulu soudánského prezidenta Bašíra, muže obviněného mezinárodním soudním tribunálem v souvislosti s hrůznými událostmi v Dárfúru.

A konečně, ačkoli je Ukrajina zemí, které se tato rozprava přímo netýká, doufám také, že bez ohledu na výsledky blížících se prezidentských voleb na Ukrajině bude EU i nadále udržovat při životě možnost případného členství Ukrajiny v EU, samozřejmě bude-li to většinový názor lidu Ukrajiny. Totéž by mělo platit o Moldavsku a jednou i o Bělorusku, stane-li se demokratickou zemí.

Nikolaos Chountis, jménem skupiny GUE/NGL. – (EL) Pane předsedající, komisaři, pane úřadující předsedo, mám-li začít otázkou strategie rozšíření, chtěl bych říci, že soudě podle dosavadních rozšíření a podle toho, jak jsme přistupovali k novým kandidátským zemím, si myslím, že politika Evropské unie ne vždy pomáhá při řešení hospodářských a sociálních problémů pracujících a společností, jež přistoupily nebo přistoupí, a v mnoha případech je pomoc, finanční i jiná, nedostatečná nebo je nesprávně směřována a v důsledku toho zůstávají regionální a sociální nerovnosti zachovány nebo se prohlubují.

Chtěl bych se zmínit o Turecku. Je nutné vyvinout tlak, abychom Turecko přiměli splnit jeho sliby a splnit jeho závazky, zejména Ankarský protokol o uznání Kyperské republiky, jejíž práva podle mezinárodního práva Turecko zpochybňuje. Chtěl bych sněmovně připomenout, že v Turecku dosud přetrvávají problémy kolem dodržování demokratických práv a práv odborů, jak potvrdilo nedávné trestní stíhání tureckých odborářů v Izmiru a soudní proces s nimi.

Chtěl bych se také zmínit o Kosovu. Zde musí náš přístup respektovat rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1244/99. Stále existují problémy, jako je postavení Srbů v Kosovu, kde žijí ve stavu izolace, a neplnění dohod o znovuosídlení uprchlíků.

A konečně FYROM: problém názvu musí být řešen v rámci OSN a v rámci dvoustranné dohody, která vymezí geografické hranice. Chtěl bych se Vás, komisaři a pane úřadující předsedo, zeptat, co si myslíte o poslední iniciativě nově zvoleného řeckého předsedy vlády – návrhu na setkání s předsedy vlády Albánie a FYROM.

Nikolaos Salavrakos, jménem skupiny EFD. – (EL) Pane předsedající, článek 49 Římské smlouvy není podle mého názoru jakousi romantickou výzvou členským státům, aby se zapojily do rozšíření sjednocené Evropy. Je to realistická ambice, aby co nejvíce evropských zemí přijalo zásady Evropské unie. Jen tehdy budou platit základní předpoklady vyjádřené ve třech pojmech: konsolidace, podmíněnost a komunikace.

Rada bude zítra posuzovat návrh usnesení předložený panem Albertinim, ve kterém se výslovně uvádí, že ačkoli Turecko učinilo určitý pokrok při plnění kodaňských politických kritérií, čeká ho ještě velký kus práce v oblasti lidských práv, svobody slova a náboženské svobody, pokud jde o celkové politické chování Turecka v justičním systému a tak dále.

Je však jasné, že Turecko v poslední době vyvíjelo úsilí o prosazení své nadvlády v oblasti Středního východu a na Kavkaze způsobem, který odporuje hlavním zásadám Evropské unie. Jiným příkladem je chování Turecka v otázce Íránu, které je zcela v rozporu se zahraniční politikou EU a s jeho závazky podle Ankarského protokolu. Zbývá ještě osm kapitol, které musí být s Tureckem projednány, a proto se domnívám, že Turecko tedy ještě není připraveno na to, aby mu bylo stanoveno datum zahájení jednání o přistoupení.

Pokud jde o FYROM, chci říci dvě věci: zaznamenali jsme, že nedávné kroky a prohlášení jejího předsedy vlády působí problémy v sousedních zemích, a chtěli bychom, aby bylo toto chování umírněnější.

Barry Madlener (NI). – (NL) Pan Van Rompuy měl přirozeně plnou pravdu, když v roce 2004 pronesl tato slova: „Turecko není a nikdy nebude součástí Evropy“.

V tomto výroku Van Rompuy zdůraznil základní hodnoty Evropy, které by podle jeho názoru Turecko podkopávalo. Van Rompuy tak vyjádřil zásadní námitky proti tureckému členství. A my, holandská Strana svobody, s ním plně souhlasíme. Nyní samozřejmě nemůže vzít tak zásadní slova zpět, dokonce ani v zájmu zachování výnosné funkce prezidenta Evropské unie. Turecko dokonce projevilo pohrdání demokracií a svobodou projevu tím, že vedoucího představitele mé strany Gerta Wilderse, demokraticky zvoleného představitele lidu, označilo za fašistu a rasistu. Jak hanebné a nesmyslné přirovnání! Neměla by nám být upírána možnost kritizovat islám. Ale Turecko zde ukazuje svou pravou tvář.

Pane Rehne, táži se vás: jaká je vaše reakce na tento hanebný postoj Turecka? Existuje ovšem jen jediná možná odpověď: neprodleně zastavit veškerá jednání s Tureckem. Buďme k Turkům čestní. Buďte k Turkům čestní, jako byli Angela Merkelová a Nicolas Sarkozy a jako byl i jejich velký přítel Herman Van Rompuy. Zastavte veškerá jednání s Tureckem a s dalšími islámskými zeměmi.

(Řečník souhlasil s položením otázky zvednutím modré karty podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD) – Zdá se, že to, co musí říci pan Van Rompuy, na vás udělalo velký dojem. Nemyslíte si, že na většinu lidí by udělalo větší dojem to, že jen pouhá 3 % pevninské rozlohy Turecka jsou na evropském kontinentu, a tento návrh, aby se Turecko stalo plným členem Evropské unie, je z geografického hlediska naprosto bizarní?

Barry Madlener (NI). – Pravda, neslyšel jsem skutečnou otázku, ale samozřejmě souhlasíme s tím, že existuje mnoho důvodů, abychom Turecku řekli „ne“. O několika jsem se právě zmínil, ale toto je další dobrý důvod, proč říci „ne“, takže Vám za to děkuji.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane Bildte, komisaři, toto je možná poslední rozprava na téma rozšíření, kterou, pane Rehne, máme s Vámi. Chtěl bych Vám poděkovat za mnoho dobrých rozprav, které jsme s Vámi od roku 2004 měli.

Chtěl bych učinit několik poznámek. Podle mého názoru je nyní načas, aby obtíže, které byly Chorvatsku vytvořeny zvenčí, byly rychle vyřešeny, a abychom tak v průběhu příštího roku mohli s Chorvatskem dospět k rozhodnutí dokončit jednání a ratifikaci smlouvy o přistoupení. Domnívám se, že tyto dvoustranné záležitosti, které se týkají několika dalších zemí, včetně FYROM a Řecka, a také opatření ustavičně přijímaná vůči Srbsku, což je podle mého názoru mimořádně důležitá země, pokud jde o stabilitu tohoto regionu, by měly být rychle vyřešeny.

Musí být jasně řečeno, že každá země by měla být posuzována podle svých schopností a že slib daný v Soluni, zejména pokud jde o západní Balkán, bude dodržen. Každá země musí být hodnocena na základě svých schopností a tomu musí být přizpůsobeno tempo celého procesu.

Je však také důležité vysvětlit, že kodaňská kritéria platí. Mrzí mne, že sociální demokraté, Zelení a další ve výboru odmítli zmínku o kodaňských kritériích. Doufám, že v plénu to bude přezkoumáno. Vyslali bychom kandidátským zemím velice špatnou zprávu, stejně jako kdybychom se nezmínili o absorpční schopnosti Evropské unie.

Evropská perspektiva musí být správná, aby mohly být zahájeny vnitřní reformní procesy. Je však také důležité, aby byly splněny nezbytné podmínky, a tedy aby nevznikla falešná očekávání.

Proto, pokud jde o kodaňská kritéria, musíme i v případě Turecka zajistit, že politické podmínky související se svobodou slova, demokracií, právním státem a svobodou náboženství budou podmínkou pro přistoupení a že o kompromisu v této oblasti nemůže být řeči.

Adrian Severin (S&D). – Pane předsedající, snad nejdůležitějším poučením z posledního rozšíření je to, že jsme přivedli do Unie země, trhy, instituce a průmyslová aktiva, ale srdce a mysl lidí zůstaly jinde. Myslím si, že musíme zabránit tomu, aby se stejná zkušenost opakovala i v budoucnu.

Musíme také připravit nejen přistupující země, ale i stávající členské státy. Známa únava z rozšíření vypovídá víc o nedostatečné přípravě současných států – starých států, nepřipravených žít společně s novými členskými státy – spíše než o nesnesitelné povaze nových členských států.

Dále, myslím si, že když hovoříme o kandidátských zemích, měli bychom se vyhnout jakémukoli podmiňování, které přímo nesouvisí s jejich schopností spolupracovat s námi v oblasti práva, institucí, politiky a kultury a soutěžit s námi na vnitřním trhu v širším smyslu tohoto pojmu. Neměli bychom stanovovat takové podmínky, které s těmito kritérii nesouvisí. Neměli bychom zapomínat na to, že rozšiřování je o lepší budoucnosti, ne o lepší minulosti. Příliš mnoho přemýšlíme o této minulosti.

Za třetí, každá země by ovšem měla vstupovat na základě svých zásluh. Měli bychom však také posuzovat jejich schopnost přispívat k zdravější situaci v regionu, k větší stabilitě a k větší integraci na regionálním základě.

Mimořádně důležité je také řízení očekávání a domnívám se, že v budoucnu bychom snad měli projevit poněkud více fantazie, když se snažíme umožnit určitou postupnou integraci zemi, u které se plná integrace v krátkém čase nedá očekávat.

Mým posledním bodem je to, že se domnívám, že musíme zrevidovat problematickou otázku naší identity, naší kulturní a geopolitické identity, abychom přesně věděli, kde jsou krajní meze našeho rozšiřování.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Dnes se zde chystáme přijmout usnesení, které je očekáváno v mnoha zemích jihovýchodní Evropy s velkým zájmem a s velkou nadějí.

Toto usnesení hovoří stylem, který se velmi liší od toho, který byl ještě zcela nedávno, před několika lety, používán v jihovýchodní Evropě. Je to ve skutečnosti tento styl, který dal podnět a vodítko k naší dnešní rozpravě. Myslím si, že je důležité to, co lze čerpat ze slov pana Bildta, úřadujícího předsedy Rady, a komisaře Rehna na jedné straně, a ze slov pana Albertiniho, předsedy Výboru pro zahraniční věci, který zajistil, abychom mohli přijmout tak bohaté a obsažné usnesení, na straně druhé, a sice to, že podporujeme evropskou perspektivu všech zemí, kterých se to týká. Zde bych zdůraznil zejména Turecko.

Teprve, když nabídneme perspektivu rozšíření a začlenění všem dotyčným zemím, stanou se některé záležitosti v tomto regionu, jakou jsou trendy směřující k další fragmentaci některých nástupnických států bývalé Jugoslávie, hraniční otázky a občasné incidenty zahrnující náboženskou nebo jinou podobnou netoleranci, pro širší region o něco méně nebezpečné.

Můžeme proto uzavřít tím, že projekt vnesení míru a pokroku do kdysi neklidné části Evropy musí pokračovat.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, já i moje skupina souhlasíme s tím, že politika rozšíření Evropské unie je jednou z jejich nejproduktivnějších a nejpersvědčivějších politik.

Proto mne, pane Rehne, poněkud znepokojuje vaše budoucnost, protože si nejsem zcela jista, jak chcete najít v budoucí Komisi portfolio, které bude atraktivnější než portfolio rozšíření.

Je zcela úžasné, jak vyhlídka členství dokáže působit jako síla pro změnu, pro budování demokracie v zemi jako Turecko. Ano, ovšem, ještě mnohého musí být dosaženo: nezávislého soudnictví, úlohy armády, svobody projevu a samozřejmě i toho, aby byly skutečně, jednou provždy vyřešeny všechny aspekty kurdské otázky.

Ale myslím si, že je důležité zdůraznit, že tato strategie rozšíření EU není výhodná jen pro země, které proces přistoupení absolvují, je výhodná i pro nás a pro naše evropské činitele s rozhodovacími pravomocemi.

Je nezodpovědné snižovat úsilí o změnu takové země jako Turecko tím, že dovolíme, aby přetrvávaly pochybnosti o výsledku negociačního procesu. Ano, výsledkem negociačního procesu bude vstup Turecka, a my to musíme jasně říci.

Ryszard Antoni Legutko (ECR). – (PL) Pane předsedající, rozšíření Evropské unie je nejen v zájmu zemí, které přistupují do EU, nebo které na takový krok aspirují, ale i v zájmu nás všech. A to proto, že to posílí integraci a bezpečnost. Proto jsme s potěšením zaznamenali pokrok dosažený zeměmi západního Balkánu a Tureckem, a také to, že žádost o členství předložil Island. Existuje něco jako únava z rozšíření, ale nezapomínejme, že každá demokratická evropská země, která splní velmi přesně stanovená kritéria, může požádat o členství v Evropské unii. Neměli bychom na tato kritéria zapomínat, ale neměli bychom kandidátům zavírat dveře. Nezavírejme dveře ani svým východním partnerům. Měli bychom nabídnout jasnou možnost členství Ukrajině.

Je tu ještě jedna věc. V Evropské unii je velmi často používáno slovo „solidarita“. Je to slovo, které do našeho Společenství přitahuje jiné evropské země a které nás zároveň zavazuje k tomu, abychom EU dále rozšiřovali. Bohužel ve svých vnitřních vztazích EU často solidaritu neprojevuje. Názorným příkladem je projekt severního plynovodu, jehož přímým cílem je poškodit tranzitní země a zejména Polsko, zatímco odpovědí Moskvy na plány energetické diverzifikace související s Nabucco je projekt South Stream. Je velmi smutné, když vidíme, jak se některé konkrétní země nechaly od Ruska tak snadno zmanipulovat. To je důvodem, proč uskutečňování dvoustranných zájmů mezi jednotlivými členskými státy EU a Ruskem vede k vnitřním konfliktům a oslabuje naši pozici – pozici EU. To je v rozporu se zásadou solidarity. Rozšíření má smysl, ale naše slova se musí shodovat s činy.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, Lisabonská smlouva vytváří ještě horší rámec pro národy členských států Evropské unie a zemí rozšíření. Bohužel lid balkánských států je v drastické situaci způsobené dopady války NATO, kapitalistickými restrukturalizacemi, dohodami s Evropskou unií, cizími vojenskými základnami v této oblasti, kapitalistickou krizí a soupeřením hlavních mocností o energii. Přistoupení těchto zemí slouží zájmům velkého kapitálu a imperialistickým plánům, které dokonce zahrnují nové vymezení hranic zemí v této oblasti. Vstup FYROM do NATO a do Evropské unie zostří soupeření uvnitř země, zatímco její svrchované síly nadále setrvávají v sladké nečinnosti. Turecko využívá své strategické pozice a pokračuje v okupaci velké části Kypru, činí si nároky v Egejském moři a drží ve vazbě tisíce členů odborů, Kurdů, novinářů a dalších. Na Islandu byl vyvrácen mýtus o hospodářském zázraku a je vůči němu vyvíjen tlak, aby nastoupil do evropského imperialistického kočáru. Řecká komunistická strana je proti rozšiřování Evropské unie, protože je proti samotné Evropské unii a proti tomu, aby bylo Řecko jejím členem a setrvalo v ní. Spolu s lidem Evropy bojujeme za mír a sociální spravedlnost a proti imperialistickým svazkům,

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rozšíření Evropské unie může být příležitostí nebo problémem, ale stále zůstává velkou výzvou.

Příležitost je v tom, že nové členské státy mohou k budování evropské politiky hmatatelně přispět. Aby tak mohly činit, nestačí splnit kodaňská kritéria a jen je formálně potvrdit. Je nezbytné u občanů v kandidátských zemích posílit evropské povědomí pomocí kampaně zaměřené na jejich srdce i myšlení, do které se musí zapojit politikové, intelektuálové a média.

Na Evropu již nelze pohlížet jen jako na velký zdroj finančních prostředků k řešení hospodářských a sociálních problémů a problémů infrastruktury, ale jako na instituci, do které musí každý vložit nějaký původní vklad, aby mohla vzniknout politika budovaná na společných hodnotách.

V členských státech má rozšíření malou podporu, zejména v určitých státech. Chceme před touto situací zavírat oči, nebo chceme zapojit své spoluobčany a zeptat se jich na jejich stanovisko? Myslím si, že nejlepším východiskem je referendum, protože to je nejpřímější forma demokracie a více by přiblížilo Evropu jejím občanům a jejich svobodné volbě.

Philip Claeys (NI). – (NL) Musíme přestat vkládat tak velká očekávání do přistoupení Turecka k EU. Musíme přestat mlžít a zmenšovat problémy. Všichni se musíme vzmužít a pohlédnout realitě do tváře. Vedeme s Tureckem jednání o přistoupení již pět let, a jaký je výsledek? Turecko stále více uskutečňuje protievropskou a protizápadní zahraniční politiku. Pod vedením pana Erdogana a prezidenta Güla se Turecko stále více islamizuje. Turecko nadále odmítá uznat všechny stávající členské státy Evropské unie a dodržovat závazky, jejichž plnění se od něho požaduje v rámci celní unie. Turecko i nadále pokračuje v okupaci části území jednoho z členských států EU. A to jsem se ještě nezmínil o strukturálním a trvalém problému porušování svobody projevu Tureckem.

Pan Bildt právě teď prohlásil, že odmítá myšlenku uzavřené Evropy. Pokud vím, nikdo z nás tady není příznivcem myšlenky uzavřené Evropy, ale máme zde některé poslance, a já jsem jedním z nich, kteří jsou stoupenci myšlenky evropské Evropy. Abych si vypůjčil slova Hermana Van Rompuye, designovaného předsedy Evropské rady: „Turecko není a nikdy nebude součástí Evropy!“

PŘEDSEDALA: ROBERTA ANGELILLI

Místopředsedkyně

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hovoříme o rozšíření v souvislosti se západním Balkánem, Islandem a Tureckem, což jsou tři velmi různé případy. Za prvé, na západním Balkáně máme země, které ani zdaleka nesplňují hospodářská a politická kritéria, jak Evropská unie očekává. Veřejné mínění v těchto zemích a jejich političtí představitelé však cíl integrace podporují a jsou, pokud jde o přistoupení k EU, přehnaně optimističtí.

Druhý případ, který zde máme, je Island, země, která splňuje mnoho hospodářských a politických kritérií, ale kde veřejné mínění a jeho představitelé jsou názorově hluboce rozděleni, pokud jde o tento cíl, členství v EU. To, co země západního Balkánu a Island, jak se zdá, alespoň v této chvíli spojuje, je skutečnost, že odvahu ke vstupu jim dodává hluboká hospodářská krize.

Nakonec zde však máme Turecko, jehož evropské aspirace nijak nesouvisí s hospodářským cyklem. Je to jedna ze zemí s největší dynamikou hospodářství, kde nyní probíhá velká diskuse. Tento cíl zcela nedávno podporovalo 45 % Turků.

Chci, abychom mezi těmito třemi situacemi rozlišovali, protože západní Balkán, Island a Turecko z hlediska integrace představují tři různé scénáře. Na druhé straně je také dobrá myšlenkou, abychom se v přístupu k těmto zemím neřídili logikou dvoustranné politiky.

Podle mého názoru rozdílu mezi členskými státy a případnými kandidátskými zeměmi nesmí být členskými státy nebo třetími zeměmi využíváno k tomu, aby se zablokovala cesta k evropské integraci. Domnívám se, že výsledky dosažené každou z těchto zemí a veřejný konsenzus jsou jedinými měřítky pro vytyčení cesty k evropské integraci.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Paní předsedající, nehledě na výhrady některých lidí přinesla politika rozšiřování Evropě stabilitu, mír a prosperitu. Jsme dnes vyzýváni k tomu, abychom pokračovali v jednání s kandidátskými zeměmi: západním Balkánem, Islandem a Tureckem. Největší výzvou je nepochybně integrace zemí západního Balkánu. Jejich integrace ukončí období nepokojů, které začalo v roce 1990, a zlikviduje to, co se hrozí vyvinout v černou díru v srdci Evropy. Chorvatsko bude připraveno k integraci za několik měsíců a další země dosahují dynamického pokroku. Zejména v případě Srbska si musíme všichni uvědomit, jak daleko došlo, a jeho pokrok musíme podpořit tím, že ho na cestě do Evropy povzbudíme. Samozřejmě i nadále existují nevyřešené otázky. Otevřenými ranami v této oblasti je nevyřešený status Kosova, složitá situace v Bosně a spor o název Bývalé jugoslávské republiky Makedonie. Pokud jde o Řecko, nová vláda se snaží najít řešení, které tento konflikt ukončí. Po 17 letech napětí je zapotřebí času na nalezení dlouhodobého řešení, které bude přijatelné pro obě zúčastněné strany. Obecně řečeno, byly demonstrovány dobré sousedské vztahy, které, ať chceme nebo ne, jsou nezbytnou předběžnou podmínkou integrace. Tak na nich pojdme všichni pracovat.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Paní předsedající, měl jste dobré, jasné a výstižné vystoupení, pane Bildte. To, co jste řekl, že Evropská unie je geopolitickým stabilizujícím faktorem a politika rozšíření je nástrojem, to vše je pravda.

Jsem však toho názoru, že není intelektuálně ani politicky únosné chovat se tak, jako by neexistoval konflikt cílů mezi stále větší unií a stále užší unií. To je otázka, kterou jsme s konečnou platností nezodpověděli. Máte pravdu, když říkáte, že větší Evropská unie má větší vliv, ale je také složitější, což má dopady na naši akceschopnost. Musíme proto vést o rozšíření nový dialog, jak to navrhl pan Severin ze skupiny sociálních demokratů, který bude zahrnovat postupnou integraci a nové formy členství, abychom byli schopni oba tyto legitimní cíle navzájem sladit.

Potřebujeme institucionální reformy. Nedovedu například vysvětlit lidem v Německu, proč stojím za Soluní a proč nástupnické státy Jugoslávie budou mít jednoho dne víc komisařů než všechny zakládající členové Evropské unie dohromady. To není správné. Musíme, pokud jde o naši politiku rozšíření, být k sobě upřímní, tak abychom opět získali podporu občanů pro tuto důležitou oblast politiky.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Podle průzkumu veřejného mínění Eurobarometr dali evropští občané jasně najevo své stanovisko k přistoupení Turecka: 28 % pro a 59 % proti. Tato čísla hovoří sama za sebe a nikdo z politiků je nemůže nebo by je neměl ignorovat. Budeme-li je ignorovat, budeme jen dále prohlubovat propast mezi občany a politiky.

Geograficky není Turecko součástí Evropy, není ani součástí evropských dějin, jejichž náboženské, kulturní a politické obrysy byly definovány křesťanstvím, renesancí, osvícenstvím a demokratickým národním státem. Na druhé straně určitá forma privilegovaného partnerství by spojila to nejlepší z obou světů. Kromě mnoha hospodářských výhod by takové partnerství vytvořilo volnější vztah mezi Evropou a Tureckem a zbavilo by nás neustálého napětí z přistoupení. Je proto na čase učinit jasné rozhodnutí: zastavme jednání o přistoupení a zahajme proces jednání o privilegovaném partnerství. Nechť je toto naší strategií rozšíření pro rok 2010.

Helmut Scholz (GUE/NGL). – (DE) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, komisaři, já i mnozí kolegové z mé skupiny jsme vždy považovali rozšíření za jeden z nejdůležitějších projektů EU a vždy jsme ho podporovali. Nehledě na všechnu naši oprávněnou kritiku různých jeho aspektů, bylo rozšíření jednou z neúspěšnějších kapitol ve vnějším vývoji EU a je složitým, dlouhodobým úkolem pro kandidátské země i pro EU. O tom se již dnes v plénu diskutovalo.

Musíme se sami sebe zeptat, zda jsou pro nás procesy dalšího rozšíření vhodné. Zejména s ohledem na jihovýchodní Evropu s její dlouhou historií rozpadu států a impérií je správné a vhodné, aby lidem v těchto zemích, kteří tvoří součást nepokojného regionu, byla nabídnuta možnost členství v Evropské unii. To, že se někteří politici v členských státech Evropské unie od tohoto slibu distancovali pod záminkou toho, že posilování identity a institucí EU má přednost před dalšími přistoupeními, nejen zvýšilo nedůvěru kandidátských zemí, ale mělo také brzdicí účinek na proces formování demokratického veřejného mínění a na reformní procesy v regionu.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Stále mám v živé paměti, jak komisař Rehn na jednom z našich nedávných zasedání řekl, že abyste mohl být komisařem pro rozšíření, musíte být optimistou.

Musím přiznat, že toto slovo jej, podle mého názoru, velmi dobře charakterizuje, ale alespoň, pokud jde o mě, úloha optimisty mu příliš nesvědčí. Můj osobní názor je takový, že v politice, a to včetně evropské politiky, by optimismus měl být až na druhém místě za realismem. Považuji za naprosto šokující, že Parlament souhlasil s takovým optimisticky laděným přístupem. Proč bylo nutné ztlumit jasný signál adresovaný Turecku a Bosně v první verzi zprávy pana Albertiniho? Proč bychom měli vyjadřovat Turecku uznání? Proč jsme vyvinuli zoufalé úsilí, abychom našli pozitivní úvodní formuli pro Bosnu?

Což si Parlament plně neuvědomuje, že jsme povinni zastupovat lid členských států Evropské unie? Informační kampaně nijak nepomohou dosáhnout procesu rozšíření, který má podporu u lidí. Dosáhneme ho jen tak, že poctivě a realisticky zhodnotíme, nakolik tyto země splnily kodaňská kritéria.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Paní předsedající, je znepokojující, jak zjevný je nedostatek demokracie v EU v případě přistoupení Turecka. Většina obyvatelstva EU je jasně proti vstupu Turecka do EU. Nicméně proces lakování na růžovo, hodnocení a jednání přes hlavy občanů pokračuje.

Je nečestné chovat se tak, jako bychom nesměřovali k plnému členství. Turecko jako jeden z kandidátů přistoupení již dostává 2,26 miliardy EUR na období let 2007 až 2010. Platí to země, které jsou čistými plátcí a jejichž občané vstup Turecka nechťejí.

Toto vše je očividně o zájmech USA. Po přistoupení Turecka by bylo možné vyřešit mnohé mimoevropské konflikty. Avšak nehledě na účast Turecka v soutěži písní Eurovize, jsem stejného názoru jako vysoce vážený někdejší německý prezident Theodor Heuss, který jasně definoval Evropu. Evropa, řekl, je vystavena na třech vrších: Akropoli jako symbolu řeckého humanismu, římském Kapitolu zosobňujícím koncept evropského státu a Golgotě symbolizující křesťanský západní svět.

Doris Pack (PPE). – (DE) Paní předsedkyně, pane úřadující předsedo Rady, komisaři, dámy a pánové, o rozšíření EU tak, aby zahrnovalo západní Balkán, je rozhodnuto již od zasedání Evropské rady v Soluni. Přijetí těchto zemí, jakmile splní podmínky, není, jak se mnozí domnívají, aktem milosti, ale je to holá nutnost vzhledem k jejich geografické poloze ve středu Evropské unie.

Naše stabilita je určována jejich stabilitou, jak jsme bohužel zjistili v 90. letech dvacátého století. Všechny tyto země musí samozřejmě splnit požadavky kodaňských kritérií, a protože tyto země byly dříve nepřáteli, musejí se také zapojit do programů regionální spolupráce. To platí i o zemích, které s těmito kandidáty přistoupení sousedí. Očekávám, že Slovinsko a Řecko pomohou kandidátům přistoupení rychle a snadno dosáhnout jejich cíle.

Bosna a Hercegovina je bohužel ve velmi obtížné situaci a nedomnívám se, že ji mohu vystihnout během jedné a půl minuty, ačkoli jsem zpravodajkou pro tento region. Nebudu se o to ani pokoušet. Přeji si jen, pane Bildte a pane Rehne, aby tam jednání mohla probíhat co nejbližší k lidem a nepodléhala diktátu zvenčí.

Všechny země v tomto regionu musí ujit různou vzdálenost a musíme jim pomoci překonat jejich problémy. Pane Lambsdorffe, myšlenka, že kandidáti na přistoupení budou mít více komisařů než zakládající členové, je naprosto žalostný argument. Ve skutečnosti to není vůbec žádný argument; je to likvidační argument. Tento problém lze vyřešit, ale lidé v těchto zemích by neměli být vyloučeni jen proto, že vy nechcete tento problém řešit.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Chci poblahopřát komisaři Rehnovi i panu Bildtovi, úřadujícímu předsedovi Rady, za jejich konstruktivní a pozitivní úvodní poznámky.

Jako zpravodaje pro Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii (FYROM) mne těší zvláště konstatování, že tato země v roce 2009 dosáhla pokroku, a že Komise doporučila, aby Rada stanovila datum pro zahájení jednání. Zaznamenali jsme také, že předsedové vlád Papandreou a Gruevski začali spolu přímo komunikovat.

Chtěl bych vyzvat pana Bildta a komisaře Rehna i vlády všech členských států, které jsou na této otázce zainteresovány, aby zvedli telefony a v rámci přípravy prosincového summitu kontaktovali předsedu vlády Papandreou a předsedu vlády Gruevského, projevíli jim naši solidaritu a podpořili je v jejich odhodlaném úsilí o nalezení řešení tohoto sporu, který trvá již 20 let.

To je jediný způsob, jak Řecko, jako dlouholetý člen Evropské unie, dokáže naplnit své ambice a splnit povinnosti, které vůči tomuto regionu má.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Srbsko v posledních několika měsících dosáhlo pokroku a splněním kritérií pro vízovou liberalizaci ukázalo samo sobě i Evropě, že je schopno dosáhnout více a fungovat lépe než tomu bylo doposud. Za tento úspěch zasluhuje uznání.

Srbsko má skrytý potenciál, který si na své cestě k členství v EU musí uvědomit, a musí to udělat ve vlastním zájmu i v zájmu svých sousedů, celého regionu a Evropské unie. Vzhledem ke své velikosti a strategické poloze by se mohlo stát hnací silou, která tento region těsněji stmelí dohromady. Je načase, aby si tuto úlohu uvědomilo a aby pro rozšíření udělalo víc, než dělalo doposud.

Bělehradské vedení se musí systematicky zabývat naléhavými politickými a hospodářskými reformami a spoluprací se všemi svými sousedy. Plná spolupráce s Haagským tribunálem nestačí, protože musí být dovedena do zdárného konce. Srbsko musí zlepšit svou politickou kulturu, protože jeho dosavadní výsledky v této oblasti by mohly proces přistoupení zbrzdit. Potřebuje transparentnost a musí aktivně budovat co nejširší veřejný konsensus a překonat rozdělení mezi vládnoucí koalici a opozicí ve vztahu ke klíčovým otázkám EU. Avšak dvěma důležitými předběžnými podmínkami pro rychlejší postup jsou svoboda a nezávislost médií a zastavení manipulace s médii.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Paní předsedající, vše, oč bych chtěl požádat, je větší čestnost v našich stycích s Tureckem a správná a korektní interpretace událostí, zejména pokud jde o Kypr, kde se překroucená verze nedávné historie bohužel stala přijatým faktem.

Odnyní až do dubnových prezidentských voleb existuje na Severním Kypru reálná příležitost, která by měla být využita, a je to záležitost pro všechny zainteresované strany. Nikdy bychom neměli zapomenout na to, že turečtí Kypřané v dubnu 2004 vyslovili souhlas s plánem OSN na znovusjednocení. Jih to odmítl. EU zde má morální povinnost. Obávám se, že kdybychom zacházeli s tureckými zájmy tímto způsobem, riskovali bychom, že ztratíme klíčového spojence ve velmi důležité strategické oblasti a povzbudíme všechny špatné tendence v samotném Turecku.

Mnohé z nás ovšem hluboce znepokojují migrační problémy týkající se našich zemí. To je jedním aspektem našich jednání s Tureckem, který bude nutné řešit konkrétně a důrazně.

Kdybych měl čas, zmínil bych se i o Chorvatsku a o dalších zemích v jihovýchodní Evropě, které musí naléhavě řešit korupci, organizovaný zločin a zneužívání určitých soukromovlastnických práv, dříve než bude možné s důvěrou přikročit k přistoupení, v případě Chorvatska, nebo ke kandidátství.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD) – Paní předsedající, země navržené na členství v EU jsou poměrně chudé. Jejich evropský sen, abych citoval komisaře, spočívá v tom, aby dostávaly dotace. A o tom to je. Skutečnost je taková, že bohaté země, například Norsko a Švýcarsko, do EU prostě vstoupit nechtějí. Výmluvným příkladem je Island, který, dokud byl bohatou zemí, neměl o vstup do Evropské unie zájem. Nyní, když vyhlásil úpadek, což je ovšem tristní, stojí islandská vláda samozřejmě ve frontě na členství. Zlom San Andreas pro Evropskou unii probíhá mezi sedmi členskými státy, které jsou velkými čistými plátcí, a těmi ostatními.

Tato situace je nestabilní, neobhajitelná a neudržitelná. Myslíte si, že touto špatně koncipovanou politikou rozšíříte impérium EU. Ve skutečnosti ji směřujete k hospodářskému chaosu v budoucnu.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Paní předsedající, proces rozšíření byl ohromným úspěchem. Poslední rozšíření nám umožnilo spojit se se zeměmi střední a východní Evropy, které byly po druhé světové válce nespravedlivě připraveny o svobodu a prosperitu. Nyní se rozšíření zaměřuje na západní Balkán, Turecko a Island.

Podporuji myšlenky, které jsme v minulých letech vytyčili jako hlavní zásady procesu rozšíření. Mám na mysli konsolidaci, podmíněnost a komunikaci. Znamená to, že bychom měli splnit své závazky, ale neměli bychom dávat ukvapené sliby ohledně budoucích rozšíření.

Za druhé, pokrok v různých procesech přistoupení je vázán na přísné dodržování podmínek. Kandidátské země musí vyvinout cílevědomé úsilí a provést nezbytné reformy. Za třetí, všichni musíme usilovat o komunikaci s občany. Usnesení, o kterém máme zítra hlasovat, zdůrazňuje velmi důležitou otázku komunikace.

V této souvislosti bych chtěla zopakovat obecnější návrh, který jsem předložila při dřívějších příležitostech, totiž že by také bylo vhodné prohlubovat znalosti mladých Evropanů o Unii tak, že bychom to zařadili jako jeden z povinných předmětů do učebních osnov na vyšších středních školách.

Jinou závažnou myšlenkou, která je v tomto usnesení obsažena, je schopnost integrace. Rozšíření vyžaduje, aby stávající členové Unie přijali určitá opatření. Například pokud jde o finance, vyžaduje rozšíření dostatečné finanční zdroje, aby se zajistilo, že nebudou ohroženy základní politiky Společenství, jako je společná zemědělská politika nebo politika soudržnosti.

Už budu končit. Chtěla bych poukázat na to, že, jak všichni víme, Kosovo je specifickým případem. V usnesení jsou však bohužel pasáže, kde tato specifická okolnost není jasně vidět.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, považuji usnesení, o kterém dnes vedeme rozpravu v Parlamentu, za skutečně pozitivní.

Mám-li se pozastavit u jedné z jeho částí, jsem toho názoru, že téma evropského rozšíření na západní Balkán je, a musí zůstat jedním ze základních pilířů evropské politiky v příštích měsících.

Chtěl bych vyslovit uznání švédskému předsednictví a především komisaři Rehnovi za jejich práci. Nicméně musíme se sami do procesu rozšíření více zapojit.

Některé země musí nepochybně zvýšit své úsilí v oblasti práva, pokud jde o boj proti zločinu a o reformy. Nesmíme však ztrácet ze zřetele politický cíl, to jest, posilovat v těchto zemích demokracii a směřovat je tak, aby se vydaly evropskou cestou v hospodářské a sociální oblasti a v oblasti infrastruktury.

Mám na mysli například takové země, jako je Kosovo – a zde souhlasím s doplňovacím návrhem předloženým paní Lunacekovou k otázce Romů – protože to je země, kterou nemůžeme obejít jen proto, že pět evropských zemí dosud neuznalo její nezávislost.

Mám-li to shrnout, potřebujeme notnou dávku odvahy a prozíravou politiku, která bude na výši této výzvy, již proces rozšíření posílá nám všem.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, hovořím jako vedoucí delegace do Bývalé jugoslávské republiky Makedonie a zaměřím se na tuto zemi. Chtěl bych velmi poděkovat panu Rehnovi za jeho odvalu. Jeho zpráva a to, že dává této zemi zelenou, představují odvážný krok, který vytvořil příznivou situaci. Zároveň v Řecku proběhly volby a v Aténách je nová vláda, což nám dává situaci a prostor, ve kterém můžeme něčeho dosáhnout. Chtěl bych však požádat své kolegy poslance, aby reagovali umírněně. V pátek se bude konat schůzka mezi panem Papandreouem a předsedou vlády Gruevským, a pokud nastavíme svá očekávání příliš vysoko, můžeme zvýšit tlak do té míry, že se celá tato záležitost rozpadne, a to nechceme riskovat.

Musíme povzbuzovat všechny zúčastněné strany, aby v přátelském duchu pokračovaly po již nastoupené cestě. Chtěl bych poděkovat zpravodaji panu Thalerovi za to, že tuto cestu tak přesně popsal. Chtěl bych také popřát svému příteli panu Rehnovi mnoho budoucích úspěchů v Komisi.

(Řečník souhlasil s položením otázky zvednutím modré karty podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Paní předsedající, mám otázku pro pana Chatzimarkakise, dovolí-li mi ji položit. Paní Packová mě očividně neslyšela, když jsem řekl, že stojíme za Soluní. Chtěl bych to zde zopakovat.

Chtěl jsem se pana Chatzimarkakise zeptat, které nejnaléhavější kroky podle jeho názoru musí učinit Bývalá jugoslávská republika Makedonie, aby byl dosažen pokrok ve sporu o název a aby se zajistilo, že jednání, která právě začínají, budou co nejúspěšnější?

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Paní předsedající, děkuji Vám za tuto otázku. Jsem toho názoru, že své postoje musí změnit obě strany a je jasné, že obě strany jsou ochotné postoupit o krok vpřed. My nyní očekáváme trvalé řešení. Proto očekávám, že otázka názvu bude vyřešena jasně a definitivně během pětiminutového rozhovoru. To není problém.

Hlavním problémem je použití tohoto názvu, takzvaná působnost, a obě strany očividně potřebují čas, aby to vyřešily. Přál bych si trvalé řešení, protože alternativou je krátkodobé řešení, které by mohlo vést ke katastrofě. Proto my všichni musíme obě zúčastněné strany přátelsky vést k tomu, aby našly dlouhodobé řešení se širokou působností a širokým použitím.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, musíme velmi pečlivě zvážit výrok, že rozšíření přispěje ke stabilitě.

Vzpomeňme si na to, co před několika dny řekl předseda vlády Erdogan. Řekl, že nemůže vystát pana Netanjahua, ale cítil se mnohem lépe vedle pana Bašira, který, pokud se nemýlím, je soudánským prezidentem, který je vyšetřován na základě obvinění ze zločinů proti lidskosti.

Na téma sousedů, kdyby se Turecko připojilo k Evropě, měli bychom za sousedy Írán, Irák a Sýrii. To se mi nezdá být ideálním sousedstvím. Bylo by mnohem lepší, kdyby se Turecko připojilo k Evropě svazkem privilegovaného partnerství. Poněkud znepokojivý trend odzápadnění Turecka dosáhl mnohem vyšší fáze nám přímo před očima. Stačí, když jen pomyslíme na opatření dotýkající se společensko-sociálního života, jako jsou oddělené plavecké bazény pro muže a pro ženy, omezení svobody politické opozice, která nedávno zašla tak daleko, že za opoziční vysílání byla uložena pokuta 3 milionů EUR, a tak dále.

Myslím si, že musíme zvážit ještě jeden fakt: v tomto Parlamentu je možná většina pro, ale většina tureckého lidu je proti vstupu Turecka do EU. Naléháme na posunutí našich hranic do Turecka, když to Turci sami nechtějí.

Prezident Italské republiky prohlásil, že smlouvy musí být dodržovány. Souhlasím, ale musíme vzít v úvahu, že Turci jsou Turci.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (IT) Paní předsedající, zpráva, o které dnes diskutujeme, chce vyslat pozitivní poselství o evropských perspektivách a v konečném výhledu o přistoupení zemí západního Balkánu, Turecka a Islandu k Evropské unii. Domnívám se, že my všichni v této sněmovně, nebo alespoň většina z nás, s tímto pozitivním poselstvím souhlasíme. Zároveň však musí jasně zaznít, že před přistoupením musí být pokrok. Není to cesta růžovým sadem. Je proto otázkou důvěryhodnosti, aby Evropská unie viděla, že kritéria a předběžné podmínky, které stanoví, jsou naplňovány skutky, a ne jen dobrými úmysly. Jinými slovy, úplná integrace vyžaduje úplné přizpůsobení.

V tomto rámci je velmi důležité rozvíjení vztahů dobrého sousedství. Nesmíme si nic nalhávat. Závažné nevyřešené otázky ve vztazích dobrého sousedství mezi kandidátskými zeměmi a členskými státy ovlivňují pokrok v přistoupení těch, kdo se chtějí stát členy této rodiny. Precedens Slovinska a Chorvatska to potvrzuje. Z tohoto důvodu dosud nevyřešená otázka názvu Bývalé jugoslávské republiky Makedonie musí být vyřešena před zahájením jednání o přistoupení, a ne po něm. Důvod je prostý. Bude-li této zemi stanoveno datum pro zahájení jednání, aniž by to bylo vyřešeno, nebude mít její vláda již žádný pádný důvod k tomu, aby zaujala konstruktivní postoj s cílem dosáhnout konečně s Řeckem vzájemně přijatelného řešení.

Pokud jde o Turecko, normalizace jeho vztahů s Kyprem a zastavení přeletů vojenských letounů nad řeckým územím jsou dvěma důležitými faktory pro urychlení jeho pokroku v procesu přistoupení. S těmito myšlenkami budeme o svém stanovisku rozhodovat při zítřejším hlasování.

Richard Howitt (S&D). – Paní předsedající, dnešní rozprava a usnesení poskytují novému Evropskému parlamentu příležitost, aby obnovil svůj závazek vůči dalšímu rozšíření Evropské unie, poukázal na pozitivní vývoj, ke kterému dochází v kandidátských zemích téměř v každém jednotlivém případě, a aby si připomněl, že uvolňování obchodu, posilování stability, zlepšování kontroly nad našimi hranicemi a rozšiřování příležitostí k cestování a volné výměně našich národů naši Evropskou unii neoslabují, ale naopak posilují.

Evropští konzervativci dnes znovu prohlašují, že jsou zastánci rozšiřování, ale současně ho vylučují ze zakládajícího dokumentu jejich nové skupiny, jejíž oficiální mluvčí ve svém vystoupení v této rozpravě opakuje své protiturecké postoje, což je staví, jak jsme dnes odpoledne všichni slyšeli, do úplně stejné řady s krajní pravíci.

Vyjadřuji však svůj upřímný dík komisaři panu Rehnovi, který nedávno s humorem sobě vlastním poznamenal, že generální ředitelství pro rozšiřování by v budoucnu nemělo být na místě stejně vzdáleném od Rady a od Komise, uprostřed ulice Rue de la Loi.

Oceňuji jeho humor a oceňuji jeho zdravý úsudek. Doufám, že jeho odkazem bude přistoupení všech stávajících kandidátských zemí k EU.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Paní předsedající, mezi Islandem a Evropskou unií vždy existovaly úzké vazby a jako předseda delegace pro vztahy se Švýcarskem, Islandem, Norskem a pro Evropský hospodářský prostor jsem v minulém týdnu s velkým potěšením přivítal parlamentní delegaci z Islandu. Doufám, že bude brzy ustaven společný parlamentní výbor a že islandská vláda je po rozhodnutí ministrů zahraničních věcí Unie přijatém letos v červenci úzce zapojena do jednání s Komisí. Jsem si jist, že evropští vedoucí představitelé na summitu, který se bude konat na jaře příštího roku, dají svůj souhlas, takže jednání mezi Unií a Islandem budou moci začít. Protože Island je členem Evropského hospodářského prostoru, má již uzavřeny dvacet dvě kapitoly z těch, které musí být splněny. Mnoho práce bylo již odvedeno. Jsem si jist, že i ostatní kapitoly budou probíhat pozitivně, cílevědomě a v duchu přátelství.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Paní předsedající, jako Polák, ale současně již pět let i jako občan Evropské unie, bych chtěl vyjádřit velké uspokojení nad tím, že zde diskutujeme v tak pestrém složení, včetně těch, kteří jsou úzce spojeni s procesem rozšíření, jako je pan Rehn a pan Bildt. Hovoříme o budoucím rozšíření Evropské unie, bez ohledu na ty, kdo říkají, že EU již dosáhla maxima svých možností územního rozvoje. Jedinou dobrou zprávou, kterou pro tyto odpůrce dalšího rozšíření mám je to, že v roce 2009 k vůbec žádnému rozšíření EU nedojde.

Nechtěl bych, abychom proces rozšíření EU posuzovali jen z hlediska právních klauzulí. Chtěl bych, abychom v něm viděli i určitý historický proces. Dějiny nás koneckonců učí, že například Balkán byl ve 20. století zdrojem mnoha konfliktů. Byly konflikty, které se pak rozšířily na celý kontinent, jako byla první světová válka, a konflikty jako válka v 90. letech dvacátého století, která také zasáhla jiné země, když nic jiného, tedy v důsledku migrace mnoha milionů lidí. Přistoupení balkánských států k Evropské unii by proto, podle mého názoru, mohlo být pro EU vůbec nejdůležitějším přínosem pro stabilizaci a mír na našem kontinentu.

Kdybych mohl říci ještě jednu věc k tomu, co řekl pan Bildt o otevřených dveřích, chtěl bych vás požádat, abyste nezapomněli na to, že existují ještě další země, o kterých v dnešním dokumentu není zmínka, a které sní o členství v EU.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Především mne mrzí, že momentálně nemůžeme vyslat optimistickou zprávu o politické situaci v Bosně a Hercegovině.

Reformní proces v této zemi je do značné míry paralyzován tamními politickými silami. Obě společenství nedokážou zformulovat společnou vizi, a v důsledku toho se pokrok zastavil.

Chtěl bych ještě jednou zdůraznit význam vybudování udržitelného ústavního rámce, který tato země a její instituce nezbytně potřebují, aby mohly pracovat efektivněji. Vyzývám proto politické vůdce obou společenství, aby o to usilovaly jako o východisko pro další postup.

Dále bych chtěl poukázat na to, že mám radost z toho, že Turecko je tak blízko srdcím a myslím mých kolegů-členů Madlenerovy strany, holandské Strany svobody. Je to právě díky jednáním Turecka s Evropskou unií, že tato země dosáhla tak obrovského pokroku. Očekával jsem proto, že Strana svobody projeví proces jednání větší podporu.

Konečně bych chtěl poukázat na to, že proces přistoupení by měl být výsledkově orientovaný a neměl by se řídit datem přistoupení, ale dosaženými výsledky. O přistoupení může být řeč teprve poté, co kandidátské země splní stanovené požadavky a tím se kvalifikují pro plnoprávné členství.

Arnaud Danjean (PPE). – (FR) Paní předsedající, komisaři, ministři, správně jste poukázal na to, že přijetí Lisabonské smlouvy nám umožní zahájit novou éru v politice rozšíření, a musíme se pustit do tohoto procesu realisticky a s čistou hlavou: to je jádrem tohoto usnesení.

Na jedné straně nový proces neznamená, že chceme zásadní změnu. To by byl nejjistější způsob, jak vyvolat nedorozumění, dokonce podezření u veřejnosti, a byl by to také nejlepší způsob, jak vzbudit v kandidátských zemích falešné naděje a vybízet je, aby se uchýlovaly spíše k rétorice a ke kosmetickým politikám namísto politik zaměřených na hlubší reformy. Musíme být obezřelí v krocích, podmínkách a hodnotách, u kterých nemůžeme přistoupit na kompromis, a věřím zejména ve spolupráci s Mezinárodním trestním tribunálem.

Na druhé straně musí být zcela jasně potvrzeno, že místo západního Balkánu, všech zemí západního Balkánu včetně Kosova je samozřejmě v Evropské unii, a musíme je povzbuzovat k tomu, aby pokračovaly v úsilí a ještě je zintenzívnily. Mezi jasnou formulací požadavků na jedné straně, a projevy plné podpory pro proces rozšiřování tak, aby zahrnoval západní Balkán, na straně druhé neexistuje žádný rozpor, a stejně tak není žádný rozpor mezi naplňováním této filozofie soudit každého podle zásluh a důležitými iniciativami pro všechny země v regionu, jako je vízová liberalizace.

Nakonec mi dovolu říci slovo o Turecku. Než bych spekoval o nějakém velmi hypotetickém budoucím výsledku procesu přistoupení Turecka, řeknu jen to, že Komise již druhým rokem po sobě konstatovala, že nebylo dosaženo žádného pokroku v Ankarském protokolu a že to brání v otevření jakékoli nové vyjednávací kapitoly.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Paní předsedkyně, nestihl jsem začátek této rozpravy, protože jsem jako zpravodaj pro Chorvatsko musel podat zprávu ve Smíšeném parlamentním výboru EU-Chorvatsko.

Chtěl bych využít této příležitosti a poděkovat panu Bildtovi a panu Rehnovi za jejich pomoc při dosažení alespoň dočasného řešení hraničního sporu mezi Slovinskem a Chorvatskem. Je to dobrým příkladem toho, jak může spolupráce mezi Radou, Komisí a Parlamentem pomoci zemím překonávat jejich problémy. Také jsem přispěl svým dílem, což pomohlo zajistit, že smlouva byla, přinejmenším v Chorvatsku, ratifikována téměř jednomyslně.

Mnohem více starostí mi však dělá Bosna a Hercegovina. Nedávno jsem byl v Banja Luce a v Sarajevu. Pravda, pan Dodik učinil nějaké kompromisy a během našeho setkání navrhl nějaké změny, na které by mohl přistoupit. Rád bych však zdůraznil jednu myšlenku, o které se před chvílí zmínila paní Packová. Jak navázat kontakt s širokým spektrem obyvatelstva? Existuje tam velký zájem na překonání tohoto chybějícího hlasu a rozporů, které jsou typické pro mnoho vrcholových politik. Musíme nějak dokázat hovořit přímo s lidmi, protože na rozdíl od toho, co zopakoval pan Earl of Dartmouth, je v tomto regionu mnoho lidí, kteří nemají zájem o peníze Evropské unie, ale chtějí přejít z regionu nenávisti a války do svazku míru a porozumění. A o tom Evropa je. Nechcete to pochopit, a nikdy to nepochopíte. Ale lidé v Sarajevu a v Banja Luce vědí, co znamená Evropa, a jsou to oni, kdo potřebují naši pomoc.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Paní předsedající, v příštím roce musíme přivést Chorvatsko do Evropské unie nebo alespoň ukončit jednání o přistoupení a zahájit proces ratifikace. Chorvatsko již po 20 let směřuje k členství v Evropské unii a k míru. Byly mu stavěny do cesty umělé překážky a jsem vděčný švédskému předsednictví za to, že je pomohlo odstranit.

Nyní Chorvatsko dvouřetinovou většinou ratifikovalo dohodu se Slovinskem a musíme učinit vše, co je v našich silách, a zajistit, že také Slovinsko splní své povinnosti vůči Evropské unii. Také cílové datum 2010 je důležité, protože je to otázka důvěryhodnosti Evropské unie jako takové.

Pokud jde o Makedonii, doufám, že se švédskému předsednictví podaří napomoci zahájení jednání o přistoupení v příštím roce, takže konečně budeme moci vyřešit dvoustranný problém, který existuje i v tomto případě. Doufám, že budeme moci změnit text zprávy, která spíše jednostranně ukládá příliš mnoho povinností Makedonii a příliš málo povinností jejím sousedům. Všichni musí odvést svůj kus práce, včetně lidí v Evropské unii.

Jsem toho názoru, že je velmi důležité, abychom plně zahrnuli Kosovo do soluňského procesu, a tyto pasáže Albertiniho zprávy jsou důležité. Tato země také potřebuje evropskou perspektivu. Chtěl bych vyzvat všechny členské státy, které tak dosud neučinily, aby uznaly Kosovotak, aby právní nebo technické problémy odpadly a Kosovo se mohlo plně zapojit do integračního procesu.

(Řečník souhlasil s položením otázky zvednutím modré karty podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu)

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Paní předsedající, všiml jsem si, že pan Posselt, stejně jako další poslanci, označuje FYROM slovem „Makedonie“. Je to právě termín „Makedonie“, který vyvolává tření mezi Řeckem, které je členským státem Evropské unie, a touto kandidátskou zemí. Byl bych velice vděčen, kdyby mým kolegům poslancům bylo doporučeno, aby užívali platný název této země.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Paní předsedající, chtěl bych stručně odpovědět tím, že ocituji svého vysoce váženého kolegu pana Cohn-Bendita ze skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance, který jednou v této sněmovně řekl: „Makedonie je Makedonie je Makedonie“. Jsem přesně stejného názoru. Zastrahování sousední země nikdy ničemu nepomůže.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Paní předsedkyně, existuje jen jedna Makedonie, a ta je řecká, a proto musí tyto hrátky ustát. Když hovoříme v této sněmovně, musíme užívat termíny, které akceptovali všichni, a FYROM, kandidátská země, byla akceptována jako „FYROM“, a ne jako Makedonie.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Především chci poděkovat panu Albertinimu za práci, kterou odvedl na této obtížné zprávě týkající se strategie pro urychlení pokroku mnoha zemí, které se nacházejí v různých fázích příprav na splnění kritérií pro členství v Evropské unii. Chápu a podporuji snahu pana Albertiniho o co největší jasnost a o odsouhlasení rozšíření Evropské unie o západní Balkán, o Island a o Turecko. Většina pozměňovacích návrhů však naznačuje, že je to složité téma. Poté, co 1. prosince vstoupila v platnost Lisabonská smlouva, musíme analyzovat a zvětšit integrační schopnost naší Unie. Chci Komisi navrhnout, aby takovou analýzu integrační schopnosti Evropské unie provedla, protože bez podpory našich občanů hrozí, že samotná Evropská unie se změní v prázdnou skořápku.

Také podporuji názor, že jeden členský stát by neměl klást některé z kandidátských zemí nespílitelné podmínky pro získání členství. Všechny dvoustranné problémy musí být řešeny v duchu evropského porozumění, sdílení společných hodnot, společné historie a kultury. Na tomto místě chci vyzvat k tomu, abychom si společně připomněli historické události a hrdiny z Balkánského poloostrova.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Paní předsedající, chci vystoupit k zájmům Turecka, které jsou, podle mého názoru, prosazovány tak, že to poškozuje zájmy Kyperské republiky. Chci vyjádřit zklamání nad tím, že otázky související s Kyperskou republikou jsou opomíjeny; otázky, kvůli kterým by Turecko mělo být odsouzeno, se dnes používají k vylepšení pozice Turecka, pokud jde o jeho přistoupení k Evropské unii. Turecko se dávno, v roce 2006 zavázalo uznat Kyperskou republiku, splnit Ankarský protokol a pomoci vyřešit kyperskou otázku. Neudělalo nic. Naopak, dnešní jednání se používají ve prospěch Turecka a jsou korunovány snahou otevřít kapitolu o energetice, o které se samozřejmě soudí, že je výhodná pro samotnou Evropskou unii. Pochopíte však, že Kyperská republika, jako malý stát, musí dbát na své zájmy a musí požadovat sankce proti Turecku, přičemž jednou z nich samozřejmě je, zabránit otevírání nových kapitol.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Paní předsedkyně, za prvé, moje skupina, Zelení, by dala přednost tomu, aby pro přistoupení Chorvatska nebylo stanoveno žádné datum. Myslíme si, že zkušenosti ukázaly, že v minulosti to nebyl dobrý nápad, takže Chorvatsko by se mělo stát členem, jakmile budou splněna kritéria.

Za druhé, pane Broku, kodaňská kritéria samozřejmě platí. Ony existují; nemusíme je stále znovu připomínat. Držíme se dohod, které Evropská unie pro přistoupení uzavřela, a kodaňských kritérií. Cílem pokroku v procesu přistoupení je přistoupení samotné.

Když diskutujeme o Turecku, neměli bychom zapomínat na pozoruhodný pokrok dosažený v Turecku i v oblastech, o kterých jsme si před několika lety nemysleli, že to bude vůbec možné. To je jasný úspěch procesu přistoupení, na který bychom neměli zapomínat.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Paní předsedající, komisaři, dovoluji vám poděkovat za vaši obětavou práci pro rozšíření Evropské unie. Evropská unie v posledních dvou letech silně ovlivňovala demokratickou změnu a hospodářskou deregulaci na západním Balkáně. Zrušení vízové povinnosti pro některé země na západním Balkáně a zahájení jednání o přistoupení s FYROM znamenají pokrok, který bude výhodný pro evropské občany jak v důsledku justiční a policejní spolupráce s EU, tak z hospodářského hlediska.

Domnívám se, že v současné době hospodářské krize nabízí proces rozšíření EU řešení pro znovuoživení hospodářství Evropské unie. Nesmíme však zapomínat na nepříznivé důsledky nespravedlivých výhod, které Evropská unie poskytuje různým zemím v regionu západního Balkánu. Komise musí také pečlivě posoudit zařazení Moldavska do skupiny zemí západního Balkánu, protože pomoc poskytovaná sousedním zemím, která jim má pomoci v provedení nezbytných reforem, musí spravedlivě pokračovat. Moldavsko je případným kandidátem, je připraveno držet krok s Evropskou unií jako součást procesu politické a hospodářské integrace.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Evropská unie má nyní ústavu – Lisabonskou smlouvu, prezidenta a Vysokého představitele pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku. Můžeme proto na proces nového rozšíření, který zahrnuje země západního Balkánu a Island, ale zejména Turecko, pohlížet z odlišné perspektivy.

Jsem si vědoma toho, že v Evropské unii je mnoho těch, kdo proces nového rozšíření nechtějí akceptovat, ale například zkušenost Rumunska a Bulharska ukazuje, že přistoupení k EU bylo nejúčinnějším nástrojem při změně věcí v našich zemích k lepšímu.

Musíme ovšem velmi kriticky zkoumat procesy ve všech těchto zemích, které se chtějí stát členy Evropské unie. Především se musíme zaměřit na zdravý základ a funkčnost demokratických politických systémů. K tomu, abychom mohli sledovat plnění podmínek pro přistoupení, však máme potřebné nástroje. Poskytnutí jasnější perspektivy těmto zemím by bylo stabilizujícím faktorem a působilo by jako katalyzátor vnitřního pokroku v kandidátských zemích.

György Schöpflin (PPE). – Paní předsedající, jsem velice vděčný za tuto příležitost podělit se s Vámi o několik myšlenek. Rozšiřování bylo oprávněně označeno za jednu z nejúspěšnějších politik Evropské unie; mnozí z nás to v této rozpravě uvedli. A myšlenka, že základní evropské hodnoty – demokracie, lidská práva, solidarita – by měly zahrnovat všechny státy Evropy, byla a zůstane jádrem evropské identity.

Evropa v dnešní podobě byla vybudována na předpokladu, že díky integraci státy Evropy postupně přistoupí na mírové řešení konfliktů, ale tento proces se neobejde bez úsilí. Přistupující státy musejí projít důkladnými změnami, aby splnily požadavky členství v EU. Je třeba zdůraznit, že tento proces je dobrovolný. Žádný stát není nucen, aby se stal členem, ale k tomu, aby se mohl stát členem EU, musí být splněny určité podmínky.

Zároveň, právě proto, že splnění podmínek vyžaduje značné úsilí, musí být přistupující státy také povzbuzovány k tomu, aby toto úsilí vyvinuly, a nejen to. Povinnosti, které jsou s členstvím v EU spojeny, musí přejít z papíru do praxe. Bez praktické realizace zůstane celý proces prázdným slovem.

To je zpráva, kterou Albertiniho usnesení vysílá případným kandidátům členství v EU. EU je připraveno přijmout státy západního Balkánu a Turecka za plné členy, ale je na nich, aby splnily podmínky, jež EU stanovila.

Carl Bildt, úřadující předseda Rady. – Paní předsedající, pokusím se být stručný.

Za prvé, je-li to z hlediska předsednictví vhodné, připojuji se k poslancům, kteří vyslovili uznání komisaři Rehnovi za práci, kterou odvedl za posledních pět let. Je toho mnoho, čeho bylo dosaženo. Pro Vašeho nástupce bude možná dobré, že je zde stále něco, co ještě zbývá udělat, ale mnohé bylo vykonáno.

Oceňuji také velmi širokou podporu politiky rozšíření, kterou zde v průběhu této rozpravy vyjádřili všichni představiteli všech hlavních politických skupin. Myslím, že to je zdroj síly.

(Přerušeno ze strany Williama (The Earl of) Dartmouth: „Poslouchal jste tuto rozpravu?“)

Rozpravu jsem poslouchal. Vy nepatříte do některé z hlavních skupin. Je mi líto.

Pan Severin byl jedním z těch, kdo se zmínili o tom, že to je proces, který musíme ukotvit také v srdcích a myslích lidí. S tím souhlasím, ale měli bychom také uznat, že to od každého z nás bez výjimky vyžaduje cílevědomé politické vedení. Ohlédněte-li se zpět do historie naší Unie, lze si snadno povšimnout, že jen velmi málo v dějinách evropské integrace se přihodilo v důsledku náhlého vzestupu veřejného mínění, které by to požadovalo.

Téměř vše bylo výsledkem vizionářského, prozíravého, někdy obtížného a náročného politického vedení, ale následně jsme museli získat také podporu našich občanů pro to, co děláme.

Řekl jsem, že jsem byl předsedou vlády své země v době, kdy jsme vstoupili do Evropské unie. Před referendem jsme vybojovali velmi tvrdou kampaň. Vyhráli jsme těsnou většinou. Naše veřejné mínění bylo dost dlouho proti Evropské unii. A podíváte-li se na průzkumy veřejného mínění dnes, jsme jednou z euro-pozitivnějších zemí v Evropě. K tomu, abychom toho dosáhli, bylo zapotřebí politické vedení. Samozřejmě se to nestane.

Chtěl bych také říci, že když přicházíme do obtížnějších oblastí Evropy, není usmíření snadné. Vyžaduje to mnoho takového vedení, a usmíření přece musí být úplné ve všech částech Evropy.

Někteří řečníci se zabývali západním Balkánem, a zcela oprávněně. Chci vás ujistit, že jsme si vědomi problémů Kosova a potřeby dosáhnout v nich pokroku, a přitom je nutné zohlednit i některé otázky, které máme uvnitř naší Unie.

Někteří poslanci, například paní Packová a pan Swoboda, se zabývali otázkou Bosny, a chtěl bych k tomu říci pár poznámek. Letos jsem strávil celé čtyři dny schůzkami s politickým vedením Bosny, snažil se je přimět k pokroku a snažil se jim vysvětlit nebezpečí spojená se sklouzáváním zpět, zatímco většina tohoto regionu směřuje kupředu. Asi jsem se snažil přespříliš, protože koneckonců, jak řekla paní Packová, to musí udělat oni sami. Je to jejich země, ne naše země, ale my jsme povinni jim také říci, že pokud to neudělají, zbytek regionu se jim vzdálí, a to pro jejich zemi nebude dobré. O to jsme se tedy snažili, a do určité míry se i nadále snažíme.

Náš proces rozšíření, jak všichni zdůraznili, je postaven na dosažených výsledcích. Vyžaduje reformy. Vyžaduje usmíření. A to platí pro každého bez výjimky. Kdysi to platilo pro Švédsko, a my jsme to dokázali. Platí to pro každého bez výjimky.

Pokud jde o pána, který se chtěl zapojit do rozpravy, nevšiml jsem si, že by tu bylo několik – zejména – pánů z krajní pravice, kteří by měli, abych se vyjádřil co nejjemnějším způsobem, výhrady k Turecku. Pokud jsem ten argument pochopil, bylo to o tom, že Turecko je příliš velké, příliš složité a příliš muslimské.

Jestliže jste četl článek 49 Smlouvy, a právě z něho musí naše politika i nadále vycházet, nestanoví se tam žádné výjimky pro velké země, nestanoví se tam žádné výjimky pro složité případy a nejsou tam žádná náboženská kritéria.

(Potlesk nalevo od středu)

A tím se musíme řídit. Slyšel jsem dojemná slova o křesťanském dědictví, a je v nich mnoho pravdy. Všichni katolíci a pravoslavní nebo protestanti a anglikáni by to možná interpretovali velmi rozdílnými způsoby, ale varoval bych před tím, aby bylo židovské dědictví vyčleňováno mimo Evropu. Nejsou to křesťané, ale i oni, se všemi těmi problémy v našich dějinách, jsou součástí naší Evropy minulosti, současnosti i budoucnosti.

Chtěl bych také podotknout, že stejně tak by bylo chybou vyčleňovat občany muslimského vyznání, ať už žijí v našich stávajících členských státech, anebo v Bosně, kdekoli jinde nebo v Turecku, a vylučovat je z působnosti článku 49 Smlouvy. Myslím si, že by to byla chyba.

(Potlesk nalevo od středu)

V této souvislosti jsem se zájmem vyslechl paní Koppaovou, zastupující Řecko, a její poznámky o výzvách na západním Balkáně a o usmíření s Tureckem, a zaznamenal jsem kroky a prohlášení předsedy vlády Papandreoua z posledního období.

A nakonec bych se chtěl zmínit o jednom ze svých oblíbených témat. Kdosi, jak už se to v této rozpravě někdy stane, se zmínil o otázce absorpční schopnosti – že prostě nemůžeme absorbovat příliš mnoho zemí. Já to slovo nemám rád. Nemyslím si, že naše Unie země „absorbuje“. Nevím, zda jsme absorbovali Británii. A nevím, zda chce Francie být absorbována. A doufám, že Švédsko nikdy nebude absorbováno.

Myslím si, že naše Unie, když do ní vstupujeme, tyto země obohacuje, a nikdy jsem se nesetkal s tím, že by některé rozšíření naší Unii oslabilo. Každé jednotlivé rozšíření, jakkoli bylo obtížné, učinilo naši Unii silnější, učinilo ji bohatší, učinilo ji ambicióznější, a já sám nepatřím mezi ty, kdo věří, že dějiny skončily. Článek 49 je platný.

A konečně, jeden pán zde řekl, že existují i jiné země, o kterých jsme ještě nediskutovali. To je pravda. Článek 49 je platný pro každou evropskou zemi bez výjimky, včetně těch, které v dnešní rozpravě nebyly zmíněny.

Olli Rehn, člen Komise. – Paní předsedající, chtěl bych vám poděkovat za velmi živou a obsažnou rozpravu o rozšíření EU a o naší strategii – nyní, v příštím roce a v blízké budoucnosti. Tato rozprava odpovídala nejlepším demokratickým tradicím tohoto parlamentu, a jsem vděčný za širokou všeobecnou podporu naší důsledně prováděné politiky rozšíření.

Oprávněně jste zdůraznili význam souběžných a paralelních závazků a podmíněnosti při rozšíření EU. Souhlasím, a chci zdůraznit nesmírný význam toho, abychom byli spravedliví a pevní zároveň.

Musíme být spravedliví a splnit závazky, které jsme přijali vůči zemím, jež jsou zahrnuty do našeho konsolidovaného programu rozšíření v jihovýchodní Evropě, to znamená vůči západnímu Balkánu a vůči Turecku. Zároveň můžeme být stejně pevní, jako jsme spravedliví, a vůči těmto kandidátským zemím a případným kandidátům musíme uplatňovat přísnou podmíněnost.

Tyto zásady fungují jen společně – jedna po druhé, současně – a je to opravdu nejlepší recept na uskutečnění reformu a demokratických a hospodářských změn v jihovýchodní Evropě. Je to také nejlepší recept na posílení stability na západním Balkáně a k provedení reformu, které rozšíří základní svobody v Turecku.

Myslím, že paní Flautreová má pravdu, když říká, že už pro samotnou podstatu nemůže existovat přitažlivější portfolio, než je rozšíření. Já jsem však – věřte tomu nebo ne – člověk umírněný, a domnívám se, že existují určité meze, kolik přitažlivosti a okouzlení může jeden člověk ještě snést. A jak požadoval pan Bildt, nějaká práce tu pro mého nástupce, pro příští Komisi a pro tento Parlament ještě zbyde.

Tak či onak, výborně se mi s Vámi spolupracovalo. Společně jsme něco změnili. Připomeňme si, že rozšíření EU značně přispělo k tomu, že Evropa je dnes celistvá a svobodná. Uchovejme ji takovou i do budoucna, a dokončeme naši práci v jihovýchodní Evropě.

(Potlesk)

Předsedající. - Obdržela jsem jeden návrh usnesení⁽¹⁾ předložený v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu.

Rozprava skončila.

Hlasování se uskuteční ve čtvrtek 26. listopadu 2009.

Písemná prohlášení (článek 149)

Elena Băsescu (PPE), písemně. – (RO) Domnívám se, že je mimořádně důležité, aby byl Evropský parlament zapojen do hodnocení procesu rozšíření. Tento proces byl pro Evropskou unii velkým úspěchem, přinesl jí mír a stabilitu. V souvislosti s tím musíme mít na paměti, že země na západním Balkáně jsou geograficky, kulturně a historicky součástí Evropy. Z případných kandidátů jmenovaných v usnesení bych chtěla zdůraznit úspěšné úsilí a hmatatelný pokrok, kterého dosáhlo Srbsko. Tato země pokročila a jednostranně plnila prozatímní dohodu o obchodu, kterou podepsala s EU, a prokázala tak své odhodlání směřovat k Evropské unii nehledě na politické a hospodářské potíže, jimž je vystavena. Evropský parlament musí Srbsko povzbudit k tomu, aby ve svém směřování k EU pokračovalo. V této souvislosti musíme vyzvat Radu a Komisi, aby projevily otevřenost a v jednáních s touto zemí konstruktivně pokračovaly. Jsem toho názoru, že pokrok v procesu integrace Srbska do Evropské unie nesmí být podmiňován uznáním nezávislosti Kosova.

(1) viz zápis

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL), písemně. – (EL) Postoj vůči Turecku je nejdůležitější otázkou, která bude v rámci rozšíření projednávána na prosincovém summitu Evropské rady. Podporujeme úplnou integraci, s ohledem na to, že tento cíl musí být hybnou silou reformy a změny politiky v důležitých otázkách. Poukázali bychom na to, že Turecko dosud nesplnilo své smluvní závazky vůči EU a vůči všem členským státům. Musí okamžitě začít s plněním svých závazků, jinak neprojde prosincovým hodnocením bez újmy. Závazky, podle kterých bude hodnoceno, a časový plán jsou obsaženy v závěrech z prosince 2006. Zahrnují uskutečnění dodatkového protokolu, zlepšení dvoustranných vztahů s Kyprskou republikou a její uznání a konstruktivní postoj k postupu při řešení kyperské otázky. Je absurdní, že Turecko, které usiluje o integraci a aspiruje na regulační úlohu v této oblasti, zároveň dál porušuje mezinárodní právo a hlavní zásady EU tím, že ponechává v jednom z členských států své okupační jednotky. A konečně, kapitola o energetice nemůže být otevřena, dokud bude Turecko bránit Kyprské republice ve výkonu jejích svrchovaných práv v její výlučné hospodářské oblasti.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písemně. – (RO) EU je jako budova ve výstavbě a jakákoli zmínka o zastavení jejího rozšiřování by proto odporovala zásadám, na kterých stojí. Podle článku 49 Smlouvy o EU: „Každý evropský stát ... může požádat o členství v Unii“. Právě to je důvod, proč je v rámci našich činností věnována zvýšená pozornost strategii rozšíření pro západní Balkán, Turecko a Island. Tento velký zájem bezvýhradně podporuji. Chorvatsko, Turecko a Bývalá jugoslávská republika Makedonie mají kandidátský status, odpovědně směřují k integraci. Island, Černá Hora a Albánie požádaly o přistoupení, přičemž první dvě jmenované země Komise nyní hodnotí. Existují jistě problémy, které ještě musí být překonány, jako je korupce, kriminalita nebo svoboda sdělovacích prostředků. Zavedení bezvízového styku se Srbskem, Černou Horou a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií od 19. prosince dá tomuto procesu významný podnět. Chci však také obrátit vaši pozornost na to, že když hovoříme o rozšíření, nesmíme zapomenout na Moldavskou republiku, která nyní prochází velmi důležitým politickým obdobím z hlediska nastoupení cesty demokracie a přistoupení k EU. S ohledem na to musíme podpořit plnění cílů Evropské strategie pro Moldavskou republiku 2007–2013, tak aby bylo dosaženo výsledků, které si přejí obě strany.

Tunne Kelam (PPE), písemně. – Chtěl bych učinit tři poznámky: Za prvé, jsem rád, že ministr zahraničních věcí pan Bildt poukázal na nejdůležitější zprávu Albertiniho usnesení – že EU důrazně potvrdzuje svůj závazek vůči politice rozšíření a považuje ji za jednu z neúspěšnějších politik EU. Velkou zásluhu na tom má skvělá práce komisaře Rehna. Druhou důležitou zprávou je to, že právní stát je považován za jednu ze stěžejních zásad demokratického pokroku a jednu z hlavních podmínek pro další přistoupení. Měli bychom dát také jasně najevo, že kodaňská kritéria zůstávají v platnosti. Třetí poznámka: Důrazně navrhuji, aby na prosincovém zasedání Evropské rady bylo v souladu s doporučením Komise rozhodnuto o zahájení přístupových jednání s Makedonií.

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – Island je již aktivním a dlouholetým partnerem v širším procesu evropské integrace. Island úzce spolupracuje s členskými státy EU jako zakládající člen NATO, člen Rady Evropy, ESVO, OBSE a účastník schengenské spolupráce. Odhaduje se také, že Island již přijal přibližně 60 % obsáhlých *acquis communautaire*. Z tohoto pohledu je žádost Islandu o členství v EU logickým krokem.

Podle mého názoru měl Island vždy evropské směřování a islandské členství bude výhrou pro obě strany. Již nyní se učíme ze zkušeností Islandu s udržitelným řízením rybních zdrojů, s využitím geotermálního tepla a s opatřeními pro boj proti změně klimatu. Island prokázal své odhodlání stát se členem Unie tím, že předložil odpovědi na dotazník Komise se značným předstihem před stanovenou lhůtou, a těším se na hodnocení, které proběhne na summitu v polovině prosince. Budou-li všechny požadavky splněny a zásada vlastních zásluh dodržena, doufám, že k přistoupení Islandu může dojít současně s přistoupením Chorvatska.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Strategie rozšiřování vyžaduje diferencovaný přístup. Zatímco Island je evropská země, která je na členství v EU připravena, balkánské státy, s výjimkou Chorvatska, mají do připravenosti daleko. Nevyřešené problémy jsou po přistoupení obtížně řešitelné a zůstávají po léta neřešeny. Proto nesmějí existovat vůbec žádné pochybnosti o připravenosti balkánských států na přistoupení a mzdy a sociální podmínky musí odpovídat evropskému průměru. Zprávy o pokroku Turecka po řadu let tvořil jeden dlouhý seznam problémů. Kdyby bylo Turecko automobil, již dávno by ztratilo osvědčení o technické způsobilosti. Pravdou je, že tato země není součástí Evropy ani geograficky, ani z duchovního nebo kulturního hlediska. To je jasně patrné z jeho systematického porušování lidských práv a svobody slova, což plán pro Kurdy nemůže zakrýt, a také z kyperské otázky. Ale možná i EU se chce odchýlit od svých norem v oblasti lidských práv. To je jediný způsob, jak lze vysvětlit její poklonkování před Benešovými dekrety. Turecko se samo považuje za nejvyšší moc tureckých národů. V důsledku toho problémy EU po přistoupení Turecka budou jen narůstat, jak o tom opakovaně jasně svědčí jeho činy. Pozitivních aspektů, jako je posílení

energetické bezpečnosti, může být dosaženo i prostřednictvím privilegovaného partnerství. Je nejvyšší čas, abychom začali hovořit čestně a jasně.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), písemně. – (HU) Jako poslanec Evropského parlamentu z Maďarska, země sousedící s regionem západního Balkánu, plně podporuji ambice zemí západního Balkánu stát se členy EU. Důležitým krokem v této oblasti byla iniciativa podniknutá Evropskou komisí, a sice zrušení vízové povinnosti pro Srbsko, Makedonii a Černou Horu od 1. ledna 2010. Avšak návrh Evropského parlamentu, který by zrušil vízovou povinnost již od 19. prosince, by měl symbolický význam a poskytl by i praktické výhody.

Evropská unie by stěží mohla dát lepší dárek k Vánocům než je cestování bez vízové povinnosti Maďarům žijícím v srbské Vojvodině s mnoha vazbami na Maďarsko, což by přineslo prospěch rodinám a přátelům žijícím na druhé straně hranice. Jsem si jist, že členské státy dají tomuto rozhodnutí ještě v tomto měsíci své pozhledání.

Zrušení vízové povinnosti je pozitivní odpovědí na poctivé úsilí zemí západního Balkánu směřující k evropské integraci. Zejména Srbsko dosáhlo v poslední době významného pokroku. I ve zprávě Komise, která byla zveřejněna včera se uvádí, že nová vláda předsedy vlády Mirko Cvetkoviće úspěšně zahájila boj proti korupci, nemluvě o mimořádném významném pokroku dosaženém v oblasti práv menšin. Srbský parlament přijal zákon o národních radách. Po nadějně předběžné rozpravě dostane srbský parlament v příštím týdnu ke schválení rozhodnutí o statusu Vojvodiny. Kromě pozitivního vývoje v mnoha oblastech musí i nadále pokračovat úsilí zaměřené na úplné vymýcení etnicky motivované násilné trestné činnosti a stále častějších případů bití Maďarů z Vojvodiny.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), písemně. – (PL) Chtěl bych poděkovat panu Albertinimu za usnesení o strategii rozšíření Evropské komise. Samozřejmě souhlasím s tím, že kandidátské země musí pokračovat v procesu reform. Úsilí by mělo být zaměřeno na zajištění právního státu a rovné zacházení s etnickými menšinami, dále na boj proti korupci a proti organizovanému zločinu. Hodnocení politické situace v Turecku včetně reform, které jsou naplánovány nebo byly již provedeny, jen opakuje hodnocení Komise obsažené v pravidelné zprávě. Zřejmý je pokrok v oblasti plnění kodaňských politických kritérií, ale bohužel ještě zbývá udělat mnohé v široce chápáné kategorii občanských svobod. Ze všeho nejdůležitější je však to, aby tyto dvoustranné spory byly řešeny se zapojením zúčastněných stran. Tyto záležitosti by samy o sobě neměly být překážkou na cestě k přistoupení, ale EU by měla usilovat o jejich vyřešení ještě před přistoupením. Evropský parlament by měl být objektivním pozorovatelem, protože bychom chtěli, aby jednání skončila dohodou, která by usnadnila přistoupení Turecka k EU. Jako občan Polska, země, která se stala členem Evropské unie v roce 2004, vím, že strategie rozšíření je jednou z neefektivnějších oblastí politiky EU. Je velmi důležité plnit přijaté závazky, a to platí také pro Evropskou unii. Cílem jednání o přistoupení je plné členství, a proto splnění náročných, ale jasných podmínek by také mělo být jednou z hlavních předběžných podmínek, aby tohoto cíle dosáhly. To platí pro všechny státy včetně Turecka.

Dominique Vlasto (PPE), písemně. – (FR) Naše usnesení o budoucím rozšíření musí odrážet názor, který v Evropě převažuje. Musíme se vyhnout opakování minulých chyb a budovat Evropu společně s jejími národy. Rozhodnutí, která mají být přijata, jsou zatížena závazky a musí být dobře připravena a dobře vysvětlena, aby je mohla podpořit většina evropských občanů. Náš Parlament, který tyto občany reprezentuje, si na tyto věci musí dávat obzvláštní pozor.

Spěch by byl tou nejhorší možnou politikou a mohl by nás uvrhnout zpět do institucionální nestability, dokonce i přesto, že se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost se Evropská unie právě chystá s touto nestabilitou navždy skoncovat. Dnes musíme vyzkoušet nový institucionální mechanismus vyplývající z Lisabonské smlouvy, budovat politickou Evropu a posílit politiky, které naši spoluobčané chtějí v oblasti zaměstnanosti, hospodářské obnovy, boje proti změně klimatu, bezpečnosti dodávek energie a společné obrany.

Dříve než se zaměříme na další rozšíření EU, neměli bychom měnit priority, ale posílit spíše konzistentnost a efektivitu politik Společenství. A konečně, jsem i nadále proti přistoupení Turecka k Evropské unii a nadále doufám v privilegované partnerství s touto zemí v rámci Unie pro Středomoří.

13. Bez násilí na ženách (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o:

- otázce k ústnímu zodpovězení pro Radu o Mezinárodním dni za odstranění násilí páchaného na ženách, kterou položila paní Svenssonová jménem Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (O-0096/2009 – B7-0220/2009),

- otázce k ústnímu zodpovězení pro Komisi o Mezinárodním dni za odstranění násilí páchaného na ženách, kterou položila paní Svenssonová jménem Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (O-0096/2009 – B7-0220/2009).

Ráda bych Vám připomněla, že dnes je Mezinárodní den za odstranění násilí páchaného na ženách, a proto je pro nás příležitost uspořádat tuto rozpravu obzvláště důležitá.

Eva-Britt Svensson, autorka. – (SV) Vážená paní předsedající, dnes je 25. listopadu, Mezinárodní den za odstranění násilí páchaného na ženách, který před deseti lety vyhlásila OSN. Po celý svůj dospělý život jsem byla politicky aktivní v ženských organizacích a ve skupinách bojujících proti násilí na ženách. Během své práce jsem využila snad všechna možná slova k tomu, abych popsala situaci. Myslím si, že slov již bylo v tomto boji řečeno opravdu mnoho. Domnívám se, že nyní potřebujeme vidět konkrétní činy.

Tento druh násilí okrádá ženy o jejich lidská práva. Ovlivňuje a definuje každodenní životy žen. Je to druh násilí, které určuje životy a životní situace žen a mladých dívek.

Všichni máme povinnost prolomit ticho a v rámci Parlamentu i mimo něj spolupracovat se všemi silami, abychom jednou provždy zastavili toto násilí. K němu se řadí násilí v intimních vztazích, sexuální obtěžování, fyzické a psychické zneužívání, znásilnění, vražda, obchod se sexuálními otroky a mrzačení ženských pohlavních orgánů. Během válek a ozbrojených konfliktů a během obnovy po konfliktech jsou ženy vystaveny násilí ve větší míře, jako jednotlivci i kolektivně.

Někteří lidé se domnívají, že násilí v rámci intimních vztahů je soukromá záležitost, záležitost rodiny. To není pravda. Jde o strukturální násilí a sociální problém. Společnost musí převzít odpovědnost za zastavení tohoto násilí.

Jedná se o strukturální a rozšířený problém ve všech regionech, zemích a kontinentech. Zastavení všech forem násilí založeného na pohlaví je základním kamenem rovné společnosti. Násilí mužů vůči ženám je podle mého názoru jasným ukazatelem nerovného rozložení sil ve vztahu mezi muži a ženami. Současně s tím tomuto rozložení sil napomáhá. Snaha o zastavení násilí, jehož se dopouštějí muži na ženách a dětech, musí být založena na vědomí faktu, že jde o moc, kontrolu, otázky pohlaví a sexuality a převažující společenskou strukturu, v níž jsou muži považováni za nadřazené ženám. Násilí mužů vůči ženám je tedy jasným ukazatelem nerovného rozložení sil ve vztahu mezi muži a ženami.

Je to otázka veřejného zdraví. Je to sociální problém, který - když odmyslíme všechno to osobní utrpení - představuje obrovské náklady pro společnost. Je to ale především problém rovného postavení mezi muži a ženami. Proto musíme řešit problém násilí vůči ženám právě z hlediska rovnosti. Také to znamená, že Evropská unie má pravomoc jednat, a právě konkrétní činy EU jsou tím, co já a moji kolegové z Výboru pro lidská práva a rovnost pohlaví požadujeme.

V rámci EU funguje program Daphne, který poskytuje určitou míru hospodářské pomoci různým iniciativám v boji proti násilí. To je dobře a je to nutné, ale zdaleka to nedostačuje. Parlamentní Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví se proto ptá Komise a Rady, jestli je v plánu zavedení vnitrostátních akčních plánů v jednotlivých členských zemích pro boj proti násilí vůči ženám. Chystá se Komise předložit návrhy pokynů pro soudržnější strategii EU a podpoří Rada tyto návrhy? Současná ustanovení smlouvy obsahují závazek usilovat o rovnost mezi ženami a muži.

Kdy hodlá Komise uspořádat Evropský rok proti násilí vůči ženám? Parlament o to opakovaně žádá od roku 1997. Je nejvyšší čas to splnit!

Åsa Torstensson, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, vážení poslanci, vážená poslankyně a předsedkyně Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví zde upozornila na závažný a naléhavý problém. Ze všeho nejdříve bych ráda jasně řekla, že násilí vůči ženám nemá v civilizované společnosti co dělat.

Letos slavíme desáté výročí rezoluce OSN, která ustanovila 25. listopad Mezinárodním dnem za odstranění násilí páchaného na ženách. Dnes myslíme na bezpočet žen a dívek, které zakusily násilí ve válečných zónách a v oblastech zasažených konflikty. Jsme si vědomi utrpení, které postihuje ženy na celém světě, ženy, které jsou oběťmi znásilnění, zneužívání, sexuálního obtěžování a škodlivých tradičních metod. Vyjadřujeme solidaritu s oběťmi nucených sňatků a násilí ve formě zločinů ze cti, které mohou zahrnovat cokoli od

mrzačení ženských pohlavních orgánů až po vraždu. Jsme si vědomi znepokojivé míry různého násilí, jemuž jsou dennodenně vystaveny ženy v Evropě.

Násilí na ženách představuje problém, který se vztahuje k mnoha různým oblastem politiky. To je jasně řečeno v návrhu usnesení o odstranění násilí páchaného na ženách, o kterém budete zítra hlasovat. V otázce násilí páchaného na ženách jde nejen o samotný zločin a bezprávi na ženách, ale také o skutečnost, že pachatelé jsou muži, je to tedy otázka rovnosti pohlaví. Nejlepší strategií v boji proti tomuto násilí je holistický přístup a uplatnění širší definice násilí vůči ženám.

Ve svém úsilí prosazovat rovnost se Rada řídí principem integrace rovnosti. V souladu s články 2 a 3 Smlouvy o fungování Evropské unie má Rada prosazovat rovnost mezi muži a ženami ve všech činnostech.

Rada upozornila na problém násilí na ženách při několika příležitostech a v několika různých kontextech. Rada bych začala něčím pozitivním.

Jedním z dosud nejúspěšnějších příkladů integrace rovnosti v Evropské unii je oblast zahrnující ženy a ozbrojené konflikty, kde se začíná uplatňovat komplexnější politika pro boj s násilím vůči ženám.

Schopnost Rady jednat je v této oblasti samozřejmě omezena pravomocemi danými ve smlouvě a členské státy jsou zodpovědné za záležitosti, které spadají do oblasti jejich kompetence, především za otázky týkající se spravedlnosti a vnitřních záležitostí a otázky zdraví.

Členské státy mají právo vypracovat vlastní plány pro boj s násilím na ženách, ale také těží ze spolupráce. Nicméně jsou také přijímána opatření na evropské úrovni. Vymýcení násilí založeného na pohlaví a obchodu s lidmi je jednou ze šesti priorit stanovených v Plánu pro dosažení rovnosti mezi muži a ženami 2006-2010. V rámci něj Komise podporuje členské státy ve vytváření srovnatelných statistik, které zvyšují informovanost, ve výměně zkušeností a ve spolupráci na výzkumu. Těšíme se nyní na nový plán Komise týkající se rovnosti pro roky 2011-2015.

Stockholmský program, který má být přijat příští měsíc, poskytuje rámec pro řešení mnoha problémů týkajících se násilí vůči ženám, o kterých se vyjádřil Evropský parlament. Věříme, že se na programu shodneme a že bude následně realizován.

Mezitím probíhá na evropské úrovni spousta aktivit, především s cílem zvýšit informovanost, shromáždit informace a vyměnit si dobré zkušenosti. Někteří z vás se zúčastnili nedávné konference pořádané předsednictvím ve Stockholmu, jejímž tématem byly právě strategie pro boj proti násilí mužů vůči ženám a která dala účastníkům příležitost vyměnit si zkušenosti a projednat budoucí politiku.

Důležité bylo také rozhodnutí z roku 2007 o zřízení programu Daphne III, který hraje velmi významnou roli v boji proti násilí vůči dětem, mladým lidem a ženám. Mám radost z toho, jaký vliv program Daphne měl a má na naši společnost.

Ve svém usnesení správně zdůrazňujete, že nejsou k dispozici žádná pravidelná a srovnatelná data o různých typech násilí na ženách. Rada si je také vědoma, že sběr přesných a srovnatelných údajů je velmi důležitý, pokud máme být schopni na evropské úrovni lépe chápat problém násilí na ženách. Věřím, že Evropský institut pro rovnost žen a mužů, založený společně Radou a Evropským parlamentem, může být v této oblasti dalším přínosem. Rada sama již přijala konkrétní opatření, aby zlepšila přístup ke statistikám o násilí na ženách. Rada podniká kroky v rámci Pekingské akční platformy a přijala zvláštní ukazatele, které jsou v této oblasti závažné: 1) násilí vůči ženám doma, 2) sexuální obtěžování na pracovišti a 3) ženy v ozbrojených konfliktech. Pokročili jsme, ale je nesporné, že je třeba udělat mnohem víc.

Mnoho z těch nejzranitelnějších žen na světě žije v rozvojových zemích. Rada, jež si je tohoto faktu vědoma, přijala sérii závěrů týkajících se rovnosti pohlaví a posílení postavení žen v rozvojové spolupráci, v nichž zdůrazňujeme význam řešení všech forem násilí založeného na pohlaví, včetně tak škodlivých praktik a zvyků, jako je mrzačení ženských pohlavních orgánů. Avšak to by nám nemělo stačit. K mrzačení ženských pohlavních orgánů, tzv. zločinům ze cti a nuceným sňatkům dochází i v rámci EU.

Evropský parlament byl vždy jedním z prvních, kteří požadovali opatření proti škodlivým tradičním metodám. V souladu s tímto přístupem Rada potvrdila svůj závazek chránit ty nejzranitelnější ve svých závěrech o situaci dívek. Tyto závěry Rada přijala minulý rok. V nich Rada zdůraznila, cituji, že "odstranění všech forem násilí vůči dívkám, včetně obchodování s lidmi a škodlivými tradičními metodami, je nezbytně nutné pro posílení postavení žen a dívek a pro dosažení rovnosti mezi muži a ženami ve společnosti".

Jak zdůraznila vážená poslankyně v úvodu své otázky, násilí na ženách má negativní dopad na schopnost žen účastnit se společenského, politického a ekonomického života. Ženy, jež se v důsledku násilí ocitly vyloučeny ze sociálních aktivit, včetně zaměstnání, jsou vystaveny riziku chudoby a vyloučení ze společnosti.

To mě přivádí zpět k holistickému přístupu, který jsem zmínila na začátku, a k strukturální povaze násilí, která byla zdůrazněna v otázce Radě. Problém násilí na ženách představuje mnohem obecnější problém – nedostatek rovnosti. Rozsáhlejší kampaň na podporu posílení postavení žen ve společnosti pomáhá v boji s násilím. Ženy, které mají možnost využít celý svůj potenciál, jsou odolnější vůči násilí než ženy, které jsou ze společnosti vyloučeny. Rada také opakovaně vysvětlila, že je nezbytné zmírnit ženskou chudobu. Zaměstnanost je často tím nejlepším způsobem, jak se zbavit chudoby. Je třeba udělat víc pro to, abychom usnadnili ženám zapojit se do pracovního trhu. Ekonomické a sociální krize dělají ženy zranitelnějšími. Na svém zasedání 30. října 2009 hodlá Rada přijmout několik závěrů o rovnosti pohlaví: posílení růstu a zaměstnanosti – podněty k Lisabonské strategii po roce 2010. Cílem je zaručit, že jak integrace rovnosti, tak zvláštní opatření týkající se rovnosti budou mít výsadní místo v budoucích strategiích.

Jelikož oslavujeme desáté výročí usnesení OSN vyhlášující Mezinárodní den pro odstranění násilí na ženách, uvědomujeme si tento problém v celé jeho šíři. Současně ale vítáme skutečnost, že národy spolupracují na tom, aby toto násilí zastavily. Velká část naší práce v boji proti násilí zde v Evropě je vykonávána v rámci mezinárodní spolupráce.

Na svém příštím zasedání v březnu 2010 posoudí Komise OSN pro postavení žen patnáct let Pekingské akční platformy. Švédské předsednictví již připravilo zprávu o pokroku v rámci Evropské unie a o problémech, které zbývá vyřešit. Rada hodlá 30. října přijmout v této věci sérii opatření. Pekingská akční platforma nám poskytuje strukturu a dlouhodobý plán pro mezinárodní politiku v oblasti rovnosti pohlaví. Rada je v této činnosti aktivně zapojena a velkou pozornost věnuje právě boji proti násilí vůči ženám.

Problém násilí na ženách nezná mezinárodních hranic. Musíme jej řešit na mezinárodní úrovni, jak v rámci Evropy, tak i mimo ni. Musíme zintenzívnit boj proti násilí založenému na pohlaví v našich mezinárodních misích a nesmíme zavírat oči před násilím, které je páčeno zde, na našich vlastních občanech.

Paní předsedající, vážení poslanci, zopakuji, co jsem řekla na začátku: násilí na ženách nemá v civilizované společnosti co dělat. Jsem vděčná, že Parlament se dnes věnuje této otázce. Máte plnou podporu Rady, tohoto předsednictví a všech těch, kteří obhajují to, čemu věří, a brání principy spravedlnosti, rovnosti a solidarity.

Karel De Gucht, člen Komise. – (FR) Paní předsedající, při příležitosti Mezinárodního dne za odstranění násilí páchaného na ženách by Komise ráda znovu vyjádřila svůj silný politický závazek v boji proti násilí na ženách. Tento závazek se odráží ve sdělení týkajícím se Stockholmského programu, k jehož prioritám patří nutnost věnovat zvláštní pozornost právům dětí a ochraně lidí, kteří jsou obzvláště zranitelní, jako jsou ženské oběti násilí a senioři.

Svým plánem pro rovnost mezi muži a ženami pro období 2006-2010 se Evropská komise zavázala pomoci vymýtit sexuální násilí a násilí spojené s obchodováním s lidmi. Boj proti násilí na ženách také bude nejvyšší prioritou nové strategie, která naváže na tento plán a na které v současnost pracujeme.

Avšak je také nezbytně nutné financovat praktická opatření v této oblasti. Komise již odvedla velký kus práce v boji proti násilí v Evropě prostřednictvím programu Daphne. Naše reakce v oblastech prevence násilí a podpory obětí násilí musí být nyní podpořena praktičtějšími opatřeními.

Nejprve Komise určila opatření v rámci programu Daphne s cílem zavést konzistentnější strategii EU pro boj proti násilí na dětech, mladých lidech a ženách. Díky ročnímu rozpočtu okolo 17 milionů eur v roce 2009 se Komise zaměřila přímo na rizikové skupiny. Tyto finanční prostředky byly poskytnuty navíc vedle prostředků z vnitrostátních programů.

Počítáme s vytvořením expertní prověřovací skupiny jako součásti pracovního programu Daphne pro rok 2010. Tato skupina bude schopna určit nutná opatření na úrovni Společenství a podpořit společný postup členských zemí.

Komise také začne pracovat na studii proveditelnosti, která ohodnotí, zda je možné a nezbytné na evropské úrovni harmonizovat právní předpisy o sexuálním násilí a násilí vůči dětem.

Výsledky této studie budou představeny na podzim 2010. Komise hodlá svolat představitele vlád členských států, orgánů Společenství, politických skupin, organizací občanské společnosti a tak dále, s cílem navrhnout otevřenější politiku Společenství.

Kromě toho byla výměna nejlepších metod, norem a intervenčních modelů již předmětem diskusí, jež se konaly v prosinci 2007 pod záštitou Evropské sítě pro předcházení trestné činnosti.

A konečně, je třeba zdůraznit, že proti extrémním formám násilí vůči ženám musíme bojovat těmi nejtvrďšími prostředky. Za tímto účelem Komise v březnu navrhla změnu evropského trestního rámce v souvislosti s bojem proti obchodování s lidmi a sexuálnímu zneužívání dětí, které postihují především nejzranitelnější ženy a dívky.

Co se týče žádosti o zorganizování Evropského dne proti násilí na ženách, Komise došla na základě podrobné studie k závěru, že by bylo předčasné podniknout takovou akci předtím, než bude vypracována opravdová strategie pro boj s násilím.

Rád bych nyní předl slovo své kolegyni, paní Ferrero-Waldnerové.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – (FR) Paní předsedající, vážení poslanci, jak asi všichni víte, vždy jsem se – jakožto sama žena – aktivně účastnila boje proti násilí na ženách a usilovala o posílení postavení žen obecně, nejen za posledních pět let ve funkci komisařky pro zahraniční věci, ale i předtím jako ministryně. Proto bych se k tomuto tématu ráda vyjádřila.

Co se týče okolního světa, kromě konkrétních zásahů, o nichž bude můj kolega zanedlouho hovořit, se boj proti násilí na ženách stal důležitým centrálním bodem politiky lidských práv EU a tyto kroky mají oporu v konkrétních pokynech přijatých v prosinci 2008.

Realizace těchto pokynů je zvláště výrazná na místní úrovni ve třetích zemích, kde Evropská unie působí. V přibližně 90 zemích třetího světa vytvořila velvyslanectví členských států EU a delegace Evropské komise své vlastní akční plány, jejichž cílem je realizovat tyto pokyny a vypracovat úplný seznam iniciativ, které mají být uskutečněny v období 2009-2010.

Vysíláme pořád totéž jasné poselství: porušování práv žen nelze ospravedlnit ve jménu kulturního relativismu nebo tradic.

V souvislosti s těmito jednáními také nabídneme pomoc ve formě spolupráce, abychom např. zrealizovali doporučení zvláštní zpravodajky pro násilí na ženách, posílili vnitrostátní instituce odpovědné za záležitosti týkající se rovnosti pohlaví a samozřejmě podpořili změny právních předpisů, které upravují diskriminaci žen.

Předmět „Ženy, mír a bezpečnost“, o kterém pojednávají usnesení 1 325 a 1 820 Rady bezpečnosti OSN, leží v centru naší pozornosti. Nadto v prosinci 2008 Evropská unie přijala globální přístup pro realizaci těchto usnesení.

Domnívám se, že tím je vytvořena základna společných zásad, jak pro činnosti týkající se evropské bezpečnostní a obranné politiky, tak pro zásahy zahrnující využití nástrojů Společenství. Tyto aktivity by nám měly umožnit začlenění „ženské“ otázky účinněji do celého cyklu konfliktu, od prevence, zvládání a řešení krizí k upevňování míru a dlouhodobé rekonstrukci.

Já osobně jsem sehnala podporu od 40 žen na vrcholných postech na celém světě, abych dala nový impulz k realizaci usnesení 1 325 prostřednictvím, jak víte, zorganizování ministerské konference 10 let po přijetí tohoto usnesení. Tato myšlenka byla schválena generálním tajemníkem OSN Pan Ki-munem, na což jsem velice hrdá. Avšak ještě pozoruhodnější je skutečnost, že během přípravy této ministerské konference se mnoho států a mezinárodních organizací, jako je Africká unie, rozhodlo zesílit svoje snahy o prosazení usnesení 1 325, především prostřednictvím rozvoje národních akčních plánů.

Paní předsedající, ráda bych zakončila svůj projev osobní poznámkou. Velice si cením možností, které politiky EU, ať vnitřní či vnější, nabídl v boji proti násilí na ženách, a těší mě podpora, které se jim obecně dostalo. Jsem velice ráda, že činnost, která byla v minulosti jaksi omezena na osobní odhodlání, se nyní stává naprosto společným úsilím.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN LAMBRINIDIS

místopředseda

Barbara Matera, jménem skupiny PPE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, odstranění násilí na ženách je velmi důležité téma, které vyžaduje velké úsilí a odhodlání od nás všech: evropských orgánů, členských států i občanské společnosti.

Násilí vůči ženám nepředstavuje pouze porušení lidských práv, ale také přináší závažné následky na jednotlivcích i společnosti, které nemůžeme přehlížet. Jde tedy o problém, který musíme řešit na různých frontách.

V oblasti kultury musíme bojovat proti myšlence, že násilí založené na kulturních, náboženských nebo společenských aspektech lze jakýmkoli způsobem ospravedlnit. Musíme pořádat informační kampaně, které se dostanou k mladým lidem a budou se tedy konat ve školách. Uspořádání evropského roku, po kterém již několikrát volal Evropský parlament, by mohlo mít ten správný evropský i mezinárodní dopad, díky kterému bychom mohli vybudovat konzistentnější a účinnější politiku.

Na politické frontě je nezbytné zahrnout tento problém jako prioritu do vnitrostátních, evropských a mezinárodních programů. Domnívám se proto, že je vhodné navázat pevnější vazby – a tím skončím – mezi Evropskou unií a OSN, abychom mohli v této oblasti jednotně postupovat. V tomto ohledu byla odpověď náměstkyně generálního tajemníka OSN, paní Migirové, v Evropském parlamentu ukázková. Je proto mým přáním, aby se naše spolupráce i nadále prohlubovala.

Britta Thomsen, jménem skupiny S&D. – (DA) Pane předsedající, dámy a pánové, dnes, 25. října, muži a ženy po celém světě oslavují Mezinárodní den OSN za odstranění násilí páchaného na ženách.

Násilí vůči ženám je velkým společenským problémem, který nelze jednoduše redukovat na ženskou otázku. Týká se totiž porušování lidských práv, práva na život a práva na bezpečnost. OSN odhaduje, že sedm z deseti žen se za svůj život stává obětí násilí od mužů. Ve skutečnosti stojí násilí mužů vůči ženám více ženských životů než malárie, dopravní nehody, terorismus a válka dohromady. Nemůžeme zůstat pasivními pozorovateli. Je nezbytně nutné, aby EU podnikla kroky IHNE. Komise musí co nejdříve předložit plán politiky EU, abychom mohli bojovat proti všem formám násilí na ženách.

Podíváme-li se na iniciativy, jež podnikají různé členské státy, je naprosto zjevné, že některé země berou tento problém vážněji než jiné. Španělsko, které se ujal předsednictví Rady 1. ledna, umístilo boj proti násilí na ženách do čela svého programu předsednictví. Španělsko je jediným členským státem EU, který založil středisko pro sledování násilí, které každý rok předkládá zprávu o stavu násilí založeného na pohlaví a pravidelně aktualizuje nejlepší možnou strategii pro boj s ním. Podpořme chystanou iniciativu španělského předsednictví, jejímž cílem je zřídit středisko na sledování násilí v EU pro dobro všech evropských žen.

Antonyia Parvanova, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, nejen kvůli Mezinárodnímu dni za odstranění násilí páchaného na ženách bychom se, když uvažujeme o usnesení k tomuto problému, měli ptát, zda jsme udělali dost. Dnes je v Evropě každá čtvrtá žena obětí násilí, domácího zneužívání, znásilnění, sexuálního vykořisťování nebo mrzačení ženských pohlavních orgánů.

Jedním z nejstrašnějších příkladů násilí založeného na pohlaví je situace, kdy je znásilňování použito během války jako zbraň jako v případě Konga. Je načase vytvořit komplexní strategii EU vedoucí ke konkrétnímu akčnímu plánu, jehož cílem bude boj proti všem formám násilí vůči ženám, včetně obchodování se ženami.

Členové Komise, ráda bych vás informovala, že jsme dnes hlasovali, během usnesení o Stockholmském programu, o pozměňovacím návrhu, který požaduje směrnici, evropský akční plán o násilí na ženách, jenž by zajistil prevenci násilí, ochranu obětí a stíhání pachatelů.

Věřím, že tentokrát naši kolegové, vy, a také Rada, nebudou citovat zásadu subsidiarity a že se velmi brzy dočkáme realizace této směrnice a akčního plánu. Přednesli jsme tuto otázku španělskému předsednictví, které velmi podporuje tuto prioritu. Doufám, že bude prioritou pro všechny z nás.

Raül Romeva i Rueda, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, je skutečně nezbytné vytvořit jasný právní základ pro boj se všemi formami násilí na ženách.

Také vyzývám Radu a Komisi, aby přijaly rozhodnutí o plném přechodu kompetencí v rámci evropské politiky. Žádný z členských států neuspěje v boji s těmito problémy sám. Nulová tolerance vůči všem formám násilí na ženách se musí stát nejvyšší prioritou všech orgánů v celé Evropě.

Požadavek, který vznesl Parlament k Radě a Komisi na lépe zaměřený a koherentnější plán politiky EU pro boj proti všem formám násilí na ženách, je krokem správným směrem, stejně jako středisko pro sledování násilí, které již bylo zmíněno.

Také bych rád Komisi a Radě připomněl svou žádost, aby se násilí na ženách řešilo s ohledem na genderový rozměr porušování lidských práv na mezinárodní úrovni, především v souvislosti s bilaterálními a

mezinárodními obchodními smlouvami, jak těmi již platnými, tak těmi, o nichž se jedná, což je také uvedeno v mé zprávě o vraždách žen, proto bych rád poprosil paní komisařku, aby byla v této věci trochu konkrétnější.

Dovolte mi závěrem uvítat dnes ve sněmovně naše přátele z konžského sdružení pro mír a spravedlnost. Předali nám tyto květiny, aby nám připomněli, že tento každodenní boj je společný a že v něm musíme držet při sobě s lidmi, kteří trpí a bojují přímo v dané oblasti.

Marina Yannakoudakis, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, násilí na ženách, zvláště v domácím prostředí, představuje problém, o kterém je třeba jednat, a já děkuji předsedkyni Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví, že toto téma nadnesla.

Avšak musíme si uvědomit, že tento problém není pouze otázkou rovnosti pohlaví. Ani otázkou rovnosti obecně. Ve skutečnosti nejde jen o otázku lidských práv, ale hlavně a především o problém trestního práva. A právě proto, že jde o otázku trestního práva, jde o záležitost suverénního státu, a je tedy na národních státech, aby podnikly kroky.

Podle Rady Evropy se každá čtvrtá žena během svého života stane obětí domácího násilí. Evropská unie může být v této oblasti aktivní tím, že poskytne zdroje pro vzdělávání a zvyšování informovanosti, a tím, že zahájí debatu o násilí na ženách, ale také na mužích: podle Ministerstva vnitra Spojeného království je každý šestý muž obětí domácího násilí.

Nedávno jsem navštívila Elevate, útočiště žen v Londýně, a hovořila s oběťmi domácího násilí. Přicházejí ze všech společensko-ekonomických vrstev. Neexistuje žádný vzorec. Násilí má dopad na oběti, jejich rodiny i děti. Jeho následky jsou jak izolované, tak dalekosáhlé, a ničí lidské životy. Cesta k napravení těchto životů je dlouhá a vyžaduje podporu. Projekt Elevate nabízí obětem bezpečný přístav a podporuje jejich snahy o znovunabytí sebevědomí a schopnosti fungovat ve společnosti. Projekty, jako je tento, potřebují podporu, finanční podporu.

Evropská unie může být aktivní v boření tabu týkajících se násilí na ženách – a mužích. To je oblast, kterou si jako společnost nemůžeme dovolit dále ignorovat.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Paní Svenssonová položila ústní otázku o násilí na ženách a předložila návrh usnesení. V něm uvádí, že násilí na ženách představuje strukturální a široce rozšířený problém postihující celou Evropu a že vzniká z nerovnosti mezi muži a ženami.

Ačkoli se nizozemská Strana za svobodu nemůže připojit k akcím na řešení tohoto problému na evropské úrovni, tyto návrhy nicméně podporujeme a vyzýváme členské státy, aby podnikly jednotné kroky na vnitrostátní úrovni. Strana za svobodu velmi ostře odsuzuje jakékoli násilí na ženách. Avšak zde v Evropě je páčáno mnoho násilí vůči muslimským ženám, především v domácím prostředí. Proto také musíme zvážit případy domácího násilí, zločinů ze cti a mrzačení ženských pohlavních orgánů, což jsou zločiny, jež vyrůstají z muslimské představy rolí muže a ženy.

Ačkoli Strana za svobodu považuje veškeré násilí na ženách za naprosto nepřijatelné, rádi bychom upozornili zvláště na tuto formu násilí. Dovolte mi znovu zdůraznit: tohle je naprosto nepřijatelné. Z tohoto důvodu moje strana silně apeluje na členské státy, aby bojovaly proti všem formám tohoto násilí a podnikly zvláštní kroky k prošetření násilí na ženách souvisejícího s islámem.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Paní ministryně, členové Komise, také já bych ráda znovu zmínila to, co již řekla paní ministryně: násilí nemá v civilizované společnosti co dělat. Připomínáme si dnes 10. výročí usnesení OSN o boji proti násilí na ženách. Když jsem poslouchala vaše projevy a projevy kolegů poslanců, přemýšlela jsem, jestli za 10 či 20 let budou naši nástupci v této sněmovně stále říkat, že násilí nemá v civilizované společnosti co dělat. Je pravda, že čas není na naší straně, protože agresivita v naší společnosti stoupá. Na tento růst mají vliv média, ale agresivita roste i kvůli krizi. Psychologové říkají, že agresivita je v době krize mnohem častější než kdykoli jindy. Násilí na ženách představuje bezpochyby problém, ale máme tu ještě jeden problém, na který často upozorňují kolegové poslanci, totiž že muži se také stávají oběťmi násilí. Bohužel statistiky uvádějí, že 95% obětí tvoří stále ženy. V případech obchodování s lidmi 80% obětí jsou také ženy. Domnívám se, že nyní je opravdu načase, aby evropské orgány začaly tento problém brát mnohem víc vážně.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Pane předsedající, dnes miliony jedinců a miliony žen po celém světě protestují proti násilí založenému na pohlaví. Dnes nemůžeme zavírat oči před touto obrovskou sociální pohromou, jež ztělesňuje nerovné rozložení sil mezi muži a ženami v průběhu dějin. Žádný důvod, žádný argument a žádná oblast to nemůže ospravedlnit. Některé ženy jsou zavražděny jen proto, že jsou to ženy.

Tváří v tvář tomuto stavu věcí máme povinnost použít veškeré nám dostupné prostředky, abychom odstranili násilí založené na pohlaví a abychom se posunuli vpřed a vytvořili rovnější společnost prostřednictvím odvážných a pevně daných právních opatření. Tato odpovědnost je nás všech, evropských orgánů, členských států a organizací.

Země jako Španělsko daly v tomto ohledu jasně najevo svůj závazek. Zákony postihující násilí založené na pohlaví jsou nezbytným a základním nástrojem. To by mělo proto sloužit jako příklad zbytku Evropy. Také bych mohla zmínit vzdělání zaměřené na rovnost, boj proti stereotypům a právní pomoc obětem násilí. Jsem si jistá, že bychom mohli hovořit o mnoha dalších nezbytných politikách v této oblasti. Nadcházející španělské předsednictví určilo boj proti násilí založenému na pohlaví za jeden ze svých prioritních cílů. Domnívám se, že to je velmi důležité, a věřím, že sněmovna bude v tomto ohledu silně podporovat každou iniciativu.

Musíme spojit své úsilí a spolupracovat. Teprve potom budeme schopni podporovat ty miliony ženských obětí, které si již nemohou dovolit čekat ani o minutu déle.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Jak již bylo v této sněmovně zdůrazněno, násilí na ženách je skutečně extrémně závažný problém, kterému ne vždy věnujeme patřičnou pozornost. Tento problém je na hrozné úrovni v rozvojových zemích, především v těch zrušených válkou a konflikty. Z násilňování a sexuální násilí vůči dívkám, ženám a dětem dosáhlo epidemických rozměrů v afrických zemích rozpolcených válkou, především v Kongu, Somálsku, Burundi a Libérii. Bohužel tento obrovský výskyt násilných činů není typický pouze pro země sužované konflikty. Děje se tak ve velkém měřítku dokonce v těch nejmírovějších a nejdemokratičtějších zemích světa.

Je naší povinností zaměřit svoji pozornost a úsilí na potrestání těch, kteří jsou vinni porušováním lidských práv, a také usilovat o posílení bezpečnosti žen a zajistit, aby obětem sexuálního násilí byla poskytnuta vhodná pomoc, od lékařské pomoci až po znovuzacelení do rodiny a společnosti.

A konečně, ráda bych vám připomněla události, které se konaly v rámci výboru pro rozvoj a byly věnovány Mezinárodnímu dni za odstranění násilí vůči ženám, a také bych ráda poděkovala panu komisaři De Guchtovi za to, že se těchto akcí účastnil a že projevil velký zájem o danou problematiku, stejně jako komisařce Ferrero-Waldnerové za účast v této rozpravě.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, ráda bych věnovala Mezinárodní den za odstranění násilí na ženách památce Anny Politkovské, novinářky a ženy, která zaplatila životem za lásku k pravdě, africkým ženám v konfliktech a těm mnoha trpícím ženám v Evropě, o jejichž trápení se často ani neví.

Tyto příklady jsou v protikladu k degradovanému a konzumnímu obrazu, který média často přisuzují ženské identitě, čímž přispívají ke kultuře, v níž jsou ženy utlačovány a ponižovány. To je také závažná forma násilí, proti níž musíme v Evropě vystoupit a zasáhnout.

Musíme co nejdříve vytvořit konzistentní evropský systém pro statistické sledování – o tom se již nejednou mluvilo – se zvláštním zaměřením na nezletilé, obchodování s lidmi, fyzické a sexuální násilí a zranitelné ženy, např. přistěhovalkyně. Avšak také bychom rádi viděli konkrétní výsledky pramenící z pokynů EU týkajících se žen v ozbrojených konfliktech, které komisař před chvílí zmínil, přinejmenším ve formě poskytnutí finanční a jiné podpory pro projekty, často organizované malými sdruženími, místními neziskovými organizacemi, a také pro země, jež se věnují znovuzacelení žen a pomoci ženám, které se staly oběťmi násilí.

Jsme si vědomi toho, že dnes máme novou možnost, již nám nabídla Lisabonská smlouva a Stockholmský program, zakotvit tyto preventivní akce v zákoně v rámci Společenství.

Avšak musíme také odsoudit další aspekt násilí: kontext, v němž se odehrává. Násilí související s konzumací alkoholu a drog je mezi mladými lidmi a nezletilými na vzestupu a my jej možná nezmiňujeme dostatečně často, když hovoříme o násilí na ženách.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Pane předsedající, miliony žen jsou bity, zneužívány, kupovány, prodávány, znásilňovány a zabíjeny jen proto, že jsou ženy. Na následky agresivity namířené vůči nim umírá více žen než na rakovinu. Musíme dát veřejnosti jasně najevo, že v moderní, demokratické společnosti nemá násilí na ženách co dělat. Začneme tím, že vzděláme politickou třídu a osvobodíme politiku od vlivu těch náboženství, která schvalují dominanci mužů. To je nezbytná podmínka pro skutečnou rovnost a ukončení násilí.

V mé zemi odmítá konzervativní pravice, kterou má pod palcem církev, přiznat ženám plná lidská práva. Podporuje patriarchální rodinu, ve které je role ženy u plotny, u kolíčky a v kostele. Ženy zde nemají právo na potrat a existují i plány odebrat jim jejich právo na oplodnění *in vitro*. Idealizovaná „polská matka“ statečně nesoucí kříž v podobě manžela, který ji bije, je absurdnost, proti které musíme společensky i právně protestovat.

Ráda bych vás vřele pozvala na konferenci o odstranění násilí na ženách, která se bude konat 10. prosince v Evropském parlamentu na popud Centra pro ženská práva v Polsku.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, každý den se v Evropě stane každá pátá žena obětí násilí. Násilí na ženách je nepřijatelné neohledně na formu, kterou na sebe bere. A přesto v Evropě mnoho žen a dívek stále žije ve stínu agresivity a vykořisťování.

Ta čísla jsou alarmující. Násilí na ženách přichází v mnoha podobách a děje se kdekoli: domácí násilí doma, sexuální násilí a sexuální obtěžování v práci, znásilnění v rámci vztahu i ve formě válečné taktiky mimo Evropu.

V Evropě je domácí násilí hlavní příčinou smrti a invalidity žen ve věku mezi 16 a 44 lety. Během toho, jak zde nyní mluvíme o těchto extrémně závažných věcech, je na ženách pácháno násilí. Diskutovat o tom nestačí. Je načasе jednat.

Evropská unie má povinnost ochraňovat své nejzranitelnější občany. Boj proti násilí na ženách je bojem o základní lidská práva a program Daphne, který podporuje akce zaměřené na boj proti všem formám násilí, na to nestačí.

Pro rozvoj konzistentnějších evropských plánů je zapotřebí nových opatření. Podporuji iniciativu zorganizovat Evropský rok pro boj proti násilí na ženách, po kterém Parlament volá již více než deset let.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, ráda bych zopakovala, co již přede mnou řekly paní Materaová a Stassenová o násilí pramenícím v kultuře a náboženství. Ráda bych využila této minuty k tomu, abych vám popsala zážitek, jehož jsem byla svědkem jako dobrovolnice na jedné ze svých misí.

Je to příběh Karin, příběh ženy, která nechtěla nosit burku. Její manžel, aby ji potrestal, ji polil kyselinou. Udělal to v noci, udělal to, když spala. Karin nyní nosí burku, ne protože by chtěla, ale aby skryla známky tohoto tragického útoku.

Doufám, že tento den nezůstane jen dalším datem v kalendáři, ale že pomůže všem těm ženám, které zažívají každý den násilí, a že naše slova budou proměněna v konkrétní činy a skutky.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, mnoho žen v Evropě a na celém světě svádí dennodenně boj o ukončení násilí, jež je na nich pácháno, ale nemohou a neměly by nést toto břemeno samy, protože tyto násilné skutky na ženách, jejichž pachatelé jsou většinou muži, jsou zároveň násilím páchaným na celém lidstvu.

Je jediné správné, že muži se do tohoto boje čím dál více zapojují. Proto se účastním kampaně Bílá stuha. Tato kampaň byla zahájena před dvaceti lety v Kanadě, původně vytvořena muži pro muže. Skupina mužů se jednoho dne rozhodla, že mají povinnost vyzvat ostatní muže, aby veřejně protestovali proti násilí páchanému na ženách. Tato bílá stuha je symbol, je to také symbol karafiátu, který připomíná boj konžských žen proti utrpení, které podstupují každý den - před chvílí zde byly.

Proto vyzývám všechny své kolegy poslance a poslankyně, aby se k nám připojili v boji proti násilí na ženách, protože bojujeme nejen proti fyzickému, ale také psychickému násilí a často, jak víme, slova mohou bolet více než činy.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Násilí na ženách se, ve svých rozličných podobách, liší v závislosti na ekonomickém, kulturním a politickém prostředí ve společnosti. Může zahrnovat psychologické a psychické zneužívání v rodině až vynucený sňatek v mladém věku a další násilné praktiky. Jakákoli forma násilí na ženách je nepřijatelným porušením lidských práv a brání rovnosti pohlaví. Tento druh násilí je široce rozšířený. Má na svém kontě více obětí než rakovina a zanechává hluboké jizvy na duši lidí a na struktuře společnosti. Proto bychom měli zvýšit své snahy v boji s tímto problémem.

Odhady OSN také naznačují, že počet násilných činů nejenže neklesá, ale ještě stoupá. Bohužel tyto činy zůstávají ve většině případů nerozpoznány nebo prostě ignorovány. V Rumunsku podporuji kampaň s

názvem „Ženy ve stínu“ vedenou Populačním fondem OSN a Informačním centrem OSN. Jejím úkolem je zvýšit informovanost veřejnosti o vážné povaze tohoto problému.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, násilí na ženách je strašným porušením lidských práv, nehledě na podobu, jakou na sebe bere, ať už jsou to nucené sňatky, bití či znásilňování. Považuji termín „zabití ze cti“ za obzvláště ohavný, protože nic čestného na něm není. Zabíjení ze cti je odporný zločin a my musíme udělat vše proto, abychom proti němu bojovali.

Lisabonská smlouva má být brzy podepsána a proto bude Charta základních práv jakožto příloha této smlouvy obzvláště důležitá. Proto je Evropská unie povinna udělat vše, aby toto násilí zastavila.

Již zde bylo řečeno, že znásilňování může být použito jako válečná zbraň. Již jsme zmiňovali Kongo, kde se tyto hrozné činy dějí již léta a kde pachatelé znásilňují dokonce malé děti a postarší ženy. V současnosti funguje několik programů a paní Ferrerová-Waldnerová se zmínila i o tom, že oslovila ženy ve vládách po celém světě. Zjevně to ale nestačí. Tohle není jen problém žen. Tohle je problém všech lidí na světě. A my v Evropské unii musíme udělat vše, co je v našich silách, aby se situace zlepšila.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Pane předsedající, v uplynulých letech se iniciativy týkající se odstranění násilí na ženách znásobily. Bohužel tento jev v Evropě i nadále existuje bez ohledu na věk žen, jejich vzdělání či společenské postavení. Proto musíme i nadále zdůrazňovat, že násilí na ženách není přirozené ani nevyhnutelné. Násilí na ženách všude ve světě je jednoduše zločin a porušení práva na život, na osobní důstojnost, bezpečnost a fyzickou a duševní nedotknutelnost. Hovořit o násilí neznamena jen uvádět ženy jako oběti, ale, a to především, zahrnuje nutnost odsoudit tento násilný čin a jeho pachatele, kteří by neměli uniknout trestu. Potřebujeme dlouhodobé vzdělávání žen a mužů, které odstraní stereotypy a osvětlí každému nutnost bojovat proti tomuto jevu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Doufám, že tento Mezinárodní den za odstranění násilí páchaného na ženách bude znamenat počátek bourání zdi ticha a lhostejnosti, které v naší společnosti stále přetrvávají v souvislosti s touto skutečnou pohromou, která postihuje miliony žen v Evropské unii a na celém světě.

Násilí na ženách je porušením lidských práv a překážkou v účasti žen na společenském a politickém životě, ve veřejném životě i v práci a brání jim být občany s plnými právy. Ačkoli druhy násilí se v různých kulturách a tradicích liší, jak již zde bylo řečeno, kapitalistická ekonomická a sociální krize činí ženy zranitelnějšími, zhoršuje jejich vykořisťování, vede k chudobě a vyloučení ze společnosti a také přispívá k obchodování se ženami a k prostituci.

Je proto naprosto zásadní, abychom sjednotili finanční zdroje a politiky a opravdu se zavázali k prosazování role ženy ve společnosti a k prosazování rovných práv a abychom zavedli skutečné plány pro boj se všemi formami násilí na ženách, pro odstranění stále existující diskriminace a pro ochranu obětí.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, počátek druhého tisíciletí v Evropě charakterizuje rozšíření bezpečnostních zákonů: týkajících se dozoru, represe, vazby a uvěznění.

Rozpočty vázané na tyto politiky prudce vzrostly. Přesto míra násilí vůči ženám neklesá. Z dat vyplývá, že v roce 2008 zemřelo 156 žen na zranění způsobená jejich manžely ve Francii, kde je téměř každá desátá žena obětí manželského násilí. Bezpečnostní opatření zavedená v oblasti video monitoringu, evidování a biometrie nesplňují reálné bezpečnostní potřeby žen.

Toto násilí postihuje ženy ve všech zemích nehledě na jejich původ, společenské postavení či náboženství. Je spojeno s diskriminací založené na pohlaví. Podstata sexismu, stejně jako rasismu, spočívá v tom, že je jiné osobě upíráno alter ego.

Jak můžeme bojovat proti sexismu? Potřebujeme silnou politickou vůli informovat, bránit a chránit, politickou vůli zrušit všechny formy diskriminace, z níž násilí pramení. Nestojí bezpečnost více než polovina všech evropských občanů, jinými slovy evropských žen, za výraznou politickou investici?

Åsa Torstensson, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedající, paní Svenssonová, vážení poslanci, děkuji vám za velice důležitou rozpravu. Násilí mužů vůči ženám má mnoho tváří a může na sebe brát mnoho podob, ale zranitelnost a bolest jsou vždy stejné nehledě na to, kdo je oběť.

Je dobře, že Komise vyvíjí v této oblasti takovou iniciativu, a já doufám, že evropská spolupráce bude hybnou silou pro boj s násilím a pro posílení rovnosti a že budeme postupovat strategicky. Této iniciativy a činnosti se v Parlamentu dovolávalo mnoho z vás.

Ráda bych znovu zopakovala, že násilí na ženách je prioritní oblastí švédského předsednictví: 1. V rámci Stockholmského programu, který bude přijat příští týden, vznikne mnoho příležitostí pro řešení těchto problémů, jež se týkají žen, které jsou vystaveny násilí, jak bylo zdůrazněno zde v Parlamentu.

2. Dne 9. listopadu předsednictví uspořádalo konferenci, na které měl každý členský stát a zástupci občanské společnosti možnost podělit se o své zkušenosti a informace vztahující se k boji proti násilí na ženách. Během podzimu předsednictví také zorganizovalo konferenci v Bruselu o obětech obchodování s lidmi s cílem zdůraznit nutnost přijetí nových opatření a spolupráci se zeměmi původu, v nichž obchodování s lidmi začíná.

Ráda bych vyjádřila svoji vděčnost za tuto vysoce důležitou rozpravu. Cesta je dlouhá a čeká nás mnoho překážek, ale naše vize musí být jasná: zastavit násilí na ženách.

Karel De Gucht, člen Komise. – Pane předsedající, mám několik závěrečných poznámek, ale nejdříve ze všeho bych rád poděkoval všem poslankyním a poslancům, kteří se účastnili této rozpravy, jež byla skutečně velmi důležitá. Toto je jedna z nejbrutálnějších forem porušení lidských práv, která je velmi rozšířená, a to nejen v rozvojových zemích. Hovoříme hodně o Kongu, ale také bychom měli mluvit o jiných rozvojových zemích, jako je např. Pákistán. Včera večer po setkání v tomto Parlamentu jsem sledoval televizi a tam běžel program na 24/24 o zneužívání žen v Pákistánu. Bylo to otřesné, skutečně otřesné. Ale také je to pravda. Jedna poslankyně zde uvedla příklad ženy, která nechtěla nosit burku.

Je zjevné, že konflikt se vyostřuje a způsobuje drsnější zneužívání žen, že sexuální násilí je použito jako válečná zbraň, že po určité době vidíme, jak se společenská struktura a soudržnost tradičních komunit rozpadá, ničí, že mizí etika a že jsme v situaci, kdy nejen povstalci a vojáci, ale i běžní občané páchají tyto hrůzné útoky na ženy a děti.

Někteří poslanci se ptali, zda je možné mít evropskou směrnici o násilí na ženách, která by zajistila prevenci násilí, ochranu obětí a stíhání pachatelů. Bohužel, domnívám se, že pro to nemáme právní základ. V Lisabonské smlouvě je právní základ pro určité konkrétní kroky, které mohou být podniknuty...

(FR) ... především v oblasti obchodování s lidmi, sexuálního zneužívání dětí a dětské pornografie. V Lisabonské smlouvě se o tom jasně hovoří, ale Deklarace lidských práv jako taková neposkytuje právní základ, na němž bychom mohli vytvořit směrnici.

Avšak já stále věřím, že Komise musí nadále využívat nejrůznějších způsobů řešení tohoto problému, především prostřednictvím programů, které jsou zaměřeny nejen na rozvojové země, ale také na určité zranitelné skupiny a naše vlastní členské státy, protože i tady v Evropské unii, která by měla jít světu příkladem, co se týče ochrany lidských práv a práv žen, máme stejný problém.

Můžete se spolehnout na Komisi – jak na tu současnou, tak na tu příští -, že bude vyvíjet velké úsilí a podnikat kroky z toho prostého důvodu, že si myslíme, že to je nezbytné. Nejde o to, jak jeden z vás řekl, zda to budou členské státy, Komise nebo Evropská unie, kdo se chopí iniciativy. Domnívám se, že my všichni, na všech úrovních a ve všech sférách odpovědnosti, musíme mít tento problém na paměti.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ WALLIS

místopředsedkyně

Předsedající. – Obdržela jsem jeden návrh usnesení⁽²⁾ předložený v souladu s čl. 115 odst. 5 jednacího řádu jménem Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční zítra, ve čtvrtek 26. listopadu 2009.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Souhlasím s tímto usnesením a vyzývám Komisi, ale vyhlásila rok pro odstranění násilí na ženách. Věřím, že pak budou moci členské státy rychleji zlepšit vnitrostátní právní předpisy bojující proti násilí na ženách, obzvláště v případě domácího násilí, a také by mohly efektivně realizovat vnitrostátní akční programy pro boj s násilím na ženách. Členské státy musí zavést jednotný

⁽²⁾ Viz zápis.

systém pro snížení míry násilí na ženách – který sjednotí prevenci, ochranu i pomocná opatření. Je velmi důležité, aby tento problém byl prioritou, až začne fungovat nová Komise a Španělsko převezme předsednictví v Radě.

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Dnes je Mezinárodní den za odstranění násilí páchaného na ženách. Násilí vůči ženám existuje všude a ve všech společenských vrstvách, mezi chudými i bohatými, vzdělanými i nevzdělanými, sociálně mobilními i vyloučenými ze společnosti, ale před tímto problémem stále většina společnosti zavírá oči. Toto usnesení požaduje cílený a koherentní plán politiky EU pro boj proti všem formám násilí na ženách, jak se uvádí v plánu EU pro dosažení rovnosti mezi muži a ženami. Vnitrostátní zákony a politiky by se měly zlepšit prostřednictvím rozvoje komplexních vnitrostátních akčních plánů, které mají zaručit prevenci, ochranu a stíhání. V Irsku bylo v minulém roce poskytnuto útočiště 1947 ženám a 3269 dětem. Od roku 1996 bylo zavražděno více než 120 žen, z nich mnoho svým současným nebo bývalým partnerem. Studie EU ukázaly, že každá pátá žena zakusí násilí od svého mužského partnera a že 25 % všech násilných činů v Evropě zahrnuje muže napadajícího manželku či partnerku. Cílem domácího násilí je ovládnout a zničit lidského ducha. Zprávy o plánovaných škrtech irské vlády až do výše 30 % v oblasti některých služeb bohatě ilustrují nedostatek skutečného odhodlání zabývat se prevencí, ochranou a stíháním.

Louis Grech (S&D), písemně. – V Evropě se stane obětí domácího násilí každá pátá žena. Na Maltě bylo od ledna do října 2009 hlášeno 467 případů domácího násilí, ale tato čísla pravděpodobně plně neodpovídají maltské skutečnosti. Podobně i statistiky jiných členských států jsou zavádějící. Je to z toho důvodu, že se ženy často obávají nepochopení ze strany úřadů a soudních orgánů. Usnesení ukazuje, že násilí, když odhlédneme od kriminality, je také otázkou diskriminace a nerovnosti – což je oblast kompetence EU. Návrh se správně zaměřuje na stíhání pachatelů. Je nesmírně důležité, aby v zákoně nebyly mezery, které by umožnily pachatelům uniknout trestu. V souvislosti s tím ovšem musíme vzít v potaz i reintegraci násilnických partnerů, abychom se vyhnuli dalšímu násilí v budoucnosti. Některé členské státy nemají dostatečně vyškolené pracovníky, kteří by poskytly vhodnou podporu, pomoc a radu obětem. Vytváření útočišť pro oběti nestačí. Takové ženy potřebují pomoc od vlády, aby se mohly znovu zapojit do pracovního trhu a tím získaly skutečnou ekonomickou nezávislost na svém násilnickém partnerovi. Musíme rozšířit rekvalifikační kurzy pro oběti, abychom jim umožnili znovu se plně začlenit do společnosti, a Evropská unie by měla využít všechny své pravomoci, aby ukončila toto do očí bijící nerovné postavení žen ve společnosti.

Zita Gurmai (S&D), písemně. – Násilí na ženách je závažným problémem celého světa. Ženy a děti jsou tou nejzranitelnější skupinou ve společnosti a zakoušejí násilí nejčastěji. Například v Evropě je podle odhadů 20-25 % žen v průběhu svého dospělého života obětí fyzického násilí a 10 % žen dokonce musí vytrpět sexuální násilí. Co se týče domácího násilí, 98 % páchají muži na ženách, a proto musíme na tento problém nahlížet jako na problém související s pohlavím. Když hovoříme o násilí, nemluvíme pouze o fyzickém násilí: a proto by výše uvedené statistiky vypadaly mnohem hůř.

Domnívám se, že tato čísla a tato skutečnost, která postihuje především ženy, nemůžeme akceptovat. Evropští socialisté již dlouho požadují účinnou ochranu obětí a fungující programy. Program Daphne je dobrý začátek, ale je třeba udělat víc na úrovni členských států EU. Myslím si, že je velmi důležité, že se španělské předsednictví rozhodlo učinit z boje proti násilí svoji prioritu. Žádný sociální problém nelze vyřešit za pouhých šest měsíců. Proto udělám vše proto, aby belgické a maďarské předsednictví pokračovalo v činnosti, kterou začali Španělé.

Livia Járóka (PPE), písemně. – Vynucená sterilizace je jednou z nejvážnějších forem násilí na ženách a nepřijatelným porušením lidských práv. V několika členských státech byly romské ženy donuceny ke sterilizaci, jež měla snížit jejich „vysokou, nezdavou“ porodnost. Ačkoli v několika případech byly vyneseny rozsudky ve prospěch obětí, adekvátní kompenzace a oficiální omluvy se oběti ve většině případů dosud nedočkaly. Ráda bych na tomto místě ocenila omluvu předsedy vlády Jana Fischera a nedávný návrh vlády České republiky, jenž požaduje, aby do 31. prosince 2009 ministerstvo zdravotnictví přijalo sérii opatření, aby se tato porušení práv již nemohla opakovat. Doufám, že ostatní země jako Slovensko se přidají k české iniciativě a vytvoří mechanismus, který by zaručil přiměřenou kompenzaci pro ženy, jejichž reprodukční schopnosti byly zničeny bez jejich souhlasu. Je nezbytné, aby členské státy neprodleně vyšetřily extrémní porušování lidských práv romských žen, potrestaly pachatele a zajistily, aby byly zjištěny všechny oběti a bylo jim uděleno odškodné. Je společným cílem všech evropských zemí zajistit zdraví a fyzickou integritu všech žen na kontinentu.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), písemně. – (PL) Zdá se, že ve všeobecné kampani za dodržování lidských práv není problému násilí na ženách, včetně domácího násilí, věnována dostatečná pozornost. Celosvětová kampaň OSN za ukončení násilí vůči ženám v roce 2008 odhalila, že ženám ve věku od 15 do 44 let častěji hrozí znásilnění a domácí násilí než rakovina, dopravní nehody, válka nebo malárie. Různé

formy sexuálního obtěžování v práci samo nahlásilo 40-50 % žen v EU. Odhaduje se, že 500 000 až dva miliony lidí, a většina z nich jsou ženy a děti, se stane každoročně obětí obchodování s lidmi, je nuceno k prostituci, nucené práci nebo otroctví či nevolnictví. Proto mě těší, že se tomuto problému věnuje usnesení připravované Výborem pro práva žen a rovnost pohlaví. Je důležité sjednotit přístup k boji proti násilí na ženách, výsledkem čehož by naše snahy byly efektivnější. Je také důležité poskytnout správný druh pomoci ženám a vůbec všem, kteří se stali oběťmi násilí. Avšak neméně důležitá je také informovanost společnosti o tom, že domácí násilí není nepohodlný problém, který je třeba držet doma pod pokličkou.

Anna Záborská (PPE), písemně. – (SK) Dnes, 25. listopadu, není jen Mezinárodní den boje proti násilí na ženách, ale křesťanský svět si připomíná i svatou Kateřinu Alexandrijskou, která byla počátkem 4. století uvězněna a stala se obětí násilí, mučednicí svědomí a svobody projevu. Někteří zveličují problém násilí tak, že mám někdy pocit, jako kdybychom my ženy ani jiný problém neměly. Jsem přesvědčená, že drtivou většinu času ženy více trápí problém chudoby, zdravotní péče, vzdělání, ohodnocení jejich práce v rámci rodiny a další životní okolnosti.

Přesto si však musíme přiznat, že i násilí je problém. Je to problém nehodný civilizované společnosti, problém, který dehonestuje lidskou důstojnost. Avšak zjišťuji, že v Evropském parlamentu existuje násilí politicky korektní a násilí politicky nekorektní, neboť jen to může být důvodem toho, že mi ve Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví neprošel pozměňující a doplňující návrh odsuzující nucené sterilizace žen a násilné ukončení těhotenství.

Zbigniew Ziobro (ECR), písemně. – (PL) Je velká hanba, že v Evropě stále dochází k tolika případům násilí vůči ženám. Znepokojovat by nás měla především skutečnost, že velké procento případů násilí na ženách není hlášeno na policii, což je obzvláště znepokojivé především u tak závažných zločinů, jako je znásilnění. Žádná strategie v boji proti násilí na ženách nemůže být úspěšná, pokud oběti nebudou hlásit násilné činy příslušným orgánům. Zákon musí zajistit rezolutní reakci v této oblasti, aby oběti mohly znovu nabyt pocitu spravedlnosti a celá společnost mohla být v budoucnu chráněna před podobnými incidenty. Velmi zneklidňující je také skutečnost, že v některých zemích EU, včetně Polska, jsou tresty za zločiny sexuální povahy velmi mírné a navíc bývají často podmíněné. Jako příklad můžeme uvést, že 40 % rozsudků vynesených v Polsku za znásilnění jsou podmíněné tresty odnětí svobody. Uvalení tak mírných trestů je jako facka do tváře obětem ze strany soudů, které berou na lehkou váhu tak těžká provinění. Vážný přístup k problému násilí vůči ženám musí nutně zahrnovat, že budeme s pachateli zacházet tvrdě, abychom zajistili spravedlivou odplatu za příkoří a také abychom v budoucnu zajistili bezpečnou společnost.

14. Politické řešení problému pirátství u somálského pobřeží (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu jsou prohlášení Rady a Komise o politickém řešení týkajícím se pirátství u somálského pobřeží.

Carl Bildt, úřadující předseda Rady. – Paní předsedající, jsem vděčný za tuto příležitost promluvit krátce o Somálsku a především o velmi závažném problému, který je způsoben pirátstvím u somálského pobřeží.

Nebudu zacházet do příliš velkých podrobností: tato země je v nesnázích už více než 18 let, humanitární situace je otřesná a v zemi zuří konflikt. Probíhá zde proces s přechodnou federální vládou, ale ta je křehká – řečeno nejmírnějším možným způsobem – a vyžaduje trvalé snahy mezinárodního společenství, aby v zemi došlo postupně k usmíření a začal se postupně budovat nějaký funkční stát, který by přinesl trochu stability do této zoufale rozervané země.

Pirátství je skutečně velice vážná hrozba. Boj s ním vyžaduje pevné odhodlání v zemi samotné, což je, jak jsem již naznačil, nesmírně obtížné vzhledem k současné bezpečnostní situaci v zemi. Proto, jak jste si mohli všimnout, byly naše současné snahy zaměřeny na praktickou pomoc, která může být poskytována mimo Somálsko pro dobro země a jejích obyvatel. Samozřejmě diskutujeme o dalších krocích v tomto ohledu, jak možná víte.

Co se týče konkrétně problému pirátství, námořní operace Atalanta i nadále úspěšně probíhá u somálského pobřeží. Veškeré zásilky Světového potravinového programu byly bezpečně doručeny do Somálska z Mombasy do Mogadiša a Berbery. Od května 2009 nedošlo v Adenském zálivu k žádnému úspěšnému útoku. To je, alespoň do určité míry, výsledek závazku členských států EU a mezinárodního společenství, které pomohlo vytvořit generaci důležitých námořních posil na vysoké úrovni. Úspěch operace v tomto omezeném smyslu je také výsledkem úzké spolupráce mezi civilní námořní komunitou a operačním ústředím EU v Northwoodu ve Spojeném království. To umožnilo rozvoj skvělých řídicích praktik, které jsou také

námořníky čím dál více respektovány. Došlo také k velmi efektivní realizaci koordinovaného mechanismu pro námořní ochranu komerční dopravy v Adenském zálivu.

Nyní proto můžeme říci, že situace týkající se pirátství v Adenském zálivu je částečně, nikoli však zcela pod kontrolou. Z tohoto důvodu se Rada rozhodla prodloužit protipirátskou operaci do prosince 2010. To znamená, že budeme muset být schopni vytrvat v našich současných snahách a udržet správnou míru vojenských zdrojů. Současně s tím čekáme, že bezpečnostní usnesení OSN AL1846 bude v příštích dnech rozšířeno.

Navzdory tomu, co jsem řekl, spokojenost se stavem věcí není na místě. Piráti i nadále rozšiřují pole své působnosti dále na východ do Indického oceánu a s koncem období monzunových dešťů jsme nedávno zaregistrovali novou vlnu útoků na severu a severovýchodě od Seychel, které jsou poměrně dost vzdálené. Nejméně 11 lodí je nyní v zajetí – všechny po útocích v místě, které je známé jako Somálská pánev – s celkem 250 členy posádky.

S operací Atalanta jsme zvýšili naše schopnosti v této vzdálené námořní oblasti. Na Seychelách byly rozmístěny další námořní vzdušné hlídky a já mohu oznámit, že se k nim přidají i švédské námořní hlídkové letouny. Toto se velmi osvědčilo. Nyní probíhají nebo jsou naplánována další bezpečnostní opatření na vnitrostátní úrovni ve Francii a nejnověji i ve Španělsku, které nám umožňují adekvátní a účinnou reakci.

Rovněž je chráněn mezinárodně uznávaný tranzitní koridor v Adenském zálivu. To je doporučená cesta přes záliv a všechny lodě, které tudy projíždějí, jsou pod námořní ochranou nehledě na svoji vlajku. V současnosti zde operují námořní jednotky z Evropské unie, NATO a spojenecké námořní síly z USA, u nichž funguje dobrá koordinace hlídek a velice důležitá výzvědná spolupráce, která je nezbytná pro tento druh operace.

Čína je nyní ochotna připojit se ke koordinačnímu mechanismu a účastnit se ochrany. To znamená, že současný mechanismus bude muset být rozvinut a rozšířen. Mohlo by to v příhodnou dobu vést k tomu, aby Čína a možná i ostatní námořní velmoci převzaly zodpovědnost. Jiné země – Rusko, Indie a Japonsko – také rozmístily svoje námořní jednotky a měly by být co nejdříve pozvány, aby se připojily k tomuto mechanismu. Spolupráce je samozřejmě klíčem k úspěchu.

Vím, že se Parlament zajímá o poněkud obtížnou situaci soudního procesu s podezřelými piráty, kteří byli zadrženi a zatčeni jednotkami operace Atalanta. V současnosti je ve vazbě v Keni drženo 75 podezřelých. Soudní proces s nimi zahrnuje devět různých soudních řízení a představuje velké břemeno pro keňský soudní systém. Řádný průběh těchto soudních řízení je samozřejmě nezbytný, pokud máme udržet jak zstrašující vliv operace Atalanta, tak celkovou kredibilitu našich protipirátských snah. Nedávná dohoda se Seychelami, o které jistě víte, o vydání podezřelých pirátů představuje v tomto ohledu důležitý přínos. Pirátství je velice lukrativní obchod a je velmi důležité, abychom ve všech směrech zaměřili naše různorodé činnosti na to, abychom snížili jakoukoli možnost pirátů získat další peníze z těchto skutečně opovržených operací, které podnikají.

Koneckonců, co děláme v námořních vodách, nemůže nahradit to, co je třeba udělat v Somálsku nebo pro Somálsko samotné, ale tam nemůžeme, jak jsem již řekl, čekat okamžitý úspěch. Budeme muset pokračovat v námořní operaci a to bude znamenat: zaprvé, že budeme muset být připraveni udržet dlouhodobý závazek vojenských jednotek; zadruhé, že budeme muset posílit koordinaci spolupráce mezi všemi složkami a mezinárodními orgány zapojenými do této operace; a zatřetí, že také musíme rozvíjet schopnosti regionálního námořnictva, protože toto břemeno nemůžeme nést sami. Námořní mezinárodní organizace, jako kontaktní skupina pro pirátství, zde budou hrát důležitou roli.

A konečně, toto je jedna z oblastí, kde jsme v uplynulých letech ukázali své schopnosti v rámci EBOP. Kdybychom se vrátili o pár let zpět, jen velmi málo z těch nejodvážnějších zde by si mělo představit, že budeme vést námořní jednotky EU v Adenském zálivu a v Indickém oceánu. Životně důležité humanitární a jiné důvody nás vedly k tomu, co se v rámci možností dosud ukazuje jako relativně úspěšná operace, ale nedělejme si iluze. Zbývá ještě mnoho práce. Musíme pokračovat v operaci a podpora Parlamentu je v tomto ohledu zásadní.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Paní předsedající, tentokrát je celá otázka Somálska mnohem širší vzhledem k tomu, že se zabýváme i řešením příčin této pohromy pomocí udržitelných metod. Komise vždy zastávala názor, že pirátství může být vymýceno pouze tehdy, budou-li vyřešeny jeho základní příčiny, počínaje nestabilitou v Somálsku, a budou-li naplněny základní rozvojové potřeby země, jež se zrcadlí především v extrémní chudobě, obrovské negramotnosti a zranitelnosti.

Proto je zapotřebí komplexního přístupu při řešení problému bezpečnosti a rozvoje v Somálsku, jak již bylo řečeno. To bude vyžadovat vytvoření fungujícího státu, schopného vymáhat právo a poskytovat alespoň základní služby. Ve středně- až dlouhodobém horizontu jsou správa státu, včetně vytváření institucí a bezpečnosti, vzdělávání a hospodářský rozvoj nutnými předpoklady pro odstranění podnětů, jež nyní lákají somálské piráty.

Co se týče bezpečnosti, je třeba jednat rychle. Africká unie zde hraje, jak víte, klíčovou roli, hlavně prostřednictvím AMISOM, což jsou bezpečnostní síly poskytující ochranu přechodné federální vládě v Mogadišu. Prostřednictvím afrického mírového projektu je Evropská unie hlavním přispěvatelem pro složky AMISOM, protože poskytuje prostředky na podporu sil Africké unie. Nová dohoda o příspěvku 60 milion eur byla právě dokončena. To je součástí závazku, jež učinila Komise v Bruselu v dubnu tohoto roku. Společný strategický dokument 2008-2013 stanovuje pomoc Komise Somálsku; abychom byli konkrétní, podpůrný program ES pro Somálsko má rozpočet celkem 215,4 milionů z Evropského rozvojového fondu (ERF) na období 2008-2013.

Operace ATALANTA, první námořní operace EU, brzy oslaví své výročí. Tato operace je úspěšná, zastrašuje piráty a zvyšuje informovanost mezi komunitou námořních dopravců o nejlepších sebeobraných opatřeních. Ale všichni víme, že zbývá ještě mnoho práce. Souběžně s operací ATALANTA Komise využívá nástroje stability, finančního nástroje, aby podpořila keňský soudní systém – jak právě zmínil předseda Rady –, protože Keňa se ujala stíhání převezzených podezřelých pirátů, kteří byli zatčeni v rámci operace, a je nesmírně důležité, aby neunikli trestu. Tato podpora pro keňský soudní systém zahrnuje směsici opatření na posílení kapacity v oblasti trestního stíhání, policie, soudů a vězeňských služeb. Program je realizován prostřednictvím Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC) s náklady 1,75 milionu eur.

V širším kontextu je důležitým aspektem při zajišťování bezpečnosti v této oblasti i rozvoj kapacit místních námořních sil. Komise podporuje zavádění tzv. džibutského etického kodexu Mezinárodní námořní organizace opět prostřednictvím nástroje pro stabilitu. Program zabývající se určitými kritickými námořními cestami, včetně oblasti Afrického rohu a Adenského zálivu, pomůže vytvořit místní výcvikové centrum pro námořní záležitosti v Džibuti. Toto centrum se zaměří na zvyšování kapacity a na školení námořních administrativních pracovníků, úředníků a strážců pobřeží v dané oblasti zahrnující Somálsko, Puntland a Somaliland. Finanční podpora bude za rok 2009 také věnována regionálnímu centru pro sdílení informací v Sana'a v Jemenu. První fáze tohoto programu již začala a byly zahájeny studie o technické proveditelnosti.

Dovolte mi nyní před tím, než skončím, zmínit ještě jednu důležitou otázku. Komise rozvíjí integrovanou námořní politiku – jež zahrnuje i externí dimenzi – a také integrovaný námořní monitoring napříč sektory i hranicemi, aby zvýšila námořní informovanost o pohybech na moři, což zlepší námořní bezpečnost a zabezpečení a také vymahatelnost práva.

Současné švédské předsednictví zahájilo významné snahy o soudržnost mezi pilíři v oblasti námořní politiky EU, aby bylo zajištěno spojení mezi činnostmi Společenství a kroky podniknutými v rámci druhého pilíře, především Evropské obranné agentury. Domníváme se, že začlenění námořního monitoringu má silný potenciál pomoci operacím EU v boji proti pirátství, jelikož sběr takových informací z různých zdrojů umožňuje námořním orgánům rozhodovat se a reagovat mnohem informovanějším způsobem.

Všechny tyto různorodé aktivity, které jsou rovněž popsány v usnesení Evropského parlamentu z minulého října, představují zapojení Komise do boje proti pirátství.

Cristiana Muscardini, jménem skupiny PPE. – (IT) Paní předsedající, pane ministře, paní komisařko, dámy a pánové, vítáme s velkým uspokojením rozšíření mise Atalanta.

Sama se věnuji problému Somálska už deset let a musím připustit, že při mnoha příležitostech Evropa nejednala dost rychle.

Situace v Somálsku se dramatizuje každým dnem následkem mezinárodního terorismu a také problému pirátství a lidské tragédie, kterou prožívají miliony lidí, hlavně ženy a děti, kteří jsou oběťmi násilí, každý den čelí hladu a příliš často jsou nuceni prchat přes poušť ve snaze najít útočiště na břehu Evropy.

Ve spojitosti s bojem proti terorismu musíme také podniknout kroky, které přinesou novou naději pro hospodářství tohoto regionu, ale musíme rovněž zavést evropskou kontrolu situace v uprchlických táborech v Libyi. Obdrželi jsme zprávy o velice závažných situacích v těchto táborech týkajících se jak násilí, tak nerespektování lidských práv, především vůči somálským ženám.

Během projevu, který zorganizovala skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), řekl Dr. Yusuf Mohamed Ismail Bari-Bari, stálý představitel OSN v somálské přechodné vládě, že Somálsko ještě více zchudlo podvodným rybařením u svých břehů a že mnoho pirátů jsou bývalí rybáři, kterým se nedostalo spravedlnosti či pozornosti.

Proto musíme nejen tvrdě bojovat proti terorismu, ale také usilovat o to, abychom navrátili spravedlnost, naději a hospodářství do země, z níž roky války učinily mučedníka.

Roberto Gualtieri, jménem skupiny S&D. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, cílem této rozpravy a usnesení, které my, skupina Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, zítra schválíme, je vyjádřit silnou podporu závazku Evropské unie bojovat proti pirátství. Současně chceme vyjádřit znepokojení nad dramatickou situací v Somálsku, která jen znásobuje nutnost rychlé reakce na podporu stability v zemi, která by zničila kořeny fenoménu pirátství.

Mise Atalanta je příběhem úspěchu: umožnila doručit 300 000 tun pomoci a zlepšila bezpečnost v Adenském zálivu pro veškerou námořní dopravu, čímž ukázala schopnosti a zvýšila operační a politickou hodnotu EBOP.

Současně potřebujeme spolu s Africkou unií silnější evropský závazek, abychom podpořili proces v Džibuti, a z tohoto důvodu, ačkoli jsme si vědomi obtíží a rizik, vyjadřujeme podporu možnosti mise EBOP do Somálska, kterou začala Rada zvažovat.

Proto doufáme, že v kontextu těchto návrhů a této rozpravy pomohou všechny skupiny posílit toto sdělení, místo aby využily tak dramatické situace, jaká je teď v Somálsku, jako výmluvu pro politický útok v rámci určitých zemí, které s touto rozpravou a s prací Parlamentu nemají co dělat.

Izaskun Bilbao Barandica, jménem skupiny ALDE. – (ES) Paní předsedající, musíme podporovat sociální a demokratický rozvoj Somálska, abychom zastavili pirátství. Navíc žádáme, aby byly evropské lodě rybařící v jižní části Indického oceánu chráněny před pirátskými loděmi v rámci operace Atalanta stejně jako obchodní lodě. Žádáme, aby byl k dispozici ozbrojený vojenský doprovod, protože ten představuje nejúčinnější a nejlevnější řešení, a také je doporučuje Mezinárodní námořní organizace. Přejeme si také, aby byly osoby zadržené a obviněné z pirátství souzeny v zemích dané oblasti, jak stanovuje smlouva z března 2008 s Keňou a Seychelami.

To vše proto, protože rybářské lodě se v dané oblasti vystavují reálnému a zvyšujícímu se riziku, že budou napadeny a uneseny. Měli bychom si vzpomenout na to, jak Parlament již před rokem odsuzoval tuto situaci, a přesto Komise přiznává, že se s tím nic neudělalo. Piráti dál útočí.

Jejich zatím poslední oběť Alacrana byla držena 50 dní. Také bychom si měli uvědomit, že tyto lodě rybaří v souladu s evropskou dohodou o rybolovu. Rybaří legálně v mezinárodních vodách a jsou řízeny kompetentními orgány.

Proto bychom tomuto typu lodí měli poskytnout větší ochranu.

Reinhard Bütikofer, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, paní komisařko, operace Atalanta představuje úspěšný příspěvek EU k bezpečnosti v Africkém rohu a měli bychom v něm pokračovat. Avšak Evropská unie má také širší odpovědnost. Ta spočívá v tom, že nebudeme zavírat oči před tím, že vývozy nelegálního toxického odpadu a nelegální rybařství poškozují zájmy Somálska. Proto musíme zaujmout komplexní přístup k vyřešení těchto skutečností.

Usnesení, o němž budeme zítra hlasovat, je krok špatným směrem hned ze dvou důvodů a my tyto postoje nepodporujeme. Je chyba chtít nyní měnit mandát Atalanty, ať už z důvodu rozšíření pole působnosti operací nebo na základě pokusu některých poslanců zahrnout do něj i rybářské lodě. Chceme, aby mandát pokračoval beze změn.

Zadruhé, vysoce diskutabilní je vyslání výcvikové mise Evropské bezpečnostní a obranné politiky (EBOP), jež nebyla řádně odůvodněna a nepřinese žádný prokazatelný přínos pro budování státu v Somálsku. Měli bychom pracovat na principu varování a nehrnout se dál.

Willy Meyer, jménem skupiny GUE/NGL. – (ES) Paní předsedající, plně podporujeme první část prohlášení paní Ferrero-Waldnerové. To je skutečně podstatou problému a jeho kořeny. Dokud se nevypořádáme s kořeny tohoto problému, žádné vzdušné či pozemní vojenské jednotky nic nevyřeší. Co se týče námořního řešení, důstojník zodpovědný za operaci Atalanta včera jasně řekl, že námořní řešení otázky pirátství není

možné. Rád bych připomněl sněmovně, že Spojené státy se již pokoušely o pozemní vojenské řešení, ale ve svém úsilí selhaly.

Byla by proto chyba brzdit rozvojovou pomoc a řešení týkající se správy země. Vojenské řešení tedy není možné, ale není také možné privatizovat funkce ozbrojených sil, jak se domnívá španělská vláda. Není to otázka výměny armády za soukromé bezpečnostní firmy vybavené válečnými zbraněmi. Ne, to rozhodně není řešení. Řešením ve skutečnosti je zastavit všechny formy pirátství. Myslím tím zastavit pirátství v Somálsku a také zahraniční piráty, kteří páchají škody v somálských teritoriálních vodách.

Niki Tzavela, jménem skupiny EFD. – (EL) Paní předsedající, mezinárodní pozorovatelé uvedli, že klíč k problému pirátství spočívá v dosažení politické stability v dané oblasti. To je něco, co si všichni přejí, obzvláště my Řekové, protože řecké lodě jsou v dané oblasti častým terčem pirátů.

Paní komisařko, to, co jste řekla, je pro mě příjemným překvapením. Doposud se jediné informace, které jsme měli k dispozici z mezinárodních médií a z různých stran, týkaly pokroku ve vojenských operacích. Odzbrojila jste mě, protože jsem vám chtěl položit následující otázku: jaký pokrok byl učiněn politickými silami v zemi, protože se nyní soustředíme na skutečnost, že k vyřešení problému potřebujeme politicky stabilní Somálsko. Děkuji vám za informace, jež jste nám poskytla, já musím říci, že by bylo užitečné, kdyby jak Evropský parlament, tak i média zabývajících se otázkou politické intervence, mohla být detailněji informována.

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Paní předsedající, paní komisařko, pane úřadující předsedo Radte, Španělsko právě zažilo nepříjemnou situaci, v níž byla loď Alakrana se svojí posádkou vystavena vydírání, ponížení a nesčetným rizikům.

Španělská vláda byla ve Španělsku pohnána k zodpovědnosti, jak je v takovém případě pochopitelné. V této sněmovně budeme mluvit o Evropě a zase o Evropě. Také musím říci, že po roce, kdy jsme požadovali diplomacii a odhodlání, je výsledek pozitivní.

Avšak operace Atalanta nestačí. Je třeba ji rozšířit a učinit flexibilnější. Musí být možné chránit nejen cesty, po nichž se pohybuje humanitární pomoc, ale také rybářské a obchodní lodě Společenství. Ty musí být chráněny, proto budeme v usnesení, které má být zítra přijato, žádat Evropský parlament a jeho orgány, aby přijaly určité závazky.

To, co chceme, je říci „ano“ silnému postoji států, které chrání své lodě svými ozbrojenými silami, aby v případě nutnosti legálně odrazily útok pirátů. Musíme říci „ne“ příklonu k soukromým bezpečnostním dodavatelům, což je krok, který s sebou podle Mezinárodní námořní organizace nese riziko zbytečného násilí. Musíme říci „ne“ pasivnímu a diletantskému přístupu vlád, který pirátům usnadňuje život. Musíme však říci „ano“ diplomacii, „ano“ pomoci Somálsku a „ne“ neopodstatněným poplatkům za údajné nelegální rybaření.

Lodě Společenství rybaří v souladu s našimi mezinárodními dohodami. Činí tak legálně, a musí být proto chráněny. Orgány společenství mají povinnost je chránit.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Složitá a nebezpečná situace v Somálsku a její dopad na stabilitu regionu je zdrojem silného znepokojení nás všech. Současně je celý svět svědkem problémů, které tato země zažívá následkem námořního pirátství a jeho dopadu na rybaření ve vodách obklopujících Somálsko. Abychom tuto situaci vyřešili, zjevně potřebujeme integrovaný přístup, jak již řekla komisařka Ferrero-Waldnerová.

Rád bych využil této příležitosti a vyjádřil naše uznání za vynikající práci, kterou operace Atalanta zatím odvádí. Tyto snahy jsou velice důležité, protože přístup do této zóny je zásadní pro mezinárodní obchod a přepravu zboží. Naším přáním je, aby námořníci na obchodních lodích i rybáři, kteří pracují v dané oblasti, mohli vykonávat bezpečně svou práci. To považujeme za zásadní. Proto bychom měli i nadále podporovat tuto misi. Samozřejmě musíme také vzít v potaz, co jiného ještě můžeme udělat, a jak řekla paní komisařka, musíme současně řešit problém u jeho zdroje, účinně a na několika frontách.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, Somálsko je země v neustálém stavu nouze a téměř dvacet let již nemá vládu. My v Evropské unii musíme tuto situaci změnit. Proto podporujeme úsilí Komise. Avšak jsme velmi skeptičtí k nové misi Evropské bezpečnostní a obranné politiky (EBOP) a k plánu vycvičit 2000 vojáků pro přechodnou vládu v Somálsku.

Co je skutečným cílem této mise? Jaký je celkový politický plán pro Somálsko? Jakou hodnotu můžeme přikládat současným americkým a francouzským školicím projektům? Nerozumíme tomu, jak by tato mise

mohla přispět k budování státu v Somálsku. Jaké pravomoci má přechodná vláda? Proč ji podporujeme? Proč věříme, že tomu vojáci pomohou? Jak dokážeme zabránit vojákům v tom, aby se po výcviku přidali k vojenským diktátorům? Domníváme se, že s touto misí je stále spojeno příliš mnoho otazníků na to, aby bylo možné ji začít plánovat. Především, nevidím, v čem by mohla být EU v tomto nápomocná, a domnívám se, že tyto finance by bylo lepší investovat do projektů, které již díky Komisi probíhají.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). - (ES) Paní předsedající, pokud se pokusíme pochopit, co se děje ve vodách Indického oceánu, musíme k problému pirátství přistoupit zodpovědně a odpustit si demagogická prohlášení a stranické politické postoje. Říkám to navzdory výrokům, které jsem bohužel měla tu smůlu zde ve sněmovně slyšet. Určití poslanci využili příležitosti k tomu, aby během svých proslovů napadli španělskou vládu. Ráda bych upozornila na to, že zmiňovaná vláda pomohla podpořit a uskutečnit operaci Atalanta, kterou zde dnes vyzdvihujeme. Tato operace je však zjevně nedostačující a musí být posílena.

Proto bych ráda požádala Komisi, aby tuto operaci posílila, rozšířila chráněnou oblast, za kterou je zodpovědná, zvýšila počet pracovníků a udělila této operaci další pravomoci. Myslím tím např. monitoring přístavů, z nichž vyplouvají mateřské lodě pirátů. Nicméně je jasné, že Atalanta nemůže být jediným mechanismem pro vyřešení somálského problému. Proto využívám této příležitosti, abych vyzvala všechny zúčastněné k hledání společné strategie pro Somálsko. Taková strategie by měla zahrnovat rozvojovou pomoc a politický dialog s přechodnou federální vládou.

Také vyzývám Radu, aby zahájila novou operaci souběžně s Atalantou. Tato operace by pomohla vycvičit a vybavit bezpečnostní složky somálské federální vlády a zároveň by posílila závazek dodržovat lidská práva a právní stát.

(Řečník souhlasil s položením otázky „postupem modré karty“ podle pravidla 149(8)).

Luis de Grandes Pascual (PPE). - (ES) Nemyslím si paní poslankyně, že je nezodpovědné říci, že španělská vláda by měla být poňhána k odpovědnosti ve Španělsku a v této sněmovně bychom se měli zaměřit na Evropu a evropská opatření na podporu operace Atalanta.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). - (ES) Pane de Grandesi Pascuali, prosím nesnažte se překrucovat má slova. To, co já považuji za nezodpovědné, je, že využíváte příležitosti projevu k tomu, abyste se opřel do španělské vlády.

Georgios Papanikolaou (PPE). - (EL) Paní předsedající, je nesporné, že somálští piráti představují hrozbu pro mezinárodní lodní přepravu. Pirátství neovlivňuje jen náklady a spolehlivost námořní přepravy, ale také – a to je nejdůležitější – brání v doručování mezinárodní humanitární pomoci do Somálska, a tím způsobuje závažný nedostatek jídla v zemi. Nicméně musím vyzdvihnout, že nejvíce postiženy jsou země s dlouhou tradicí obchodní námořní přepravy, jako je Řecko a jiné středozemní státy. Chápu, že protipirátská mise EU na ochranu mořské cesty v Africkém rohu je významným krokem. Avšak musíme si uvědomit, že tytéž věci, o kterých jsme si vždy mysleli, že patří do říše fantazie a do filmu – četl jsem o nich v pohádkových knížkách jako dítě, když jsem byla malý –, nyní klepou na dveře, představují viditelné nebezpečí, jsou skutečné. Proto musíme zkoordinovat a přesvědčit Radu a Komisi, aby podnikly více politických kroků.

Josefa Andrés Barea (S&D). - (ES) Paní předsedající, pirátství je pro Španělsko velmi důležitá otázka, protože postihuje naše rybářské lodě, a já vítám propuštění lodě Alakrana a chválím její posádku, jejího vlastníka a španělskou vládu za jejich úsilí.

Rybářské lodě jsou terčem pirátů, a jak se zdá, poskytují neodolatelnou příležitost k držení rukojmích. Piráti modernizovali svoje taktiky, jak uvedla Rada, na moři i na souši. Mají zisky a členské státy na tuto situaci musí reagovat.

Operace EU NAVFOR Somálsko (Operace Atalanta) byla úspěšná a paní komisařka uvedla, že bylo pondíknuto mnoho kroků, ale my takových operací potřebujeme víc. Rybářské lodě se již nesmějí vystavovat riziku; potřebujeme, aby byly chráněny a aby tato chráněná oblast byla rozšířena.

A především potřebujeme řešení na souši, protože právě tam problém vzniká: jak uvedla Komise, potřebujeme demokratickou stabilitu. Ptáme se Komise, zda by byla připravena zorganizovat summit o pirátství v dané oblasti s cílem nalézt na souši řešení toho, co se děje na moři.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). - (ES) Já jsem také velmi potěšen šťastným koncem případu lodě Alakrana, ale obávám se, že nešlo o poslední takový případ. Jak již bylo řečeno, nesmíme zapomínat, že piráti těží z chudoby, ale také z chyb a mezer v systému, který nefunguje.

Je jistě smutné a politováníhodné, že se námořníci stávají obětmi únosu, když konec konců pouze dělají svou práci, ale je také trestuhodné, že se najdou tací, co využívají nedostatečné vlády nejen v Somálsku, ale i v celé oblasti, k tomu, že nelegálně rybaří v tamních vodách a zbavují se škodlivého odpadu. Bohužel, pane de Grandesi Pascuale, to se skutečně děje.

Odsuzujeme beze zbytku jakýkoli čin pirátství. Boj s tímto problémem ale vyžaduje víc než jen vojáky a žoldáky. Naopak řešit tento problém tímto způsobem by bylo dokonce kontraproduktivní a vedlo by to k znepokojivému nárůstu konfliktů, především když víme, že někteří majitelé lodí, aby rozšířili svoji působnost v dané oblasti, riskují a vzdalují se chráněným oblastem více, než by měli, čímž se pouští do rizika, kterému je vždy těžké čelit.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Paní předsedající, i když v Indickém oceánu možná dochází k nelegálnímu rybaření, plavidla Společenství rozhodně nemohou být popisována jako nelegální, jak zde bylo naznačeno. Lodě Společenství rybaří v rámci těch nejpřísnějších právních hranic a mají povolení vydané v rámci Evropského společenství – v rámci dohody o partnerství v oblasti rybolovu se Seychelami a Komise pro lov tuňáků v Indickém oceánu (IOTC), které upravují a regulují lov tuňáků v této oblasti.

Zadruhé, všechny lodě Společenství jsou vybaveny satelitním monitorovacím systémem, díky němuž mohou být kdykoli a v reálném čase lokalizovány rybářskými a vojenskými orgány.

Zatřetí, loďstvo Společenství má na palubě pozorovatele a splňuje nejpřísnější režim poskytování informací o rybářských aktivitách prostřednictvím rybářských lodních deníků, vzorků úlovků, zákazu překládat zboží na otevřeném moři a jiných opatření.

A konečně, celá flotila Společenství byla řádně zanesena do regionálního lodního registru IOTC. Osobně bych byla ráda, kdyby Komise i Rada uznaly, že evropské lodě rybařící v této oblasti tak činí v rámci nejpřísnějších právních hranic.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Paní předsedající, velice rád bych vyjádřil své díky a řekl, že podle mého názoru jsme dnes obdrželi velmi dobré a spolehlivé informace od pana Bildta i paní komisařky. Tyto informace ukazují, že snahy Evropské unie se soustřeďují na dvě oblasti. Tou první je humanitární pomoc. Druhou oblastí je vojenská akce a tyto dvě formy činnosti jsou naštěstí stále účinnější. Avšak já bych se rád zeptal: neměli bychom přikládat přinejmenším stejný význam budování státu v Somálsku, protože se jedná o zemi zbavenou jakékoli pořádné vlády? Neměli bychom také budovat místní policejní složky a jádro vojenských sil? Myslím si, že pokud nebudeme této třetí oblasti věnovat stejnou pozornost jako předchozím dvěma, bude velmi obtížné dosáhnout dlouhodobého úspěchu.

Carl Bildt, úřadující předseda Rady. - Paní předsedající, budu velmi stručný. Somálsko je velký problém. Je to velký problém již dvacet let. Hovořili jsme o pirátství. Ale nezapomínejme na humanitární situaci, která je katastrofální. Nezapomínejme na problém terorismu. Nezapomínejme na nestabilitu celé oblasti.

V průběhu času se snažíme s tím vším vyrovnat. Ale musíme být také realističtí. Mezinárodní společenství, OSN a jiní bojují se situací v Somálsku již dlouhou dobu. Výsledky jsou velmi omezené. V této oblasti jsme skutečnými nováčky, když jde o pomoc Somálsku. Snažíme se udělat určité věci.

Atalantu všichni považujeme za úspěch, ale nemysleme si, že dokáže vyřešit všechny problémy. Když hovoříme o jejím rozšíření do Indického oceánu, hovoříme o nesmírně rozsáhlých oblastech. A i kdybychom tam dokázali rozmístit veškeré námořní síly všech zemí Evropské unie, nebyl bych si jist absolutním úspěchem.

A někteří piráti mají také spoustu peněz, které jim umožňují investovat do dalších zdrojů. To činí náš problém ještě složitější.

To ovšem není důvod pro to, abychom nedělali to, co je v našich silách. I přes všechny potíže bychom se měli snažit podporovat přechodnou federální vládu.

O to se snažíme prostřednictvím různých výcvikových a školicích programů. Máme záruku, že budeme úspěšní? Ne, nemáme. Jedinou věcí, kterou si můžeme být absolutně jisti, je vědomí, že nebudeme-li se ani snažit, s naprostou jistotou neuspějeme. Pokud se budeme snažit, je zde přinejmenším možnost, že naše konání bude mít pozitivní dopad. A i kdyby se nám nemělo povést nic dalšího, zvládli jsme zajistit programy dodávek Světového potravinového programu hladovějícím a trpícím lidem v Somálsku. A to je samo o sobě něco, na co můžeme být pyšní.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Paní předsedající, jsem si velmi dobře vědoma toho, že toto téma je velice důležité především v některých členských státech kvůli obětem, které utrpěly, a kvůli všem obtížím. Náš řecký kolega, který mi položil otázku, na niž jsem chtěla odpovět, tu již není, ale chtěla jsem říci, co přesně děláme a proč jsem se zmínila o jistém úspěchu.

Jak zmínil náš předseda, proběhl tzv. džibutský proces a mezinárodní kontaktní skupina, jíž se účastnila Komise a v níž se náš bývalý kolega, Louis Michel, který je nyní poslancem EP, velice snažil pomoci a podpořit přechodnou federální vládu. Je to právě tato vláda, která má největší šanci přinést Somálsku stabilitu. Je to náš první a nejdůležitější úkol a my jej budeme muset splnit s diplomatickou a politickou podporou.

Potom budeme muset chránit lodě a jejich posádky. Potom také musíme učinit to, co jsem řekla před chvílí – kolega, který mluvil přede mnou, mne již možná slyšel. Řekla jsem, že budování institucí a vytváření kapacit, snaha pomoci právnímu systému a obyvatelům jsou naprosto zásadní. Teprve tehdy, až bude země stabilnější a budou podniknuty kroky k vymýcení chudoby, může toto všechno být uskutečněno. Takže jde o skutečně složitý proces.

Abychom byli nápomocní, podporujeme nyní kromě jiného 29 konkrétních projektů v hodnotě 50 milionů eur, což je obrovská suma, která podpoří správu, bezpečnost a občanskou společnost, která podpoří proces obnovy a budování institucí. Hlavním cílem je pomoci vytvořit fungující stát, který bude schopen sloužit obyvatelům Somálska a kde také musíme bojovat proti terorismu. Terorismus je zde v tomto téměř zkrachovalém státě bohužel hluboce zakořeněn, proto máme před sebou opravdu těžký úkol.

Někdo se ptal, zda by se v budoucnu mohl konat summit o pirátství. My, Komise, bychom rozhodně nebyli proti, ale myslím si, že záleží spíše na členských státech a především na příštím, španělském předsednictví. Pokud budou mít zájem, mohou tak samozřejmě učinit.

Předsedající. – Obdržela jsem šest návrhů usnesení⁽³⁾ předložených v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční zítra, ve čtvrtek 26. listopadu 2009.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Alain Cadec (PPE), písemně. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, rád bych vyjádřil tomuto usnesení svou neutuchající podporu, protože zdůrazňuje význam operace Atalanta a jejího úspěchu. Uvědomuji si, jak velký úkol to je vzhledem k rozloze daného území. Avšak rád bych, aby evropské rybářské lodě pohybující se v této zóně byly nahlíženy jako velmi zranitelná plavidla, a proto by měly být pod zvláštní ochranou. Proto musí být zařazeny do kategorie 3.

Rybářské lodě lovcí tuňáky jsou obzvláště zranitelné, protože mají jednak velmi nízko položenou palubu, jednak jsou nepohyblivé a nemohou manévrovat během lovu sítí, což je doba dlouhá čtyři až pět hodin. V současné situaci proto čelí riziku pirátského útoku. Tato skutečnost ospravedlňuje tuto konkrétní žádost. Také bych rád objasnil, že tato klasifikace v rámci operace Atalanta by byla doplňkem k francouzským a španělským ochranným operacím na lodích.

Filip Kaczmarek (PPE), písemně. – (PL) Komise a Rada mají pravdu. Jedinou možnou odpovědí na situaci v Somálsku je komplexní přístup k tamnímu konfliktu s koordinovanou akcí všech zúčastněných stran ve snaze o dosažení stability v oblasti a zastavení pirátství. Naším současným cílem v problému zastavení pirátství musí ovšem být pokračování operace Atalanta. To by dokonce mělo zahrnovat rozšíření jejího mandátu, aby mohli být chráněni také rybáři. Nechápu, proč někteří kolegové poslanci nechtějí, aby byly rybářské lodě chráněny. Pokud chráníme obchodní a turistickou loďní přepravu a lodě převážející potravinovou pomoc, měli bychom také udělat vše proto, aby mohli rybáři bezpečně vykonávat svou práci.

Současné musíme mít na paměti dlouhodobý cíl, bez něhož dlouhodobé řešení otázky pirátství nikdy nenajdeme. Mám na mysli mír, stabilitu, odstranění chudoby a rozvoj země. Proto se v dlouhodobém měřítku musíme soustředit na:

- posílení mise AMISOM,

(3) **Viz zápis.**

- různé dodržování a uskutečňování zbrojního embarga vůči Somálsku
- stabilizaci země pomocí koordinované a komplexní strategie pro akce zahrnující Evropskou unii, Africkou unii a USA,
- úsilí o trvalou mírovou dohodu mezi zúčastněnými,
- a podporu budování státních institucí v zemi.

15. Prostředí bez tabáku (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava k otázce k ústnímu zodpovězení pro Radu týkající se prostředí bez tabáku, kterou předložila Edite Estrelaová jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, (O-0119/2009 – B7-0225/2009).

Edite Estrela, autorka. – (PT) Zprv bych chtěla poděkovat stínovým zpravodajům všech politických skupin za jejich společnou práci a snahu, kterou vyvinuli, aby mohli za tak krátkou dobu předložit společné usnesení. Dále bych chtěla poděkovat sekretariátu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, sekretariátu mé skupiny a mému asistentovi ze jejich podporu. Všichni odvedli skvělou práci.

Jménem Výboru pro životní prostředí začnu tím, že vyjádřím svou lítost nad tím, že se švédské předsednictví rozhodlo dokončit tyto materiály, aniž by počkalo na zprávu Parlamentu. Takový přístup poukazuje na nepřijatelnou lhostejnost vůči těm, které zvolili evropští občané. Proto pokládám jménem Výboru pro životní prostředí tuto otázku: může Rada potvrdit svůj záměr přijmout závěry ohledně tohoto tématu v Radě 1. prosince 2009 navzdory časovému rozvrhu Parlamentu? Z jakých důvodů Rada urychleně přijala doporučení bez stanoviska Evropského parlamentu? Vzhledem k tomu, že byl na návrh Komise konzultován Parlament, je Rada připravena zohlednit názor Parlamentu při vypracování svých závěrů?

Je třeba poznamenat, že Výbor pro životní prostředí podporuje cíle doporučení, jelikož tabák je stále hlavní příčinou úmrtí a nemocí v Evropské unii. Výbor pro životní prostředí by tudíž ocenil, kdyby byl jeho časový rozvrh respektován, což by umožnilo důkladnou rozpravu na toto téma a umožnilo Parlamentu přijmout stanovisko.

Vystavení okolnímu tabákovému kouři, též známému jako pasivní kouř, je jednou z dalších častých příčin úmrtí, onemocnění a postižení v Evropské unii. Pasivní kouř obsahuje 4 000 plynných sloučenin a částic včetně 69 známých karcinogenů a mnoha toxinů. Neexistuje bezpečná míra vystavení pasivnímu tabákovému kouři. Nejstřízlivější odhady naznačují, že mnoho tisíc lidí umírá každý rok kvůli pasivnímu kouři, který tak rovněž silně zatěžuje hospodářství, co se týče přímých nákladů na zdravotní péči a rovněž nepřímých nákladů spojených se ztrátou produktivity.

V posledních letech došlo v několika členských státech ke značnému pokroku při vytváření prostředí bez tabáku. Do dnešního dne přijala více než třetina členských států rozmanité právní předpisy, které zakazují kouření na pracovištích a v uzavřených veřejných prostorách. V rámci EU však stále existují značné rozdíly v úrovních ochrany proti vystavení tabákovému kouři. Například pracovníci v hoteliérství a restaurátérství tvoří profesní skupinu, která je velmi citlivá na nedostatek celosvětové ochrany ve většině členských států a na výjimečně vysokou koncentraci tabákového kouře v barech a restauracích.

Na úrovni EU bylo dosud téma prostředí bez tabáku předmětem několik nezávazných usnesení a doporučení, které neposkytují podrobná vodítka ohledně toho, jak tato prostředí vytvářet. Toto téma se rovněž objevuje v řadě směrnic přijatých v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, ale je pojednáváno jen nepřímo v několika případech a v ostatních nezaručuje adekvátní úroveň ochrany.

Ráda bych poznamenala, že článek 8 rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku, která byla do dnešního dne ratifikována 26 členskými státy a Společenstvím, ukládá všem stranám, aby zajišťovaly účinnou ochranu proti vystavení tabákovému kouři na pracovištích, v uzavřených veřejných prostorách a v hromadné dopravě.

Jsme toho názoru, že pouze úplný zákaz kouření na uzavřených pracovištích včetně restaurátérství a hoteliérství, ve veřejných budovách a v hromadné dopravě dokáže zajistit ochranu zdraví pracovníků a nekuřáků a přesvědčí kuřáky, aby přestali kouřit.

Nakonec vyslovím naději, že Rada vezme v potaz toto usnesení, které, jak doufáme, bude zítra přijato Parlamentem.

Åsa Torstensson, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, 1. července 2009 Komise předložila svůj návrh doporučení Rady ve věci prostředí bez tabáku podle čl. 152 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie. Hlavním cílem tohoto návrhu je provádění článku 8 rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku. Článek 8 se zabývá ochranou proti vystavení tabákovému kouří. Tato úmluva byla dosud ratifikována 26 členskými státy a také Společenstvím.

S ohledem na pracovní program švédského předsednictví a kvůli tomu, abychom mohli dát ostatním orgánům dostatek času na vyjádření svých stanovisek, vyzvala Rada Evropský parlament, Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů, aby svá stanoviska předložily v uvedeném pořadí nejpozději do 26. listopadu, 5. listopadu a 8. října. Evropský hospodářský a sociální výbor již své stanovisko přijal a Výbor regionů oznámil, že nemá v úmyslu ho překládat. Pokud se nemýlím, Evropský parlament má v plánu přijmout své stanovisko nejpozději do 10. března, což je politováníhodné. To je bohužel příliš pozdě na to, aby ho Rada mohla vzít v úvahu. Není to věc nedostatku respektu – právě naopak.

Maria Larssonová, ministryně pro péči o seniory a veřejné zdraví, potvrdila 2. září Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, že švédské předsednictví má v úmyslu přijmout doporučení ve věci prostředí bez tabáku před koncem roku. O textu doporučení se v současné době debatuje v Radě a dosud jsme dosáhli významného pokroku. Jsem si jistá, že se nám podaří přijmout doporučení na zasedání Rady 1. prosince 2009. Rada však nemá v plánu přijmout v tomto ohledu žádné závěry.

Rada prozkoumala usnesení Evropského parlamentu, které bylo přijato 24. října 2007, ohledně zelené knihy nazvané „K Evropě bez tabákového kouře: možnosti politiky na úrovni EU“. V tomto usnesení vyzval Parlament členské státy k tomu, aby zavedly právní předpisy o prostředích bez tabáku do dvou let. Mnoho členských států EU již takové zákony přijalo a několik jich k tomu směřuje. Parlament rovněž došel k názoru, že nekuřácká politika by měla být doplněna dalšími podpůrnými opatřeními. Rada tento názor sdílí.

Jsem potěšena, že jsem měla možnost podat zprávu o časovém rozvrhu Rady, co se týče návrhu doporučení ve věci prostředí bez tabáku, a těším se na vaše názory k tomuto tématu.

Theodoros Skylakakis, jménem skupiny PPE. – (EL) Paní předsedající, rozhodnutí Rady prosadit svůj návrh ve věci prostředí bez tabáku členskými státy co nejrychleji, aniž by dala Parlamentu dostatek času na zpracování jeho stanoviska, je podle nás chyba. Naši reakcí, kromě dnešní otázky, je usnesení, které, jak doufám, přijmeme zítra, v němž jsme dosáhli přijatelného kompromisu a který podle mého názoru vyjadřuje většinový názor této sněmovny. Toto usnesení obsahuje řadu nových prvků. My ze skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) jsme hrdí zejména na důraz, který tento text klade na ochranu dětí před pasivním kouřením, a na to, kolik nových prvků bylo na náš návrh a se souhlasem ostatních skupin zavedeno.

Zdůraznil bych například zmínku o potřebě obzvláštní vnímavosti a ochrany, protože děti na rozdíl od dospělých nemají nástroj k tomu, aby daly svůj právní, morální či dokonce psychologický souhlas s tím, že jsou vystavováni pasivnímu kouření. Povinnost chránit děti mají rodiče, ale ti potřebují naši pomoc, protože pasivní kouření u dětí nebylo dostatečně prozkoumáno, a tudíž ani jejich rodiče, ani nikdo jiný neví, jaké následky má dlouhodobé vystavování dětí kouři a do jaké míry musejí být chráněny.

Proto je náš návrh, aby Komise provedla celoevropskou studii tohoto problému včetně terciálního kouření, obzvláště cenný. Získané informace mohou být nesmírně užitečné. Kromě toho je v dotyčném usnesení řada dalších důležitých prvků a my doufáme, že Rada je bude mít na paměti.

Daciana Octavia Sârbu, jménem skupiny S&D. – (RO) Občané Evropské unie a životní prostředí musí těžit z ochrany, kterou nabízí zákaz kouření ve veřejných prostorách. Nemůžeme přehlížet skutečnost, že kouření je i nadále jednou z hlavních příčin nemocí a úmrtí. Bojujeme vši silou proti nebezpečným epidemiím a vynalézáme složité a nákladné vakcíny, abychom se chránili před novými viry, ale snaha chránit své děti, rodiny a životní prostředí před škodami, které způsobuje kouření, je mnohem dosažitelnější.

Selský rozum, když ne dovolávání se konceptů, jako je právo nekuřácké většiny, by nás měl přesvědčit, abychom z této snahy učinili svou prioritu. Některé nedávné studie naznačují, že zákaz kouření v Severní Americe a Evropě vedl k prudkému poklesu určitých zdravotních problémů. Tento účinek byl ve skutečnosti rozpoznán téměř okamžitě poté, co byl zákaz kouření zaveden. V zemích, kde bylo kouření ve veřejných prostorách zakázáno úplně, se pozitivní dopad na zdraví přičítá řadě činitelů. Patří mezi ně nejen eliminace kouře přímo vdechovaného kuřáky, ale také omezení pasivního kouření, které postihuje nekuřáky.

Nezapomínejme prosím na jednu zásadní skutečnost: kuřáci jsou v Evropské unii menšinou. Nikdo samozřejmě nechce omezovat práva jednotlivců na kouření, a to ani kvůli jistým zásadám, jež všichni

podporujeme, jako je silná ochrana veřejného zdraví a životní prostředí zbavené znečištění. Zároveň však nekuřácká většina žádá prostředí bez tabáku. Touto skutečností bychom se měli řídit, až budeme navrhovat a podporovat protikuřácké právní předpisy.

Jelikož důkazy naznačují, že kuřáci mohou s pomocí podpůrných opatření přestat kouřit, jsem toho názoru, že musíme posílit protikuřácká legislativní opatření coby součást politiky Společenství pro kontrolu konzumace tabáku, abychom prakticky přispěli ke zlepšení veřejného zdraví v celé Evropské unii.

Frédérique Ries, jménem skupiny ALDE. – (FR) Paní předsedající, tímto usnesením chce Parlament samozřejmě podpořit velice aktivní politiku Komise pro boj proti kouření. Chceme od ní však ještě víc, a sice – což je zcela zásadní –, aby zaručila, že v roce 2011 budou mít Evropané a Evropanky právo na čisté prostředí ve všech veřejných prostorách, v hromadné dopravě a na pracovištích.

Evropa má vlastně právo – což je zřejmé –, a dokonce i povinnost nabízet ochranu, a tudíž v tomto případě zavést zákaz, což udělala a bude dělat i nadále, kvůli tomu, že řada jedovatých látek zabíjí v některých případech méně lidí než tabák: chemické látky, pesticidy, některé těžké kovy či dokonce azbest, když jich zmíním jen hrstku.

Když říkám, že Evropa musí zavést zákaz, a tudíž zajistit nekuřácké prostředí pro všechny pracovníky, jak nás drtivá většina občanů žádá, pochopitelně to neznamená, že táhneme do boje proti kuřákům. Já jsem liberál a velmi lpím na pojmech svobody, svobodné volby a svobodné vůle. Evropský text může přijmout opatření pro výjimky, kuřácké místnosti a prostory svobody. Vytvářet předpisy neznamená utlačovat. Mluvíme tu o veřejných prostorách, ale nemůžete mi říci, že Evropa nemá v této rozpravě roli.

Carl Schlyter, jménem skupiny Verts/ALE. – (SV) Paní předsedající, rád bych zdůraznil, že v tomto tématu jde samozřejmě o ochranu pracovníků. To je jediný důvod, proč se do této záležitosti EU vůbec zapojuje. Zakázali jsme např. DCM, dichlormetan – záležitost, za niž jsem zodpovědný já –, právě proto, že postihuje zdraví pracovníků. Pracovníci mají právo být chráněni evropskými právními předpisy, a hovoříme nyní o zdraví pracovníků v restaurátérství a hoteliérství.

Zákaz kouření v těchto prostředích by zachránil mnohem více životů a byl by mnohem účinnější při prevenci zdravotních problémů než většina zákonů, které zde vytváříme. Je to jeden z neúčinnějších nástrojů, které můžeme zavést, abychom chránili zdraví pracovníků na pracovištích a zejména děti a další nevinné oběti kouře. Spousta látek v cigaretovém kouři je natolik jedovatých, že chcete-li je používat v laboratoři, musíte mít zvláštní povolení, a přesto je chceme vypouštět do běžných prostředí našich občanů. To je naprosto absurdní situace. Nejde tu o svobodu volby, protože ti, kdo trpí nemocí, si něco takového vůbec nezvolili. Nyní těmto lidem můžeme pomoci a předejít i budoucím onemocněním, a této příležitosti se musíme chopit.

Jiří Maštálka, jménem skupiny GUE/NGL. – (CS) Jsem rád, že se nám podařilo vytvořit společné usnesení, které je velmi dobrým kompromisem a mohlo by přispět ke snížení počtu úmrtí a nemocí způsobených kouřením. Vítám znění článku 15, které by mělo zajistit, aby úsilí o kontrolu tabáku bylo chráněno hlavně proti komerčním zájmům tabákového průmyslu. Za dobrý považuji mechanismus podávání zpráv stanovený v článku 22. Lituji, že se nám nepodařilo do společného usnesení prosadit zmínku o standardizaci balení. Studie prokázaly, že standardizované balení by výrazně omezilo spotřebu a poptávku zejména u mladých lidí. Je mi také líto, že nebyl dodržen z časových důvodů řádný proces konzultace, a doufám, že Rada uvedené návrhy podpoří. Za kvestory chci podotknout, že na dnešní schůzi jsme přijali opatření, aby ochrana nekuřáků v Evropském parlamentu byla na patřičné úrovni.

Peter Liese (PPE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, rád bych poděkoval všem, kteří se podíleli na tomto usnesení. Pasivní kouření je obrovským problémem, především pro děti. Předseda německé asociace pediatriů jednou řekl, že kouření v přítomnosti dítěte představuje záměrnou vnitřní újmu. Já sám bych to tak drasticky nevyjádřil, ale je jasné, že musíme něco dělat.

Velice vítám právní předpisy, jež byly zavedeny v Irsku, Itálii a jiných zemích. Myslím se, že právní a praktická situace v Německu je z hlediska zdravotní politiky ostudná. V tomto ohledu se máme od ostatních evropských zemí co učit.

Avšak není to tak jednoduché, jak uvádějí odstavce 2, 10 a 13 tohoto usnesení. Máme na evropské úrovni pouze omezené pravomoce a zavádět právní předpisy v této oblasti by mohlo být politicky kontraproduktivní. Můžeme chránit zaměstnance. Nemůžeme zajistit zvláštní ochranu dětem podniknutím kroků na evropské úrovni. Avšak právě tento druh ochrany je teď nejvíce potřeba. Proto vás žádám, abyste podpořili pozměňovací návrhy předložené Skupinou Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) k tomuto tématu.

Ještě jednu poznámku ke kontroverzním tabákovým subvencím, o nichž diskutujeme už roky. Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin vždy žádal jejich zrušení. Nyní jsme v Radě dosáhli dobrého kompromisu, a proto bych rád osobně vyjádřil naléhavou žádost, na základě diskuse v mé skupině, aby byl odstavec 9 ponechán beze změny. Je to účinný kompromis a lidé nepochopí, pokud budeme nadále platit subvence, jako jsme to dělali v minulosti. Musíme to změnit a měli bychom to podpořit.

Mairead McGuinness (PPE). – Paní předsedající, během evropských voleb v roce 2004 Irsko zavedlo zákaz kouření na pracovištích, takže jsme před restauracemi a pohostinstvími potkávali mnoho rozlícených voličů. Byli kvůli zákazu rozzlobení. Ale je rok 2009 a lidé skutečně pochopili, že to, co jsme udělali, bylo dobré pro zaměstnance, pro zaměstnavatele i pro systém veřejného zdraví. Lidé se s tím naučili žít.

Dnes ráno jsem se rozhodla pro zdravou volbu a šla do Parlamentu pěšky a byla jsem zděšena množstvím aut s mladými rodiči, kteří kouřili cigarety a jejich děti přitom seděly vzadu. Potkávala jsem rodiče tlačící dítě ve sportovním kočárku, s cigaretou visící nad dítětem. Zjevně máme před sebou hodně práce, abychom vzdělali rodiče o tom, co je pro jejich děti nebezpečné.

Proto podporuji svého kolegu Petera Lieseho v jeho žádosti o ochranu dětí. Jsou tak zranitelné a je tak smutné je vidět vystaveny tomuto nebezpečí.

Ale nesmíme ani démonizovat kuřáky. Pamatujme na to, že tabák způsobuje otravný návyk a kuřáci potřebují naši pomoc a podporu, aby se ho zbavili. Ti, kteří si zvolí v tomto návyku pokračovat, jak by mnozí řekli, by tak měli činit podle svého přání, ale bez toho, aby škodili ostatním, a měli by si plně uvědomovat, co si tím způsobují.

Toto usnesení je dobré a my v Irsku, kde jsme v těchto právních předpisech daleko, je pochopitelně plně podporujeme.

Radvilė Morkūnaitė (PPE). – (LT) Zde v Evropském parlamentu často diskutujeme o lidských právech. Podle průzkumu Eurobarometru 70 % občanů Evropské unie nekouří a většina z nich by si přála, aby bylo kouření ve veřejných prostorách zakázáno. Mohla by vzniknout diskuse, zda by to nediskriminovalo kuřáky. Nicméně já se domnívám, že vzhledem k rozpoznanému poškození zdraví, které kouření způsobuje, nemůžeme riskovat zdravím obyvatel. Samozřejmě pokud hovoříme o zákazu kouření v evropském měřítku, nesmíme zapomenout na zásadu subsidiarity a musíme umožnit členským státům, aby se samy rozhodly, jak budou chránit své občany. V Litvě např. máme, jak již zmínili irští kolegové, zákon o kontrole tabáku, jež je jedním z neprogresivnějších v porovnání s úrovní EU. Samozřejmě je před námi stále spousta práce. V Litvě je konzumace tabáku zakázána ve veřejných institucích, na pracovištích, v uzavřených prostorách, ve všech stravovacích zařízeních a ve veřejné dopravě. V Litvě byl zákon o tabákové kontrole přijat poměrně ochotně a popravdě dokonce kuřáci sami přiznávají, že teď kouří méně nebo v některých případech dokonce přestali kouřit úplně. Samozřejmě Litva stejně jako ostatní členské země EU musí věnovat více pozornosti problému kouření nezletilých. Věřím, že my všichni chceme čisté a zdravé prostředí především pro naše děti. Proto by dobrý příklad, jež nám dávají země zakazující kouření na veřejných místech, měl inspirovat ty státy, které jsou v tomto ohledu skeptičtější, aby bránily práva nekuřáků, a také by měl pobídnout orgány EU – po zohlednění názorů Parlamentu –, aby si našly způsob, jak přijmout právní předpisy závazné povahy.

Seán Kelly (PPE). – Paní předsedající, nejprve bych chtěl poblahopřát paní Estrelové k její iniciativě. Souhlasím s argumenty, které představila.

V Irsku jsem také zaregistroval změnu v přístupu ke kouření a proměnu zvyků irských kuřáků. Byl jsem předsedou Gaelic Athletic Association, což je největší sportovní organizace v Irsku. Zavedli jsme zákaz na našem největším stadionu, který dokáže pojmut 82 500 lidí. Lidé protestovali, ale nyní to přijímají. To je naprostá změna. Nemám problém s lidmi, kteří kouří, ale postihuje to ostatní, a to je ten problém. Pasivní kouření bylo v Irsku prakticky odstraněno a dospělí také kouří méně. Mnoho jich přestalo kouřit – a co je důležitější –, mladí lidé jsou méně nakloněni kouření než dříve.

Dovolil bych si poslední poznámku, totiž že lidé si všímají změny i na svém oblečení, které už nezapáchá kouřem. Když jedete do zahraničí a jdete do restaurace, pokud ucítíte kouř, pravděpodobně odejdete, a totéž platí pro hotelové pokoje. Je to dobrá iniciativa a čím dříve ji zrealizujeme, tím lépe pro všechny. Nebudou toho litovat, za to vám ručím.

Chris Davies (ALDE). – Paní předsedající, lidé mají právo kouřit, ale já si stojím za svým, že ostatní by neměli být nuceni dýchat kouř na pracovišti nebo na kterémkoli jiném místě, který vydechli jiní.

Já osobně to nenávídím – hnusí se mi to – a jen vítám zákaz, který byl v mé zemi zaveden. Avšak nemyslím si, že by toto rozhodnutí mělo být přijato na evropské úrovni. Nemyslím si, že bychom měli požadovat závazné právní předpisy, které by se týkaly všech členských zemí. Jsem federalista, ale nejsem centralista. Rozhodnutí musí být přijata na nejnižší možné praktické úrovni, což je v tomto případě členský stát nebo místní vláda, jako např. ve Skotsku, což je první oblast v mé zemi, která se vydala cestou bez kouře.

Je tak jednoduché ignorovat zásadu subsidiarity, když si myslíme, že děláme dobrou věc. V tomto případě se domnívám, že se snažíme o dobrou věc, ale s přijetím Lisabonské smlouvy bychom měli dát zpátečku a tuto zásadu respektovat.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Paní předsedající, potřebujeme, aby byla v Evropě zavedena jasná a praktická pravidla na ochranu nekuřáků. Avšak podle mého názoru „v Evropě“ nutně neznamená „z Evropské unie“. Mnoho členských států již zavedlo právní předpisy na ochranu nekuřáků a ostatní plánují takové předpisy zavést.

Proč někteří mí kolegové poslanci nyní říkají, že my tady v Bruselu tohle dokážeme mnohem lépe než členské státy bez ohledu na to, že Evropská unie nemá pravomoci v oblasti zdravotní politiky a že musíme tyto předpisy zavádět prostřednictvím spletité cesty s názvem zdraví a bezpečnost na pracovišti? Podle mého názoru by se měly členské státy samy rozhodnout, která nařízení na ochranu nekuřáků zavedou. To dává smysl, protože to mají blíž k místním problémům a otázkám. Nerozumím tomu, proč by Brusel měl diktovat tutéž ochranu pro nekuřáky v Laponsku i v Andalusii. Co se stalo s mezinárodním prvkem? My v Bruselu jsme v tomto ohledu narazili na vlastní pravidla.

Podle mého názoru je obzvláště důležitá ochrana dětí a mladistvých. V této oblasti je potřeba komplexní ochrana. Pokud zavedeme ochranu nekuřáků na evropské úrovni prostřednictvím kolony zdraví a bezpečnost na pracovišti, nechráníme děti a mladistvé, protože ti nejsou zaměstnanci. Proto vás žádám, abyste podpořili pozměňovací návrhy 2 a 13 předložené Skupinou Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů).

Åsa Torstensson, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, děkuji váženým poslancům za tuto důležitou rozpravu. Je neskutečně pozitivní, že jsme všichni tak odhodláni uspět v dosažení prostředí bez tabáku. Domnívám se, že máme mnoho společných názorů. Jak jsem již uvedla, lituji skutečnosti, že Evropský parlament nemohl předložit svůj názor včas, ale předsednictví vezme v potaz usnesení Parlamentu.

Co se týče kouření na pracovišti, Komise zahájila kolo konzultací se sociálními partnery na úrovni EU. Byli požádáni, aby vyjádřili svůj názor na současné právní předpisy a možné budoucí právní iniciativy v této oblasti. Návrh doporučení uvádí, že je obzvláště nebezpečné pro děti a mladistvé, když jsou vystaveni druhotnému kouři, a že se tím zvyšuje pravděpodobnost, že sami začnou kouřit.

Návrh doporučení o prostředích bez tabáku vyzývá Komisi, aby podala zprávu o realizaci, fungování a dopadech navrhovaných opatření na základě informací poskytnutých členskými státy. Zpráva Komise také poskytne vhodnou příležitost k tomu, abychom se k tomuto tématu vrátili.

Otázka kontroly tabáku bude mít také přední místo na programu během příštího roku. Poté začneme s přípravami čtvrtého zasedání konference stran Rámcové úmluvy o kontrole tabáku. Konference se bude konat v Punta del Este v Uruguayi 15. až 20. listopadu 2010. Jsem si jistá, že v té době bude chtít Rada znovu probrat toto téma s Evropským parlamentem.

Předsedající. Obdržela jsem jeden návrh usnesení⁽⁴⁾ předložený v souladu s čl. 115 odst. 2 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční zítra, ve čtvrtek 26. listopadu 2009.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Martin Kastler (PPE), písemně. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, často se stává, že dobré úmysly způsobí problémy. Nikdo zde by nezpochybnil skutečnost, že nekuřáci potřebují komplexní ochranu. Avšak kompromisní návrh usnesení o prostředí bez tabáku, o němž budeme ve čtvrtek hlasovat, zachází mnohem dál. Ačkoli současný návrh výslovně podporuje zásadu subsidiarity, zároveň jej porušuje. Návrh žádá přísné a závazné předpisy na úrovni EU. Zneužívá oprávněné starosti o ochranu zdraví s cílem přesunout neoprávněné pravomoci v oblasti zdravotní politiky a politiky práce a sociálních věcí na evroskou úroveň.

(4) Viz zápis.

Všichni chceme Evropu, která je lidem blízko, a klíčem k tomu je právě zásada subsidiarity. Členské státy, nebo v případě Německa federální státy, musí vést vlastní rozpravy o ochraně nekuřáků. To je jediný způsob, jak vymyslet řešení, které bude šité na míru tradicím a kultuře dané země, a proto blízké jejím obyvatelům. Z tohoto důvodu bych Vás rád požádal, abyste ve čtvrtek hlasovali proti návrhu usnesení v jeho nynější podobě.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Já sám jsem nekuřák. Jsem si plně vědom poškození zdraví, které způsobuje tabák a pasivní kouření. Avšak jak tomu často bývá, tyto plány EU zašly příliš daleko. Některé z těchto předpisů jsou naprosto absurdní a v některých případech dokonce nepovolují kouření pod širým nebem. Evropská unie je posedlá konzumací tabáku, ačkoli v každodenním životě je mnoho jiných činností, u nichž je statisticky dokázáno, že jsou riskantní a škodlivé, jako je rychlé občerstvení, solária, alkohol a káva, řízení auta, žádný pohyb a málo spánku, abych jmenoval alespoň některé. Uvítal bych smysluplné předpisy a informační kampaně, které jsou zaměřeny na snižování rizik. Avšak všichni dospělí lidé by měli být koneckonců odpovědní za svá rozhodnutí o tom, do jaké míry jsou ochotni přijmout následné poškození svého zdraví. Naprostý zákaz kouření v podnicích je naplánován na rok 2012 a tento časový rámec příliš nebere ohled na ty podniky, které tím utrpí nejvíc, jinými slovy, stravovací zařízení. Mohou očekávat pokles příjmů až o 20 %, což vyústí ve ztrátu mnoha zaměstnání. Navíc v uplynulých letech byly restaurace a bary povinny ze zákona vyčlenit ve svých prostorách kuřácké a nekuřácké místnosti. Naprostým zákazem kouření v roce 2012 by se tyto drahé investice rázem staly zastaralými. Návrh doporučení Rady o prostředí bez tabáku není smysluplným opatřením.

Richard Seeber (PPE), písemně. – (DE) Členské státy především mají co dohánět, co se týče ochrany nekuřáků. Naši hlavní starosti musí být ochrana zranitelných skupin, jak jsou děti a těhotné ženy. Avšak Evropská unie nemá v této oblasti žádné přímé kompetence. Zdravotní péče je a zůstane záležitostí členských států a tyto země musí přijmout odpovědnost za tyto otázky. Evropská unie by se proto měla zaměřit na to, co skutečně může udělat na ochranu nekuřáků, což znamená chránit zaměstnance na pracovištích. Avšak pokoušet se dosáhnout základního cíle – Evropy bez tabáku – tím, že zavedeme obrovské množství předpisů na ochranu pracovníků, není uspokojivým řešením problému. Abychom ochránili co nejvíce skupin populace a především děti před škodlivými účinky tabákového kouře, potřebujeme více kampaní pro zvýšení informovanosti veřejnosti. To je ten jediný účinný prostředek k tomu, jak dlouhodobě změnit způsob myšlení lidí v Evropě, a je to také jediné řešení, jak snížit kouření v soukromé sféře.

(Zasedání bylo přerušeno v 19:30 a pokračovalo ve 21:00.)

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

místopředsedkyně

16. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

17. Ratifikace a provádění aktualizovaných úmluv Mezinárodní organizace práce (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je otázka k ústnímu zodpovězení pro Komisi o ratifikaci a provádění aktualizovaných úmluv Mezinárodní organizace práce, kterou položil Alejandro Cercas jménem skupiny S&D, Jean Lambertová jménem skupiny VERTS/ALE a Gabriele Zimmerová a Ilda Figueiredová jménem skupiny GUE/NGL (O-0131/2009 – B7-0228/2009).

Alejandro Cercas, autor. – (ES) Paní předsedající, kolegové poslanci, členové Komise, všichni víme, že globalizaci, mezinárodní finanční krizi a veškerým budoucím výzvám musíme čelit na celosvětové úrovni. Tyto problémy již nemůžeme řešit na vnitrostátních, nebo dokonce na regionálních úrovních. Spolupráce Evropské unie a Mezinárodní organizace práce (MOP) se proto stala klíčovým bodem našeho programu.

MOP se svou tripartitní metodou odvádí neocenitelnou práci tím, že vnáší do našeho světa soudržnost a logiku. Vyznáváme hodnoty, na nichž byla MOP založena. Spolu s ní usilujeme o sociální model, který respektuje lidskou důstojnost, a věříme, že naše úsilí může být společné. Je zřejmé, že Evropa potřebuje MOP, aby udržela tento sociální model – v nespravedlivém světě bychom nemohli –, a že nám MOP umožňuje být globálním aktérem v mezinárodních vztazích.

Evropská unie a její členské státy prohlašují, že s MOP velice úzce spolupracují a s ní u kormidla prosazují program důstojné práce pro všechny a Světovou dohodu o pracovních místech. Přesto nám však, vážené

komisařky a vážení komisaři, chybí soulad v tom, co říkáme, a v tom, co děláme. Je proto naprosto nezbytné, abychom dnes večer debatovali o ratifikaci úmluv MOP a zítra schválili usnesení v této věci, abychom nabídli jisté záruky MOP a také našemu vlastnímu projektu.

Ve svém sdělení o obnovené sociální agendě jste znovu vybídli členské státy, jenže odpovědi jste se nedočkali. Vybídli jste je k ratifikaci a provádění úmluv, avšak s mizivým úspěchem. Zdá se, že nyní musíte podniknout mnohem rozhodnější kroky. Nemá smysl říkat, že členské státy už ratifikovaly stěžejní úmluvy MOP. MOP aktualizovala 70 svých úmluv, a dokonce i některé země třetího světa a rozvíjející se ekonomiky jsou rychlejší než Evropská unie. Tomu může zbytek světa rozumět jen těžko a Evropa ztrácí důvěryhodnost a přichází o příležitosti.

Proto je, vážené komisařky a vážení komisaři, poněkud skandální, když se Evropa vysloví ve prospěch důstojné práce a ve prospěch MOP a poté neratifikovala konvence MOP a spokojila se s řečením.

V tomto bodě vyvstávají otázky. A tak všechny skupiny v této sněmovně chtějí, abyste zítra udělali další krok a vydali sdělení požadující po členských státech ratifikaci úmluv, aby vznikl soulad mezi našimi slovy a našimi činy. Nedostatek tohoto souladu v politice je jedním z důvodů, proč ztrácíme důvěryhodnost u občanů a rovněž proč Evropa ztrácí důvěryhodnost u zbytku světa.

Marian Harkin, autorka. – Paní předsedající, s potěšením podporuji vybídnutí členských států k ratifikaci a provádění aktualizovaných úmluv MOP. Rozhodně stojí za to říci, že když byla MOP založena v roce 1919 po Versailleské smlouvě, která ukončila první světovou válku, bylo to kvůli víře, že univerzálního a trvalého míru lze dosáhnout, jen pokud bude založen na sociální spravedlnosti. V uplynulých 80 letech uspokojovala celosvětovou lidskou potřebu slušných pracovních míst, živobytí a důstojnosti.

Dnes žádáme členské státy o ratifikaci a provádění aktualizovaných úmluv, ale nežádají o to jen autoři otázky, ale i mnoho dalších agentur a orgánů. Podíváte-li se na kodex chování OSN pro dodavatele, zjistíte, že úmluvy MOP slouží jako základ, na němž je většina kodexu chování založena, a OSN očekává, že jakýkoli dodavatel poskytující zboží a služby OSN se bude principy tohoto kodexu chování řídit. Proto musejí být tyto úmluvy ratifikovány a prováděny po celém světě, aby se jimi mohli řídit všichni dodavatelé. Proto musejí být tyto úmluvy ratifikovány a prováděny po celém světě, aby se jimi mohli řídit všichni dodavatelé.

Evropská komise ve svém sdělení o obnovené sociální agendě uvádí: „Komise vybízí členské státy, aby šly příkladem a ratifikovaly a prováděly aktuální úmluvy MOP.“ V usnesení o obnovené sociální agendě schválené předešlým Evropským parlamentem v květnu tohoto roku znovu uvádíme, že považujeme za prioritu orgánů EU a členských států, aby se posilovalo provádění a vynucování pracovního práva podle práva národního a komunitárního a podle úmluv MOP. Takže dnes v Parlamentu všechny tyto výzvy zesilujeme. Žádáme úřadující předsednictví, aby bylo v této otázce co nejrozhodnější, vybízíme členské státy, ale zvážily silné sociální argumenty pro ratifikaci a provádění těchto úmluv, a žádáme Komisi, aby zvážila přijetí doporučení členským státům ohledně ratifikace aktuálních úmluv.

Rovněž jsme toho názoru, že EU musí zajistit soulad svých vnitřních a vnějších politik. V tomto Parlamentu slyšíme dokola řeči o vyměňování osvědčených postupů mezi členskými státy. Toto je jistě typický příklad situace, kdy můžeme mezi sebou dosáhnout osvědčených postupů tím, že všechny členské státy ratifikují relevantní úmluvy a budou propagovat osvědčené postupy externě nebo globálně tím, že – jak Komise sama naznačuje – půjdou příkladem a ratifikují aktuální úmluvy. Do dnešního dne, tj. do 25. listopadu, bylo po celém světě ratifikováno 7 650 úmluv MOP a 47 z nich během posledního roku. Očekáváme, že Evropa bude mít hlavní slovo na konferenci o změnách klimatu v Kodani, a podobně dobrou práci bychom mohli dovést při ratifikaci všech úmluv MOP.

Emilie Turunen (jménem Jean Lambertové). – (DA) Paní předsedající, jménem skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance bych ráda zdůraznila, že považujeme zprávy v tomto rozhodnutí o ratifikaci a provádění úmluv MOP za více než nezbytné a za záležitost nejvyšší naléhavosti. Proč? Ze dvou důvodů. Zprvu, EU by měla zaujmout vedoucí postavení v boji za důstojnou práci. Měli bychom být celosvětovými průkopníky, pokud jde o propagování dobrých pracovních podmínek a důstojné práce.

Zadruhé, jak už zde dnes bylo řečeno, se otevírá propast mezi tím, co říkáme, a tím, co děláme, jinými slovy propast mezi interními a externími reakcemi. Kdyby EU nebo členské státy zapoměly nebo odmítly ratifikovat a provádět aktualizované úmluvy, nebyla by to špatná zpráva jen pro evropské pracovníky. Byl by to také velmi špatný signál směrem k zemím mimo EU, po nichž požadujeme, aby ratifikovaly tytéž úmluvy. Neměli bychom kázat vodu a pít víno.

Je zásadně důležité, aby se EU ujala vedoucího postavení na celosvětové úrovni., abychom ukázali, že jsme region, který úspěšně kombinuje dobré pracovní podmínky a vysokou úroveň konkurenceschopnosti. MOP je naším globálním aktérem, když přijde na nařízení na mezinárodní úrovni. Je nutné, aby EU podporovala MOP jako instituci a abychom brali úmluvy MOP vážně. Skupina Zelených tudíž plně podporuje zprávy v tomto rozhodnutí a vybízíme kompetentní orgány EU, aby tlumočily členským státům, že by měly tuto otázku brát tak vážně, jako my dnes večer.

Ilda Figueiredo, autorka. – (PT) Paní předsedající, podporujeme vybídnutí členských států, aby zvážily silné sociální argumenty pro ratifikaci a provádění úmluv, které MOP klasifikovala jako aktuální.

Počínaje rokem 1919 Mezinárodní organizace práce rozvíjí a udržuje systém mezinárodních pracovních norem, které zahrnují širokou škálu témat jako práce, zaměstnání, sociální zabezpečení, sociální politika a související lidská práva.

Proto jsme podpořili prvotní návrh společného usnesení, které zde bylo předloženo. Bohužel kvůli tlaku skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) umožnili ostatní signatáři snížit důležitost tohoto usnesení a oslabit jeho sílu začleněním zmínky o Lisabonské strategii pro růst a zaměstnanost.

Jak jsme si však všichni vědomi, právě jménem Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost předložila Evropská komise této sněmovně jedny z nejhorších návrhů proti práci a sociálním právům, a to v rámci svého zdůrazňování flexibility a deregulace práce.

Kdo by mohl zapomenout na návrh úpravy Směrnice o pracovní době, který měl znehodnotit práci a učinit ji ještě nejistější, prodloužit pracovní den a oslabit kolektivní vyjednávání a roli odborů, tedy přesně opak toho, co směrnice MOP prosazují?

Právě konkrétně kvůli této politováníhodné zmínce o Lisabonské strategii jsme stáhli svou podporu tohoto usnesení.

Avšak jménem Konfederace Evropské sjednocené levice – Severské zelené levice vybízíme členské státy k ratifikaci úmluv MOP a apelujeme na Komisi, aby posoudila naše návrhy.

Karel De Gucht, člen Komise. – Paní předsedající, v posledních několika letech Komise opakovaně zdůrazňovala svou oddanost mezinárodně schválené agendě důstojné práce včetně prosazování úmluv MOP.

Komise aktivně podporovala členské státy a úzce spolupracovala s MOP za účelem přijetí ambiciózních právních norem, které čelí výzvám globalizované ekonomiky a přispívají k provádění agendy důstojné práce MOP. Rada a Evropský parlament zdůrazňují důležitost agendy důstojné práce a činnost Komise v tomto ohledu.

Členské státy již ratifikovaly všechny úmluvy MOP, které zahrnují základní pracovní normy, a mnoho dalších úmluv MOP. Komise znovu potvrdila svou oddanost agendě důstojné práce coby součástí obnovené sociální agendy. Komise konkrétně vybídla členské státy, aby šly příkladem a ratifikovaly a prováděly úmluvy klasifikované MOP jako „aktuální“. Tím Komise zdůraznila jak vnitřní, tak i vnější dimenzi agendy důstojné práce. Navíc tam, kde úmluvy MOP zahrnují výlučné pravomoci společenství, vydává Komise včasné návrhy na rozhodnutí Rady opravňující členské státy ratifikovat související úmluvy spolu s vybídnutím k co nejrychlejší ratifikaci norem, zejména Úmluvu o práci na moři a Úmluvu o práci v odvětví rybolovu.

A konečně, zpráva o důstojné práci z roku 2008 upravuje monitorování rozvoje politiky s ohledem na ratifikační proces. Čeká se, že závěr této analýzy se objeví v příští zprávě o důstojné práci, která bude vydána v roce 2011.

Csaba Őry, jménem skupiny PPE. – (HU) Především bych rád uvítal skutečnost, že se skupiny dokázaly shodnout na textu návrhu usnesení o ratifikaci a provádění úmluv revidovaných Mezinárodní organizací práce. Proto ho také podpoříme.

Jak je všeobecně známo, Mezinárodní organizace práce je jedním z nejstarších mezinárodních orgánů. Byla založena v roce 1919 a jejím základním cílem bylo vytvořit pracovní předpisy pro rozvoj pracovních podmínek a obtížných pracovních prostředí a čelit vykořisťování. Následně rozšířila své aktivity i do sociální politiky a systému technické spolupráce.

My ze skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) jsme toho názoru, že pracovní normy vytvořené Mezinárodní organizací práce pomáhají zmírňovat škodlivé dopady konkurence na mezinárodní

trh, a tím zvyšují šance na dosažení vyváženého hospodářského růstu. To má obzvláštní důležitost v době, kdy se už možná oklepáváme ze současné krize, a rozhodně to posiluje opodstatněnost těchto norem a skutečnost, že se objevily na konci trojčlenného procesu a byly založeny na samostatném demokratickém procesu, který probíhal ve spolupráci s vládami, zaměstnavateli a odbory. Proto se v tomto případě zabýváme právy a závazky na pracovišti a komplexním systémem, který je zahrnuje a s nímž musejí být země, které přijmou a ratifikují tyto úmluvy, v souladu. Zároveň nemůže přehlížet skutečnost, že Evropská unie nemůže jako společenství ratifikovat dohody. To mohou jen samostatné členské státy. Vystává tedy každopádně otázka správného uplatňování pravomocí a subsidiarity Společenství. Proto je správné, že tento text vybízí EU k tomu, aby přesně vymezila, které právní oblasti a související předpisy spadají pod pravomoci Společenství a které pod pravomoci jednotlivých členských států. To znamená, že budeme-li moci zohlednit zásadu subsidiarity, podpoříme návrh doporučení, a tím usnadníme co nejrychlejší ratifikaci úmluvy.

Ole Christensen, jménem skupiny S&D. – (DA) Paní předsedající, v EU máme vnitřní trh, v jehož rámci můžeme obchodovat se zbožím na volném trhu. Zajišťujeme volnou soutěž a levné zboží, a to je všechno velmi dobré a správné. Je však nutné začlenit i ostatní oblasti. Je nutné zajistit a respektovat základní práva pracovníků v rámci celé EU. Členské státy EU nesmí soutěžit při špatných pracovních podmínkách a pracovní síla ve všech členských státech musí zajistit stejnou odměnu za stejnou práci. Právo na stávku je rovněž právem základním.

Je proto důležité, aby existovala úzká spolupráce mezi EU a Mezinárodní organizací práce, MOP. Sdílíme některé společné hodnoty a můžeme využít úmluvy MOP jako základu pro další rozvíjení sociálního modelu. To však bohužel není dnes možné, protože Komise považuje úmluvy za závazné pouze tehdy, jsou-li ratifikovány nadpoloviční většinou členských států. Mohli bychom začít tím, že zajistíme, aby každý členský stát EU přinejmenším ratifikoval a prováděl úmluvy, které MOP klasifikovala jako aktuální. Nepotřebujeme další řeči, potřebujeme činy. Jak jinak můžeme chtít po ostatních zemích, aby ratifikovaly a prováděly úmluvy MOP, a chtít po WTO, aby včlenila základní práva pracovníků do všech obchodních dohod?

EU musí zaujmout vedoucí postavení. Teprve pak můžeme říkat ostatním zemím, že musí ratifikovat a provádět tyto úmluvy. Musíme prosazovat důstojnou práci v EU a ve světě jako udržitelnou, silnou reakci na krizi, které čelíme.

Elisabeth Schroedter, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, je pravda, že za této krize chrání minimální normy pracovníky od nelidských pracovních podmínek. EU vždy podporuje základní normy Mezinárodní organizace práce (MOP) v pouličních proslovech a svými kontakty se třetími zeměmi, a to je správné, protože chrání dělníky před diskriminací a sociálním dumpingem.

V rámci Evropské unie však bohužel u těchto pouličních proslovů zůstává. EU sama i její členské státy ignorují úmluvy MOP. Neratifikují je a neprovádějí je. Tím umožňují členským státům a EU vyhybat se zodpovědnosti. Soudní dvůr Evropské unie například zrušil právo na stávku a Komise tomuto kroku aplaudovala. Např. úmluva o ochraně práv všech migrujících pracovníků byla ratifikována jen třemi ze 27 členských států. To je skandální a tato situace se po 90 letech od založení MOP musí změnit.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, zaprvé bych ráda poděkovala svým kolegům ve skupině Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a ostatním politickým skupinám v Evropském parlamentu, protože v této otázce důstojné práce jsme nechtěli vystupovat z řady a chtěli jsme předložit společné usnesení a vyjednávání několika posledních dní byly velice pozitivní.

Od roku 1919 je Mezinárodní organizace práce schopná zajišťovat a rozvíjet systém mezinárodních pracovních norem, který zahrnuje širokou škálu témat včetně práce, zaměstnanosti, sociální politiky a lidských práv. Nesmíme na to zapomínat, obzvláště za této krize.

Proto je nanejvýš důležité, že MOP tyto úmluvy klasifikovala jako aktuální po tripartitním procesu, který zapojuje zaměstnavatele, pracovníky a vlády. To je důvod, proč musíme předat členským státům toto doporučení, jímž jim doporučujeme ratifikovat úmluvy, které MOP klasifikovala, a žádáme je o to, aby aktivně přispěli k jejich účinnému provádění v zájmu rozvoje a pokroku sociální Evropy. Doufáme, že k tomu dojde co možná nejdříve. Budeme ostražitě sledovat uzávěrky pro uplatňování těchto úmluv, přičemž budeme pochopitelně respektovat princip subsidiarity.

Skupina PPE bude obzvláště ostražitá, co se týče uplatňování těchto úmluv ve členských státech. V sázce je boj proti nelegální práci, modernost sociálního pokroku, budování skutečné sociální Evropy, která ukazuje světu cestu, a my tomu opravdu chceme pomoci.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Paní předsedající, jednou z nejdůležitějších vlastností Evropské unie je to, jakou důležitost přikládá sociální politice a základním právům. Moc dobře víme, že uplatňování těchto práv je nutným předpokladem k tomu, aby se země stala členským státem Evropské unie. Rovněž víme, že porušení těchto práv zavazuje Evropskou unii k uvalení sankcí.

Práva stanovená souběžně s vytvořením a fungováním Unie rovněž přesahují na pracoviště. Důležitost, jakou Unie přikládá hájení pracovních práv, se neukazuje pouze tehdy, když produkuje vnitřní právní předpisy, ale také v zahraniční politice. Moc dobře víme, že když dojde na uzavírání dohod se třetími zeměmi, jednou z předepsaných podmínek je nutnost respektovat základní pracovní práva. Z toho důvodu Unie nemohla než být jedním z prvních, kdo podpořili systematické aktualizování úmluv Mezinárodní organizace práce (MOP).

MOP nedávno aktualizovala své úmluvy po vyjednávání s pracovníky, zaměstnavateli a vládami. Zatímco vlády členských států a Unie patří k těm, kteří se podíleli na zmíněné aktualizaci, čelíme paradoxu. Tento paradox spočívá v tom, že i když mnoho členských států Evropské unie přijalo sjednocující směrnice zavádějící pokročilejší pracovní práva než ta, která obsahují úmluvy MOP, podceňují důležitost formální otázky ratifikace těchto úmluv na vnitrostátní úrovni.

Protože obraz, který tím ukazujeme třetím zemím, obzvláště rozvojovým zemím, je nesprávný, bylo by rozumné, abychom změnili svůj postoj a aby ty členské státy, které tak ještě neučinily, přikročily k nezbytnému ratifikování. Buď jak buď, Evropská komise by se neměla ostýchat aktivněji požadovat po členských státech, aby dostály takovým závazkům za účelem zvýšení důvěryhodnosti Unie prosazováním důstojných pracovních podmínek, obzvláště během současné finanční krize.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Paní předsedající, jednoznačně musíme zdůraznit důležitost provádění úmluv Mezinárodní organizace práce, ale mám obavy, že systém, jenž nás řídí, konkrétně systém volné soutěže, naneštěstí dělá z práce trh, a tím i komoditu. To ohrožuje zákoník práce, plánovaná zkracování pracovní doby a vytváří zpětný tlak na náklady práce, což je velice škodlivé.

Ve Francii došlo například k tomu, že zavřeli jistý podnik na výrobu kuličkových ložisek, aby mohl být přesunut do Bulharska, a po pracovnících tohoto podniku se požaduje, aby školili bulharské zaměstnance. Takže jasně vidíte, že tento zpětný tlak na náklady práce vede k přemísťování, ke zpětnému tlaku a k oslabování sociálních práv. Proto bychom měli sestavit systém vzrůstající harmonizace v oblasti sociálních práv a úrovní sociální ochrany, aby zmizela tato nelítostná konkurence mezi zaměstnanci, kterou vytvářejí podniky a naše vlastní orgány.

Stejně tak bychom měli přestat směřovat k tomu, čemu se v této sněmovně a v Komisi říká flexikurita, ale naopak pokročit směrem k systému sociálního zabezpečení práce a zaměstnanosti v kombinaci se školeními, která jsou nezbytná. To by nám umožnilo překonat krizi, školit pracovníky, a tím jim pomoci obstát v zaměstnáních, která budou v příštích letech potřeba.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Paní předsedající, nyní, když byla Lisabonská smlouva přijata a Listina základních práv EU se stala právně závaznou, máme novou příležitost k posílení sociální dimenze evropské spolupráce. Abychom toho dosáhli, musíme umět tyto příležitosti rozpoznat i v praxi. Bylo by dobré začít tím, že členské státy EU co nejrychleji ratifikují všechny aktualizované úmluvy MOP.

Má to i vnější dimenzi. Chce-li EU být seriózním partnerem v mezinárodní snaze o zlepšení pracovních a životních podmínek, je nezbytně nutné, aby členské státy EU rovněž přijaly úmluvy MOP. Chceme-li ovlivnit situaci ve třetích zemích, musíme jít sami příkladem. Proto bych rád vyzval Komisi a švédské předsednictví, aby jednaly pokrokově a udělaly, co bude v jejich silách, aby zajistily, že všechny aktuální úmluvy MOP budou přijaty všemi členskými státy.

Osobně si myslím, že je trochu skličující, že moje členská země, Švédsko, neratifikovalo základní konvence, jako je Úmluva číslo 84 o veřejných zakázkách. Proto bych rád vyzval předsednictví, aby podniklo také kroky na vnitrostátní úrovni, a zajistilo tak, že k tomu dojde. Toto, spolu se skutečností, že Charta základních práv se stala právně závaznou, by mělo snížit riziko, že Evropský soudní dvůr bude vydávat opatření podobná tomu v Rüffertově případu. Nemůžeme mít situaci, v níž budou právní předpisy EU v rozporu se základními úmluvami MOP.

Mairead McGuinness (PPE). – Paní předsedající, MOP, jak již řekli kolegové, je tady už dlouho, od roku 1919: 90 let v chodu a stále se pracuje na agendě důstojné práce. Je důležité, aby členské státy, jak už se zmínili ostatní, podepsaly všechny úmluvy, obzvláště nyní, v době hospodářské krize, kdy jsou pracovníci

pod tlakem. Myslím si však, že je rovněž důležité, abychom v této rozpravě uznali roli MOP v rozvojovém světě a její vazby na nevládní organizace a tu řadu programů, které řídí se specifickým zaměřením na ty nejzranitelnější, například na lidi s postižením, kteří by, nebýt těchto programů, nikdy žádnou příležitost nedostali. A také na dvě důležitá témata, o nichž hovoříme v této sněmovně: nucená práce a dětská práce. Takže spoléháme-li na to, že MOP odvede dobrou práci v rozvojovém světě, a ona ji odvádí, myslím si, že to nejmenší, co mohou členské státy Evropské unie udělat, je plně ratifikovat úmluvy, aby šly příkladem.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Paní předsedající, Mezinárodní organizace práce po mnoho let své činnosti přijala a předložila k ratifikaci členskými státy EU řadu mezinárodních úmluv a směrnic k otázkám zaměstnanosti, svobod odborů, sociální politiky a sociálního pojištění a rovněž kolektivním pracovním vztahům a pracovním podmínkám. Členské státy by měly ratifikovat a uplatňovat úmluvy, které MOP považuje za aktuálně platné. Evropská unie by měla rezolutně a aktivně přispět k nesmírně důležité otázce ochrany práv pracujících v globalizovaném světě.

Mělo by být zdůrazněno, že každý občan, neohledně na to, jakého je původu, vyznání či rasy, má právo na lepší hmotnou prosperitu, duchovní rozvoj v kontextu svobody a na důstojnost, ekonomickou jistotu a rovné příležitosti. Musíme mít na paměti, že chudoba, neohledně na to kde, je závažnou hrozbou pro všechny z nás.

Karel De Gucht, člen Komise. – (FR) Paní předsedající, ctěné poslankyně a ctění poslanci, mezi řečníky z Evropského parlamentu a Komise panuje silná shoda názorů na užitečnost a nezbytnost ratifikace úmluv MOP. Nicméně, jak poznamenal pan Ůry, Komise se může angažovat jen v oblastech, kde má výlučnou pravomoc, a jak jsem již řekl, také to dělá.

Co se týče role odborů, ve svém nedávném rozhodnutí uznává Evropský soudní dvůr kolektivní jednání jako základní právo. Toto právo však může být regulováno, a to je v souladu s ostatními mezinárodními nástroji. Předám nicméně vaše obavy svým kolegům, kteří mají na starost sociální politiku, aby byla tato záležitost prozkoumána do hloubky.

Předsedající. – Obdržela jsem tři návrhy usnesení ⁽⁵⁾ předložené v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 26.11.09.

18. Světový summit Organizace pro zemědělství a výživu o zajišťování potravin – vymýcení hladu ve světě (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je prohlášení Komise ke Světovému summitu Organizace pro zemědělství a výživu o zajišťování potravin – vymýcení hladu ve světě.

Karel De Gucht, člen Komise. – Paní předsedající, Světový potravinový summit, který se konal minulý týden v Římě, je poslední z řady letošních akcí, na nichž zemědělství a zajišťování potravin zaujímaly přední místo: v lednu v Madridu, v červenci v L'Aquile, v září v New Yorku a Pittsburghu a nezapomeňme na schůzi Výboru pro zajišťování potravin ve světě minulý měsíc.

Základním předpokladem všech těchto akcí bylo uvědomění si, že prohráváme v boji proti celosvětovému hladu. Více než miliarda lidí po celém světě v současné době neuspokojuje své každodenní základní potraviní potřeby a hrozí, že se situace zhorší v mnoha rozvojových zemích, a to i následkem změn klimatu, které ještě více ohrožují schopnost těchto zemí zajišťovat potraviny.

Světový summit o zajišťování potravin byl příležitostí k podpoření politického impulsu, který se v uplynulých měsících stupňoval. Zajišťování potravin se znovu ocitlo ve středu zájmu. Čas debatovat však vypršel, nyní je čas jednat.

Pro Evropskou komisi byl summit užitečný ze tří důvodů. Zprv jsme slíbili, že obnovíme snahy o splnění prvního rozvojového cíle tisíciletí, jímž je snížení hladu na polovinu do roku 2015. Tento cíl je podle mě stále platný a měli bychom se ho snažit dosáhnout – zejména v těch zemích a regionech, kde je postup k jeho dosažení velmi omezený, například v Africe

(5) Viz zápis.

Zadruhé jsme slíbili zlepšit mezinárodní koordinaci a správu zajišťování potravin prostřednictvím reformovaného Výboru pro zajišťování potravin ve světě, z něž se stala ústřední složka globálního partnerství pro zemědělství, zajišťování potravin a výživu. Evropská komise aktivně podporuje tuto reformu a přispívá k jejímu základnímu financování. To je podle mě velmi důležitý krok, který připraví půdu pro systém globální správy zajišťování potravin založenému na spolehlivém vědeckém doporučení, ale také systém otevřenější vůči klíčovým aktérům ve veřejném i soukromém sektoru a nevládním organizacím. Tito aktéři jsou zásadně důležití proto, abychom nový systém učinili efektivnějším, než je ten současný.

Zatřetí jsme slíbili zvrátit trend poklesu domácího i mezinárodního financování zemědělství, zajišťování potravin a rozvoje venkova. Chceme-li splnit první rozvojový cíl tisíciletí, jímž je snížení hladu na polovinu do roku 2015, musíme dostát závazkům ke zvýšení oficiální rozvojové pomoci – konkrétně u těch zemí, které se zavázaly k dosažení 0,7 % hrubého domácího důchodu.

Někteří kritizují závěrečné prohlášení za to, že nestanoví přesnější cíle oficiální rozvojové pomoci pro zemědělství a zajišťování potravin, ale musíme mít na paměti, že zásadní finanční záruky již byly dány na summitu G8 v L'Aquile. Nyní je prioritou je dodržet. Se silnou podporou Evropského parlamentu se Komise podařilo mobilizovat potravinový nástroj za 1 miliardu eur, z nichž 85 % je už přiděleno na období 2009-2011. V průběhu času však potřebujeme větší a setrvalejší pomoc. Abychom byli zodpovědní za své sliby, potřebujeme globální hierarchizovaný systém závazků, ale rovněž musíme vyvinout mechanismy monitorování, konkrétní ukazatele a kritéria, jež lze využít k podávání zpráv o výsledcích a dopadech investic. Avšak, a říkám to jasně a nahlas, i ten největší závazek ze strany dárců bude bezcenný, jestliže vlády v rozvojových zemích nedokážou přetavit své vlastní závazky do lepších zemědělských politik, strategií a investic.

V diskuzích o zajišťování potravin bychom si měli rovněž dávat pozor na terminologii a odlišovat od sebe zajišťování potravin, potravinovou nezávislost a potravinovou soběstačnost. Snahy o dosažení výroby ve světě nejsou dostatečné. Podstatné je, že lidé by měli mít trvalý přístup k potravinám, což je v zásadě otázka chudoby. Obchod s potravinami, regionální i globální, hraje důležitou roli v posilování přístupu k potravinám tím, že zemědělcům poskytuje příjem a spotřebitelům zpřístupňuje levnější potraviny. Potravinová nezávislost nebo autonomie je velice náročnou strategií a nebude jí potřeba, když budou trhy a obchod správně fungovat.

Proto bude velkým krokem kupředu, když uzavřeme kolo jednání v Dohá vyrovnaným a srozumitelným výsledkem. Rovněž bychom neměli zapomínat, že zajišťování potravin je velice složitý a mnohostranný problém, který vyžaduje holistický přístup. V této oblasti udělala Evropská unie velký pokrok v minulém desetiletí a pokrok bude i nadále zajišťován pomocí procesu souladu rozvojových politik. Různé reformy společné zemědělské politiky výrazně snížily vývozní náklady a velkou většinu podpory pro zemědělce v EU považuje WTO za „trh nenarušující“. Navíc díky opatření „Vše kromě zbraní“ je přístup na trh EU volný i pro nejméně rozvinuté země a ustanovení z dohod o hospodářském partnerství (EPA) vykazují porozumění problémům, kterým čelí mnoho afrických, karibských a tichomořských zemí v oblasti zajišťování potravin pro své občany. V EU jsme tudíž ušli dlouhou cestu v posilování souladu rozvojových politik, a tudíž ve zlepšování podmínek pro zajišťování potravin pro rozvojové země. Ostatní země a regiony by měly udělat totéž.

Na závěr bych chtěl říci, že summit FAO zdůraznil skutečnost, že pokud se chceme držet svého cíle, jímž je snížení hladu na polovinu do roku 2015, měli bychom posílit a zvýšit oficiální rozvojovou pomoc a soukromé investice do zemědělství a také zlepšit globální správu zemědělského sektoru.

Albert Deß, jménem skupiny PPE. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, je důležité, abychom v Evropském parlamentu diskutovali o tématu hladu ve světě. Nemůžeme jen tak tiše sedět, zatímco se zvyšuje počet lidí, mezi nimiž je mnoho dětí, kteří trpí hladem.

Byl jsem poprvé zvolen do parlamentu před 20 lety a stále si dobře pamatuji, jak mezinárodní organizace jako Světová banka, Organizace pro výživu a zemědělství OSN, OSN samotná a Světová obchodní organizace deklarovaly svůj úmysl snížit hlad ve světě v příštích 20 letech. Co se od té doby stalo? Hlad nebyl snížen na polovinu, zvýšil se. Více než miliarda lidí trpí denně hladem. Stal se opak toho, co zmíněné organizace plánovaly.

Došlo k tomu z mnoha různých důvodů. Jsou zde země jako Zimbabwe, jejíž neschopná vláda změnila tuto obilnici Afriky v region sužovaný hladomorem. Komunistický prezident přivedl tuto bohatou zemi do situace, kde lidé trpí hladem, a my mlčíme. Je to však i naše zodpovědnost. Trávíme týdny, ne-li roky, debatováním o klimatu za sto let. Ty, kteří trpí a budou trpět hladem, nezajímá, jak bude vypadat klima za sto let. Chtějí mít zítra co jíst, jenže my na jejich problémy nemáme odpovědi. Aniž bych chtěl zanedbávat

téma budoucnosti, je otázkou prosté lidskosti, abychom se zabývali lidmi, kteří dnes trpí hladem. Pane de Guchte, říkáme-li, že máme v úmyslu snížit hlad o polovinu do roku 2050, připadá mi to téměř jako urážka. Jako světové společenství musíme být schopni snížit počet lidí, kteří nemají co jíst, mnohem rychleji. Umíme přepravovat zbraně do všech koutů světa, ale zjevně nedokážeme totéž s jídlem. To je selhání světového společenství, které bych chtěl veřejně odsoudit. Musíme najít jiné odpovědi než ty, s nimiž jsme dnes přišli.

Luis Manuel Capoulas Santos, *jménem skupiny S&D*. – (PT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, čísla ilustrující hlad a podvýživu ve světě, kterých jsme si všichni vědomi a která slýcháme bez zájmu omílat dokola, jsou tak tragická, že je skoro sprosté je zmiňovat.

Právo na potraviny je spojené s právem ze všech nejposvátnějším: právem na život, totiž na život s alespoň minimální důstojností a nejen na pouhý boj o přežití.

Boj s hladem ve světě by tudíž měl být prioritou číslo jedna všech politických programů a měly by být uvolněny všechny finanční zdroje, abychom tohoto cíle dosáhli.

Bohužel jsme si také vědomi toho, že zdroje, a to i ty finanční, nejsou vždy hlavní překážkou. Problém téměř vždy spočívá v řízení a využívání zdrojů, v nerozvážené správě a neefektivní koordinaci na celosvětové, regionální i vnitrostátní úrovni.

Návrh usnesení, který zde byl dnes předložen – a k němuž se má politická skupina, Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, hlásí – obsahuje návrhy a doporučení, jejichž následování by jistě mohlo výrazně pomoci vyřešit takto závažný problém. Proto apeluji na Komisi, aby mu věnovala pozornost, jakou si zaslouží, a následně předložila legislativní návrhy a přijala postupy, aby je zavedla do praxe.

Složitá a nejistá politická situace, kterou zažíváme, je rovněž dobou ke změně oněch politik, které jsou těmi nejlepšími nástroji, které může Evropská unie použít v této otázce: společné zemědělské politiky a společné rybářské politiky, které se chystáme radikálně zreformovat.

S novými pravomocemi, které nám dává Lisabonská smlouva, je toto také skvělá příležitost k tomu, aby Parlament upustil od pouhého prohlašování a podnikl skutečné kroky. Evropští socialisté jsou na tuto výzvu připraveni. Doufáme, že nová Komise a ostatní politické skupiny jsou odhodlány nás na této misi doprovázet.

George Lyon, *jménem skupiny ALDE*. – Paní předsedající, chtěl bych poděkovat svým kolegyním a kolegům, kteří již přednesli svůj příspěvek.

Nejprve bych rád řekl, že si myslím, že nedávný nárůst cen potravin ve světě by pro nás všechny měl být důrazným varováním. Zdvojnásobení cen obilí a rýže má nepřiměřený dopad na nejchudší obyvatele rozvojových zemí po celém světě. Odhaduje se, že 75 milionů lidí začalo trpět hladem v přímém důsledku zvýšení cen v letech 2007 a 2008. To musíme brát velmi, velmi vážně. V mnoha zemích skutečně dochází k nepokojům kvůli potravinám a politické nestabilitě v důsledku zvýšení cen.

Vzhledem k tomu, že světová populace má překročit 9 miliard a změna klimatu má mít značný dopad na naši schopnost získávat potravu, je zajišťování potravin, řekl bych, velkým tématem, kterému musíme čelit, kterým se musíme zabývat a který musíme vyřešit. Evropská unie musí udělat vše pro to, aby pomohla rozvojovým zemím rozvíjet udržitelné systémy zemědělství a výroby potravin, které jim umožní získávat jídlo. To vyžaduje finance – jak pan komisař zdůraznil ve svém prohlášení – a také otevřené trhy. To je uznání, že Evropa ušla dlouhou cestu v podpoře otevírání a uvolňování trhů. Mnoho z problémů, kterým rozvojové země čelí, je důsledkem selhání politiky a právního systému. Sebevětší pomoc tento problém nevyřeší, dokud nemáte stabilní politický a právní systém, který umožňuje zemědělcům prosperovat a využívat výhod vyšších cen na trhu.

Odhaduje se, že výroba v EU bude muset stoupnout o více než 70 %, aby vůbec uspokojila vzrůstající poptávku v budoucnosti. Řekl bych, že evropské zemědělství musí hrát velkou roli nejen při zajišťování toho, že budeme soběstační, ale také toho, že můžeme přispívat ke globálnímu zajišťování potravin v budoucnosti.

José Bové, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (FR) Paní předsedající, členové Komise, dámy a pánové, boj proti hladu vyžaduje podstatné politické a finanční investice. Organizace pro výživu a zemědělství nebyla minulý týden v Římě této investice schopna a já toho lituji.

Více než miliarda lidí trpí podvýživou a 40 milionů mužů, žen a dětí umírá každoročně hladem. Tato dramatická čísla stoupají od roku 1996, kdy proběhl první Světový potravinový summit. Celosvětová finanční

a hospodářská krize tuto situaci zhoršila a obyvatelstvo jižních zemí je hlavní obětí. Deset procent rozpočtu na propagaci by rozvojovým zemím umožnilo získat potřebnou podporu k zabezpečení jejich zemědělských infrastruktur.

Potravinová krize je jednou z hlavních hrozeb, které ohrožují mír a stabilitu ve světě. V roce 2050 budou muset malí zemědělci nakrmit více než 9 miliard lidí. Poškození půdy, škody v oblasti biologické rozmanitosti, závislost na ropě, emise skleníkových plynů, úbytek podzemní vody a rozvoj spotřebitelského chování nás staví do velmi křehké situace, křehčí, než jaká byla před 40 lety.

Chudoba a závislost na dovozu jsou hlavní příčinou nezajišťování potravin. Nutnost podporovat místní výrobu je očividná. Na konci padesátých let 20. století zavedla Evropa společnou zemědělskou politiku, aby zajistila potřebné potraviny. Proto chránila svůj vnitřní trh a podporovala své spotřebitele. Tato autonomní volba, toto právo na potravinovou nezávislost musí být nyní přístupné všem zemím nebo skupinám zemí po celém světě, které o ně stojí.

James Nicholson, jménem skupiny ECR. – Paní předsedající, naše usnesení k tomuto tématu řeší dvojí problém vymýcení hladu – který v současné době postihuje šestinu světové populace – a zajištění dodávky jídla v budoucnosti.

Čelíme situaci, v níž na jedné straně světová populace roste a na straně druhé se ukazuje, že výroba potravin je ještě náročnější kvůli negativním dopadům změny klimatu a rostoucích nákladů spojených s výrobou potravin.

Zatímco prvek zemědělství v zajišťování jídla je nepochybně klíčem k vyřešení tohoto problému, měli bychom se také cíleně zaměřit na to, že fungující správa v rozvojových zemích je naprosto nezbytná, jestliže máme mít alespoň nějakou šanci na úspěšný boj s hladem ve světě. Vezměte si například Zimbabwe, o němž už se zmínil pan Deß. Bývalo známé jako obilnice Afriky a bývalo schopné obstarat potraviny sobě i mnoha dalším sousedícím zemím. Teď už toho není schopno poté, co ho zničil Robert Mugabe a jeho nohsledi.

Musíme pracovat spolu na tom, abychom vyřešili tento problém a zabránili občanským nepokojům a utrpení, které by z toho mohlo vzejít.

Patrick Le Hyaric, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, chce-li Evropská unie hrát ve světě pozitivní roli, chce-li přivést na svět nový humanismus, měla by se zaposlušovat do ohlušujícího křiku hladovějících na celém světě.

Tady i jinde přednášíme své uhlazené proslovy. Ale jak můžeme mít čisté svědomí, když každých pět vteřin zemře hladem jedno dítě? Děti neumírají kvůli technickým závadám. Je to důsledek vlny ultraliberalismu, která v této době zaplavuje svět.

Až doteď jsme obdělávali zem, abychom nakrmili lidstvo. Kapitalistický systém změnil půdu a potraviny v komoditu, v objekty globální spekulace. Proto musíme radikálně změnit politiku, podpořit Organizaci pro výživu a zemědělství a dát jí prostředky k tomu, aby mohla jednat.

Potřebujeme činy, jak už jste řekl, pane komisaři, a činy také vyžadujeme. Abychom však zajistili, že se tyto činy uskuteční, mohla by Evropská unie uplatňovat princip potravinové nezávislosti pro všechny národy, systém odměňování zemědělské práce s garantovanými cenami pro všechny země a všechny světadíly, mohla by respektovat a vynucovat závazky k poskytnutí oficiální rozvojové pomoci jižním zemím, mohla by odpustit dluh chudým zemím, zastavit skupování pozemků nadnárodními společnostmi a zajišťovacími fondy a uznat, že zemědělství a potraviny nemohou být součástí tvrdého vyjednávání Světové obchodní organizace.

Musíme vyslyšet křik hladomoru a podle toho jednat. Evropská unie by tím získala na vážnosti a je to naléhavé!

Bastiaan Belder, jménem skupiny EFD. – (NL) Během těch zhruba deseti let, co jsem poslancem Evropského parlamentu, v této sněmovně pravidelně slyším vzletná slova. Před Světovým summitem o potravinách v Římě vzletně mluvil i pan Barroso, předseda Komise. Řekl: „V boji proti hladomoru jsme kolektivně zklamali. Je to morální skandál a obrovská skvrna na našem kolektivním svědomí.“ Konec citátu. A měl naprostou pravdu. Závěry summitu jsou o to větším zklamáním. Mám neodbytný pocit, že v Římě hrály prim zájmy bohatých zemí, a ne zájmy miliardy hladovějících po celém světě. Pro ilustraci uvedu dva příklady: je čím dál jasnější, že biopalivová politika a její prosazování vedou ke zvyšování cen, a tudíž k hladomoru. Zdá se však, že kritizovat tuto politiku se nesmí.

Rovněž jsem už při mnoha příležitostech upozorňoval tuto sněmovnu např. na nebezpečí podporování investic třetích zemích do Afriky s cílem zajistit si vlastní potraviny. Jak můžeme od zemí, v nichž jsou miliony lidí závislých na potravinové pomoci OSN, čekat, že budou vyvážet do třetích zemí? O tom se však závěrečné prohlášení nezmiňuje.

Bohatým zemím se snadno vypořádává s kontroverzními tématy, a to prostě tak, že pronášejí dobře míněné, úpěnlivé prosby a zadávají další a další studie. Dále jsem z prohlášení vyrozuměl, že rozvojové země se budou muset primárně spoléhat na své vlastní zdroje. Ve světle toho, že společenství dosud selhává ve vymýcení hladu, je něco takového přímo hanebné.

Kromě toho jsem strávil jistý čas procházením závěrečných prohlášení z předchozích summitů o potravinách a došel jsem k závěru, že mají překvapivě mnoho společného – i s usnesením tohoto Parlamentu, když už jsme u toho. Ve všech se mluví o naléhavosti a bez výjimky i o plnění slibů daných v minulosti. Nemělo by pro nás však opakování všech těchto výzev být varovným signálem? Abych citoval pana De Schutteho, zpravodaje OSN, „chudí nepotřebují sliby“. Jak už bylo řečeno, zajišťování potravin by mělo být lidským právem. Paní předsedající, rád bych k tomuto přistoupil z jiné strany a řekl, co nás učí Bible, totiž že je jedním z Božích přikázání, abychom nakrmili hladové. Taková je má osobní zodpovědnost a naše kolektivní zodpovědnost.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Osobně jsem se účastnil schůzky Organizace pro zemědělství a výživu v Římě. Na vlastní oči jsem viděl, jak tato konference vypadala. Také si myslím, že bychom měli nechat toho pokrytectví, kterým trpíme, vzhledem k tomu, kolik se utratilo za organizaci takovéto konference, jejímž jediným výsledkem je řada slibů – tyto výdaje bychom měli využít, abychom si spočítali, jak již zmínili moji předřečníci, kolik dětí nemuselo umřít, kdyby se tyto prostředky neutratily za veselé historky. Jak již však řekl komisař, tento problém má co do činění s globální produkcí potravin, ale než začneme vytahovat třísku z oka našeho bratra, všimněme si břevna v našem vlastním oku.

Bylo vědecky dokázáno, že v mé zemi, v Bulharsku, je nejúrodnější půda z celé Evropské unie. Před sto padesáti lety dokázali bulharští zemědělci nakrmit nejhustěji osídlené oblasti Otomanské říše v Malé Asii s použitím technologie 19. století. Dnes je však bulharské zemědělství ve stálém poklesu, což se ještě zhoršilo vstupem do Evropské unie. Kvóty, které Komise uvalila na Bulharsko, omezují zemědělskou výrobu, přičemž bulharská půda leží ladem. Například jen jedna farma v jednom z 28 regionů v Bulharsku stačí na to, aby splnila celou kvótu rajčat, kterou Bulharsku předepsala Evropská komise. Je to tak kvůli tomu, že podle nějakých deset let starých dat jde o oficiální úroveň výroby. Nikoho ale nezajímá, jaká je skutečná úroveň výroby. V současné době existují v Evropské unii omezení výroby potravin, které by jinak mohly znatelně zlepšit situaci a nabídnout skutečné opatření na boj s hladem. Proto dokud tyto záležitosti ovládají úředníci, kteří jen zírají do papírů a nezajímá je nic jiného, zbudou jen sliby a žádné činy.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Paní předsedající, počet lidí, kteří trpí hladem a žijí v extrémní chudobě, se za poslední rok dramaticky zvýšil, a není pravda, že to je vinou kapitalismu. Existují politické systémy, které jsou pro lidský život a boj proti hladu daleko horší. Uvedu pouze jeden příklad. Komunismus před několika desetiletími přivedl jednu evropskou zemi s příznivými zemědělskými podmínkami na pokraj vyhladovění. V důsledku toho zemřelo hladem v jedné zemi více lidí než v současnosti umírá na celém světě. Tou zemí byla Ukrajina. Doporučoval bych v této sněmovně vážít slova.

V roce 2000 přijalo 198 členů OSN konkrétní rozvojové cíle tisíciletí. Komisař dnes hovořil o prvním, nejdůležitějším cíli. Dnes musíme odpovědět na otázku, zda je tento cíl dosažitelný. Evropané se ptají, jestli jsou naše priority a politiky správné, a konkrétně např. je-li nákladný boj se změnami klimatu důležitější než boj proti chudobě. Právě tento týden jsem takovou otázku dostal: nezaměňuje Evropská unie prostředky a cíle, když se místo toho, aby bojovala s dopady globálního oteplování, pouští do největšího boje s větrnými mlýny v lidských dějinách – do boje se změnami klimatu?

Podle mého názoru by nejlepším důkazem toho, že není rozpor mezi snahou chránit klima a snahou vymýtit hlad, bylo zvýšit efektivnost v druhé jmenované oblasti, jinými slovy vymýtit hlad. Nikdo by nás pak neobviňoval z toho, že máme chybně nastavené priority a že je pro nás boj se změnami klimatu důležitější než boj proti hladu, jak již řekl pan Deß.

Zemědělství bude v několika následujících letech velmi důležité. Naším úkolem je přesvědčit rozvojové země, aby investovaly do zemědělství a dodržely svá prohlášení, že 10 % státního rozpočtu přidělí na rozvoj zemědělství, a pomoci jim v tom. To je jediný způsob, jak zvýšit zemědělský potenciál chudých zemí a pomoci účinnému boji proti hladu.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Paní předsedající, Komisaři, s výjimkou pana Berlusconiho, jehož země summit hostila, se Světového summitu Organizace pro zemědělství a výživu o zajišťování potravin nezúčastnil žádný z čelných představitelů G8.

Takže z vysoce politické schůzky s ekonomickými, sociálními a finančními tématy byla nakonec jen řadová technická schůze. Nicméně cílem pana Dioufa bylo vyvinout nástroje a prostředky výroby, aby bylo dosaženo udržitelného zajišťování potravin v rozvojových zemích.

Hospodářská a finanční krize – jak víme, jelikož to zaznělo opakovaně – hlad v celém světě jen zhoršuje. Toto téma je aktuálnější než kdy dříve, protože hlad poprvé v dějinách postihuje více než miliardu lidí na celém světě. To je šestina světové populace, o 20 % více než v roce 2005 a o 105 miliónů více než v roce 2008.

To vše znamená, jak řekl pan Bové, že je zde vysoké riziko vzniku nových konfliktů, a co hůř, konfliktů velice závažných. Nedostatek investic do zemědělství zapříčinil toto nezajištění potravin. Skutečnost je taková, že zemědělství je jediným existenčním prostředkem 70 % světové chudiny, jak zdůraznil pan Diouf. On také apeloval, aby se ročně vložilo celkem 44 miliard dolarů do financování investic, které by pomohly malým výrobcům. Jeho požadavek byl naprosto ignorován: bohaté země nemají harmonogram, strategii ani politickou vůli.

Pane komisaři, kolik z červencových závazků G8 se už podařilo realizovat? Jelikož jsem byl na vašem místě, vím, jak těžké je přinutit dárce ke spolupráci. Dodnes, jsou to dva roky, si pamatuji tu nesmírně těžkou bitvu, kterou vedl také pan předseda Barroso, za získání té mizerné miliardy eur, abychom vytvořili tento potravinový nástroj. Budoucnost Evropy je však úzce spojena s osudem rozvojových zemí.

Pane komisaři, nevěřím formulacím našeho socialistického kolegy poslance, který nám povídá o ultra-kapitalismu a ultra-liberalismu – což je navíc jako sémantické připodobnění morálně diskutabilní. Osobně v takovýchto krátkozrakých ideologických tirádách nevidím řešení.

Pane Le Hyaricu, musím vám říci, že marxistické tmářství má mnohem větší vinu na nedostatečném rozvoji některých zemí od doby, kdy získaly nezávislost, než liberalismus.

Chtěl jsem to říci, protože nechci, aby v této sněmovně jen tak bez námitek prošlo ideologické vykřikování a zaklínání, protože je krátkozraké a protože posouvá hranice duševní poctivosti.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – Paní předsedající, moji kolegové, pánové Bové a Belder, načrtli problém a politickou realitu, ale v zemědělství je nový trend. Bohaté země si zajišťují základní potraviny nebo biopaliva skupováním půdy v chudých zemích – tj. loupáním, anebo jak zní eufemistický název, „získáváním“ zemědělské půdy. Dochází k tomu např. na Madagaskaru.

Zdá se, že pro světové představitele je tento problém příliš citlivý, než aby o něm diskutovali. Evropa a její představitelé mají morální povinnost postavit se tomuto novému druhu kolonialismu. Prohlášení Světového summitu Organizace pro zemědělství a výživu o zajišťování potravin opomnělo otázku loupání půdy a v tomto ohledu skutečně zahodilo možnost, jak si posvítit na hlad ve světě. Proč jste to neudělali?

A pak tu máme společnou zemědělskou politiku EU. Vyprodukujeme hodně jídla. Evropané mají co jíst, ale tato společná zemědělská politika kazí příležitosti jak malým, tak i průmyslovým zemědělcům v rozvojových zemích, kteří tak přicházejí o možnost vydělat si na slušné živobytí. To způsobuje nedostatek potravin a nutnost je dovážet. Kdy se dočkáme svobodné a spravedlivé evropské zemědělské politiky?

Richard Ashworth (ECR). – Paní předsedající, jak OSN, tak i Evropská unie se shodly, že růst světové populace bude vyžadovat zvýšení zemědělské produktivity, a to řádově o 50-100 %. To přijímáme. Přijímáme stanovisko pana komisaře nejen proto, že s ním souhlasíme, ale i proto, že jde o cíl, který si svět nemůže dovolit minout. Ale po zemědělství se zároveň požaduje, aby tento cíl splnilo s využitím menšího množství půdy, vody, energie a skleníkových plynů. Takže musíme mít na paměti tři věci.

Zprvée, vlády – a zejména v Evropské unii – musí více investovat do výzkumu a vývoje – jednoduše nemáme informace, na nichž bychom mohli založit plán pro budoucnost. Zadruhé, tváří v tvář nestabilitě globálních trhů potřebujeme od společné zemědělské politiky záchrannou síť. A zatřetí, zajišťování potravin a veškeré jeho důsledky pro Evropskou unii něco stojí. Jde o náklady, které nemůžeme nakládat na záda spotřebitelů, a tudíž opakují: potřebujeme silnou zemědělskou politiku a musíme vyhrát spor v rozpravě o rozpočtu.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Paní předsedající, závěrečné prohlášení přijaté na posledním summitu FAO jejími 193 členskými zeměmi je bohužel opravdu pouhou kapkou v moři boje proti hladu. Nebyly stanoveny žádné lhůty a především ani žádné konkrétní zdroje ani podmínky, abychom bojovali s morovou ranou, která postihuje více než 6 miliard lidí.

Podle dostupných údajů zemře ve světě během 90 vteřin, které jsou vyhrazeny na tento projev, 15 dětí hlady. To je to nejdrsnější, nejostřejší svědectví o nespravedlivém, vykořisťovatelském, nesmyslném, a tudíž i historicky zatracovaném hospodářském systému.

Tento systém, který je založený na skutečných politikách a směrnicích, a pozor, pane Micheli, na protagonistech a liberálním řečnění, tento systém způsobil současnou situaci: prosazování agro-industriálního modelu spolu s ochranou zájmů velkého agro-industriálního průmyslu a z toho vyplývající kvalitativní znehodnocování světového zemědělského průmyslu, léta nepřiměřeného investování do zemědělského hospodářství, prosazování opouštění zemědělského průmyslu a likvidování malých a středních farem, tedy sektoru, který poskytuje obživu 70 % světové chudiny.

Tržní fundamentalismus, politika privatizace a liberalizace a volný obchod měly a mají za následek opouštění půdy, koncentraci vlastnictví půdy a ovládání výroby hrstkou subjektů a potravinovou závislost pro masy.

Odborníci odhadují, že by stálo 44 miliard USD překonat morovou ránu chronické podvýživy. To je mnohem skromnější suma, než jakou věnovaly členské státy velkému obchodu, aby ho zachránily před probíhající systémovou krizí.

Diane Dodds (NI). – Paní předsedající, během Světového summitu o zajišťování potravin řekl generální tajemník Pan Ki-mun, že „dnešní potravinová krize je důrazným varováním pro zítřek“. V roce 2050 bude na naší planetě žít 9,1 miliard lidí, tj. o více než 2 miliardy více než dnes – závratné množství, které navíc znamená, že zemědělci budou muset vypěstovat o 70% více potravin.

Severoirští zemědělci chtějí pomoci tento požadavek splnit. Většina z nich si však myslí, že Evropa brání jejich schopnosti produkovat více potravin tím, že vynucují snižování měr intenzity regulacemi dusičnanů a fosfátů, byrokracií, nedostatečným výzkumem a vývoje v rámci tohoto průmyslu, a tedy i přístupem, že zajišťování potravin není tématem.

Společná zemědělská politika určuje schopnost zemědělců produkovat potraviny. To také ovlivňuje cenu potravin. Nebude-li Evropa podporovat zemědělce formou přímých plateb, cena potravin bude muset stoupnout, aby pokryla náklady na výrobu. Mým cílem je prosazovat výrobu potravin v Severním Irsku a zajišťování potravin v Evropě. Toho lze dosáhnout je tak, že necháme zemědělce dělat svou práci. Reforma společné zemědělské politiky zde bude hrát obrovskou roli a zajišťování potravin by mělo být její ústřední složkou.

Mairead McGuinness (PPE). – Paní předsedající, jako jedna z autorek této zprávy bych chtěla nejprve poděkovat politickým skupinám, které spolu úzce spolupracovaly, aby připravily text bez pozměňovacích návrhů. Z toho bychom podle mě měli mít všichni radost. Máme odlišné názory na spoustu věcí, ale myslím si, že vzhledem k obecné snaze udělat to, co je správné, abychom pomohli nakrmit hladovějící ve světě, je tento text krokem správným směrem.

Byla jsem rovněž autorkou zprávy o globálním zajišťování potravin a společné zemědělské politice, takže jsem na této oblasti pracovala velmi tvrdě. Chtěla bych říci jednu prostou věc, která, jak se zdá, uniká mnohým: to zemědělci budou krmit svět, budou-li mít to správné klima – a to myslím v tom nejširším slova smyslu – na tuto konkrétní práci. My ostatní o tom budeme mluvit. Je naší povinností vytvořit a zavést do praxe politiky, které umožní našim zemědělcům produkovat potraviny. Budou reagovat, když budou mít dvě základní věci: tím prvním jsou slušné ceny, tím druhým stabilní příjmy. Nestabilita poslední doby dopadla na obojí a zemědělství takto nemůže přežít.

Než mi vyprší čas – a jako jedna z autorek vás prosím v tomto ohledu o toleranci – nedémonizujte prosím společnou zemědělskou politiku. Některé z uvedených argumentů jsou nyní zastaralé a přežitě, tuto politiku jsme od základů zreformovali a je možné, že bez společné zemědělské politiky bychom s nezajištěností potravin v rámci Evropské unie měli větší problémy. Proč nepřijmeme její nejlepší části a nevyzve me rozvojový svět, aby přijal společnou zemědělskou politiku? Buďme v tomto nekompromisní: nesměli bychom z toho nechat vlády rozvojových zemí vyklouznout, je jejich zodpovědností využívat rozvojovou pomoc náležitě a naší zodpovědností je zajistit, že se do zemědělství bude investovat více peněz. Myslím si, že je načase

přestat přeshlapovat kolem tohoto tématu a být nekompromisní k vládám i k sobě. Máme morální zodpovědnost a jsme připraveni ji nést.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Paní předsedající, Komisaři, svět čelí dvěma velkým dlouhodobým výzvám: boji s dopady změn klimatu a boji s chudobou a hladem ve světě.

Komisaři i další poslanci zmínili ona čísla, která se objevují i v závěrečném prohlášení Světového summitu Organizace pro zemědělství a výživu (FAO) o zajišťování potravin: více než miliarda lidí po celém světě trpí hladem a každoročně umírá 40 miliónů lidí v důsledku chudoby.

Nejprve potravinová a poté finanční krize nám brání v dosažení rozvojových cílů tisíciletí. Nepostupujeme kupředu: vlastně couváme. Tyto výzvy jsou dlouhodobé, ale řešení jsou nutná a nezbytná už nyní. V posledních týdnech jsme však obdrželi alarmující zprávy o odporu ze strany hlavních znečišťovatelů vůči rozhodování na konferenci v Kodani a o nepřítomnosti vůdčích představitelů a konkrétních výsledků na summitu Organizace pro výživu a zemědělství v Římě.

Naše problémy jsou alarmující, ale to je i naše neschopnost jednat. Lidstvo udělalo pokrok, protože rozpoznalo problémy, určilo, jaké kroky podniknout, a pak je podniklo. V současnosti víme, co je před námi za problém, ale ztratili jsme schopnost jednat.

Proto podporuji toto usnesení, které vyzývá Parlament, aby okamžitě podnikl patřičné kroky.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Paní předsedající, článek 208 Lisabonské smlouvy stanoví, že hlavním cílem rozvojové politiky Evropské unie je snížení a vymýcení chudoby. Chudoba je hlavní příčinou hladu. Článek 208 rovněž stanoví, že Unie bude zohledňovat tyto cíle i v dalších politikách, které by mohly ovlivňovat rozvojové země.

Vývozními subwencemi však EU ničí trhy v rozvojových zemích, čímž způsobuje chudobu a hlad. Chceme-li, aby naše rozvojová pomoc byla účinná, musíme se ujistit, že jí nepřekáží ostatní politiky. Jinak se nám nepodaří splnit rozvojové cíle tisíciletí. Toto bychom měli mít na mysli, až budeme revidovat a reformovat např. společnou zemědělskou politiku nebo rybářské politiky.

(Řečník souhlasil s položením otázky „postupem modré karty“ podle pravidla 149(8)).

Mairead McGuinness (PPE). – Paní předsedající, chtěla bych požádat svou kolegyni, která mluvila přede mnou, aby byla konkrétní ohledně vývozních náhrad. Zmínila jsem se o tomto problému a souhlasím, že v minulosti způsobovaly vývozní náhrady škody a že Evropa nyní reformovala svou zemědělskou politiku. Když jsme však loni zavedli vývozní náhrady do odvětví mléka, jedinou zemí, která si stěžovala, byl Nový Zéland, a ten není rozvojovou zemí. Mohu poprosit o příklad země, kde dnes vývozní náhrady působí potíže?

Franziska Keller (Verts/ALE). – Paní předsedající, příklad mraženého kuřecího, vám všem známý, už je samozřejmě trochu starý, ale přesto nyní např. rajčata, bohatě subvencovaná v Evropské unii dorazí na africké trhy, jsou levnější než místní produkty, a tudíž ničí pracovní místa a zvyšují chudobu. Takže stále jde o běžný jev a podle mě s ním musíme něco udělat.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Čím dál více vědci po celém světě říká, že v roce 2030 se bude nedostávat jak ropy, vody, tak i potravin. Zdá se však, že to první, s čím se musíme vypořádat, je nedostatek potravin, jelikož na zemi trpí hladem již miliarda lidí. Počet lidí trpících hladem se zvyšuje rychleji než světová populace. Takže i když hladem nyní trpí každý šestý člověk, za pár desítek let budeme muset čelit situaci, kdy jím bude trpět každý čtvrtý nebo pátý. Každou minutu zemřou hladem dvě děti. Tuto situaci zjevně nevyřešíme tak, že zrušíme společnou zemědělskou politiku Evropské unie. Evropská unie může být silná a hrát silnou roli ve světě jen tehdy, má-li silnou společnou zemědělskou politiku.

Hlad se však netýká jen Afriky. Je i v Evropské unii. Např. v některých regionech Evropské unie utrácejí lidé za potraviny méně než 10 % svého příjmu, zatímco v jiných regionech, např. v některých částech Bulharska nebo na jihu Rumunska, lidé utrácejí za potraviny v průměru více než 50 % svého příjmu. Toto číslo, protože je průměrné, zahrnuje i ty, kteří utrácejí za potraviny mnohem víc. Toto je třeba zdůraznit, protože skutečnost je taková, že pokaždé, když navrhujeme nové nařízení, které zvyšuje náklady a snižuje efektivitu zemědělské výroby, jako jsou nařízení o dobrých životních podmínkách zvířat, jež zvyšují množství krmiva nutného k vyprodukování 1 kg masa, nejenže škodíme životnímu prostředí zvýšenými emisemi CO₂, ale každým podobným opatřením zvyšujeme počet lidí trpících hladem. Je to možná právě tolik krmiva navíc, kolik musíme použít např. při chovu drůbeže, kolik bude chybět hladovějícímu dítěti.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Počet podvyživených lidí ve světě překročil hranici jedné miliardy, takže se tragická situace, kdy každý šestý člověk trpí hladem, ještě zhoršila. Jak bylo již řečeno, představitelé předních průmyslových velmocí bohužel ignorují summit, které jsou tak důležité a nezbytné jako ten, jež nedávno uspořádala Organizace pro výživu a zemědělství v Římě. Představitelé členských států G8, s výjimkou italského premiéra, nepovažovali za nezbytné účastnit se této schůzky.

Nemohu nezmínit nesmírný a nespravedlivý rozpor mezi maximální pozorností, kterou představitelé této skupiny zemí, jež představuje 60 % celosvětového HDP, věnovali záchraně bankovního systému, a jejich lhostejnost vůči tragické skutečnosti, že hladomor trápí čím dál více našich bližních. Tuto krizi nezavinily chudé země, ale jsou jí nejsilněji postižené.

Dosáhli jsme nejvyšší úrovně celosvětového hladomoru od roku 1970. Každých šest vteřin zemře hladem jedno dítě. Rozvinuté země však bohužel zavírají oči před tragédií, která nás ve svých složitých důsledcích postihne všechny. Jako nejlepším příkladem zároveň varování nechť je nám to, jak se během posledních dvaceti let zanedbávalo zemědělství, což pak vyústilo v současnou potravinovou krizi. Z celkového množství oficiální rozvojové pomoci klesl poměr financí vyčleněných zemědělství ze 17 % v roce 1980 na 3,8 % v roce 2006.

Zajišťování potravin je nesmírně vážným problémem, který vyžaduje okamžité řešení, primárně tak, že otevřeme trhy a poskytneme pomoc zemědělcům v rozvojových zemích, aby potraviny byly poskytnuty a hladomor vymýcen co nejrychleji.

Esther Herranz García (PPE). – (ES) Paní předsedající, nejprve bych ráda pogratulovala paní McGuinnessové k této iniciativě, která ukazuje, jak důležitou roli hraje společná zemědělská politika (SZP) při zajišťování potravin v mezinárodním měřítku.

Když se nyní zdá, že Evropská komise chce snížit zátěž SZP na rozpočet Společenství, je důležité zdůraznit, že i když SZP možná není prioritou, potravinová soběstačnost ano. Během minulých desetiletí se ukázalo, že bez SZP je velmi těžké, ne-li nemožné dosáhnout potravinové soběstačnosti.

Zemědělství se proto nemůže srovnávat s ostatními hospodářskými odvětvími, která mohou prosperovat na volném trhu, protože trh potravinový není trh volný. Zemědělci potřebují podporu Evropské unie, aby jejich podniky měly úspěch, a Evropská unie zase potřebuje zemědělce k udržování zemědělského modelu, který dokáže poskytovat dostatek kvalitních potravin svým čím dál náročnější občanům.

Proto si myslím, že musíme změnit směr SZP, ale nezrušit ji. Proto musíme zajistit přímou podporu pro zemědělce a vzkřísit politiku řízení zemědělských trhů, abychom dosáhli vyšší cenové stability, která by přinesla prospěch nejen zemědělcům, ale i spotřebitelům a třetím zemím.

Měl by být vytvořen rámec osvědčených postupů, aby se podpořily vyvážené vztahy mezi různými aktéry v potravním řetězci, přičemž bychom se vyhnuli nezákonným praktikám a podpořili spravedlivější distribuci obchodních marží.

Dále potřebujeme evropskou politiku pro informovanost spotřebitelů, která by zdůraznila snahy výrobců ve Společenství o soulad s právními předpisy Evropské unie v oblasti životního prostředí, zajišťování potravin a dobrých životních podmínek zvířat, a to proto, že výrobci ve Společenství musejí soutěžit s dovozem ze třetích zemí, v nichž se uplatňují mnohem mírnější normy.

Výrobci ze třetích zemí vyvážejí raději do Evropské unie, než aby zásobovali trhy vlastních zemí, protože takový vývoz je v rámci dohod Světové obchodní organizace (WTO) výnosnější.

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, už bylo řečeno, že každých pět vteřin zemře někde na světě dítě v důsledku hladu nebo chudoby, a odhaduje se, že více než miliarda lidí trpí podvýživou.

Záležitost celosvětového zajišťování potravin proto získává nejvyšší důležitost a musí být na prvním místě evropského i mezinárodního politického programu. Evropské politiky musí být důslednější, abychom zajistili, že bude splněn první rozvojový cíl tisíciletí.

Jednomiliardový potravinový nástroj je nezbytným prvním krokem a je zásadně důležité, aby se prováděcí opatření soustředila na malé a střední rodinné a plodinové farmy, obzvláště na ty, které provozují ženy, a na chudé obyvatelstvo, tedy na ty, které potravinová krize postihla nejsilněji.

Udržitelné zemědělství musí být prioritní oblastí. Novátorské mechanismy financování, jako je mezinárodní daň z finančních transakcí, musejí být přezkoumány, aby odpovídaly přizpůsobování se změnám klimatu, a zároveň byly přístupné malým zemědělcům z těch nejzranitelnějších zemí.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Paní předsedající, dámy a pánové, těsně po nedávném závěrečném prohlášení Světového summitu Organizace pro zemědělství a výživu (FAO) o zajišťování potravin bych chtěl vyjádřit své zklamání nad jeho malým společenským, mediálním i politickým dopadem. Jsem zejména zklamán, že nebylo dosaženo dohody o balíčku 44 miliard dolarů, který měl pomoci nejchudším zemědělcům, a je mi líto, že se nic nezmění.

Mluvíme-li o zajišťování potravin, zemědělství a rozvoji, často zapomínáme na problém nedostatku vody, což už je a především bude zásadní problém. V současném kontextu hospodářské krize a krize v životním prostředí potřebujeme více než kdy dříve závazek ze strany rozvinutých zemí, že vytvoří – na nejvyšší úrovni – nové fórum pro mezinárodní reflexi, jehož cílem bude konsolidovat vodu jako veřejný statek, sdílet technologie a rozvíjet účinné, udržitelné a ekonomicky uskutečnitelné systémy hospodaření s vodou.

Nebudeme-li pečovat o naši vodu, nikdy nevyhrájeme boj s hladem.

Chris Davies (ALDE). – Paní předsedající, v 18. století v Anglii předpověděl Thomas Malthus, že růst populace přesáhne zásoby potravin. Dnes jsou jeho myšlenky zdiskreditovány, protože jsme zažili řadu zemědělských revolucí, které proměnily naši společnost. Ale měl i pravdu: během života mnohých z nás se světová populace ztrojnásobila – ztrojnásobila, je to až neuvěřitelné – a v mnoha částech světa přesáhla naše zásoby potravin. Musíme toho dělat víc, chceme-li předcházet hladu a mít růst populace pod kontrolou, a řešením je zajistit, aby ženy po celém světě měly kontrolu nad svou reprodukivitou. A musíme zachránit dětské životy. Nejlepším způsobem, jak snížit růst populace, je zachraňovat mladé životy, aby lidé necítili potřebu mít větší rodiny.

My na Západě jsme závislí na mase: to je masivní plýtvání zdroji. Mohu jen říci – a vidím, že mi vypršel čas, paní předsedající – jako ten, kdo přestal jíst maso před 20 lety, že chceme-li zachránit svět a zabránit hladu, mějme zelený, nikoli červený jídelníček.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Paní předsedající, dostatek potravin je lidským právem a hlad je zločinem proti lidskosti. Rovněž si myslím, že lidská rasa má dost odborných a vědeckých znalostí na to, aby nikdo na světě netrpěl hladem. Na boj s hladem je samozřejmě taky třeba peněz. Nejde však pouze a jenom o ně. Předtím také musíme splnit následující požadavky. Zaprvé musíme v rozvojových zemích vyvinout stabilní demokratickou strukturu, zadruhé bojovat s korupcí, zatřetí v rozvojových zemích založit vhodný zemědělský systém a nakonec investovat do zemědělství. O těch prvních třech bodech se moc nemluví. Mnoho financí se v těchto zemích navíc ztrácí, končí ve špatných rukou a používá se k uplácení.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Paní předsedající, chtěl bych rozvést to, co jsem zde řekl před dvěma dny o tragické potravinové krizi, do níž byla uvržena především Afrika, a o očividném nedostatku podpory ze strany průmyslových i rozvíjejících se zemí, co se týče problému globálního zajišťování potravin.

Během diskusí, které probíhaly při summitu FAO v Římě, obvinilo několik nevládních organizací nadnárodní potravinářské společnosti z toho, že se snaží uloupit tisíce hektarů velice úrodné půdy, která patří malým zemědělcům v rozvojovém světě. Od Etiopie po Indonésii bylo takto zabráno už více než 40 000 hektarů.

Rovněž odsoudily skutečnost, že mnoho bohatých zemí využívá v Africe chemická hnojiva a nové technologie namísto toho, aby podporovaly udržitelný rozvoj agroekologie. Ostře kritizovaly agrochemické společnosti, využívání geneticky modifikovaných plodin a vývoj biopaliv na úkor pěstování plodin.

Apeluji na Evropskou unii, aby neprodleně investovala do realizace projektu globálního partnerství, který umožní lepší koordinaci kroků pro boj s hladomorem. Zdá se mi, že přírodní zemědělská výroba je nepochybně tou nejsamozřejmější odpovědí.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Paní předsedající, dlouhodobé zajišťování potravin je jedním z ústředních problémů společné zemědělské politiky. Vzhledem k nedostatku potravin musíme konkrétně zdůraznit, jak důležitá je silná SZP, která bude hrát v budoucnu klíčovou roli při řešení celosvětových problémů.

To znamená, že pro SZP potřebujeme odpovídající dlouhodobé financování. SZP je důležitým prvkem potravinové a bezpečnostní politiky EU a po roce 2013 bude hrát důležitou roli v rozvojové politice a ve vnější politice zajišťování potravin. Proto mají nejvyšší prioritu dokonale fungující ekosystémy, úrodná půda, stabilní vodní zdroje a hlubší diverzifikace ekonomie venkova. Mezinárodní spolupráce a solidarita spolu

s vyváženými obchodními dohodami, které prosazují, nikoli ohrožují zajišťování potravin, jsou zásadně důležitým prvkem celosvětového zajišťování potravin, a právě v této oblasti může SZP výrazně přispět.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Zaprvé, i když riskuji, že budu opakovat to, co už řekl pan Stoyanov, odsuzuji skutečnost, že máme tolik trvalé neobdělávané půdy v mnoha evropských zemích, a přitom mluvím o hladu ve světě.

Zadruhé, protože se tímto tématem zabývá návrh na usnesení a já jsem potěšen, že se pan komisař tohoto tématu dotkl, bych rád upozornil na nebezpečí, které představuje velmi moderní cíl potravinové soběstačnosti. Tento cíl, který není synonymem pro zajišťování potravin, by mohl mít v současných podmínkách nepříznivý vliv, protože změny klimatu postihují každý region jinak. Tato situace přináší nezbytnost obchodu, nikoli ambice každé země vyprodukovat vše, co chce jíst.

Marian Harkin, autorka. – Paní předsedající, chtěla bych jen komentovat dvě záležitosti dosud zmíněné v této rozpravě. Zaprvé, souvislost mezi hladem a změnou klimatu. Jak řekl v Římě Pan Ki-mun, v době, kdy celosvětová populace roste a naše globální klima se mění, budeme v roce 2050 muset vyprodukovat o 70% více potravin, a přitom počasí je čím dál extrémnější a nepředvídatelnější. Takže jakékoli pozitivní snahy vyvíjené v oblasti změny klimatu pozitivně ovlivní produkci potravin.

Dalším tématem, které zde bylo nastoleno, je snadná cesta: hodit to na SZP – jako kdyby SZP byla zodpovědná za všechny neduhy rozvojového světa. SZP není dokonalá, ale byla reformována. Chceme-li, aby naši farmáři pokračovali ve výrobě a zajišťovali Evropě potraviny, nemůžeme je formou nařízení a odebrání podpory doslova vytlačit z podnikání.

Vypracovával například někdo studii na nedávnou reformu cukrovarnického průmyslu v EU, aby se zjistilo, zda jeho ničení prospívá i lidem v zemích třetího světa, nebo jen cukrobaronům a vlastníkům půdy, a přitom nechává malé pěstitelé cukru napospas chudobě? V žádném případě nechci zlehčovat otázku světového hladu, ale musíme se ujistit, že navrhne-li řešení problému, mělo by být skutečně řešením.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Paní předsedající, je skvělé, že v tentýž den, kdy probíráme usnesení o konferenci o klimatu v Kodani, jsou na pořadu jednání problémy zajišťování potravin a hladu, neboť tyto otázky jsou velmi úzce propojené.

Někteří poslanci již zmínili, že jsme politikou klimatu částečně způsobili problémy navíc. Nastavili jsme například nereálné cíle pro biopaliva, což vedlo k situaci, kdy se od rozvojových zemí kupovala půda pro šlechtění rostlin na biopaliva. Takže se bere půda nejchudším z chudých, kteří by ji mohli využít k farmaření a rozvíjení své vlastní zemědělské produkce.

V zemědělské politice došlo k podobným narušením. Vyústila ve vyvážení nadprodukce do rozvojových zemí, čímž se postavila do cesty rozvoji jejich zemědělství. Je nesmírně důležité mít na paměti jeden fakt: na světě máme dnes více než dost potravin, nikoli však touhu se o ně dělit.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Paní předsedající, na poslední summitu FAO nedokázaly účastnické státy vytvořit žádné konstruktivní návrhy. Fakt, že nemáme společnou strategii na mezinárodní úrovni, je znepokojivý, obzvláště vzhledem ke stále rostoucí světové populaci, která má v roce 2050 dosáhnout 9 miliard.

Všichni si pamatujeme dopady potravinové krize v roce 2007, kdy v důsledku náhlého růstu cen základních zemědělských produktů neměly miliony lidí po celém světě co jíst. Myslím, že bychom se z této krize měli poučit. Musíme zastavit kroky vedoucí k omezení zemědělské výroby, které jsou, jak zvláště to zní, v EU v posledních letech tak oblíbené.

Myslím si, že vzhledem ke globálním trendům na potravinovém trhu je každý pokus omezit SZP nerozvážným tahem, který v budoucnosti ohrozí zajišťování potravin na našem kontinentu. Měli bychom rozvojovým zemím pomoci vytvořit zemědělskou politiku, která jim umožní zajišťovat potraviny pro své občany.

Karel De Gucht, člen Komise. – Paní předsedající, rovněž odsuzuji skutečnost, že kromě předsedy Komise pana Barrosa nebyl na summitu v Římě přítomen žádný z představitelů G8, což pochopitelně přispívá k představě, že tento summit nepřinesl mnoho nového. Podíváte-li se na závěrečné prohlášení, je to, myslím si, rovněž zřejmé. Na druhou stranu považuji za velice důležité, že se nám podařilo udržet bod zajišťování potravin na politickém programu, a výsledkem několika summitů, jichž jsme byli svědky v roce 2009, je, že tento problém je vysoko i na programu mezinárodním, a že kdykoli se světoví představitelé sejdou,

v poslední době např. G20 v Pittsburghu, hovoří se o rozvojové spolupráci a rozvojové politice. Což je v podstatě velice pozitivní.

Já jsem v Římě byl a musím říci, že pomineme-li závěrečné prohlášení, které je, to musím souhlasit, trochu zklamáním, tam byly velice dobré diskuse a rovněž silná účast, a z toho může něco vzejít. Například tam byla celá diskuse o prodávání úrodné půdy v rozvojových zemích a zemích, které nemají žádnou ornou půdu – jejich kupování je samo o sobě velice zajímavým tématem k diskusi a podle mě i jedním z těch, kde můžeme dojít k názorové shodě.

Zadruhé bych chtěl říci, že SZP, jak už několik poslanců zmínilo, samozřejmě není ideální. V tomto světě není ideálního nic, ale podíváte-li se na účinek společné zemědělské politiky na rozvojový svět, můžeme, myslím, říci, že jde o dosud nejméně škodlivý systém velké obchodní skupiny, co se týče škodlivých efektů v rozvojových zemích. WTO uznala, že většina, ne-li všechny naše subvence nenarušují trh, protože podporují zemědělské výnosy, nikoli ceny zemědělských výrobků.

Jsem také trochu, jak to říci, zklamaný, že v jednom kuse obviňujeme sami sebe. Ani Evropa není ideální, ale myslím si, že např. potravinový nástroj je velkým krokem kupředu. Obnáší miliardu eur každé 2 roky – nejde v něm o podporu dodávání potravin, jeho hlavním cílem je dodávání osiva apod. na podporu malých zemědělských výrobců v rozvojovém světě. To je podle mě skutečná inovace. Tak ji také uznala např. Světová banka, která tento mechanismus přebírá. Takže bychom se neměli neustále obviňovat. Mimochodem, tento nástroj byl inovací mého předchůdce. V jedné věci se s ním neshodnu, a sice ohledně kolegy, který se mezitím vytratil, pana Le Hyarica. Můj předchůdce není socialista, je to komunista – totiž, podívejte se na jeho politickou skupinu: je to komunista, a to nejspíš vysvětluje argumentaci, kterou používal.

Když bylo toto řečeno, i v L'Aquila, převzali jsme coby Evropská komise zodpovědnost a příslibili 4 miliardy dolarů, což je asi 20 % potravinového a podpůrného balíčku, na němž jsme se shodli v L'Aquila. Takto jsme největším dárce, který dal v L'Aquila sliby, a také je splníme. Slíbenou částku také vyčleníme a co nejrychleji uhradíme.

Skončím tím, že řeknu poslední slovo o nové zemědělské politice a politice zajišťování potravin EU, protože v pracovním programu Komise na rok 2010 je plán představit Radě a Parlamentu sdělení o obnovené politice zemědělství a zajišťování potravin pro Evropskou unii. Tento dokument reviduje aktuální otázky týkající se zemědělství a zajišťování potravin, jako jsou například problémy spojené se změnou klimatu, zvýšený zájem o výživu a kvalitu potravin, záchranné sítě a politiky sociální ochrany, dopad biopaliv na výrobu potravin nebo využívání a dopad nových technologií a biotechnologií, silnější výzvy k přístupům založeným na právech, získávání půdy ve velkém atd.

Sdělení bude mít především za cíl obnovit závazek EU pomoci rozvojovým zemím při zlepšování jejich zemědělské výroby. Toto téma je i nadále klíčové, především s ohledem na rostoucí potřebu potravin, kterou způsobuje růst světové populace, měnící se stravovací zvyklosti a problémy a hrozby, které změna klimatu přináší udržitelné zemědělské výrobě. Dále bude mít za cíl reflektovat, jak by EU mohla co nejlépe využít své zkušenosti a know-how k tomu, aby podpořila vznik regionálních politik a strategických rámců v zemědělství a zajišťování potravin. Zatřetí bude mít za cíl poskytnout základ pro přístup celé EU ke sladění stávajících rámců politik Evropského společenství a jeho členských zemí, v čemž naváže na závazky dané v akčním plánu z L'Aquily. Začtvrté bude mít za cíl navrhnout způsoby, jakými by EU mohla přispět k tomu, aby se urychlil proces plnění rozvojových cílů tisíciletí, a především prvního rozvojového cíle tisíciletí, vzhledem k jejich připravované zářijové revizi v roce 2010 v New Yorku. Zapáté bude mít za cíl postavit EU do lepší pozice tvářící v tvář současnému dění v globálním systému zemědělské správy potravin a konečně bude mít za cíl vyřešit problémy, které se v poslední době objevily v programu zajišťování potravin.

Veřejná konzultace dokumentu o dotyčných otázkách byla zahájena 16. listopadu a skončí na začátku ledna. Budeme je tedy konzultovat se všemi zúčastněnými stranami a poté představíme formální sdělení Evropské komise.

Předsedající. – Obdržela jsem šest návrhů usnesení⁽⁶⁾ předložených v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 26.11.09.

⁽⁶⁾ Viz zápis.

19. Dovoz masa ze třetích zemí (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o dovozu masa ze třetích zemí.

Androulla Vassiliou, členka Komise – (EL) Paní předsedající, omlouvám se, protože toto téma je velmi zajímavé a má mnoho aspektů, takže se ve svém prohlášení ve prospěch vážených poslanců rozpovídám trochu více.

Komise má připravený mohutný soubor požadavků, co se týče zdraví veřejnosti i zvířat v EU, na maso dovážené ze třetích zemí.

EU udržuje řadu let velice účinnou dovozní politiku, která bere v úvahu vědecký rozvoj a aktuální stav chorob ve třetích zemích. Zvláštní pozornost věnuje slintavce a kulhavce v odesílajících třetích zemích, protože, jak víte, v EU jsme vymýtili tuto nemoc, která může napáchat závažné hospodářské škody. Byly stanoveny velice detailní normy a požadavky na úrovni Světové organizace pro zdraví zvířat, aby se šíření slintavky a kulhavky předešlo.

Dohoda WTO o hygienických a rostlinolékařských opatřeních uznává, že i když různé země mohou využívat různé normy a metody pro kontrolu výrobků, nutně to nepřináší vyšší riziko pro zdraví lidí a pro zdraví zvířat. EU nemůže zavádět přesný duplikát svých interních legislativních opatření ve třetích zemích, stejně jako třetí země, do nichž vyvážíme, nemohou uplatňovat svá vnitrostátní pravidla na nás. Můžeme pouze vyžadovat, aby jejich opatření měla stejný účinek jako ta naše.

Vezměme si za příklad třeba vysledovatelnost. V EU máme velice přísná pravidla pro individuální identifikaci a vysledovatelnost dobytka. V případě vypuknutí choroby usnadňují naše pravidla vystopování potenciálně nakažených zvířat, aby se zabránilo šíření choroby. Naše pravidla nám dále umožňují stopovat a sledovat potraviny nebo krmiva ve všech fázích výroby a distribuce z farmy až na stůl. Na druhou stranu, pravidla pro vysledovatelnost, která platí pro třetí země vyvážející do EU, jsou zaměřena čistě na zajišťování toho, aby dovážené maso nepředstavovalo nepřijatelné riziko pro EU. Oblast působnosti těchto článků je tudíž mnohem užší než u pravidel, která platí v EU.

Rovněž bych ráda zdůraznila skutečnost, že opatření o vysledovatelnosti dobytka v EU byla přijata z větší části v reakci na krizi spojenou s BSE, která, jak si vzpomínáte, způsobila dramatický pokles důvěry spotřebitelů a obrovské narušení vnitřního trhu ve vztahu k obchodu s hovězím

Ráda bych využila této příležitosti k tomu, abych detailněji vysvětlila nesmírně účinnou záplavu opatření pro snížení rizika, která využíváme pro dovozy hovězího a která zajišťují nejvyšší možnou úroveň ochrany pro zdraví veřejnosti a zvířat v EU a zároveň zohledňují normy Světové organizace pro zdraví zvířat (OIE) a zůstávají plně v souladu s principy dohody o uplatňování hygienických a rostlinolékařských opatření. Tato opatření lze seskupit do pěti hlavních úrovní ochrany. Jsou tak komplexní, že pouze 12 třetích zemí mimo Evropu je schopno splnit všechny tyto požadavky, tudíž dovážíme hovězí pouze z těchto několika zemí.

Zprvė, dovozy hovězího ze třetích zemí nebo z jistých částí těchto zemí jsou povoleny jen tehdy, budou-li výslovně povoleny po kontrole, kterou provede Komise, aby ověřila kompetentnost jejich veterinárních úřadů a situaci ve zdraví zvířat obecně. Zadruhé, OIE a Evropská unie musí určit, že se v zemi původu skotu nevyskytuje slintavka a kulhavka. Zatřetí, země vyvážející hovězí musí mít schválený plán monitoringu konkrétních reziduí z veterinárních zdravotnických produktů, růstových stimulatorů a podpůrných prostředků, které jsou omezeny nebo zakázány ve zvířatech určených k produkci potravin v EU. Začtvrté, veškeré dovozy čerstvého masa musí pocházet z ověřených jatek, která byly schválena a zaevidována k tomuto konkrétnímu účelu. Zapáté, máme konkrétní podmínky pro výrobu a skladování masa.

Další úroveň ochrany spočívá v tom, že nevykostěné maso dovolujeme dovážet pouze z Austrálie, Kanady, Chile, Nového Zélandu a Spojených států. Dalších sedm zemí smí do Evropské unie dovážet pouze vykostěné a uleželé hovězí bez drobů. Takové zacházení zajišťuje inaktivaci viru slintavky a kulhavky, i kdyby přežil veškerá předchozí opatření, která jsem popsala, a tak poskytuje další ochranu. Zásilky masa určené pro trh EU musí být úředně ověřeny oficiálním veterinářem, který zaručí, že veškeré výše uvedené podmínky jsou splněny.

Když zásilka masa dorazí do EU, prověří ji oficiální veterinární služby členských států na stanovištích hraniční kontroly. Veškeré dovezené maso musí projít povinnými veterinárními kontrolami na hranicích EU. Stanoviště hraniční kontroly jsou povinny provádět kontroly dokumentů a identity a také fyzické kontroly. Dovážené maso je podrobeno 100% dokumentačním kontrolám a kontrolám totožnosti na stanovištích hraniční

kontroly. Dále se provádějí fyzické veterinární kontroly na nejméně 20 % veškerých zásilek dováženého masa. Navíc máme další úroveň ochrany v zákazu krmení zvířat pomyjemi a odpadem v celé EU. Toto opatření zajišťuje, aby náchylné druhy v EU nebyly vystaveny viru slintavky a kulhavky, kdyby se dostal do EU navzdory všem předchozím opatřením, která jsem zmínila.

Veškerá mnou popsaná opatření jsou plně harmonizována. V roce 2006 byla uznána Evropským úřadem pro bezpečnost potravin za velmi účinná ve snižování rizika, že se slintavka a kulhavka dostane do EU. EFSA ve svém stanovisku uvedl, že „v EU se tudíž uplatňuje propracovaný systém kontroly dovozu. Tyto snahy se zdají být velmi účinnými, co se týče legálního obchodu s masem a masnými výrobky“.

Tím se dostávám k dalšímu bodu svého projevu. Od doby, kdy se harmonizovaly veterinární podmínky dovozu v 70. letech, jsme v EU nezažili epidemii slintavky a kulhavky, kterou by způsobil legální dovoz masa. Jistě vám nemusím připomínat, že epidemie v roce 2001 ve Spojeném království byla způsobena nelegálním dovozem masa – nejspíše z Asie – a nelegálním krmením pomyjemi. Jsem tudíž toho názoru, že bychom měli naše snahy upřít tam, kde hrozí skutečná rizika, a zaměřit se na nelegální nebo osobní dovozy, spíše než se snažit nadměrně regulovat legální dovozy. V tomto ohledu doufám, že jste všichni viděli plakáty na letištích a dalších vstupních místech v EU, které vysvětlují cestujícím pravidla pro přivážení produktů živočišného původu.

Jsem si vědoma toho, že někteří z vás vyjádřili obavy, co se týče našich dovozů hovězího z Brazílie. Ráda bych vám připomněla, že loni v lednu byly pro dovozy brazilského hovězího vytvořeny další požadavky. Kromě těch, jež už jsem zmínila, zahrnují požadavek, aby byly farmy původu ověřovány a schvalovány brazilskými úřady. Brazilské úřady nyní rovněž vyžadují, aby skot, jehož maso je určeno pro trh EU, byl individuálně identifikován a registrován v databázi. Tato zvířata představují méně než 1,5 % veškerého brazilského skotu, což činí zhruba 2,9 milionů ve schváleném vlastnictví. V důsledku toho brazilské úřady znovu posoudily podniky, které chtějí produkovat maso k exportu na trh EU. Z celkového počtu více než 10 000 podniků způsobilých k vyvážení v listopadu roku 2008 je v současnosti schváleno jen 1 708 farem. V důsledku toho dramaticky poklesl dovoz brazilského hovězího na trh EU. Na počátku roku 2009 byly během kontroly Komise zjištěny některé nedostatky a brazilské úřady nabídly plnou spolupráci v jejich odstraňování. Tak či tak, celková zjištění nezavdala důvod k dalším omezením dovozu hovězího z Brazílie. Za současné situace by si uvalování dalších omezení dovozu brazilského hovězího mohli někteří vykládat jako protekcionismus, což by mohlo vést ke zpochybnění našich opatření u WTO.

Rovněž musíme mít na paměti, že EU bude muset čas od času čelit problémům v oblasti zdraví zvířat a bezpečnosti potravin, a my trváme na tom, aby na tyto problémy třetí země úměrně reagovaly. Měli bychom proto jít příkladem a hrát podle pravidel, kterými se řídí mezinárodní obchod.

Ráda bych skončila ujištěním Parlamentu, že Komise se bude i nadále zaměřovat na ilegální dovoz, který představuje největší riziko pro naše vysoké standardy. Komise si rovněž uchová současný poměrný přístup k dovozu hovězího ze třetích zemí, a to včetně Brazílie. Ten zajistí, že si udržíme vysokou úroveň veřejného zdraví i zdraví zvířat v EU a že EU neztratí nic ze své váženosti na mezinárodní úrovni.

Esther Herranz García, jménem skupiny PPE. – (ES) Paní předsedající, Evropská unie vyžaduje od výrobců ve Společenství ty nejpřísnější normy na světě, co se týče bezpečnosti potravin, zdraví, dobrých životních podmínek zvířat a životního prostředí. Pro evropské chovatele je splnění těchto norem nutným předpokladem k získání podpory Evropské unie. Pro naprostou většinu nedokáže tato podpora vykompenzovat zvýšené nároky a dochází k opouštění farem ve velkém. Tento proces bude pokračovat, dokud nebudou přijata vhodná opatření.

Věnujme se však této otázce detailněji. Rostoucí schodek v evropské výrobě přirozeně zmírňuje dovoz ze třetích zemí, především z Brazílie. Vzhledem k tlaku na chovatele ve Společenství by bylo velmi nečestné, kdybychom povolili, aby dodávky masa vstoupily na trh Společenství, pokud by nesplnily minimální požadavky, na nichž se Evropská unie dohodla se třetími zeměmi.

Rovněž bych ráda zdůraznila skutečnost, že tyto požadavky jsou mírnější než ty, které uvalujeme na naše vlastní farmáře, protože požadovat tytéž normy od dovozu ze třetích zemí je zřejmě proti pravidlům Světové obchodní organizace (WTO). Vzhledem k tomu, že nám WTO brání požadovat stejné normy od dovozu jako od evropských chovatelů, musí Komise přinejmenším zaručit, že veškeré maso, které překročí hranice Společenství, pochází z farem, které prošly patřičnými kontrolami. Nedávalo by žádný smysl blokovat dovoz ze zemí, jako je Brazílie, neboť je zde požadavek Společenství, který je nutno splnit. To nás nicméně neopravňuje, abychom zavírali oči a dívali se jinam tváří v tvář jakýmkoli nesrovnalostem, které by Potravinový a veterinární úřad (PVÚ) Evropské unie mohl při svých pravidelných kontrolách odhalit.

Ráda bych věděla, proč Komise tak bagatelizuje tyto nesrovnalosti, uvážíme-li, že PVÚ na své poslední cestě do Brazílie potvrdil, že jisté certifikační úřady nesplňují nezbytné kontrolní normy. PVÚ rovněž odhalil obrovské chyby v systému výsledovatelnosti, který Brazílie využívá, a odhalila problémy u mnoha dodávek na cestě do Evropské unie, které neměly nezbytná osvědčení.

Jak může být vzhledem k těmto informacím zaručeno, že 1 500 brazilských farem splňuje dohodnuté požadavky?

Alan Kelly, jménem skupiny S&D. – Paní předsedající, když přijde na otázku dovozu masa, my Evropané musíme jasně definovat zásady, které utvářejí naši politiku, a mít silný, ale spravedlivý systém regulace.

Ony zásady musejí být založeny na bezpečnosti a důvěře spotřebitelů, ochraně životního prostředí – zcela nezbytně – na rovných podmínkách pro výrobce masa. Současný systém je nehorázně nespravedlivý jak vůči zemědělcům, tak i spotřebitelům. Nutíme naše zemědělce, aby podstupovali řadu časově náročných a nákladných postupů, jen abychom pod nimi podřezávali větev masnými výrobky ze zemí mimo EU, z nichž Brazílie je tím nejlepším příkladem. PVÚ o tom má dostatek důkazů.

Situace je zkrátka neudržitelná. Zemědělské praktiky v Brazílii zkrátka často nesplňují normy, které jsou pro evropské spotřebitele známé a přijatelné. Nebudeme-li opatrní, pobídka k vyrábění kvalitního, bezpečného masa zmizí, protože umožníme, aby nekvalitní výrobky oslabovaly ceny a příjmy zemědělců. V důsledku toho, jak je potravní řetězec jednotný, maso, když se dostane do systému, se rozšíří do široké škály výrobků a nelze ho vysledovat. To přece není vůči evropským spotřebitelům spravedlivé.

Výrobci hovězího po celé Evropě to schytávají naplno a situace není udržitelná ani pro ně, ani pro spotřebitele. Nepanuje důvěra, že nová, nedávno realizovaná opatření jsou skutečně zkoumána. Je mnoho případů tvrzení, že dobytek se chová a zpracovává ve schválených farmách, ale ve skutečnosti z nich nepochází.

Paní komisařko, v žádném případě neobhajují protekcionismus, ale je čas jednat. Nemůže těmto praktikám dál nečinně přihlížet. Je to zkrátka nespravedlivé. Je to nespravedlivé vůči Evropským spotřebitelům i vůči evropským výrobcům, kteří se musejí podrobit pravidlům, která přitom odmítají a nedodržují výrobci v Brazílii.

George Lyon, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, rád bych poděkoval paní komisařce za její prohlášení, v němž zdůraznila, že máme celou škálu ochrany a opatření, abychom zajistili, že dovoz ze třetích zemí splňuje nejprísnější možné normy. Konkrétně bych se chtěl zaměřit na zprávu PVÚ z Brazílie. Solidní systémy výsledovatelnosti a vyčleněné podniky v Brazílii jsou základem opatření, jejichž uvedení do praxe EU požaduje, aby předešla jakékoli hrozbě či riziku, že bude z této země do EU dovezeno kontaminované maso. Jsou zásadní v tom, že zaručují spotřebitelům, zemědělcům a daňovým poplatníkům v EU, že nehrozí žádné riziko.

Nezapomínejme, že slintavka a kulhavka je v Brazílii stále vážným problémem. Přesto únorová zpráva Komise o PVÚ uvádí řadu pochybení: 50 % kontrolovaných farem, z nichž se mělo dovážet do EU, mělo problémy. U 25 % byly zjištěny závažné problémy, chybějící ušní značky, neidentifikovatelný dobytek na farmách – neměli poněti, odkud pochází. Chyběla dokumentace, docházelo ke střetům zájmů, inspektoři EU zjistili, že jeden z vládních kontrolorů byl v manželském svazku s osobou zodpovědnou za identifikaci dobytka – a ukázalo se, že tento pár ve skutečnosti vlastní část dobytka z onoho podniku, kde byly skladové výkazy nepřesné.

Obávám se, paní komisařko, že ve shrnutí této zprávy PVÚ bylo uvedeno, že všechny kontroly byly obecně uspokojivé. Ale je mi líto, obsah tyto závěry vůbec nepodporuje a my, jako skupina národů, musíme být ostražití. Nemusím sněmovně připomínat, jaký dopad by epidemie měla na daňové poplatníky, zemědělce a zákazníky. Během poslední velké epidemie ve Spojeném království, o níž jste se ve svém projevu zmínila, jsme museli kvůli slintavce a kulhavce utratit milión zvířat a připravili jsme naše daňové poplatníky o 4 miliardy liber. Takovéto riziko podstupujeme, pokud se nám nepodaří vzít celou záležitost správně do rukou, takže musíme být na pozoru.

Nežádám, aby byla na Brazílii uvalena omezení, žádám paní komisařku, aby nás ujistila, že bere tuto věc vážně a že Komise zajistí, aby pochybení odhalená ve zprávě byla napravena ve zprávě následující. Musíme vidět doklad o bezinfekčnosti, abychom ujistili zemědělce, daňové poplatníky a spotřebitele, že jsou chráněni a že může znovu začít volný a spravedlivý obchod mezi Brazílií a EU.

Alyn Smith, jménem skupiny Verts/ALE. – Paní předsedající, i já bych rád poděkoval paní komisaře za vyčerpávající prohlášení – bylo to asi jedno z nejobsáhlejších a nejdůležitějších sdělení, které jsme od Komise v poslední době slyšeli.

Toto téma si ho zaslouží a já, jako jeden z posledních veteránů bitvy o brazilské hovězí, jsem potěšen, že dnes vidím ve sněmovně tolik známých tváří. Doufám, že to značí, že se o toto téma zajímáme a bereme ho vážně. Podporujeme vás v tom, co říkáte o kontrolách dovozu a o PVÚ. Upřímně, není to součást tohoto tématu, a proto jsem rád, že ti, kteří ho chtěli rozšířit na dovoz ze třetích zemí, tohoto cíle dosáhli.

Nejde jenom o brazilské hovězí. Jde o širší zásadu, že naši spotřebitelé, voliči a zemědělci požadují, aby dovoz z těch zemí, které chtějí přivážet své výrobky k nám, splňoval naše normy – rozuměj všechny naše normy.

Takže mě znepokojuje, že přijímáte skutečnost, že Brazílie má nižší normy výsledovatelnosti než my, protože nehrozí takové riziko choroby pro území Evropské unie. Naši spotřebitelé očekávají, že pro všechno, co se dostává do Evropské unie, platí stejné normy. Chápu vás, když mluvíte o přísné kontrole chorob, ale my zde hovoříme o rovnosti spravedlnosti. Naši spotřebitelé požadují – a také naši zemědělci, a abych byl upřímný, i my –, abychom měli naprosto stejné normy výsledovatelnosti v Brazílii i ve všech třetích zemích. Protože vrátí-li PVÚ zprávu, která říká, že 50 % kontrol selhalo nebo s nimi byly problémy, je to jako hodit kus masa smečce hladových vlků, čehož jste ostatně dnes večer svědky. Můžete nás ujistit: kdy bude další zpráva PVÚ a budete ji opravdu brát vážně a dáte zákaz zemím, které nesplní naše normy?

James Nicholson, jménem skupiny ECR. – Paní předsedající, tím prvním, co bych zde dnes chtěl objasnit, je, že nejde jen o dovoz ze třetích zemí. Jde o to, že se brazilské hovězí dostává do Evropy. A o to jde.

Rmoutí mě, že tu dnes stojím, aniž bychom měli usnesení. Nevím proč, ale chápu, že některé z velkých skupin v tomto Parlamentu nebyly připraveny vzdorovat brazilskému velvyslanci, který minulý týden loboval v Bruselu. To platí pro skupinu sociálních demokratů a liberály nechám, aby odpověděli sami za sebe, protože chápu, že na Konferenci předsedů neprotestovali a umožnili nám mít usnesení.

Chci to zcela objasnit. U mě brazilský velvyslanec neloboval. Možná si myslel, že mu nestojím za návštěvu, nevím. Nebo si možná myslel, že jsem příliš tvrdý ořech na rozlousknutí, protože – a chci to tu dnes dát zcela jasně najevo – musím vám říci, paní komisařko, že v budoucnosti už vy v Komisi nebudete svazovat evropským farmářům ruce za zády normami o mase, které splňují každý den v týdnu, a pak sem chodit a poučovat nás o WTO a o všem ostatním.

Musím vám říci, paní komisařko, že my tu budeme dalších pět let. Nevím, jak dlouho tu budete vy, ale vy nebo kdokoli jiný, kdo přijde na vaše místo, nás budete muset ve všech ohledech uspokojit, pokud o jde o to, že maso dovážené do Evropy musí splňovat stejné normy jako maso, které vyrábíme my. Už se nespokojíme s náhražkami. Už nás nebudete ničit. Doufám, že to vyřídíte svým úředníkům, protože od nás se nedá čekat, že se s tím jménem našich evropských výrobců spokojíme.

John Bufton, jménem skupiny EFD. – Paní předsedající, i já bych chtěl vyjádřit vážné obavy o bezpečnost a vhodnost dovozu brazilského hovězího. Maso, které nepodléhá doзору, se dováží tisíce mil na úkor našich zemědělců. Toto maso s sebou přináší riziko nákazy kulhavkou a slintavkou, jak jsme dnes slyšeli.

Nedostatek přísných regulací v Brazílii také znamená, že vývozci mají nespravedlivou konkurenční výhodu nad evropskými zemědělci. Míra pokrytectví v záležitosti dovážení cizího hovězího je ještě patrnější v kontextu diskuzí o změnách klimatu. Zatímco slyšíme, že se musíme zavázat k ambiciózní agendě o změnách klimatu, EU zavírá oči nad skutečností, že brazilské vývozní odvětví je zodpovědné za 80 % odlesňování amazonského deštného pralesa.

Před zákazem z roku 2007 dováželo hovězí do EU 30 000 brazilských provozoven. Dnes je povoleno 12 % z tohoto dovozu, ale čím dál více provozoven získává denně povolení k vývozu do EU. Je to kolem 100 farem za měsíc.

Na začátku tohoto problému ohlásil Potravinářský a veterinární úřad značné problémy s udělováním certifikátů a výsledovatelností dobytka v Brazílii. Panují vážné obavy o neidentifikovaný dobytek na jatkách. Rovněž se obecně soudí, že mnoho inspektorů má silné vazby s farmami, kterým se uděluje povolení vyvážet hovězí, nebo tyto farmy dokonce vlastní.

Evropští zemědělci musejí dodržovat pravidla zavedená kvůli bezpečnosti spotřebitelů. Skutečnost, že jejich zahraniční protějšky nepracují podle stejných nařízení, dává zámořským dovozům nespravedlivou

konkurenční výhodu. Odvětví hovězího masa ve Spojeném království čelí skutečným problémům, které způsobují výrobci ze zemí mimo EU, kteří mohou vyvážet maso za mnohem nižší ceny.

Někteří z největších světových prodejců, jako je Carrefour nebo Wal-Mart, už zakázali brazilské hovězí kvůli tomu, že odvětví, které ho vyrábí, je zodpovědné za odlesňování. Každý rok se v Amazonském pralese vykácí plocha o velikosti Belgie kvůli odvětví vývozu hovězího. Odhaduje se, že chov dobytka je zodpovědný za 80 % ilegálního odlesňování.

Udivuje mě, že pro britské a evropské zemědělce platí jiný soubor pravidel než pro zemědělce v Brazílii. Jaký zemědělský průmysl vlastně EU a Komise podporují?

(Řečník souhlasil s položením otázky „postupem modré karty“ podle pravidla 149(8)).

Alyn Smith (Verts/ALE). – Paní předsedající, uvítal bych mnoho z toho, co řekl pan Bufton, ale polemizoval a nesouhlasil bych s jednou z jeho formulací. Řekl, že do EU se dováží maso, které nepodléhá doзору. Řekl jste to, pane Buftone, na začátku svého projevu. Vzhledem k 15minutovému projevu, který předtím pronesla paní komisařka, uznal byste, že toto očividně není ten případ, že vaše, řekněme, nadsázka tento případ podřívá v závažné rozpravě, kterou zde dnes vedeme o velice technickém úseku právních předpisů a nařízení, a že tomuto případu vůbec nepomáháte, a naopak mu stojíte v cestě?

John Bufton (EFD). – Paní předsedající, na tohle odpovím. Pokud se podíváme na to, co se děje s masem, které přichází do země z Brazílie a podobných zemí, ve kterých, jak víme, s ním jsou problémy, pak zjevně nepodléhá doзору. Je to velmi prosté. To je celý problém: je to docela jasné. Takže uznávám, že vaše poznámka byla důležitá, ale říkám vám, že z těchto zemí k nám proudí maso nepodléhající doзору.

Proč probíhá máme takovou situaci nyní, v Evropské unii? Dováží se k nám maso – dnes jsme slyšeli, jak se na těchto místech kontroluje, na jatcích a tak podobně, a hned na začátku jsem se zmínil, že Potravinářský a veterinární úřad tyto problémy ohlásil. To je jednoznačně tento případ. V tomto jsme na stejné straně.

Diane Dodds (NI). – Paní předsedající, děkuji paní komisařce za dlouhé a obsáhlé prohlášení. Jako mnoho mých kolegů v této sněmovně jsem, paní komisařko, trochu zmatená vaším smířením se s tím, že co se týče dovozu masa ze zemí třetího světa, nemůžeme nic dělat.

V první části svého prohlášení jste řekla, že stejně jako třetí země nemohou ukládat normy EU, tak ani EU nemůže ukládat normy ostatním zemím. Spouště našich zemědělců by takové stanovisko připadlo nespravedlivé a já bych tu dnes zdvořile chtěla navrhnout, že ano, můžeme ukládat normy, a to dokud nezískáme jistotu. A dokud nezískáme potravinářské a veterinární zprávy, v nichž bude řečeno, že panuje soulad s nařízeními, jež jsme prozkoumali, neměli bychom z těchto zemí dovážet hovězí.

Mnoho našich zemědělců trpí pod obrovskou zátěží výroby a pociťuje nespravedlnost a já jsem toho názoru, že dnes v této sněmovně je slyšet vztek, který mnohé ovládá ve spojitosti s tímto tématem.

Mairead McGuinness (PPE). – Paní předsedající, jako jedna ze spoluautorek této otázky bych chtěla podpořit prosbu Jima Nicholsona, v níž lituje, že zrovna socialisté, kteří nyní populisticky roní krokodýlí slzy, odmítli podpořit usnesení o této důležité otázce. Někdy se zde pozdě večer rozzlobíme, ale někdy pro to máme důvod.

Paní komisařko, děkuji vám za velmi dlouhou a detailní prezentaci, vážím si jí, ale přehlédl jste to nejpodstatnější. Budu stručná. Byli jste nuceni jednat jen kvůli tlaku ze strany Irish Farmers' Association a krokům, které podnikla, což ohlásil Irish Farmers' Journal a bylo to tematizováno touto sněmovnou. Politický tlak vás přivedl k rozumu.

Pozorně jsem poslouchala váš projev, dělala jsem si poznámky a znovu si je pročtu. Ráda bych však, abyste uznala, že jste byli donuceni jednat. Upozornila bych vás na vaše vlastní čísla: je zarážející, že v roce 2007 bylo 10 000 farem způsobilých k vývozu, kdežto dnes je jich jen 1 700. Máme z toho vyrozumět, že ty zbylé vůbec neměly vyvážet? Ohledně tohoto dovážení klademe závažné otázky a klademe je oprávněně.

Zbývá mi už málo času, takže ho využiji ke dvěma připomínkám. Nevěřím, že se současná Komise dokáže s tímto problémem adekvátně a zodpovědně vypořádat. Každopádně hodlám příštímu kolegiu komisařů – jak předsedovi, tak i členům – oznámit, že se já i ostatní poslanci budeme této záležitosti věnovat až do samého konce, protože my musíme přesvědčit a přemluvit naše výrobce, aby splňovali vysoké normy. Včas se vzbouří, když uvidí, že jsou tyto normy znehodnocovány dovozem ze třetích zemí.

Možná si neuvědomujete, jak to tady vě, ale věřte mi, že vě. Této otázce budeme čelit i u dovozu obilovin, až budeme mít přísnější nařízení o pesticidech v Evropě, a budeme jí čelit u nařízení o dobrých životních podmínkách zvířat, až za pár let zakážeme klecový chov a dovoz sušených vajec z malých klecí.

Buďte si jista, paní komisařko, že může být pozdě, ale my bdíme a příští Komise by si raději měla dávat pozor.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, v čem se hovězí evropské liší od dováženého? Není to nezbytně chuť ani cena, jsou to především zdravotní normy, které platí v Evropské unii, což nemusí platit o všech třetích zemích, které vyvážejí maso.

Například, co se týče výroby brazilského hovězího, ve zprávě, kterou předložila Irish Farmers Association Bruselu v roce 2007, je konkrétní zmínka o veterinárních a zdravotních nedostatcích. Testy, které provedl Belgický vědecký ústav veřejného zdraví, rovněž odhalily, že bakteriologické vlastnosti argentinského hovězího nejsou tak dobré jako u domácího masa, například, když se hovězí dostane na naše talíře. To není nijak překvapivé, uvážíme-li, že trvá zhruba dva měsíce, než argentinské hovězí dorazí do Evropy. Spotřební cyklus je např. v Belgii mnohem kratší, jelikož produkce se obvykle spotřebuje v měsíci porážky.

Proto musejí zdravotní normy vyžadované Evropskou unií dodržovat nejen evropské země, je totiž stejně důležité, aby je dodržovaly i třetí země dovážející maso do Evropy. Jestliže se to neděje, znamená to, že Evropská komise, která považuje zakazování za předčasné a neoprávněné, nedostala své zodpovědnosti hájit zájmy spotřebitelů a trestá evropské výrobce.

A konečně, země, které zakázaly dovoz brazilského hovězího, jako jsou Spojené státy, Chile nebo Japonsko, dávají Evropě příklad, protože pro nás je zásadním požadavkem kvalita. Jednejme tedy podle toho, abychom chránili naše výrobce, kteří za tuto kvalitu ručí.

Marian Harkin (ALDE). – Paní předsedající, paní komisařka řekla, že nemůžeme vyžadovat tytéž normy, ale musíme zajistit, aby měly ekvivalentní účinek. Mluvila o výsledovatelnosti od farmy až po stůl v EU, ale také nám řekla, že ve třetích zemích je mnohem omezenější rozsah výsledovatelnosti. Jestliže je rozsah mnohem omezenější – a to jsou slova paní komisařky –, jak mohou mít ekvivalentní účinek?

Ale mně jde o nedávnou zprávu PVÚ o dovozech hovězího z Brazílie. Mým problémem je, že jak Komise, tak i PVÚ neustále zlehčují dopad svých zjištění a bagatelizují jakékoli nepříznivé informace. Ano, byly schváleny dodatečné požadavky, ale jak řekla paní McGuinnessová, k tomu došlo až po dlouhodobém tlaku ze strany výboru pro zemědělství a organizace irských zemědělců.

Já jsem většinu života učila matematiku, a kdybych svým studentům dala vyřešit 12 příkladů – tolik, kolikrát paní komisařka navštívila brazilské provozovny – a oni by jich spočítali jen 6, neohodnotila bych jejich test jako „uspokojivý“. Kdyby tři z nich měly menší a tři z nich velké problémy, nepovažovala bych to za dobrý výsledek, obzvláště, kdybych jim roky pomáhala, aby si své známky vylepšili.

Zemědělci v EU chtějí spravedlivý a také volný obchod a spotřebitelé v EU si zaslouží jistotu. Komise EU a PVÚ mají povinnost zajistit obojí. Rozhodně bych jim za práci, kterou odvedli, nedala jedničku.

Richard Ashworth (ECR). – Paní předsedající, potěšilo mě, že paní komisařka je odhodlána udržet potravinové normy v EU, ale jsou zde dvě věci, které bych jí chtěl vyčíst.

Zprv, paní komisařko, hovořila jste o plakátech na letištích. Musím vám říci, že jsem nikdy neviděl žádná varování ani kontroly ohledně dovážených potravin na letištích v EU. Doporučuji vám, abyste tuto záležitost znovu prošetřila, protože to není tak rozšířená praxe, jak si myslíte.

Zadruhé, váš argument ohledně brazilského hovězího mě nepřesvědčil. Já sám jsem tam byl, viděl, jak to na místě vypadá, a v tomto ohledu podporuji své předřečníky.

Zemědělci v EU se řídí nejprísnějšími normami na světě, a to je dobře. Tyto normy však přinášejí náklady, které nemůžeme přenášet na naše spotřebitele. Je proto hrubě nespravedlivé vystavovat evropské výrobce a spotřebitele výrobkům, které zkrátka nesplňují tytéž normy, jejichž splnění se čeká od nás.

Zkušenosti z minulosti ukazují, že nemůžete nechat na obchodních zájmech, aby vyřešily tento problém. Musíte mít spolehlivou evropskou potravinářskou politiku. To není protekcionismus – to má jen společná zemědělská politika dělat přesně to, k čemu byla určena, to jest dodávat potraviny zaručené kvantitou i kvalitou. Ony dvě poznámky, které jsem učinil, ukazují, že v tom hrubě selhává.

Albert Deß (PPE). – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, jsem vděčný paní Herranz Garcíové, že dnes nadnesla toto téma v Parlamentu. Tato diskuse je pro potravinovou politiku zásadní. Nemám zájem hanobit Brazílii nebo jiné země. Základní otázka zní: potřebujeme tato přísná opatření pro evropskou zemědělskou výrobu v zájmu bezpečnosti spotřebitelů? Je-li odpověď „ano“, znamená to, že ochrana spotřebitelů je pokládána za souvislý celek. Jsou-li tato opatření třeba, pak se na dovoz musí vztahovat tatáž pravidla jako na naše zemědělce. Komise nesmí povolit dovoz ze zemí, které nesplňují tyto požadavky. Evropské chovatele dobytka nelze trestat, když jedna z jejich krav nemá ušní značku, a zároveň povolit dovoz ze stád dobytka, který nemá ušní značku ani jednu. To je nepřijatelné. Je-li výsledovatelnost tak důležitá pro ochranu spotřebitelů, musí se vztahovat i na dovoz. Nebudeme-li to moci zajistit, je nespravedlivé vyžadovat to od našich zemědělců.

Mám dojem, že ti členové Komise, kteří mají na starost dovoz, mají dvojí metr. Nemám zájem rozdělovat Evropu, jak už jsme o tom debatovali. Rád bych viděl spravedlivou soutěž pro naše evropské zemědělce, abychom mohli i nadále zajišťovat dodávky potravin pro půl miliardy lidí. V jednom vás mohu ujistit, paní komisařko, a můžete to vyřídit svému předchůdci, Parlament se tímto choulostivým tématem bude zabývat dál. Nepřestaneme, dokud nebudou stanoveny rovné podmínky hospodářské soutěže. Máme dobré argumenty a můžeme je říkat opakovaně, abychom zajistili bezpečnost potravin v Evropě.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Paní předsedající, paní komisařko, kolegové poslanci, Evropská komise musí i nadále monitorovat, zda jsou dovozy ze třetích zemí v souladu s evropskými normami, jelikož z toho máme prospěch všichni. Mají z toho prospěch naši zemědělci a chovatelé, kteří tvrdě pracují, aby splnili evropské normy, mají z toho prospěch naši spotřebitelé, kteří požadují rostoucí množství vysoce kvalitních zemědělských výrobků a dobytek, který splňuje pravidla pro ochranu rostlin, dobré životní podmínky zvířat a výsledovatelnosti, a mají z toho prospěch i třetí země, které chtějí vyvážet své výrobky do Evropské unie.

Nakonec bych chtěl připomenout, že tento problém nemá jen jedno odvětví nebo jedna země. Otázka konkurenceschopnosti evropského zemědělství je složitá a vyžaduje zevrubnou rozpravu.

Julie Girling (ECR). – Paní předsedající, v mém regionu, jihozápadní Anglii, se šťastně doplňuje klima s krajinou, takže jsou zde dobré pastviny a vynikající hovězí. Britští zemědělci patří k nejzdatnějším v Evropě a po trpké zkušenosti pracují podle nejvyšších norem dobrých životních podmínek zvířat a výsledovatelnosti. Všechny tyto okolnosti, spolu s rostoucí světovou populací a zvýšenou snahou o zajišťování potravin, by jim měly dávat důvod k naprosté spokojenosti.

Nic není dále od pravdy. Jsou vystaveni útokům z mnoha stran. Už tento týden přijme Parlament vegetariánskou lobby, čímž dá najevo názor, že ti, kdo jedí maso, a tudíž i farmáři, jsou klimatičtí zločinci. A přesto EU nedokáže nekompromisně jednat se zeměmi, které kácejí deštné pralesy, aby mohly chovat dobytek. Jak v tom může spotřebitel vidět nějakou logiku?

Chovatelé skotu nežádají žádné zvláštní výsady – pouze rovné podmínky. Je zásadně důležité, abychom je podpořili, nikoli protekcionismem, ale tím, že zajistíme, aby se veškerý dovoz do EU vyrovnal jejich přísným normám. Naléhavě vás žádám, paní komisařko, napravte se, narovnejte se, znovu si přečtete svou zprávu PVÚ a jednejte.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, jsem toho názoru, že téma, o němž dnes večer diskutujeme, je jen zlomkem daleko většího problému. Téma spravedlnosti mezi přístupem k dovozu a podmínkami kladenými na naše výrobce nezahrnuje jen maso a dovoz masa, ale ovlivňuje i mnoho dalších výrobních odvětví.

Jak dobře víte, Evropa je čistým dovozcem masa. Náš světadíl, Evropa, vyrobí jen 60 % naší poptávky. Což znamená, že jsme nuceni dovážet. Přesto chceme zajistit dobré spotřební podmínky a zdraví svých spotřebitelů. Doufám, že jsme museli slyšet naposledy to, co dnes, to jest, že není možné uvalovat podobné podmínky na dovoz, protože to rozhodně není cesta, kterou bychom se měli ubírat.

Ačkoli máme podmínky pro výsledovatelnost výrobků, které ve vnitrostátním měřítku pomáhají zvyšovat normy pro dobro našich spotřebitelů, jsem toho názoru, že je důležité udržovat tyto normy jak vnitrostátně pro naše výrobce, tak i pro dovoz ze zahraničí.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Paní komisařko, jako poslední na oficiálním seznamu řečníků se pokusím tuto rozpravu shrnout. Myslím, že to mohu udělat třeba tak, že ocituji jedno nizozemské přísloví: „Všichni mniši v jednom řádu mají nosit stejný šat“. Omlouvám se všem, že ho musíte luštit v takto pozdní hodinu, ale i když v Nizozemsku už skoro žádní mniši nejsou, toto přísloví stále používáme, když chceme říci, že

musíte uplatňovat stejné normy v odpovídajících situacích. Proto by jakékoli požadavky kladené na výrobce v EU měly uplatňovat i na výrobce ze třetích zemí, kteří chtějí vstoupit na náš trh. Jinak zkrátka znemožníte našim zemědělcům konkurovat.

To se vztahuje na identifikaci a registraci dobytku a opatření na prevenci chorob zvířat v Brazílii. Měla by se však uplatňovat i na chlorované kuřecí dovážené ze Spojených států a hovězí růstové hormony v mléku. A na klonovaná zvířata a tak dále, paní komisařko. Jak tak poslouchám své kolegy poslance a poslankyně, získávám dojem, že právě podle tohoto bude Parlament posuzovat novou Komisi – jestli uplatňuje stejné normy v odpovídajících situacích. A nebude ji podle toho posuzovat jako my teď, za pět let, ale dostatečně dlouho dopředu předtím, než se nová Komise ujme úřadu.

Paní komisařko, i vy jste hovořila o slintavce a kulhavce. Souhlasím s vámi, že musíme skutečně udělat několik kroků kupředu. Například byla větší důležitost při boji s touto chorobou přisouzena očkování. Díky Bohu, protože jen v mé zemi muselo být utraceno 285 zvířat v důsledku 26 výskytů slintavky a kulhavky. Tak či tak, paní komisařko, další Komise bude posuzována i podle toho, zda jsme dokázali uvést na trh výrobky vzešlé z těchto očkovaných zvířat v Evropské unii.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, parlamentní experti na zemědělství mají dost prostý požadavek. Nechtějí nic víc a nic méně než stejné podmínky výroby jak doma, tj. v Evropské unii, tak i pro dovoz.

Se zájmem jsem poslouchal paní Vassiliouovou deset minut nám vysvětlovat, že to v podstatě není možné. Mohla odpovědět stručněji. Mohla zkrátka říct: „Ano, Parlament má pravdu a já to zavedu a budu v budoucnu zohledňovat.“ To, o co má skupina a nyní i Parlament žádá, nemá co dělat s omezeními obchodu. Naopak je to klíčový požadavek pro spravedlivý světový obchod a pro vzájemnou výměnu zboží. Chceme spravedlivá pravidla v tržním hospodářství v rámci EU a v zahraničí, nic víc a nic méně. Budeme k tomu vyzývat Komisi nyní i v budoucnosti. Tím si můžete být jistá.

Graham Watson (ALDE). – Paní předsedající, rozprava, která předcházela této, bylo o hladu. Tyto dvě rozpravy spolu souvisí. Je správné, že paní komisařka dělá, co je v jejích silách, aby zajistila ochranu spotřebitelů v Evropě, a je také správné, že ji kolegové poslanci volají k zodpovědnosti a vyžadují ty nejpřísnější normy.

Ale hovězí je tržní plodina. Vyrábí se tak levně, jak jen to různé země umějí. Vyprodukovat jedno kilo hovězího však bohužel stojí stokrát víc než vypěstovat kilo sóji.

Máme-li obavy o ochranu spotřebitelů po celém světě, musíme udělat dvě věci. Zaprvé pomoci třetím zemím vyvinout takové formy systémů výsledovatelnosti, jaké potřebují, a zadruhé řídit se radou mého kolegy Chrise Daviese z poslední rozpravy a pobídnout všechny naše občany, aby přestali jíst maso.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Paní předsedající, naši občané mají vysoká očekávání, co se týče bezpečnosti a kvality svých potravin. Týká se to nejen zdraví zvířat a bezpečnosti potravin, ale i ekologických norem, výroby a dobrých životních podmínek zvířat. Výsledovatelnost a související průhlednost toho, jak se potraviny dostanou od výrobce až ke spotřebiteli, zaručuje pouze Evropa. Je v zájmu nás všech, abychom zajistili, že naši spotřebitelé jsou chráněni a že jsou evropské zemědělské výrobky, a tudíž i zemědělství samo, konkurenceschopné. Z toho důvodu si myslím, že je nutností a jednou ze zodpovědností nás, členů Evropského parlamentu, abychom tuto rozpravu urychlili a zajistili, že bude související politický rámec uveden do praxe.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Paní předsedající, paní komisařko, jak jste si velmi dobře vědomi, Rumunsko nesmí prodávat vepřové maso a výrobky z vepřového na evropském trhu, za což na oplátku dostaneme od příštího roku právo vepřové dovážet z ostatních členských států a následně ho zpracované vyvážet.

Mimo to máme nanejvýš jeden rok na to, abychom zavedli jasná, přísná a nákladná jateční pravidla. Jsem přesvědčen, že rumunské chovatele prasat by nesmírně potěšilo, kdyby byla tato pravidla nahrazena systémem povrchních a selektivních kontrol nebo vylepením několika plakátů na letištích. Pochopitelně žertuji, ale pravidla, mají-li být zavedena, musejí být stejná a povinná pro všechny.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, děkuji vám za vaše prohlášení, které podle mého názoru reflektuje pozoruhodnou práci, kterou jste během svého mandátu odvedla. Evropa si zvolila jistý potravinový model, aby chránila svou populaci. Naši spoluobčané jsou ochotni platit 100 eur ročně na hlavu, jestliže jim zaručíme kvalitu jejich potravin.

Nedávno jsme se ve výboru dozvěděli o zprávě Potravinového a veterinárního úřadu. Musím vám říci, že coby nový poslanec jsem byl hluboce zneklidněn, když jsem viděl trápení vašich zaměstnanců, kteří očividně neuměli nebo nechtěli odpovídat na naše dotazy.

Paní komisařko, měli bychom se stydět za to, že máme přísná pravidla na ochranu našich spotřebitelů? Měli bychom se stydět, že je zavádíme pro ty, kdo chtějí dodávat potraviny našim spotřebitelům? Stydíme se my, když přijde na prodávání letadel nebo automobilů a tytéž země nutí nás, abychom založili tu či onu továrnu nebo splnili tu či onu podmínku?

Podmínky pro přístup na náš trh jsou důležité, protože ovlivňují potraviny a zdraví našich občanů. Nemáme se za co stydět.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Paní předsedající, chceme vyvážet, ale musíme i dovážet. Obchod urychluje vývoj, přináší výhody stranám podílejícím se na výměně, ale je nezbytné zde ukládat jisté požadavky ohledně kvality a plnění vhodných norem – to je zřejmé a jsem si jist, že se na tom shodneme. Evropa má různé formy kontrol a auditů, aby ochránila trh před přílivem potravin, které nesplňují evropské normy nebo by mohly ohrozit naši zdravotní bezpečnost. Z toho, co paní komisařka řekla, vyplývá, že nemůžeme očekávat stejné kontrolní postupy, jaké uplatňujeme na své výrobce – rozumí tomu správně? Co to znamená, když jste jasně naznačila, že stejný má být pouze účinek těchto opatření? Mohu-li použít přirovnání, rád bych se zeptal, zda například Rusko nebo jiná země může na dovoz zboží z EU ukládat požadavky, které my ukládat nemůžeme např. na maso dovážené z Brazílie? Jsou zde důležité jen účinky, jako v případě dovozu z Brazílie?

Androulla Vassiliou, členka Komise – Paní předsedající, ráda bych váženým poslancům připomněla, že jsem neřekla, že nemůžeme zavádět pravidla pro třetí země. Je mi líto, že jsem ani v 10 či 15minutové prezentaci nedokázala vysvětlit pravidla, která zavádíme pro dovoz ze třetích zemí.

Musím vám připomenout, že stejně jako dovážíme maso ze třetích zemí – a z Brazílie nyní dovážíme jen 5 % naší poptávky hovězího v Evropské unii – rovněž do třetích ve velkém vyvážíme: do Ruska i jinam. V současnosti činí náš vývoz do Ruska až 1 miliardu eur ročně – hlavně z Irska. Snažíme se přesvědčit Rusko, že nemůžeme přijmout stejná pravidla, jaká se uplatňují u nich. Existují pravidla mezinárodního obchodu a my uplatňujeme odpovídající, ale nikoli totožná pravidla, zdají-li se nám dostatečně přísná, aby ochránila naše spotřebitele.

Tohle my děláme. Důvodem, proč jsme zavedli bezpečnostní pravidla v případě Brazílie, je právě to, že mise PVÚ poukázaly na určité nesrovnalosti. Zavedli jsme velmi přísná pravidla. Ta čísla jsem vám ukázala.

Co se týče poslední mise do Brazílie, zde skutečně nastaly problémy, ale vyzývám vás, abyste si prohlédli zprávy ze všech našich misí do kteréhokoli členského státu a srovnávali. I v členských státech tam najdete velice závažná pochybení, k jejichž nápravě jsme členské státy a jejich úřady vyzvali. K tomu jsme vyzvali i Brazílii.

V Brazílii se objevily problémy. V jednom státě, kde se ve třech podnicích prokázala závažná pochybení, podnikly brazilské úřady opravné kroky, aby příslušné podniky odstranily ze seznamu a přeškolily auditory, kteří byly za příslušné audity zodpovědní.

Problémy se objevily i u dalších tří podniků, hlavně ohledně prodlev při ohlašování přesunu zvířat nebo soudržnosti dat v databázi. Tyto problémy byly týmem PVÚ označeny jako menší. Brazilské úřady se však zavázaly revidovat databázi, aby odstranily nesprávné údaje.

Mise PVÚ mají takové věci na paměti. Vědí, že najdou vady. Naší povinností je napravit pochybení, která objevíme – ať už v členských státech nebo ve třetích zemích –, protože jsme tím povinovány svým spotřebitelům. Chci vás ujistit, že i nadále budeme vysílat mise do Brazílie i ostatních třetích zemí, abychom zajistili, že případná pochybení budou napravena. Rovněž vás chci ujistit, že s našimi zemědělci a výrobci hrajeme tváří v tvář třetím zemím spravedlivou hru.

Padla zde zmínka o Rumunsku, které mělo, stejně jako v minulosti Bulharsko a mnoho dalších členských států, problémy s klasickým morem prasat. O Rumunsku a Bulharsku jsme toho slyšeli hodně. Musím vás vyzvat, abyste se zeptali svých vlastních vlád, jakou pomoc jsme nabídli, abychom tento problém vyřešili. Jsem si jistá, že Rumunsko bude moci ve velmi blízké budoucnosti vyvážet maso právě díky pomoci, kterou jsme jemu a Bulharsku nabídli, abychom jim pomohli zbavit se klasického moru prasat.

Nakonec vás chci ujistit, že máme primární zodpovědnost vůči evropským spotřebitelům a že chceme řádné a spravedlivé jednání pro všechny. Rovněž si můžete být jisti, že naše mise PVÚ do třetích zemí budou nekompromisní. Budeme i nadále ostražití, a dojde-li k potížím, pokusíme se je odstranit. I nadále budeme pozorní a přísní. Budou-li nebo nebudou další farmy přidány na seznam, závisí zcela na brazilských úřadech a na tom, budou-li připraveny vynaložit prostředky potřebné k tomu, aby jejich farmy splňovaly naše normy a mohly vyvážet. Neudělají-li to, vyvážet nebudou.

Předsedající. – Rozprava je skončena.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Béla Glattfelder (PPE), písemně. – (HU) Nařízení Evropské unie o bezpečnosti potravin jsou nejpřísnější a nejlepší na světě. Dosáhnout souladu s nimi však pro evropské zemědělce přináší značné další náklady. Evropské výrobky nemohou být znevýhodňovány oproti výrobkům ze třetích zemí jen proto, že druhé zmíněné byly vyrobeny podle mírnějších nařízeních o potravinovém průmyslu. Zdraví evropských spotřebitelů nesmí být ohrožováno výrobky, které nemají dostatečnou kvalitu a nejsou bezpečné. Masné výrobky mohou přinášet širokou škálu zdravotních rizik, nejsou-li vyráběny v patřičných podmínkách. Z tohoto důvodu musí Evropská komise a členské státy zajistit, aby pro masné výrobky z EU a pro výrobky ze třetích zemí platily stejné podmínky.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písemně. – (PL) Dámy a pánové, Evropská komise v poslední době zaznamenala značný vzestup dovozu hovězího ze třetích zemí, konkrétně z Argentiny, Brazílie a Uruguaye. Aby se jakékoli výrobky včetně hovězího mohly dovážet do EU, musejí splňovat přísné normy Společenství, které byly Evropskou komisí nedávno ještě zpřísněny. Výrobky pocházející ze třetích zemí však tyto potravinové normy velmi často nesplňují. Navzdory tomu jsou díky svým cenám na trhu konkurenceschopné. Proto je také nyní klíčové, abychom podpořili naše zemědělce a prosazovali evropské výrobky, které splňují přísné normy a jsou zdravé a bezpečné. Téma, o kterém debatujeme, má další aspekt. Měli bychom učinit závěry z kritické situace na trhu s mléčnými výrobky. Možná že dnes, kdy se v mnoha členských státech nedokážeme vypořádat s nadprodukcí mléka, by stálo za to popřemýšlet o tom, jak reorganizovat výrobu hovězího. Děkuji za pozornost.

20. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

21. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 23:50)